HYPERIDIS ORATIONES SEX

CVM CETERARVM FRAGMENTIS

POST

FRIDERICVM BLASS

PAPYRIS DENVO COLLATIS

EDIDIT

CHRISTIANVS JENSEN

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXVII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI.

DIS MANIBUS

SIGOFREDI SUDHAUS

S

ΤΕΘΝΑΜΕΝΑΙ ΓΑΡ ΚΑΛΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΜΑΧΟΙCΙ ΠΕCΟΝΤΑ
ΑΝΔΡΑ ΑΓΑΘΟΝ ΠΕΡΙ ΗΙ ΠΑΤΡΙΔΙ ΜΑΡΝΑΜΕΝΟΝ

PRAEFATIO

Hyperidis hodie exstant orationes sex, quarum Euxenippea integra est, ceterae magna ex parte servatae sunt. Continentur autem quattuor voluminibus papyraceis, quae in orationum editione recentissima, quam curavit F. G. Kenyon, notis **A. L. P. S.** insignita sunt.

Ex his quod primum innotuit volumen **A**(rdenianum) [Mus. **A.**
Brit. Pap. 108 et 115] fata satis singularia perpessum est. Priorem enim eius partem, quae continebat orationem in Demosthenem et initium eius, quae pro Lycophrone habita est, in triginta duo fragmina maiora vel minora discissam anno 1847 A. C. Harris Britannus Thebis emit et anno 1848 ectypi ope virorum doctorum oculis primum subiecit (frag- frg. H
menta H).[1] Quo fundamento nisi brevi post ipsum textum ediderunt in Germania Sauppe (1848) et Boeckh (1848), in Britannia Samuel Sharpe (1849) et Churchill Babington (1850). — Pars autem voluminis altera, cui inerat orationis

---

1) Haec fragmenta post Harrisii mortem curatores Musei Britannici emerunt. Cum autem Harrisius fragmenta sua ordine fortuito chartae agglutinata undecim tabulis marginatis inclusisset, ne recomponi quidem poterant, quae olim cohaeserunt. Exstant igitur singula fragmenta hoc modo per tabulas distributa:

tab. I.	continet	frg. I, i. e.	columnas (vel col. partes) VI et VII
- II	-	- II et III	- XXXIV—XXXVI XXII XXIII
- III	-	- IV	- XI—XIII
- IV	-	- V	- XVII—XIX
- V	-	- VI et VII	- XXXVII—XXXX VIII IX
- VI	-	- VIII—X	- XXIV—XXVI XLIII XV
- VII	-	- XI et XII	- XXIX—XXXII XXXIX XL
- VIII	-	- XIII et XIV	- XLIV XLV XXIV—XXVI
- IX	-	- XV et XVI	- XX XXI VIII—X
- X	-	- XVII	- XLVI—XLVIII
- XI	-	- XVIII—XXXII.	

Lycophroneae pars posterior totaque Euxenippea, integra in manus Iosephi Arden Britanni venit, qui eam anno 1853 lithographi arte splendide expressam proposuit adiuncto Babingtonis commentario locupletissimo.[1]) Editorem Britannum mox secuti sunt in Germania Schneidewin (1853) et Caesar (1857), in Batavia Cobet (1853), apud Suecos Linder (1856), in Italia Comparetti (1861), qui partim utramque orationem partim Euxenippeam solam emendatiorem et integriorem reddere studuerunt.

Nondum tamen omnia voluminis A fragmenta in unum congesta erant. Parvula enim prioris partis fragmina inter Ardenii varias schedas a Babingtone inventa anno 1869 F. Blass in prima orationum editione publici iuris fecit
frg Bab. (fragm. Bab. I—VI, cf. ed. p. 13, 19, 21, 24)[2]), alia tredecim cum aliorum librorum fragmentis ita conglutinata, ut integri voluminis speciem praeberent, Parisios ad Micha-
frg. Egg. elem Chasles devenerunt, quae Eggerus anno 1868 edidit [Mus. Par. Pap. 1169]. His ex Harrisii collectione accessit folium aliquod, cui inscriptus erat index trium earum oratio-
frg. Lond. num, quae volumine A continentur [Mus. Brit. Pap. 108, 12; ed. F. Blass Herm. tom. X (1875) p. 24 = ed. p. 1]. Tum longiore tempore intermisso C. C. Tancock Britannus ex Aegypto nova sex fragmenta secum attulit, quae edidit F. G. Kenyon anno
frg. T 1892 [Mus. Brit. Pap. 108, 12[3])], quattuor denique ab O. C. Raphael in volumine ficticio reperta et Museo Britannico
frg. R tradita F. Blass in editione tertia (1894) publicavit. — Sic quae dissipata erant paullatim rursus convenerunt. Desunt

1) Hoc volumen in forma lignea inclusum per multos annos in villa possessoris, quae erat in loco qui „Rickmansworth Park" vocatur, insigne atrii ornamentum fuit, mortuo autem Ardenio una cum clarissimo Bankesiano Iliadis volumine in Museum Britannicum translatum est.

2) Haec fragmenta, quae F. Blass ed. III p. XXXIII bis se contulisse dicit, ego in Museo Britannico frustra quaesivi.

3) Fragmenta T diu in bibliotheca scholae quae est apud Rossal in Anglia conservabantur. Secundum et tertium in tabula phototypica proposuit F. G. Kenyon, the Palaeography of Greek Papyri Oxford 1899, Plate XVI.

tamen adhuc orationum primae et secundae partes haud exiguae, de quibus recuperandis iam spes fere omnis deest.

Voluminis A descriptio. Charta melioris notae est. Quae integra restat pars [Pap. 115] longitudine est trium fere metrorum et dimidii, altitudine XXX fere centesimarum.[1]) Singulae autem ex quibus confecta est plagulae tam bene conglutinatae sunt, ut commissurae accurate detegi iam non possint: quas quidem cognoscere mihi videbar, inter se distabant quinis fere et vicenis centesimis. Spatia litteris repleta altitudine sunt XVI, latitudine V fere centesimarum, intervalla intercedunt binarum fere centesimarum, margo superior sex, inferior octo ferme centesimas patet. Numerus versuum in singulis paginis exaratorum ita variat, ut neque plus triginta sint neque minus viginti septem, ipsi versus nusquam fere plus XVIII, nusquam minus XIII litteras continent.

Scriptura. Litterae[2]) satis eleganter scriptae omnes fere eadem sunt magnitudine, nisi quod Φ et Ψ et sursum et deorsum versus producuntur. Littera B a parte superiore aliquantum prominet, ab inferiore lineam habet in utramque partem productam. C et Є rotundam formam praebent, huius media lineola summae quam maxime admota est. M quoque et Y rotundioribus ductibus exaratae sunt, ω eadem forma bipartita est atque in nostra scriptura vulgari. In litteris A et Δ et Λ postremus ductus aliquantum prominet, cetera litterae A pars in laquei formam redacta est. Littera Ξ uno tenore ita depicta est, ut sinistrorsum arcus spectent, Ψ crucis figuram monstrat. Frequenter autem litterae inter se colligantur transversis lineis earum quae sunt Γ Τ Π Η Є Θ usque ad proximam litteram productis, id quod perspicuitati aliquan-

1) Hodie conservatur tribus vitris inclusa, quarum prima Lyc. col. I—XVI, altera Eux. col. XVII—XXXIV, tertia col. XXXV —XLIX complectitur.

2) cf praeter Babingtonis editionem singulas imagines phototypicas, quae inveniuntur apud E. A. Bond et E. M. Thompson, the Palaeographical Society Facsimiles of Manuscripts and Inscriptions vol. I, Nr. 126, F. G. Kenyon, Palaeography of Greek Papyri, Plate XVI.

tum officit. Cursivum denique quod vocamus scribendi genus exhibent et inscriptio Euxenippeae et index Londinensis.

Accentus nusquam, spiritus ter additi sunt: Ἡ̔ΓΟΥ in textu exstat Eux. col. XXVIII, 12, Ἁ in margine additum col. XXVIII, 8, ἩΙ supra versum scriptum est col. XLVII, 10. In initio syllabarum iota saepius et semel bisve *υ* quoque punctis binis notantur: itaque *ϊδιον*, *ϊππαρχος*, *ϋπερ* eodemque modo *εισ*]*ϊης*, *τουτουϊ*, *ουτοσϊ* scriptum est.

Versuum discriptio. Ubi artius spatium, librarius litteras minores facit vel etiam versum paullulum producit; contra ubi spatium superat, ad versum supplendum angulo utitur hoc 7, qui angulus etiam in ceteris voluminibus Hyperideis adhibetur. Est quoque compendium unum syllabae *ων*, quae in fine versuum saepe *ω* littera redditur, supra quam linea transversa in dextram ducta est. In dirimendis syllabis sunt in quibus parum sibi constet: modo *ει*|*σαγγελιας*, *ε*|*ξηλεγξα*, *α*|*ναπογραφων*, modo, idque multo saepius, *εισ*|*αγγελια*, *συν*|*ηγορους*, *προσ*|*ηκεν* scriptum est; cumque semper exstet *α*|*πεστελλετε*, *υ*|*πελαμβανες*, non solum *ταυ*|*τ ουχ*, *υ*|*φ υμων*, *αλ*|*λ εκ*, sed etiam *τουϑ* | *ημιν* et *ουδ*|*οστις* invenitur. *Ου*|*κ εποιησας*, *ου*|*κ αν* constanter scribi non mirabitur, qui meminerit *οὐκ'*, *οὐχ'* i. e. *οὐκ(ί)*, *οὐχ(ί)* et praecepta esse a quibusdam grammaticorum et adhuc scripta inveniri.[1]) Porro ter in mediis vocabulis C ab insequente consonante divellitur: *επικοσ*|*μησαι*, *προδεδανεισ*|*μενος*, *ωσ*|*περ*; alias semper *αναγινω*|*σκειν*, *εκα*|*στοις* dirimitur et ad hanc normam cetera.

Interpunctio. Interpunctio ut fieri solet indicata est paragrapho subter lineam in principio versus posita, quae tamen saepissime, in minoribus praesertim distinctionibus, omittitur. Praeterea inter singula enuntiata spatium intercedit unius fere litterae. Notabile interpunctionis exemplum est Dem. col. XXXIV, 5, ubi haec leguntur: *οἱ δ' ἀντὶ* | *τοῦ ἀποδόντες ἃ ἔλαβον* | *ἀπηλλάχθαι τιμω*|*ρίας καθ' αὐτῶν καὶ* | *ζητήσεις*

1) cf. Crönert, Memoria Graeca Herculanensis p. 9; Jensen, Hermae tom. LI, p. 337².

ἔγραφον: scilicet noluit librarius *τιμωρίας* tamquam genetivum cum *ἀπηλλάχθαι* coniungi. In quibusdam locis paragraphus non recte posita cancellis circumscripta est.

Orthographia. Orthographica autem liber haec notanda praebet:

ει dipthongus et *ι* longa saepe inter se confunduntur. Huius generis reperiuntur *μεικρας* Dem. XV, 9, *διατρειβων* Lyc. XIII, 6, *βελτειον* Eux. XXV, 14, *αφειγμενον* Eux. XXXII, 26; *μιρακιων* Dem. XXI, 21, *οφιλεσθαι* Dem. XXVIII, 22, *ισαγγειλας* Eux. XXXIX, 11, *εκλελιμμεναι* Eux. XLV, 16, alia; *απογει[νωσκετε* Dem. VII, 3 et *καταγεινωσκομεν* Eux. XXXVII, 2 iuxta *αναγινωσκειν* Eux. XXIV, 28.

gutturalis *γ* omittitur in *γινεται* Eux. XLI, 18 et *γινομενον* Eux. XIX, 11, ponitur in *γιγνεσθαι* Dem. XXXVIII, 2 et Eux. XXII, 15.

in assimilandis consonis eadem inconstantia: aliquoties *εγκλημα*, bis tamen *ενκλημα* scribitur, *συσκευαζεσθαι* semel et semel *συνσκευαζεσθαι*, praeterea *συλλαβων*, *συλληψει*, *συλλογους*, contra *συνλεξειν*, *συνκατηγορειν*, *συνχωρων*; *εγδιδοναι* iuxta *εκδοσις*, *εγλειπομενην* iuxta *εκλελιμμεναι*.

ν paragogicum ante vocalem diligenter ponitur, frequenter etiam ante consonantem, in fine enuntiati ex libidine vel omittitur vel additur.

iota mutum quod dicitur summa libidine vel omittitur vel ubi locum non habet ponitur: itaque *περιηρημαι*, *τη. πολεμω*, rursusque *πλειωι*, *επιεικηι*, *ηδηι*, *αλλαι*, *δικαστηριαι*, *εγωι*, *ητησωι* alia eiusmodi scripta reperimus.

Signum Z[1] in margine sinistro exaratum inveni Dem. XXIII, 16.[1])

Correcta et omissa. Correctoris manum liber multis locis expertus est. Signa haec sunt: delenda littera vel transfigitur vel puncto suprapositο notatur; omissa supra versum suo loco apponitur. Semel (Eux. col. XIX, 2) totus versus omissus et supra columnam additus: ubi deest, ante columnam ductus brevis rotundus et post eam $\overset{\nu}{\alpha}$, hoc est *ἄνω* (vide supra)

1) cf. Philippson, Mus. Rhen. LXIV, 1909, p. 11.

appictum, ante versum ipsum idem ille ductus et post κα^τ, hoc est κάτω (vide infra), scriptum invenitur. Semel totus versus uncis inclusus est, semel etiam quattuor versus punctis supra singulas litteras positis deleti sunt. Orthographica corrector raro tantum curavit: reliquit intacta τη, πλειωι, δικαστηριαι similia; semel εισαγγελιαι pro εισαγγελια, semel επειτα pro επειται, semel συνειλεκται pro συνιλεκται, semel εγκληματα pro ενκληματα reposuit, et cum επεικεια επεικης bis non tetigisset, uno loco iota omissum adscripsit. Contra in eis quae ad ipsam sententiam spectant, satis magna cum diligentia versatus est. Correxit enim circiter centum locos mendosos, neque usquam de correctionis veritate dubitare licet; quae intacta reliquit aperte mendosa magnam partem repetenda sunt a syllabis eisdem vel male iteratis vel omissis. Ex ceteris haec describam Παινιευς pro Παιανιευς Dem. XXVI, 13; τουτων pro τουτου Lyc. IX, 6; ακουειν κελευειν omisso και Lyc. IX, 20; μυρρινηι pro Μυρινηι Lyc. XIV, 26; αυτους υπηρετουντας pro αυτοις υπ. Eux. XLVIII, 9; εισισασιν pro εισιασιν Eux. XXI, 13; ταν pro τοιν Eux. XXIX, 28; ποιησαι pro πορισαι ibidem, κοσμησαμενοι pro ποιησαμενοι (ubi mox sequitur κοσμον) Eux. XXXVI, 2, ην pro ηι Eux. XLVI, 20. Ex correctis autem quae sunt scripta υπ αλεξανδρου του εξ οιου pro του ε|ξ ουου Eux. XXVI, 4; πλησιαση pro πλεοναση Lyc. III, 26; φιλοτιμως pro πολυτιμως Lyc. XIII, 17; ουτε εθνος pro ουτεθεωνος Eux. XLIII, 2; τα παιδια pro δικαια Eux. XLIX, 21 si non inscitiam, at certe neglegentiam librarii satis superque arguunt.

Librarii aetas. De aetate autem libri F. Blass vix recte iudicavit, cum profectus ab orationum indice, quem cursivo scripturae[1]) genere confectum esse iam dixi, Hadriani vel

---

1) De quo etiam hodie audiendus Blass: Id autem, inquit (sc. indicis fragmentum), eas quarundam litterarum formas habet, quae in ceteris libellis papyraceis ante secundum post Chr. n. saeculum fere non usurpentur. Nam et N formam Π litterae induit et Π eam quae Λ propria fuit, et Φ adeo deformatum amputatumque est, ut haud multum inter illud et vulgare Λ intersit: quippe si huius formae laqueum parvulum a sinistra

Antonini temporibus eum assignaret. Neque enim necessarium est indicem illum una cum ipso libro confectum esse. Itaque ab indice non nisi terminum derivari posse ante quem liber conscriptus esset, suo iure asseveravit E. M. Thompson[1]), ipsius autem libri scripturam primum fere a. Chr. saeculum prodere iudicavit. Proxime denique F. G. Kenyon[2]) vir in rebus palaeographicis optime versatus cum ex ipsis litterarum formis tum ex comparatione aliorum voluminum, quorum tempus certius definiri poterat, librarii aetatem tam artis finibus inclusit, ut saeculo p. Chr. primo exeunte librum conscriptum esse iam satis verisimile videatur.

Alterum volumen, quod deficiente inventoris nomine ceterisque de origine indicationibus **Londinense** vocaverunt editores [Mus. Brit. Pap. 134], et a capite et a fine truncatum est. Continet autem Hyperidis *κατὰ Φιλιππίδου* orationis partem extremam et priorem epistulae tertiae Demosthenicae. Inter quas etsi largum spatium vacuum relictum est, desideratur tamen et huius inscriptio et subscriptio illius. Ex Philippidea autem oratione quae servata sunt primus edidit F. G. Kenyon (1891) adiuncta tabula phototypica, qua extremae duae columnae exhibentur; post Kenyonem ediderunt in Batavia H. van Herwerden (1891), in Gallia H. Weil (1892), in Germania F. Blass (1894), in Britannia idem iterum F. G. Kenyon (1893). L.

Voluminis L descriptio. Cum deperierit voluminis pars prior, ex oratione Philippidea novem tantum columnae postremae et quindecim fragmenta maiora supersunt.[3]) Ea ex minoribus composuerunt et in ordinem redegerunt F. Blass et F. G. Kenyon, quae restabant quinquaginta fere fragmenta minutissima ut inutilia seposuerunt. — Papyri spatium, quod integram orationis partem continet, L fere centesimas longum

---

parte addideris dextramque lineam deorsum produxeris, Φ quod dico habebis.

1) Handbook of Greek and Latin Palaeography p. 123.

2) The Palaeography of Greek Papyri. Oxford 1899, p. 85—88.

3) Tabula I fragmenta, tabula II integram orationis partem continet.

et XXV fere altum est. Spatia litteris repleta altitudine sunt XV fere vel XVI, latitudine IV fere vel V centesimarum, quae intercedunt intervalla neque minus VIII neque plus XII millesimas lata sunt, margo superior IV fere, inferior VI fere centesimas patet. Numerus versuum in singulis paginis inter XXVI et XXVIII variat, ipsi versus nusquam fere plus XIX vel XX, raro minus XVI litteras continent. Charta est tenuissima atque optima.

Scriptura. Orationis alia est scriptura atque epistulae, utraque tamen satis elegans et Herculanensium Voluminum quam maxime affinis.[1]) Atque illam qui scripsit litteras omnes magna cum diligentia exaravit neque usquam scriptura compendiaria usus est.

Litterae eadem fere sunt magnitudine, nisi quod in utramque partem porriguntur Φ et Ψ, in inferiorem Ρ et Β. Rotundiorem formam habent C, Є, Μ, ω. Inprimis autem notatu dignum, quod litteris Α, Δ, interdum etiam Β a sinistra parte inferiore quasi laquei parvuli appinguntur. In Λ dexter ductus paullulum prominet, in Ν ductus medius extremum non infra, sed paullo superius attingit, Ξ tribus hastis discretis exaratur. Etiam hoc satis peculiare est, quod litteris Γ, Π, Ρ, Τ (Ν) ab inferiore parte ductus adduntur sinistrorsum porrecti, qui maxime conspicui sunt in principio versuum; a superiore autem parte ductus dextrorsum porrectos habent litterae Κ, Μ, Ν, Ο, Υ, ω, quae sic cum proximis colligantur. Accentuum denique vel spirituum nullum vestigium.

Versuum discriptio. In syllabis dirimendis quae valent leges diligenter observantur. Haec tantum afferam: *προσ|ηκει* III, 2; *αν|αιρεθεισαι* V, 14; *ου|κ αξιον* VII, 8; *αγε|τ αυτον* IV, 12. Semper etiam littera *σ* ab insequente consona divellitur. Ad explendum versus spatium interdum adhibetur vel angulus ille, de quo iam supra p. VIII dixi (semel autem geminatus, semel punctis auctus est), vel nota huius formae ≍.

Interpunctio. Interpungendi ratio in universum eadem

1) cf. Kenyon, Palaeography p. 78.

est atque in volumine A, nisi quod paragraphus interdum rotundiorem formam habet hanc: ‿.

Orthographia. Addo haec orthographica:

ι longum plerumque *ει* scribitur estque aliqua in hac re constantia, quamquam occurrunt etiam *υπιληφας* V, 8 et *εκινο* V, 10; *αναγεινωσκομενων* III, 8 iuxta *αναγιγνωσκομενων* IX, 3.

Semper etiam *συγγνωμην* scribitur et *συμφεροντα* aliaque id genus cum assimilatione et semel etiam *αμ μη* VIII, 11.

ν paragogicum paene constanter additur.

iota mutum saepius, praesertim in coniunctivis, omittitur, additur parum recte in *μετεστηι* I, 11 et *μακρολογωι* VIII, 23.

Correcta. Foeda autem vitia vitavit librarius, quem hominem fuisse minime rudem, sed et scribendo valde exercitatum neque a litteris alienum Blass suo iure asseveravit. Sed idem erravisse putandus, cum bis coram papyro manum deprehendere sibi videbatur eius similem, quae Demosthenis epistulam conscripsit. Equidem huius manus certum aliquod vestigium frustra quaesivi. Neque tamen ab ipso librario textum emendatum esse cum aliis locis (e. g. col. V, 8) tum col. VI, 4 videtur conspicuum esse, ubi haec inveni:

| ΠΑΡΑ
⸓| ΟΥΦΥΛΑΞΑΝΤΕC

Scilicet qui correxit litteras ΠΑΡΑ superscripsit et notam in margine addidit[1]) eo consilio, ut vocem ΟΥ falsam esse indicaret. Itaque etiam ceteras plerasque emendationes huic correctori attribuas. Sunt autem rarae et generis consueti et tam accurate factae, ut aperte mendosa praeter *ἂν* omissum col. VI, 21 nulla videantur relicta esse.

Librarii aetas. Aetatem denique huius voluminis Blass cum ex litterarum quarundam formis (velut Α et Ξ) tum inde, quod *ει* pro *ι* semper fere scriptum est, ita definivit, ut circa Augusti vel Tiberii tempora librarium scripsisse

1) De hac nota margini sinistro appicta cf. Philodemi *Περὶ οἰκονομίας* ed. Jensen p. XII et eiusdem *Περὶ ὀργῆς* ed. C. Wilke p. V; Crönert, Archiv für Papyrusforschung I p. 534.

animum induceret, cum Kenyon[1]) litterarum formas alias Ptolemaicae alias aetati Romanae assignans ex Herculanensium maxime voluminum comparatione primo a. Chr. saeculo eum attribueret. Talia autem iudicia ex scriptura et orthographia petita ambigui aliquid habere in propatulo est. Itaque uter rectius iudicaverit, vix quisquam discernere audeat.

P. Tertium locum obtinet volumen **P**arisinum numeris 9331 et 10438 signatum, quo continetur oratio *κατὰ Ἀθηνογένους Α'*. Id anno 1888 Eugenius Revillout, Musei Aegyptiaci Luparensis tunc temporis praefectus, a negotiatore quodam Graeco, qui in Aegypto circa Panopolin vetustam hodiernumque Sohag habitabat, denariis Gallicis mille et quingentis emit, emptum ipse evolvit, inter evolvendum quae plurima discissa erant fragmenta magnam partem tam accurate reposuit, ut totum fere, quantum eius supererat, ad pristinam condicionem revocaret. Idem primum duas columnas, tertiam scilicet et quartam (1889), dein totam orationem una cum commentario edidit (1892). Cum autem in studiis Aegyptiarum litterarum ad id tempus magis versatus esset quam Graecarum, ultimi laboris socios sibi assumpsit Hermannum Diels et Fridericum Blass, quorum sagacitate factum est, ut plenior iam et emendatior altera editio in publicum prodiret (1892). Adiunctae erant imagines phototypicae omnium columnarum et fragmentorum. Doctam praeterea et insignem post priorem Revillouti editionem huic orationi operam navavit H. Weil (1892), post eidem recensuerunt qui Philippideam: Herwerden (1893), Kenyon (1893), Blass (1894), accesserunt Vogt (1894) et Wenger (1903—1906).

Voluminis P descriptio. Volumen et ab initio et a fine mutilum quantum hodie restat longitudine est unius metri et LXXIII fere centesimarum, altitudine XXIII fere centesimarum.[2]) Paginae (sive columnae) litteris repletae servan-

1) Palaeography p. 78.

2) Conservatur quattuor vitris inclusum, quorum primum (A) columnas I—XI, secundum (B) columnas XII (Nr. 10438) et

tur XVII, quarum tamen quinque ita dilaceratae sunt, ut tota fere pars inferior desit. Integrae autem quae exstant XIX fere centesimas altae et IX centesimas latae sunt. Spatia vacua sunt singularum fere centesimarum, margo superior duas fere centesimas patet, inferior maximam partem abscissa est. Versus in singulis paginis sunt viceni septeni octonive, litterae in unoquoque versu vel vicenae octonae vel etiam plures usque ad tricenas ternas vel quaternas.

Scriptura. Charta melioris notae est, scriptura grandis, angulosa, clarissima[1]); neque enim colligantur inter se litterae, sed una quaeque per se exstat. Magnitudo earum satis aequalis, quamquam praeter Φ et Ψ etiam P longius est, infra versum enim alte descendit. In littera Δ et interdum etiam in Λ et A ductus dexteri paullulum prominent, litterarum M et Y singuli ductus non curvati sunt, Ξ tribus hastis discretis exarata, I in initio syllabarum hic illic binis punctis notata est. Desunt omnino accentus, spiritus, apostrophi.

Versuum discriptio. Syllabae in fine versuum accurate dirimuntur. Coniunctae igitur manent consonae duplices quales sunt στ, σθ, σπ, κλ, χλ, κτ[2]), dirimuntur ντ. γκ, ϱγ. Ad explendum versum angulus adhibetur. Interpungendi ratio nihil habet peculiare.

Orthographia. Orthographica autem haec commemorem:

ει diphthongus pro *ι* longa raro et inconstanter ponitur. Itaque *γεινεται* III, 9 legitur iuxta *γινεσθαι* V, 21; *υμειν* V, 26 et *πολειτας* XV, 10 iuxta *Χολλιδου* I, 24.

ει pro *η̄ι* apparet in *ανειϱηκεν* I, 25; *ει* pro *η̄* in *διατεθεικας* VI, 12.

XIII—XVII, tertium (C) imaginem phototypicam eorum fragmentorum, quae nunc columnam XII efficiunt, quartum (D) fragmina quaedam circumplectitur, quae reponi iam non poterant. Ex his unum columnae XII feliciter inseruit Seymour de Ricci (cf. ed. ad locum).

1) cf. praeter Revillouti editionem etiam Kenyon, Palaeography, Plate XII.

2) Vix igitur recte XVII, 2 in textum suscepi Sudhausii coniecturam quae est [*πϱοσενήνεκ*]*ται*.

nasalis non assimilatae unum exstat exemplum: *ενχειρωσι* II, 27.

gutturalis *γ* omittitur in *γινωσκοι* V, 16; *αναγινωσκειν* III, 28 IV, 2, 21; *γινεσθαι* V, 21.

notandus nasalis in *επιλημπτον* VII, 8.

ν paragogicum ante vocalem diligenter ponitur, interdum etiam ante consonantem et in fine enuntiati.

iota mutum inconstanter adhibetur. Abundantiae decem fere exempla, ex quibus haec exscribam: *ειηι* I, 3 II, 6 XI, 11 *ποιησωι* VI, 11 *εγωι* VIII, 12 *απεχρηισε* VII, 18.

Correcta. Correctum est hic illic ab ipso librario et quater certe (V, 11 X, 7, 15 XV, 24), forsitan etiam saepius ab alio homine, qui litteras minores exaravit. Coniuncta autem horum opera factum est, ut menda aperta pauca tantum restent velut ⟨*οἱ*⟩ *ἄλλοι πάντες* VII, 16 et *μέλλει*⟨*ν*⟩ *λέγειν* XI, 4.

Aetas librarii. De aetate voluminis editores inter se consentiunt. Exstant enim in eius tergo scripta quaedam privati generis lingua Aegyptiaca concepta, quae Ptolemaeorum aetati tribuenda sunt. Ipsius autem orationis scriptura secundum a. Chr. saeculum diserte indicat.[1])

8. Quartum denique volumen, quod orationem funebrem continet, anno 1856 H. Stobart Britannus ex peregrinatione Aegyptiaca in patriam secum attulit. Erat autem tunc in quindecim fragmenta discissum, quae Ch. Babington, vir etiam de volumine A eximie meritus, tam feliciter composuit, ut praeter unam minutissimam quinque evaderent voluminis partes maiores[2]), quibus in ordinem collocatis integer fere inde ab initio usque ad columnam XIII textus decurrebat. Tum omnes chartae caeruleae agglutinatae et

---

1) cf. Kenyon, Palaeography p. 67.

2) Ex his prima et secunda, quae Blass coniunxit, columnam I continent, tertia columnas II—V et sextae partem dexteram inferiorem, quarta sextae partem maiorem et columnas VII—XI, quinta columnas XII et XIII; sexta, quae loco suo reponi non iam poterat, duodecim tantum litteras amplectitur (cf. p. 113 adn.).

vitro ab utraque parte ligneaque forma munitae in Museo Britannico repositae sunt (Pap. 98). Textum autem post Babingtonis editionem priorem (1858) et alteram (1859) recensuerunt in Germania Kayser (1858), Sauppe (1860), Tell (1861), Fritzsche (1861), apud Batavos Cobet (1858), in Italia Comparetti (1864), apud Gallos Caffiaux (1858, 1861, 1866).

Voluminis S descriptio. Volumen ex duabus chartis olim separatis confectum est. Cum enim inde ab initio usque ad columnam decimam papyri fibrae rectae decurrant, transversae inde a columna undecima, priorem partem *ὀπισθόγραφον* quod dicunt esse apparet. Nimirum continet haec a tergo scripturae cuiusdam astrologicae columnas sex[1]), posterior autem a tergo omni scriptura vacat. Iam e sex illis columnis cum ultima alterius chartae parte inducta sit, necessario consequitur duas chartas in eius demum usum esse coniunctas, qui Hyperidis orationem scripsit. Cum autem astrologus ille charta adversa usus esset, huic nihil relinquebatur nisi ut primas decem columnas in aversa chartae parte describeret, scilicet ea, in qua fibrae rectae superiacebant. Quo factum est, ut atramentum interdum per rimas discederet et crassiores omnino litterarum ductus evaderent atque angustiores quam in ullo alio Hyperidis volumine. Etiam chartae genus deterius est et scriptura inaequabilis cum longitudine et latitudine columnarum tum versuum densitate et litterarum magnitudine. Verisimile est librarium pro orationis ambitu non ita amplum volumen habuisse; quare cum animadverteret spatium vix suffecturum esse, coactus est omnia in artius constringere neque marginibus parcere, cumque primam columnam XXXIV, alteram tertiamque tricenorum ternorum versuum fecisset, in proxima XXXVIII, dein XL, dein XXXIX, in ultimis duabus quadragenos quaternos ponere. Item ne vacua quidem inter singulas columnas reliquit, sed dirimendi causa crassas lineas singulas vel

1) cf. Greek Papyri in the British Museum ed. F. G. Kenyon 1893, Nr. 98 p. 126, tab. 72 sq. et C. Wessely, Denkschrift der Wiener Akadem. 1888, p. 150 sq.

binas exarare satis habuit. Porro numerus litterarum in singulis versibus adeo fluctuat, ut in eadem columna modo quattuordecim sint, modo viginti quattuor, in quibusdam vero usque ad unam et triginta numerentur.

Scriptura. Scripturae[1]) nulla facilitas, nulla elegantia. Litterarum formae eaedem fere sunt atque in volumine A, sed paullo angustiores omnes et rarius inter se colligatae: itaque in Ξ littera exteriores lineae vix longiores media, neque B semper lineam illam infra appictam habet. Accentus numquam, spiritus bis additi sunt: ЄΙΩΡΩΝ VII, 7; ΑΥΤΟΥϹ IX, 14. In initio syllabarum Ι littera saepius binis punctis notatur.

Versuum discriptio. In dirimendis syllabis sunt quae propria librarius habeat, sunt etiam quae contra sanam rationem committat. Litteram σ in mediis vocabulis semper ab insequente consona divellit. Itaque *εσ|τιν* scribit, *Λεωσ|θε νης*, *δεσ|ποτου*, *ασ|φαλες*. In praepositionibus autem variat aut *με|τηλλαχοτων*, *υ παρξασης* dirimendo, aut *παρ ων*, *αν|ηρηται*. Atque hoc quidem cum aequalibus ei commune est; sed Graeci hominis non est dirimere *πρωτου ς αντιταξαμενους*, *προστηνῇαι*, *γεγον εν*, *ηγεμον α*, *τοσ|αυτας*, *τοσ ουτον*, *οσ|ον*. Ad versum explendum eum quem novimus angulum (⌐) vel semel vel bis ponit, aliquoties etiam nescio quo pacto lineis transversis utitur interdum longissimis, quarum loco commode totas syllabas vel etiam voces scribere potuit, praesertim cum illorum versuum litterae quoque mirum in modum distractae sint. Rursus in angustiis spatii vel minores fiunt litterae vel ultima paenultimae superponitur.

Interpunctio. Interpunctionem praeter paragraphum etiam linea obliqua sive punctum in summo versu interpositum significat. Sed maxima librarius neglegentia in hac re versatur. Initio scribendi diligentior fuit; post magis magisque somno oppressus et ubi debebat interpungere omisit et ubi non debebat signa sua apposuit.

---

1) cf. Cat. of Anc. MSS. (Greek) plate IV. Totius voluminis imaginem manu depictam editioni principi adiecit Ch. Babington.

Orthographia. De rebus orthographicis et grammaticis haec monenda videntur:

ει dipthongus pro ι longa frequenter usurpatur, adeo ut etiam semel πολιτικης in πολειτικης mutatum sit; sed haud minus saepe πολιτης et τιμαν quaeque similia sunt.

ι pro ει invenitur II, 16 πολι; VI, 1 ἱμαρμενης; VIII, 14 ὑβρις; X, 6 ἱς; XIII, 14 οικιαι pro οικειαι; quibus III, 31 ιναι pro ειναι accederet, nisi id quidem ipse librarius correxisset.[1])

ει pro ι exhibetur VIII, 11 δυναμειν.

ε pro α XII, 10 φενερον.

η pro ε V, 38 συνηβη (ε supra η); VIII, 23 οικητας.

ε pro η VIII, 12 μετε = μήτε.

ει pro ε VII, 7 είωρων.

ο pro ε V, 6 ολλαδα = Ἑλλάδα; VII, 33 ουδερος = οὐδέτερος.

ω pro ο II, 21 των προτερων (ο supra ω); II, 31 ωκνησω; IV, 5 τουτων; IX, 43 απωλωλοτω[ν.

ω pro οι XII, 14 ωομεθα.

ω pro ου III, 30 εκαστω.

α pro αι VIII, 13 γυνακων; X, 29 καρος.

ε pro αι IV, 17 επεδε[υθησαν.

ο pro ου VIII 34 οδεμια; IX, 23 ο γαρ; X, 12 οκ.

γ pro κ VI, 1 ουγ ην.

τ pro δ IV, 5 αντρα (δ supra τ); IV, 33 πατριτι; VII, 11 τε pro δέ; VII, 41 ευτοξιαν (δ supra τ); IX, 42 εφοτιον (δ supra τ); XIII, 28 ενατον pro ἐν [illegible].

δ pro τ VIII, 14 μηδε; XIII, 22 Αριστογειδονα

τ pro θ II, 21 κατ εκαστον, quod postea correctum est.

ν non assimilatur VII, 20 συν|βεβηκεν.

π eliditur IX, 38 περιβλετοι.

ρ transponitur IX, 10 κρ]ατεριας.

λ perperam geminatur I, 23 ελλαττω; ν in γεγεννημαι, quod saepius usurpatur.

1) III, 5 ε]πειϊκεσι pro ἐπιεικέσι errori scribae tribuendum videtur.

ν paragogicum ante vocalem poni solet exceptis paucis locis, quibus hiatus loquendi pausa excusatur; ante consonam saepius additur quam omittitur. At in aliis formis notabilis est nasalis soni debilitas velut *πάλι θα[ρρῶ* I, 27, *ἐ⟨ν⟩ τοῖς* I, 31, *τὸ⟨ν⟩ μὲν* III, 32, *τὸ⟨ν⟩ βίον* X, 4, *τὴ⟨ν⟩ τῶν* XIII, 10, *γεγένη⟨ν⟩ται* IV, 32, *ἧ⟨ν⟩ πλείους* VIII, 39, *τόλμα⟨ν⟩ εἰς* VII, 16.

Ex simili litterae *σ* debilitate nata sunt haec: *τοῖ⟨ς⟩ μάρτυσι* I, 34, *τοὺ⟨ς⟩ λόγου⟨ς⟩ ποιούμενος* IV, 8, *τοὺ⟨ς⟩ παῖδας* IV, 21, *τοὺ⟨ς⟩ πολίτας* IX, 11, 29, *τοὺ⟨ς⟩ εἰς* IX, 33, *κακοὺ⟨ς⟩ κολάζουσα* III, 13, *τὰ προ⟨σ⟩δοκώμενα* VIII, 30.

iota adscriptum raro deest neque usquam abundat.

Correcta et omissa. Correctoris manum liber non expertus est, nisi quod ipse librarius inter scribendum pauca emendavit. Itaque menda relicta sunt multa, quorum ut genus origoque perspiciatur, pauca quaedam generatim disposita enumerabo. Omissa compluribus locis vel articuli vel singulae litterae[1]) et syllabae vel particulae quales sunt *γὰρ* et *δέ*, et plus semel etiam maioribus lacunis omnia turbata. Saepius male iteratae syllabae reperiuntur vocabulaque tota velut *πασαν πασαν* II, 33. Id quoque accidit librario, ut casus continuorum vocabulorum similiter formaret: Sic VIII, 6 *νομωι δε τωι τουτωι τροπωι* scripsit, ubi *τουτου* verum est, et III, 32 *αλλους τινους*, quod ipse correxit; at incorrectum mansit XIII, 22 *ουθενους . . . οικειοτερους*. Multis denique locis textus gravioribus vitiis laborat velut II, 21 III, 23 VIII, 14 IX, 23 X, 26 XII, 17 XIII, 23.

Iam igitur si in unum omnia collegeris: menda foeda a nullo correcta, manum rudem atque inelegantem, chartae mediocritatem, denique quod chartae adversa pars iam pridem alia scriptura occupata erat: manifestum erit hoc volumen non foro aut mercatui destinatum, sed in priva-

1) Littera *τ* bis omittitur: II, 2 *ἐπαινεῖν ⟨τ⟩ὴν μέν*; II, 3 *ἡμῶν ⟨τ⟩ῆς προαιρέσεως*; perperam additur VIII, 16 *ἐξ τῶν*; littera *ν* omittitur XIII, 25 *Λεωσθέ⟨ν⟩η*; littera *ρ* XIII, 14 *τοὺς ἐχθ⟨ρ⟩ούς*; littera *σ* perperam additur XIII, 39 *προσείλοντο* pro *προείλοντο*.

tum usum conscriptum esse ab homine quodam Aegyptio Graeceque parum docto. Sunt etiam, qui puerum sibi fingant aut scribendo se exercentem aut magistri verba in chartam referentem. Sed utut res se habet, fides profecto tali librario perexigua tribuenda est.

Aetas librarii. Ad aetatem librarii definiendam maximi momenti est genitura illa, quae in adversa papyri parte scripta est. De ea qui primus egit C. W. Goodwin ex positionibus planetarum ibi indicatis computavit annum spectari post Chr. n. 154.[1]) Accuratius etiam G. D. E. Weyer a Blassio rogatus eam computationem instituit. Quem secutus Blass: „Sunt autem", inquit, „hae positiones, quae partim diserte leguntur, partim, ubi lacuna haustae sunt, ex ceteris quae auctor addit certo restituuntur: Saturnus in Virgine, 1^0. Iuppiter in Virgine, $8^0\,20'$. Mars in Geminis, $6^0\,12'$. Venus in Tauro, $20^0\,45'$. Mercurius in Ariete, 20^0. Ea autem non in ipso caelo observata, sed e tabellis astronomicis quales illa aetate fuerunt computata esse recte Weyerus affirmare videtur; itaque ut cum vera aliqua positione exactis numeris congruant fieri vix potest. Duo autem anni intra ea saecula quae omnino in censum venire possunt positiones similes stellarum errantium exhibuerunt: quarum positionum conspectum iam exhibebo:

	Sat.	Iupp.	Mars	Venus	Merc.
A. 95 post Chr. n., d. I. Apr.	$147^0\,44'$	$155^0\,53'$	$58^0\,45'$	$50^0\,21'$	$27^0\,22$
A. 155 post Chr. n., d. XV. Maii.	$161^0\,33'$	$176^0\,15'$	$66^0\,51'$	$37^0\,58'$	$28^0\,23'$
Papyrus	151^0	$158^0\,20'$	$66^0\,12'$	$50^0\,45'$	20^0

Iam cum optio inter duos annos haud difficilis sit, certum esse videtur annum spectari 95 p. Chr. n., et post id tempus cum genituram tum Hyperidis orationem scriptam esse". Haec Blass, cui ita assentitus est Kenyon[2]), ut altero p. Chr. n. saeculo utrumque librarium assignaret.

---

1) Zeitschrift für ägyptische Sprache VI, 1868, p. 18: Mélanges égyptologiques 2me serie p. 294.
2) Palaeography p. 103.

Reliquum est ut de subsidiis huius editionis breviter exponam. Itaque post editiones primas singularum orationum, quas supra commemoravi, magna coniecturarum effloruit messis, quarum iudex exstitit severus Fridericus Blass, vir de Hyperide omnium optime meritus. Is omnes papyros praeter Parisinam accurate examinavit, quae restabant fragmenta quoad fieri poterat in ordinem redegit, multas novas lectiones ex chartis elicuit, omnes denique orationes et fragmenta aliunde nota publici iuris fecit in editione Hyperidis tertia, quae anno 1894 in aedibus Teubnerianis prodiit.

Hanc editionem ut renovarem cum anno 1909 a bibliopola rogatus essem, opus non posse proficere nisi papyris denuo inspectis probe persuasum habebam. Quod ut mihi contingeret, egregia liberalitate factum est cum academiae Gottingensis sociorum tum curatorum legati Schassiani Kiloniensis, quibus gratum meum animum hoc loco testificari gaudeo. Itaque autumno anni 1911 Parisios et vere anni 1912 Londinum profectus omnia volumina et fragmenta accurate nec sine fructu contuli. Fuerunt enim ubique fere, quae rectius legi aut suppleri possent. Imprimis volumen P, quod Blass non viderat, multas novas lectiones suppeditabat. Praeterea fragmenta nonnulla a Blassio falso loco inserta aut in pristinum ordinem redegi aut sub textu collocavi. Sed de his quae dicenda erant in apparatu critico dixi. Ibidem etsi supervacaneum duxi quaecumque nova indagaveram litterarum frustula proponere, accurate tamen ea enotavi, quae ad sanandos locos dubios aliquid viderentur valere. Etiam coniecturas virorum doctorum potissimas commemoravi neque solum eas, quas probarem, sed nonnullas etiam minus probabiles, quas tamen non prorsus inutiles putarem ad investiganda vera Hyperidis verba. Supplementa autem, nisi diversa de eis aut novas lectiones adnotavi, primis editoribus debentur. Denique in textu adornando etsi retinui paragraphos a Blassio additas — has enim Reinhold in indice conficiendo secutus est — omnes tamen orationes per versiculos eos descripsi, qui in

ipsis papyris sunt. Qui textum quaesiverit lectu faciliorem nimirum secundum usum vulgarem typis expressum, eum ad Kenyonis editionem anno 1906 Oxonii emissam delegatum esse volo. Equidem hanc editionem eorum in usum confeci, qui papyrorum testimonia accurate curarent. Nam multa etiam hodie restant, quae nondum sanata sunt, praesertim in oratione quinta et sexta, neque constat adhuc, qualis in prima verus sit fragmentorum ordo. Sed ut nunc imperfectum textum propono, ita mox fore spero, ut renovatis feliciter studiis Hyperideis altera editio emendatior hanc subsequatur. Tunc etiam si dis placebit sanus ex bello in patriam redux Ericus Krumbholz discipulus disputationem suam conficiet, quam pridem instituit de Hyperidis lingua ab optima Atthide aliena.

In plagulis corrigendis benigne me adiuverunt Hermannus Mutschmann et Carolus Fuhr, quorum hunc dubitando et admonendo ad textum perpoliendum non pauca contulisse, illum pro eximia sua oratorum cognitione cum alia suppeditasse tum locos nonnullos feliciter supplevisse grato animo profiteor. Multa etiam Sigofredus Sudhaus contulit et plura sane contulisset, nisi pro patria pugnans occidisset. Qui quanto studio hunc quoque librum prosecutus sit, vel inde apparet, quod paucis mensibus priusquam ad bellum proficisceretur, cum ipsae orationes prelis iam dudum mandatae essent, epitaphii initium usque eo desperatum magna ex parte sanavit. Per chartam enim haec mihi proposuit:

Epit. col. I. *Τῶν μὲν λόγων τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι ἐπὶ τῶιδε τῶι τάφωι περί τε τοῦ στρατηγοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν μετ᾽ ἐκείνου τετελευτηκότων ἐν τῶι πολέμωι. ὡς ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοί. μάρτ[υς αὐτὸς ὁ χ]ρόνος ὁ σ[ῴζων ἐπαί-ν]ωι τὰς πρ[άξεις.*

cf. Dem. XIV 1: *ἐγὼ δ᾽ ἐκείνων μὲν ἔπαινον τὸν χρόνον ἡγοῦμαι μέγιστον, οὗ πολλοῦ γεγενημένου μείζω τῶν ὑπ᾽ ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηνται.*

Iam ipse quoque eorum numero insertus est, quorum virtus aeterna habetur. Lugeo magistrum et amicum unice carum, quippe qui me ad haec studia adulescentem adduxerit, discentem impulerit strenuitate sua et pertinacia, qui viam mihi patefecerit ad terras peregrinas, profectum amplexus sit cura sua atque consilio, cuius studiorum societate saluberrima per decem annos usus fructum in omnem vitam perceperim: Sudhausii memoriae hunc librum sacrum esse volui.

scr. Jenae id. Oct. a. 1916.

Christianus Jensen.

VITA HYPERIDIS

ex Vitis X oratorum Plutarcho adscriptis.

Ὑπερείδης Γλαυκίππου μὲν ἦν πατρὸς τοῦ Διονυσίου, τῶν 848 D
δὲ δήμων Κολλυτεύς. ἔσχε δὲ υἱὸν ὁμώνυμον τῷ πατρὶ Γλαύ-
κιππον, ῥήτορα καὶ λόγους συγγράψαντα· οὗ πάλιν Ἀλφίνους
ἐγένετο. ἀκροατὴς δὲ Πλάτωνος γενόμενος τοῦ φιλοσόφου ἅμα 2
Λυκούργῳ καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐπολιτεύσατο Ἀθή-
νησιν, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τῶν Ἑλληνικῶν ἥπτετο E
πραγμάτων· καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ὧν ᾔτει παρ' Ἀθηναίων 3
ἀντεῖπε, καὶ περὶ τῶν τριήρων· συνεβούλευσε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ
Ταινάρῳ ξενικὸν μὴ διαλῦσαι, οὗ Χάρης ἡγεῖτο, εὐνόως πρὸς

Adnotatio. 1sq. τῶν δὲ δήμων Westermann: τὸν δὲ δῆμον 5 Λυκούργῳ Paris. E et cum Blumio Westermann: Λυκοῦργον

Subsidium interpretationis. Egerat de Hyperide Hermippus in libro tertio περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν: Athen. VIII, 342 C. cf. Sauppe O. A. II, 275; Blass, Attische Beredsamkeit III, 2[2] p. 1; Kirchner, Prosop. Attica 13912 1 Ὑπερείδης Γλαυκίππου Κολλυτεύς I. G. II, 808 c 103; 809 d 242; IV, 2, 834 b, col. II, 41. Ὑ. Κολλυτε(ύς) I. G. II, 941 (catal. diaet. a. 330/29, unde colligitur natum esse Hyperidem a. 390/89, v. Th. Reinach, Revue des études grecques V, 1892, p. 250). Suidas s. v.: Ὑ. υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος, οἱ δὲ Πυθοκλέους 2 de filio Suid. s. v. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον cf. ad p. 850 B 5sq. Suidas s. v. μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ⟨καὶ⟩ Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. De Platone magistro Chamaeleon tradiderat: Diog. Laert. III, 46, de Isocrate Hermippus: Athen. VIII, 342 C. Vit. X or. Isocr. 837 D. Philostr. Vit. sophist. I 17, 4 Zosim. Vita Isocr. apud Sauppe O. A. II, 4 b 24, Cic. De orat. II, 94 7 ipsum Hyperidem expostulatum esse tradunt Arrian. I, 10, 4; Plut. Phoc. 17; idem Plutarchus Dem. 23 secutus τοὺς πλείστους καὶ δοκιμωτάτους τῶν συγγραφέων octo cives enumerat, inter quos Hyperidis nomen non occurrit. cf. Schaefer Dem. III[2], 137 8. de navibus cf. Plut. Phoc. 21 Vit. X or. Dem. 847 C (Schaefer l. c. p. 174) 9 de Charetis mercenariis cf. Schaefer III[2], 307, 4

4 τὸν στρατηγὸν διακείμενος. τὸ δὲ πρῶτον μισθοῦ δίκας ἔλεγε.
5 δόξας δὲ κεκοινωνηκέναι τῶν Περσικῶν χρημάτων Ἐφιάλτῃ
τριήραρχός τε αἱρεθείς, ὅτε Βυζάντιον ἐπολιόρκει Φίλιππος,
6 βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθεὶς κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ὑπέ-
στη χορηγῆσαι, τῶν ἄλλων λειτουργίας πάσης ἀφειμένων.
F 7 ἔγραψε δὲ καὶ Δημοσθένει τιμάς, καὶ τοῦ ψηφίσματος ὑπὸ
8 Διώνδα παρανόμων γραφέντος ἀπέφυγε. φίλος δ' ὢν τοῖς
περὶ Δημοσθένη καὶ Ναυσικλέα καὶ Λυκοῦργον οὐκ ἐνέμεινε
μέχρι τέλους· ἀλλ' ἐπεὶ Ναυσικλῆς μὲν καὶ Λυκοῦργος ἐτεθνή-
κεσαν, Δημοσθένης δὲ ὡς παρ' Ἁρπάλου δωροδοκήσας ἐκρί-
νετο, προχειρισθεὶς ἐξ ἁπάντων (μόνος γὰρ ἔμεινεν ἀδωροδό-
9 κητος) κατηγόρησεν αὐτοῦ. κριθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος

---

2 ἔδοξε δὲ καὶ Reiske 4 κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν Boeckh Seeurkunden p. 189); καὶ τὸν ἐ. τοῦτον Sauppe 6 Δημοσθένει cum Photio (cod. 266) Reiske: Δημοσθένους 8 Ναυσικλέα Schaefer II², 330, 4 coll. Vit. X. or. Dem. 844 F: (Δημ.) συμπολιτευόμενος Ὑπερείδῃ Ναυσικλεῖ Πολυεύκτῳ. cf. Blass, Att. Ber. III² 2, 14 not. 3: Λυσικλέα 9 Ναυσικλῆς Schaefer. cf. ad v. 8: Λυσικλῆς

---

1 Timocl. ap. Athen. VIII, 342 A (II, 452 K.); or. III, 28 2 Vit. X orat. Dem. 847 F: ἔλαβε (Δημ.) καὶ παρ' Ἐφιάλτου χρυσίον, ἑνὸς τῶν δημαγωγῶν, ὃς πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα χρήματα φέρων ἧκε λάθρα, ὅπως διανείμας τοῖς δημαγωγοῖς τὸν πρὸς Φίλιππον ἐξάψῃ πόλεμον Schaef. II² 483 3 τριήραρχος] Tab. nav. I. G. II 808 c 98 = 809 d 236: ἐπὶ Θεοφράστου ἄρχοντος (a. 339) τῶν μετὰ Φωκίωνος καὶ Κηφισοφῶντος πλευσασῶν ἐπιδόσιμος τριήρης Ἀνδρεία, Ἀλκαίου ἔργον· τριήραρχος Ὑ. Γ. Κ. Schaefer II² 512 4 sq. ὑπέστη χορηγῆσαι] cf. Schaefer II² 514 not. 6 sq. Dem. XVIII, 222. 223; Vit. X or. 846 A; Schaefer II² 557, 5; fr. 95. 96 8 sq. perfidiam Hyperidis acerbe exagitat Lucian. Enc. Dem. 31: τὸν ἄπιστον Ὑπ., τὸν ἄφιλον δημοκόλακα, τὸν οὐδὲν αἰσχρὸν νομίσαντα κολακείᾳ τοῦ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην. 11 sq. Vit. X or. Dem. 846 C εἰσαχθεὶς δὲ (Δημ.) εἰς δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερείδου Πυθέου Μενεσαίχμου Ἱμεραίου Προκλέους. Suid. s. v.: ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένους ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις χρήμασιν. — Munera ab Harpalo Hyperidem quoque accepisse Timocles comicus apud Athen. VIII, 341 F (II, 452 K.) criminatur. At cf. Plut. Phoc. 10; Schaefer III² 321, 3 12 sq. Lyc. Leocr. 36 sq.: καί μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, τὸ Ὑπερείδου, καὶ ἀναγίγνωσκε. — ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος ὦ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς φ' καταβαίνειν εἰς

παρανόμων ἐπὶ τῷ γράψαι μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους 849
πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν. αἰτιωμένων δέ τινων αὐτὸν ὡς παριδόντα πολλοὺς 10
νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι 'ἐπεσκότει', ἔφη, 'μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα' καὶ 'οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἡ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη.' μετὰ μέντοι τοῦτο νεκρῶν ἔδωκεν ἀναίρεσιν ὁ Φίλιππος φοβηθείς, πρότερον οὐ δοὺς τοῖς ἐλθοῦσιν ἐκ Λεβαδείας κήρυξιν. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ περὶ Κραννῶνα συμ- 11
βάντα ἐξαιτηθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καὶ μέλλων ἐκδίδοσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἴγιναν ἅμα τοῖς κατε- B
ψηφισμένοις· καὶ συμβαλὼν Δημοσθένει καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς ἀπολογησάμενος, ἀπαλλαγεὶς ἐκεῖθεν, ὑπ' Ἀρχίου τοῦ Φυγαδοθήρου ἐπικληθέντος, Θουρίου μὲν τὸ γένος, ὑποκριτοῦ δὲ τὰ πρῶτα, τότε δὲ τῷ Ἀντιπάτρῳ βοηθοῦντος, ἐλήφθη πρὸς βίαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐχόμενος ⟨τοῦ⟩ ἀγάλ-

6 καὶ οὐκ Photius: οὐκ   16 τοῦ add. Blass sec. Photium

Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιέως ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε κτέ. — 41: ἡνίχ' ὁρᾶν ἦν τὸν δῆμον ψηφισάμενον τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, τοὺς δὲ ξένους Ἀθηναίους, τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους. ceterum cf. frg. 27—39; [Dem.] XXVI, 11; Sauppe O. A. II, 280; Schaefer Dem. III^{2}, 9

4 de sublim. XV, 10   9 sq. Suid. Ἀντίπατρος 3: ὅτι τῶν Ἀθηναίων τὰς Ἀθήνας Ἀντιπάτρῳ . . . παραδόντων ἐν δέει ὄντες οἱ δημαγωγοὶ ⟨οἱ⟩ πρὸς τὴν ἐπανάστασιν τοὺς Ἀθηναίους ἐπάραντες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ' αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἀθ. θανάτῳ ἐρήμην τούτους κατεδίκασαν, ὧν ἦν Δημοσθένης . . . καὶ Ὑπ. καὶ Ἱμεραῖος, τὴν τοῦ θανάτου εἰσήγησιν εἰσενεγκόντος ⟨Δημάδου⟩ (ita Schaefer III^{2} 391, 1). Plut. Dem 28: . . . οἱ μὲν περὶ τὸν Δημ. φθάσαντες ὑπεξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος αὐτῶν θάνατον κατέγνω Δημάδου γράψαντος. adde Arrian. ap. Phot. Bibl. 92 p. 69 b. Vit. X or. Dem. 846 E. Nep. Phoc. 2
15 sq. Demosthenis res admiscet vitarum auctor. Aeginae in Aeaceo vel Hermionae in Cereris templo Hyperidem comprehensum esse alii tradunt: Plut. Dem. 28: οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας Ὑπ. μὲν . . . καὶ Ἀριστόνικον . . . καὶ . . . Ἱμεραῖον ἐν Αἰγίνῃ καταφυγόντας ἐπὶ τὸ Αἰάκειον ἀποσπάσας ἔπεμψεν εἰς Κλεωνὰς πρὸς Ἀντίπατρον· κἀκεῖ διεφθάρησαν. Ὑπερείδου δὲ καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι ζῶντος (hoc add. cod. N Grauxii) λέγουσι. Suid. Ὑπ. 1: ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως ἐξαγαγόντος αὐτὸν

*ματος· καὶ ἀχθεὶς πρὸς Ἀντίπατρον εἰς Κόρινθον, ἔπειτα
βασανιζόμενος, διέφαγε τὴν γλῶτταν, ὥστε μηδὲν ἐξειπεῖν
τῶν τῆς πόλεως ἀπορρήτων δυνηθῆναι· καὶ οὕτως ἐτελεύ-*
C 12 *τησε, Πυανεψιῶνος ἐνάτῃ ἱσταμένου. Ἕρμιππος δέ φησιν
αὐτὸν γλωττοτομηθῆναι εἰς Μακεδονίαν ἐλθόντα καὶ ῥιφῆναι
ἄταφον, Ἀλφίνουν δὲ ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ [ἢ ὥς τινες Γλαυ-
κίππου τὸν υἱὸν] διὰ Φιλοπείθους τινὸς ἰατροῦ λαβόντα ἐξου-
σίαν τοῦ σώματος καῦσαι αὐτόν, καὶ τὰ ὀστᾶ κομίσαι εἰς
Ἀθήνας τοῖς προσήκουσι, παρὰ τὰ Ἀθηναίων καὶ Μακεδό-
νων δόγματα· οὐ μόνον γὰρ κελεῦσαι αὐτοὺς φυγεῖν, ἀλλὰ*
13 *μηδ' ἐν τῇ οἰκείᾳ ταφῆναι. οἱ δ' ἐν Κλεωναῖς ἀποθανεῖν
αὐτὸν λέγουσιν, ἀπαχθέντα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅπου γλωττο-
τομηθῆναι καὶ διαφθαρῆναι ὃν προείρηται τρόπον· τοὺς δ'
οἰκείους τὰ ὀστᾶ λαβόντας . . . . θάψαι τε ἅμα τοῖς γονεῦσι
πρὸ τῶν Ἱππάδων πυλῶν, ὥς φησιν Ἡλιόδωρος ἐν τῷ τρίτῳ*
D *περὶ μνημάτων. νυνὶ δὲ κατερήριπται τὸ μνῆμα καὶ ἔστιν*
14 *ἄδηλον. πάντων δὲ κατὰ τὴν δημηγορίαν διενεγκεῖν λέγεται.*
15 *τέτακται δὲ ὑπ' ἐνίων πρὸ Δημοσθένους. φέρονται δ' αὐτοῦ*

---

6 sq. *Γλαυκίππου τῶν υἱῶν* E, *Γλαυκίππου τινὸς τὸν υἱόν* v., *Γλαυκίππου υἱοῦ τὸν υἱόν* Westermann [*ἢ ὥς τινες Γλαύκιππον τὸν υἱόν*] Blass sec. Suidam 14 post *λαβόντας* excidisse e. g. *κομίσαι εἰς Ἀθήνας* aut *τε* delendum esse statuit Franke 15 *Διόδωρος* Ruhnken: *Ἡλιόδωρος*; librorum lectionem defendit Keil, Herm. tom. XXX, 1895, p. 201. cf. etiam Drexel, Athen. Mitteilungen XXXVII, 1912, p. 119

τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρα, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὀστᾶ λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. Linguam Hyperidi exsectam esse etiam Lucian. enc. Dem. 31 tradit.

5 sq. *ῥιφῆναι ἄταφον*] auctor inc. ap. Suid. s. v. *ὑπερόριον*: „*τὸ σῶμα τοῦ Ὑπ. ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον.*" *καὶ αὖθις*: „*καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθ. ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπ. ῥῖψαι*". 11 *ἐν Κλεωναῖς*] cf. Plut. Phoc. 29 17 cf. Photius p. 495 b; Timocl. l. c. Demostheni eum praetulisse Rhodiorum doctrina rhetorica videtur: Dionys. Dinarch 8 18 sq. Suidas Ὑπ. 1: *εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ ος'*, ubi Bernh. (post Meursium Att. Lect. V c. 25): immo *νβ'*. In indice a Studemundio edito (Herm. tom. II, 1867, p. 434 sqq.) CLXX orationes Hyperidi tribuuntur.

λόγοι ἑβδομήκοντα ἑπτά, ὧν γνήσιοί εἰσι πεντήκοντα δύο.
ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερής, ὡς ἐκβαλεῖν 16
μὲν τὸν υἱόν, εἰσαγαγεῖν δὲ Μυρρίνην, τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν, ἐν Πειραιεῖ δ' ἔχειν Ἀρισταγόραν, ἐν Ἐλευσῖνι δ' ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι Φίλαν τὴν Θηβαίαν, εἴκοσι μνῶν λυτρωσάμενος. ἐποιεῖτό τε τὸν περίπατον ἐν τῇ ἰχθυοπώλιδι 17 E
ὁσημέραι. ὡμιληκὼς δὲ καὶ Φρύνῃ τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρινο- 18

5 *Φίλαν τὴν* ex Athen. XIII, 590 D Keil: *φίλτην* 7 *ὡς εἰκὸς δὲ καὶ δίκη Φρύνῃ* libri; corr. Buecheler. *ὡς εἰκός. καὶ δὴ καὶ Φρύνῃ* Reiske *ἑωθινός* cum praecedentibus iunctum pro *ὡς εἰκός* Westermann sec. Athenaeum.

2 sq. ex Idomeneo, ut videtur; cf. Ath. XIII 590 C: *Ὑπ. δ' ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας τὸν υἱὸν ἀποβαλὼν Γλαύκιππον Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν ἀνέλαβε, καὶ ταύτην μὲν ἐν ἄστει εἶχεν, ἐν Πειραιεῖ δὲ Ἀρισταγόραν, Φίλαν δ' ἐν Ἐλευσῖνι, ἣν πολλῶν ὠνησάμενος χρημάτων εἶχεν ἐλευθερώσας, ὕστερον δὲ καὶ οἰκουρὸν αὐτὴν ἐποιήσατο, ὡς Ἰδομενεὺς ἱστορεῖ.* Suid. s. v. *γυναικῶν δὲ ἡττήθη* 5 de praediis Hyperidis Eleusiniis testatur I. G. IV, 2, 834 b col. II, 41 (v. Wilamowitz Herm. tom. XXII, 1887, 229) 6 ex Hermippo. Ath. VIII, 342 C: *καὶ Ἕρμιππος δέ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσ. μαθ. ἑωθινὸν τὸν Ὑπ. ποιεῖσθαι νῦν* (*ἀεὶ* Kaib.) *τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι.* cf. Timoclis versus ap. Ath. 341 EF (II, 452 K.), ubi ab Harpalo corrupti enumerantur: *Α. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει. Β. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῶν πλουτιεῖ· ὀψοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.* idem apud Athen. 342 A (II, 458 K.) *τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην περᾷς, ὃς ἠπίαις φωναῖσιν, ἔμφρονος λόγου κόμποις παφλάζων, ἠπίοις* (*ὑπτίοις* Kaibel) *πυκνώμασι πρὸς παν . . . . δυσας ἔχει, μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.* Pergit Athen.: *Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι* 7 sq. cf. fr. 171—180; Sauppe O. A. II, 301 et 319. Narrant rem Ath. XIII 590 DE; Syrian. in Hermog. IV, 414 W. (Syr. ed. Rabe II, 91); Maxim. Plan. V p. 285; Anonym. VII, 335 et 338 W. Sed quae hi Hyperidem, eadem alii (Quint. II, 15, 9; schol. Herm. VII, 7 W.; Sext. Emp. adv. math. II, 4, Alciphr. Ep. I, 31 = IV, 4 Sch.) Phrynen ipsam fecisse tradunt, ac dubitationem movent praeterea cum ea, quae Athenaeus narrationi subicit (*καὶ ἀφεθείσης ἐγράφη μετὰ ταῦτα ψήφισμα, μηδένα οἰκτίζεσθαι τῶν λεγόντων ὑπέρ τινος, μηδὲ βλεπόμενον τὸν κατηγορούμενον ἢ τὴν κατηγορουμένην κρίνεσθαι*) — haec enim nimis incredibilia sunt — tum Posidippi comici versus ap. Ath. XIII, 591 E (III, 339 K.), quibus de illo iudicio longe

μένη συνεξητάσθη· αὐτὸς γὰρ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δη-
λοῖ· μελλούσης δ' αὐτῆς ἁλίσκεσθαι, παραγαγὼν εἰς μέσον
καὶ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα ἐπέδειξε τὰ στέρνα τῆς γυναικὸς
19 καὶ τῶν δικαστῶν εἰς τὸ κάλλος ἀπιδόντων ἀφείθη. συνετίθει
δὲ ἡσυχῇ κατὰ τοῦ Δημοσθένους ἐγκλήματα, ὡς καὶ φωρα-
F θῆναι· νοσοῦντος γὰρ τοῦ Ὑπερείδου ἥκοντα εἰς τὴν οἰκίαν
τὸν Δημοσθένη ὡς ἐπισκεψόμενον καταλαβεῖν κατέχοντα τὸ
καθ' αὐτοῦ βιβλίον· τούτου δ' ἀγανακτοῦντος εἶπε· „φίλον
μὲν ὄντα οὐδὲν λυπήσει, ἐχθρὸν δὲ γενόμενον κωλύσει τι κατ'
20 ἐμοῦ πρᾶξαι“. ἐψηφίσατο δὲ καὶ τιμὰς Ἰόλᾳ τῷ δοκοῦντι
21 Ἀλεξάνδρῳ τὸ φάρμακον δοῦναι. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Λεωσθέ-
νει τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου, καὶ ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν
22 ἐπιτάφιον θαυμασίως. Φιλίππου δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρ-
εσκευασμένου καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐλαβῶς ἐχόντων, τετταρά-
κοντα τριήρεις ἤθροισεν ἐξ ἐπιδόσεως καὶ πρῶτος ὑπὲρ αὐτοῦ

---

1 post *συνεξετάσθη* excidisse e. g. *ἐρῶν τῆς γυναικός* susp. Blass 8 *κατ' αὐτοῦ* Duebner 9 *οὐδὲν* Reiske: *οὐδένα* 10 *δοκοῦντι* Reiske: *δόντι*; *δοῦναι* (11) del. Meziriacus 11/12 *Λεωσθένει* Xyl.: *Δημοσθένη* vel *Δημοσθένει*; hoc etiam Photius 13 *Εὔβοιαν* mavult Westermann

diversa narrantur: *Φρύνη ποθ'* (*πρὸ* A; corr. Wilam.) *ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη πολὺ τῶν ἑταιρῶν· καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα τῶν τότε χρόνων εἶ, τόν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας. βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας τὴν ἡλιαίαν εἷλε* (*εἶδε* Bothe) *περὶ τοῦ σώματος . . . καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη μετὰ δακρύων διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.* — ceterum Hermippum rem attigisse apparet ex Ath. XIII 590 D

4 sq. merito huic narratiunculae fidem derogat Schaefer III², 340, 3 10 hoc e rhetoris cuiusdam *μελέτῃ* depromptum esse Kiessling Lyc. frg. p. 147 et Schaefer III², 353, 5 affirmant 11 sq. Plutarch. de frat. am. 15: *οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφόροις . . . συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς . . . καὶ Ὑ. καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγοῦντες καὶ πράττοντες.* Plut. Phoc. 23. Dexipp. fr. 2 (III, 669 sq. Müller), qui Hyperidem suadentem, Phocionem dissuadentem bellum introduxit. — Diod. XVIII, 13: *ταφέντος* (*Λεωσθένους*) *ἡρωϊκῶς διὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ δόξαν, ὁ μὲν δῆμος τῶν Ἀθηναίων τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον εἰπεῖν προσέταξεν Ὑπερείδῃ τῷ πρωτεύοντι τῶν ῥητόρων τῇ τοῦ λόγου δεινότητι καὶ τῇ κατὰ τῶν Μακεδόνων ἀλλοτριότητι.* — De sublim. XXXIV, 2 13 sq. cf. § 6. Schaefer II², 495, 1. 3. Ladek. Wiener Stud. XIII, 81

καὶ τοῦ παιδὸς ἐπέδωκε δύο τριήρεις. συστάντος δὲ πρὸς Δη- 23 850
λίους ἀμφισβητήματος, ποτέρους δεῖ προΐστασθαι τοῦ ἱεροῦ,
αἱρεθέντος Αἰσχίνου συνειπεῖν, ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ
Ὑπερείδην ἐχειροτόνησεν· καὶ ἔστιν ὁ λόγος Δηλιακὸς ἐπι-
γεγραμμένος. ἐπρέσβευσε δὲ καὶ πρὸς Ῥοδίους. ἡκόντων δὲ 24. 25
καὶ παρ' Ἀντιπάτρου πρέσβεων, ἐπαινούντων τὸν Ἀντίπατρον
ὡς χρηστόν, ἀπαντήσας αὐτοῖς εἶπεν· „οἴδαμεν ὅτι χρηστὸς
ὑπάρχει, ἀλλ' ἡμεῖς γ' οὐ δεόμεθα χρηστοῦ δεσπότου.“ λέγε-
ται δ' ἄνευ ὑποκρίσεως δημηγορῆσαι, καὶ μόνον διηγεῖσθαι τὰ 26
πραχθέντα καὶ τούτοις οὐκ ἐνοχλεῖν τοὺς δικαστάς. ἐπέμφθη B 27
δὲ καὶ πρὸς Ἠλείους ἀπολογησόμενος ὑπὲρ Καλλίππου τοῦ
ἀθλητοῦ, ἔχοντος αἰτίαν φθεῖραι τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐνίκησε.
γραψάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίωνος δωρεάν, ἣν εἶπε Μειδίας 28
Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπ' Εὐξενίππου ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος
ἑβδόμῃ φθίνοντος, ἡττήθη.

---

7 *οἴδαμεν* Xyl. ex Photio: *οἶδα μὲν* 12 *καὶ οὐκ ἐνίκησε* Meier *καὶ νικῆσαι* Kiessling *καὶ ἐνικήθη* Westermann coll. Paus. V, 21, 5 14 *ἐπ' Εὐξενίππου* Schaefer: *ἐπὶ Ξενίου*

1sq. Dem. XVIII, 134: χειροτονησάντων αὐτὸν (Aesch.) ὑμῶν σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ... (ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρ. π.) τοῦτον μὲν εὐθὺς ἀπήλασεν ὡς προδότην, Ὑπερείδῃ δὲ λέγειν προσέταξε κτέ. Vit. X or. Aesch. 840 E. Apollon. de vita Aesch. p. 402 ed. Tur. — v. Sauppe O. A. II, 285 et 309; Schaefer II^2, 371. 373. III^2, 443. frg. 67—75 5 cf. Sauppe O. A. II, 300; Schaefer II^2, 484. frg. 161 5sq. eadem auctore Stobaeo (Floril. 13, 31) Hippocrates dixit adversus eum qui suadebat ad Xerxem proficisci 10sq. Pausan. V, 21, 5: φασὶν Ἀθηναῖον Κάλλιππον ἀθλήσαντα πένταθλον ἐξωνήσασθαι τοὺς ἀνταγωνιουμένους χρήμασι, δευτέραν δὲ ἐπὶ ταῖς δέκα καὶ ἑκατὸν ὀλυμπιάδα εἶναι ταύτην. ἐπιβληθείσης δὲ τῷ Καλλίππῳ καὶ τοῖς ἀνταγωνισαμένοις ζημίας ὑπὸ Ἠλείων, ἀποστέλλουσιν Ὑπερείδην Ἀθηναῖοι πείσοντα Ἠλείους ἀφεῖναί σφισι τὴν ζημίαν. ἀπειπόντων δὲ Ἠλείων τὴν χάριν κτέ. Hinc apparet, falsum esse quod addit biogr.: *καὶ ἐνίκησε* 14sq. *ἐπ' Εὐξενίππου* Schaefer emendavit: *ἐπὶ Ξενίου* libri. cf. Philol IX, 163sq. Glaucippo igitur Hyperidis filio hanc orationem tribuit coll. Plut. Phoc. 4: εἰ γὰρ ἦν (Phocion), ὥς φησιν Ἰδομενεύς, δοιδυκοποιοῦ πατρός, οὐκ ἂν ἐν τῷ λόγῳ Γλ. ὁ Ὑπερείδου, μυρία συνειλοχὼς καὶ εἰρηκὼς κακά. τὴν δυσγένειαν παρῆκεν.

DE HYPERIDIS ELOQVENTIA
IVDICIA VETERVM.

Dionysius *Περὶ μιμήσεως* B V, 6 (ed. Us.-Rad. VI, 1, p. 213):

Ὁ δὲ Ὑπερείδης εὔστοχος μέν, σπάνιον δ' αὐξητικός· καὶ τῇ μὲν τῆς φράσεως κατασκευῇ Λυσίαν ὑπερηκώς, τῇ δὲ τῆς εὑρέσεως πανουργίᾳ πάντας. ἔτι δὲ τοῦ κρινομένου διὰ παντὸς ἔχεται, καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τοῦ πράγματος προσπέφυκεν, καὶ συνέσει πολλῇ κεχορήγηται, καὶ χάριτος μεστός ἐστι· καὶ δοκῶν ἁπλοῦς οὐκ ἀπήλλακται δεινότητος. τούτου ζηλωτέον μάλιστα τῶν διηγήσεων τὸ λεπτὸν καὶ σύμμετρον, ἔτι δὲ καὶ τὰς ἐφόδους. ⟨ὡς⟩ ἐπὶ τὰ πράγματα βαδίζει.

Idem *Περὶ Δεινάρχου* 6:

Ὁ δ' Ὑπερείδης κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων ἡττᾶται Λυσίου, κατὰ δὲ τὸν πραγματικὸν τόπον διαφέρει. διηγεῖται δὲ πολλαχῶς. ποτὲ μὲν κατὰ φύσιν ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πορευόμενος· πιστοῦται ⟨δ'⟩ οὐ κατ' ἐνθύμημα μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπιχείρημα πλατύνων.

Antiquiorum Dionysio scriptorum Graecorum unus, quod nos sciamus, Demetrius Magnes ap. Dionys. Din. 1 genus Hyperidis eloquentiae attingit, de Dinarcho dicens: *ἔστι τοίνυν οὗτος . . . οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος.* Apud ipsum Dionysium in eis libris qui adhuc manent non ita frequenter Hyperidis mentio fit; sed egit de eo in *συντάξει* secunda operis de antiquis oratoribus, quippe quem praestantissimis oratoribus sex adnumeraret. cf. *π. τ. ἀρχ. ῥητ.* prooem. c. 4; de Isae. extr.; de Dinarch. c. 1 init. 2 *Λυσίαν*] cf. de Din. c. 5: *τοῦ δ' Ὑπερειδείου* (sc. *χαρακτῆρος*) *ταῖς τε οἰκονομίαις ἀκριβεστέρου καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναιοτέρου πως ὄντος τῶν Λυσιακῶν* 5 *χάριτος*] cf. de Din. 8: *οἱ μὲν Ὑπερείδην μιμούμενοι, διαμαρτόντες τῆς χάριτος ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, αὐχμηροί τινες ἐγένοντο* 6 *ἁπλοῦς*] tamen media dicendi forma ei tribuitur proleg. ad Hermog. W. Rh. Gr. VII, 26 7 *διηγήσεων*] cf. proleg. Hermog. l. c.: *γίγνεται δὲ ἡδυτάτη* (scil. *ἡ διήγησις*), *ἐὰν γνώμας ἀναμείξῃς καὶ ἀρχαιολογίαν εἴπῃς εὐκαίρως, ὡς ἡ παρ' Ὑπερείδῃ καὶ ἤθεσι καὶ πάθεσι ποικίλλεται* (ubi orationem Deliacam respici vidit Bb.)

Idem ibid. 7:

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ὑπερείδου· ἐὰν τῆς μὲν λέξεως τὸ ἰσχυρόν, τῆς δὲ συνθέσεως τὸ ἁπλοῦν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ εὔκαιρον, τῆς δὲ κατασκευῆς τὸ μὴ τραγικὸν μηδὲ ὀγκῶδες ἔχῃ (ταῦτα γὰρ μέγιστα ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς ἴδιά ἐστιν), Ὑπερείδου λεγέτω.

Περὶ ὕψους XXXIV (ed.[1] Vahlen, p. 64 sq.):

Εἰ δ' ἀριθμῷ, μὴ τῷ μεγέθει κρίνοιτο τὰ κατορθώματα, οὕτως ἂν καὶ Ὑπερείδης τῷ παντὶ προέχοι Δημοσθένους. ἔστιν γὰρ αὐτοῦ πολυφωνότερος καὶ πλείους ἀρετὰς ἔχων. καὶ σχεδὸν ὕπακρος ἐν πᾶσιν ὡς ὁ πένταθλος, ὥστε τῶν μὲν πρωτείων ἐν ἅπασι τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν λείπεσθαι, πρωτεύειν δὲ τῶν ἰδιωτῶν. ὁ μέν γε Ὑπερίδης πρὸς τῷ πάντα ἔξω γε τῆς συνθέσεως μιμεῖσθαι τὰ Δημοσθένεια κατορθώματα καὶ τὰς Λυσιακὰς ἐκ περιττοῦ περιείληφεν ἀρετάς τε καὶ χάριτας. καὶ γὰρ λαλεῖ μετὰ ἀφελείας, ἔνθα χρή, καὶ οὐ πάντα ἑξῆς καὶ μονοτόνως, ὡς ὁ Δημοσθένης λέγεται, τό τε ἠθικὸν ἔχει μετὰ γλυκύτητος ἡδύ, λιτῶς ἐφηδυνόμενον· ἄφατοί τε περὶ αὐτόν εἰσιν ἀστεϊσμοί, μυκτὴρ πολιτικώτατος, εὐγένεια, τὸ κατὰ τὰς εἰρωνείας εὐπάλαιστρον, σκώμματα οὐκ ἄμουσα οὐδ' ἀνάγωγα κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς ἐκείνους, ἀλλ' ἐπικείμενα, διασυρμός τε ἐπιδέξιος καὶ πολὺ τὸ κωμικὸν καὶ μετὰ παιδιᾶς εὐστόχου κέντρον, ἀμίμητον δὲ εἰπεῖν τὸ ἐν πᾶσι τούτοις ἐπαφρόδιτον· οἰκτίσασθαί τε προσφυέστατος, ἔτι δὲ μυθολογῆσαι κεχυμένος καὶ ἐν ὑγρῷ πνεύματι διεξοδεῦσαι ἔτι εὐκαμπὴς ἄκρως, ὥσπερ ἀμέλει τὰ μὲν περὶ τὴν Λητὼ ποιητικώτερα, τὸν δ' ἐπιτάφιον ἐπιδεικτικῶς, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος, διέθετο. ὁ δὲ Δημοσθένης ἀνηθοποίητος ἀδιάχυτος, ἥκιστα ὑγρὸς ἢ ἐπιδεικτικός, ἁπάντων ἑξῆς τῶν προειρημένων κατὰ τὸ πλέον ἄμοιρος. ἔνθα μέντοι γελοῖος εἶναι βιάζεται καὶ ἀστεῖος, οὐ γέλωτα κινεῖ μᾶλλον ἢ καταγελᾶται, ὅταν δὲ ἐγγίζειν θέλῃ τῷ ἐπίχαρις εἶναι, τότε πλέον ἀφίσταται. τό γέ τοι περὶ Φρύνης ἢ Ἀθηνογένους λογίδιον ἐπιχειρήσας γράφειν ἔτι μᾶλλον ἂν Ὑπερίδην συνέστησεν. ἀλλ' ἐπειδήπερ οἶμαι τὰ μὲν θατέρου καλά, καὶ εἰ πολλά, ὅμως ἀμεγέθη ⟨καὶ ὡς ἐν⟩ καρδίᾳ νήφοντος ἀργὰ καὶ τὸν ἀκροατὴν ἠρεμεῖν ἐῶντα — οὐδεὶς γοῦν Ὑπερίδην ἀναγινώσκων

φοβεῖται —, ὁ δὲ ἔνθεν ἑλὼν τοῦ μεγαλοφυεστάτου καὶ ἐπ' ἄκρον ἀρετὰς συντετελεσμένας, ὑψηγορίας τόνον, ἔμψυχα πάθη, περιουσίαν ἀγχίνοιαν τάχος, ἔνθα δὴ κύριον, τὴν ἅπασιν ἀπρόσιτον δεινότητα καὶ δύναμιν, ἐπειδὴ ταῦτα, φημί, ὡς θεόπεμπτα δεινὰ δωρήματα — οὐ γὰρ εἰπεῖν θεμιτὸν ἀνθρώπινα — ἀθρόα ἐς ἑαυτὸν ἔσπασεν, διὰ τοῦτο οἷς ἔχει καλοῖς ἅπαντας ἀεὶ νικᾷ καὶ ὑπὲρ ὧν οὐκ ἔχει, καὶ ὡσπερεὶ καταβροντᾷ καὶ καταφέγγει τοὺς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας· καὶ θᾶττον ἄν τις κεραυνοῖς φερομένοις ἀντανοῖξαι τὰ ὄμματα δύναιτο ἢ ἀντοφθαλμῆσαι τοῖς ἐπαλλήλοις ἐκείνου πάθεσιν.

Dio Chrysost. XVIII, 11 (II, p. 254 Arn.):

Πλὴν οὐκ ἂν ἐγώ σοι συμβουλεύσαιμι τὰ πολλὰ τούτοις (Lysiae et Demostheni) *ἐντυγχάνειν, ἀλλ' Ὑπερείδῃ τε μᾶλλον καὶ Αἰσχίνῃ· τούτων γὰρ ἁπλούστεραί τε αἱ δυνάμεις καὶ εὐληπτότεραι αἱ κατασκευαί, καὶ τὸ κάλλος τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἐκείνων λειπόμενον.*

Hermogenes *Περὶ ἰδεῶν* B 382 (p. 396 R.):

Ὁ δ' Ὑπερίδης τὸ μὲν ἐπιμελὲς ἥκιστα ἔχει, διὸ καὶ ἧττον δυνατὸς εἶναί πως δοκεῖ. μέγεθος δὲ αὐτῷ ἐστιν ὑπέρογκον, σκληρὸν δὲ τοῦτο καὶ οὐ κεκραμένον, ὥστε μὴ σφόδρα εὖ τῷ

Hermogenes Hyperidi inter principes *τοῦ πολιτικοῦ λόγου*, excepto Demosthene, tertium locum assignat, antepositis nempe Lysia et Isaeo. cf. praeterea p. 387 (de Antiphonte): *μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγῳ, καλῶς δέ πως καὶ συνυφασμένῳ καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερίδην διεστηκότι τῶν ἄλλων*, et p. 331 de Lysia et Hyperide: *φύσει γὰρ οἱ ἄνδρες ἠθικώτεροι, ταῖς δὲ μεθόδοις καὶ μᾶλλον.*

Inter Romanos Cicero Hyperidem saepe, sed breviter semper, commemorat. de orat. III, 28: *Suavitatem Isocrates, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Aeschines, vim Demosthenes habuit.* — Brut. 285: (Demetrius Phal.) *est floridior, ut ita dicam, quam Hyperides, quam Lysias.* — Orat. 90: *Lysias satis* (facetus) *et Hyperides, Demades praeter ceteros fertur, Demosthenes minus habetur.* — 110: (Demosth.) *nihil Lysiae subtilitate cedit, nihil argutiis et acumine Hyperidi, nihil levitate Aeschini et splendore verborum.* — Cum Lysia Hyp. componitur etiam Brut. 67. 68; cum Demosthene ibid. 138. 290, de orat. I, 58. Academ. I, 10; ab utroque valde distare dicitur Brut. 285. — Quintiliani praeterea conferas locum XII, 10, 22; Romanorum aliorum Tacit. Dialog. c. 25; Plin. Epist. I, 20, 4; Petron. sat. c. 2.

ἠθικῷ τε καὶ καθαρῷ κεκρᾶσθαι. κίνησις δὲ καὶ γοργότης σχημάτων πάνυ ὀλίγη παρὰ τούτῳ. δεινότης δὲ ἡ κατὰ μέθοδον ἔστι μὲν καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ῥήτορσι καὶ παρὰ τούτῳ, ἔλαττον δὲ ἢ κατὰ τὴν παρὰ τῷ Λυσίᾳ τε καὶ Ἰσαίῳ καὶ ἔτι τῷ κορυφαίῳ αὐτῶν, λέγω τῷ Δημοσθένει. παρὰ δὲ Ὑπερίδῃ κἀκείνην εὕροι τις ἂν τὴν δεινότητα, ἣ καὶ φαίνεται καὶ ἔστιν, οὐχὶ τὴν κατὰ μέθοδον μόνην, σπανίως μέντοι, ὅπου γε καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει σπάνιον τοῦτο. ἴδιον δὲ Ὑπερίδου τὸ καὶ ταῖς λέξεσιν ἀφειδέστερόν πως καὶ ἀμελέστερον χρῆσθαι, ὥσπερ ὅταν ‘μονώτατος’ λέγῃ καὶ ‘γαλεάγρα’ καὶ ‘ἐκκοκκύζειν’ καὶ ‘ἐστηλοκόπηται’ καὶ ‘ἐπήβολος’ καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Quintil. Inst. or. X, 1, 77:

Dulcis in primis et acutus Hyperides, sed minoribus causis, ut non dixerim utilior, magis par.

ARGVMENTA ORATIONVM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Demosthenes cum vulgo munerum ab Harpalo acceptorum argueretur, rogationem tulit ut Areopagus, cui populiscito de omni pecunia Harpali, quae de summa deerat, quaestio demandata erat, de se nominatim quaereret, capitis poenam sibi irrogans, si Areopagus noxae se coarguisset. Areopagitae diu cunctati tandem de eis qui munera accepissent ad populum rettulerunt, inter quos Demosthenes XX talentum nomine scriptus erat. Itaque de eo ceterisque ex populiscito iudicium exercitum est, mille quingentis iudicantibus, accusatoribus decem ex more constitutis. Inter quos cum is fuit, cui Dinarchus orationem adhuc servatam conscripsit, tum Hyperides, iratus Demostheni quod praeclaram occasionem belli una cum Harpalo contra Alexandrum suscipiendi regia pecunia corruptus e manibus emisisset. Damnato Demostheni, qui primus in iudicium venit, multa L talentum dicta est, quam cum solvere non posset in exilium abiit. Acta res ol. 114, 1, a. 324 a. Chr. exeunte vel 323 ineunte.

Or. II. Lycophron nobilis Atheniensis cum Lemni praefectus equitum tertium iam annum commoraretur, εἰσαγγελίᾳ petitus est quod feminam civem, sororem Dioxippi nobilis athletae, stupro polluisset. Exstiterunt Lycurgi duae contra Lycophronem orationes hac ipsa in causa habitae; qui tamen apud Hyperidem ὁ κατήγορος dicitur quique εἰσαγγελίαν scripsit, is non Lycurgus est, sed Aristo, cui Lycurgus advocatus et in contione et in iudicio affuisse videtur. Femina illa civi cuidam Atheniensi nupta fuerat, qui moriens uxorem gravidam et testamentum reliquit, in quo Euphemus postumi tutor, ceterum si quid puero vel in nascendo vel postea accidisset, cognatorum quidam heredes scripti erant. Istum iam puerum accusatores illique ipsi cognati Lycophrone revera genitum esse affirmaverunt idque caput accusationis fuit. Mulier Charippo secundo marito nupsit, cuius cum domum duceretur, Lycophronem in via ad eam accessisse et ut fidem promissam sibi servaret hortatum esse Lycurgus in contione pridem arguerat. Euphemus ille κύριος mulieris (fortasse frater maior) putandus est. — Cum εἰσαγγελίαν accusatori semper impunem esse Hyperides affirmet (§ 12), eam autem impunitam proximis post pugnam Chaeronensem temporibus non iam fuisse Demosthenes XVIII, 250 testis esse videatur, suo iure H. Hagerus p. 68 sq. ante annum 338 orationem habitam esse concludit (cf. Blass: Att. Ber. III² 2, p. 67—69).

Or. III.[1]) Post pugnam Chaeronensem Oropo a Philippo Atheniensibus reddita, agri Oropii quod profanum erat inter decem tribus ita divisum est, ut binae singulas partes sorte ducerent. Aliquanto post de monte aliquo, qui Hippothoontidi Acamantidique obtigerat, religio incessit, ne is quoque Amphiarao olim consecratus esset. Itaque Euxenippus dives civis cum duobus aliis populi iussu ex Amphiarao per incubationem de hac re sciscitatus somnium ambiguum ut videtur quodque pro se duae tribus interpretari possent rettulit. Tamen Polyeuctus Cydantida rogationem tulit, ut eae

1) De huius orationis argumento nemo diligentius copiosiusve disputavit quam Comparetti in dissertatione editioni suae praemissa.

tribus montem deo restituerent, reliquae octo illis damnum pensarent. Quae rogatio ad indices delata eorum sententiis antiquata auctorique Polyeucto multa XXV drachmarum dicta est. Quamobrem iratus ille Euxenippo, cui culpam tribuebat, εἰσαγγελίᾳ eum in iudicium arcessivit, quod a civium quibusdam, duabus nempe tribubus, pecunia corruptus falsum somnium ad populum rettulisset. Accusatori Lycurgus, reo Hyperides advocatus affuit habuitque hanc orationem postquam accusatus ipse aliusque quidam advocatus verba fecerunt. Tempus Comparettius ita definivit, ut aliquanto post Alexandri Epirotae mortem (quae accidit circiter a. 330) causam actam esse statueret, cum Olympias tanquam Molossiae Dodonaeque imperium tenens in oratione commemoretur.

Or. IV. Post pugnam Chaeronensem pacemque cum Philippo factam cum temporibus serviendum esset, et in Philippum et in Alexandrum aliosque Macedones honorifica decreta Athenis perlata sunt, quibus ne ipsi quidem partium popularium oratores obsistere vel voluerunt vel potuerunt, quamvis leges quaedam eis decretis infringerentur. Tamen cum verendum esset Macedonum fautoribus, ne πρόεδροι contionis, qui de decretis illis populum in suffragium miserant, γραφῇ προεδρικῇ peterentur, id ut anteverteret Philippides rogationem tulit, qua prohedris corona decernebatur, quia cum summa erga populum iustitia secundumque leges munere suo functi essent.[1]) Sed huic rogationi altera oratorum pars obsistendum censuit, sicut obstitit aliis quoque, quae et nimis turpes neque propter tempora necessariae viderentur. Itaque γραφῇ παρανόμων auctor rogationis petitus est, et in iudicio cum alii tum Hyperides eum accusaverunt. Actam esse hanc causam anno 336/5 paullo post mortem Philippi ex col. V satis apparet. Nimirum hoc vivo Philippides rogationem suam tulit, mortuo autem res ad iudices

---

1) Est hoc antiquissimum, quod quidem nobis notum sit, talis collaudationis prohedrorum exemplum; v. U. Koehler, Acta Acad. Berol. 1891 p. 936.

delata est.[1]) Similis argumenti oratio Hyperidis *κατὰ Δημάδου* fuit, quae acta est Philippo etiamtum vivo et dicta adversus Demadis rogationem illam, qua Euthycrati Olynthio honores decreti erant. De Philippide vix quicquam notum quod non in hac oratione vel exstet vel exstiterit (v. ad init. or. locos Athenaei). Valde mutilata ad nos pervenit; nam etsi longam eam non fuisse in ipsa (col. VIII, 20 sqq.) significetur, quippe quae una ex compluribus in eundem reum habitis fuerit, tamen vel triplo vel quadruplo longiorem quam nunc est fuisse videtur. Ne inscriptio quidem exstat ipsumque rei nomen nonnisi ex parte servatum est col. IV, 14; neque tamen dubitari potest esse ab editore principe et hoc recte restitutum et orationem Hyperidi tributam, cuius fuisse orationem *κατὰ Φιλιππίδου* Athenaeus XII, 552 D testis est.

Or. V. Athenogenes inquilinus Atheniensis, natione Aegyptius, praeter artem *λογογράφου* unguentariam antiquitus exercebat habebatque in foro tabernas unguentarias tres. In quarum una servum suum Midam constituerat procuratorem, cui erant filii tres adulescentuli puerive. Iam cum Atheniensis quidam, cui Epicrates nomen fuisse videtur (v. col. XI, 17), homo neque dives neque sapiens, in amorem pueri filii Midae incidisset eumque ab Athenogene emere vehementer cuperet, ille qua erat astutia adiutusque ab Antigona meretrice hominem post multas contentiones dilationesque eo usque perpulit, ut cum amasio etiam patrem fratresque eius cum ipsa taberna aereque quod debebat Midas alieno iusta emptione XL minis acquireret. Quantum autem deberetur aeris, neque praedixerat Athenogenes neque emptor multum curaverat, sed postquam ex agricola unguentarius factus est, intra tres menses cognovit se quinque fere talenta debere. Iam cum rescindere vellet pactionem, id nequaquam ab Athenogene impetrare potuit, sed in ius illum vocare coactus est. Nulla vero exstabat lex qua ita inniti

1) cf. U. Koehler, l. l. p. 931 sq.; H. Weil, Revue des études Gr. V 1892 p. 1 sq.

posset ut firmiter staret accusatio, cum pro reo adesset lex ea quae pactiones privatas ratas esse iubebat. Actio fuisse videtur *βλάβης* apud XL viros[1], aestimatio autem litis (*τίμημα*) quinque talenta; si damnatus est Athenogenes, profecto pactionem rescindere quam illa solvere maluit. Bis autem in hac causa ab utraque parte oratum est, sicut in causis Aphobi, Stephani, aliorum; unde duae fuerunt Hyperidis *κατὰ Ἀθηνογένους* orationes, quarum prioris maior pars reperta est. Tempus in ipsa oratione indicatur, cum dicuntur plus CL anni inde ab anno 480 praeterlapsi esse (col. XV, 17 sq.); itaque annus fuit unus ex eis qui annum 330 proxime insecuti sunt. Quo cum tempore etiam reliqua quae insunt optime congruunt (cf. Blass, Att. Ber. III[2] 2, 85). Fuit autem magna huius orationis apud veteres fama: quae una cum oratione *ὑπὲρ Φρύνης* ab auctore libri *περὶ ὕψους* (v. supra p. XXXIII) ut exemplum eius generis subtilioris et festivioris affertur, in quo et floruerit Hyperides neque Demosthenes ipse cum illo certare potuerit.

Or. VI. Leosthene in obsidione Lamiae caeso consiliorum eius socius Hyperides a populo delectus est, qui illum eosque qui una in illa expeditione occubuerant, oratione funebri collaudaret. Quod factum est hieme anni 322, cum iam nuntius de re adversus Leonnatum prospere gesta Athenas pervenisset.

---

1) cf. Lipsius, Philologus LV, 1896, p. 43.

EDITIONES

1. Editiones principes:

Ch. Babington, Ὑπερίδου κατὰ Δημοσθένους. The fragments of the Greek text now first edited from the facsimile of the ms. discovered at Egyptian Thebes in 1847; together with . . . a facsimile of a portion of the ms., London 1850
Ὑπερίδου λόγοι β. The orations of Hyperides for Lycophron and for Euxenippus; now first printed in facsimile with a short account of the discovery of the original manuscript . . . by Joseph Arden. The text edited with notes . . . by Ch. Babington, Cambridge 1853
Ὑπερίδου λόγος ἐπιτάφιος The funeral oration of Hyperides over Leosthenes . . . The fragments of the Greek text now first edited from a papyrus in the British Museum, with . . . an engraved facsimile of the whole papyrus . . . by Ch. Babington. Cambridge 1858, 2. ed. 1859 (Bab.)

P. E. Egger, Mémoire sur quelques frgm. inédits de l'orateur Hypéride, Paris 1868 (E sive Egg.)

A. C. Harris, Fragments of an oration against Demosthenes respecting the money of Harpalus, London 1848 (frg. H.)

F. G. Kenyon, Classical texts from papyri in the British Museum, London 1891, p. 42 sq. (Kn.[1])

E. Revillout, Le nouveau papyrus d'Hyp., Revue des études gr. II 1889, p. 1 sq. (or. V, 3, 4.)
Mémoire sur le discours d'Hyp. contre Ath. (Extrait de la revue égyptologique, Tome VI, No. III—IV et Tome VII, No. 1) Paris 1892 (R et R[1])
Corpus Papyrorum Aegypti a Revillout et Eisenlohr conditum III, 1 Paris 1892 (R[2])

2. Editiones singularum orationum:

Ign. Bassi, or. I—III, VI. Torino 1888

Fr. Blass, or. I—III, VI. Lipsiae 1869 (B[1])
ed. II. Lipsiae 1881 (B[2])

A. Boeckh, Allgem. Literaturztg. 1848 No. 223—227 rec. frg. Harris. (Boe.)

K. G. Boehnecke, Demosth. Lyc. und Hyp. 1864 p. 113 or. II

J. Caesar, or. II et III Marburgi 1857 (C)

H. Caffiaux, Hyp. Plaidoyer pour Eux. — traduit — avec des notes, Valenciennes 1860
Hyp. oraison funèbre — traduite — et suivie d'un essai de restitution, Valenciennes 1858; ed. II. ibd. 1861
Recension nouvelle du texte de l'oraison fun., Paris 1866 (Cf.)
C. G. Cobet, or. III Mnemosyne II 1853 p. 310
or. VI Lugd. Bat. 1858 (Cb.)
Hyperidis orationes duae (or. II et III) Lugd. Bat. 1877 (Cb.[1])
D. Comparetti, or. III Pisa 1861; or. VI Pisa 1864 (Cp.)
F. V. Fritzsche, Hyperideorum specimen II Ind. lect. Rostoch. sem. hib. 1861 or. VI (F.)
H. van Herwerden, or. IV Mnemosyne XIX 1891 p. 397
or. V. ibd. XXI 1893 p. 383 (H.)
L. Kayser, N. Jb. f. Phil. 1858 p. 369 or. VI (K.)
F. G. Kenyon, The orations against Athen. (Kn.[1] aut olim Kn.) and Philipp. with a translation London 1893 (Kn.[2])
L. Levi, or. III, Pisa 1889 (LL.)
C. G. Linder, or. III Upsalae 1856 (L.)
C. Müller, or. I—III, VI in Oratoribus Atticis, Paris 1858 (MO.)
H. Sauppe, or. I, Philologus 1848 p. 610 (S.)
ed. II in Orat. Att. II p. 347 (S.[1])
or. VI, Philologus Suppl. I 1860 p. 1 (S.)
F. G. Schneidewin, or. II et III, Gottingae 1853 (Sw.)
Sam. Sharpe, Fragments of orations in accusation and defence of Demosth. arranged and translated, London 1849
G. Tell, or. VI, Nordhusae Gymn.-Progr. 1861 (T.)
P. Vogt, or. V, Wiener Stud. XVI 1894 p. 168 (V.)
H. Weil, or. IV, Révue des études gr. V 1892 p. 1
or. V ibidem p. 157
Journal des savants 1892 p. 299 (W.)
L. Wenger, or. V pars I, Gymn.-Progr. Cilli 1903
pars II, Gymn.-Progr. Krems 1905/6

3) Editiones omnium orationum:

Fr. Blass, Hyperidis orationes sex cum ceterarum fragmentis. ed. III, Lipsiae 1894 (B)
F. G. Kenyon, Hyperidis orationes et fragmenta Oxonii 1906 (Kn.)

4) in linguam suam converterunt (cf. ad 2)

Buechele, or. III, Gymn.-Progr. Freiburg i. Br. 1869
Dehèque, L'or. fun. d'Hyp., texte de M. Ch. Babington avec une traduction française, Paris 1858
W. S. Teuffel, Hypereides' erhaltene Reden zum ersten Mal ins Deutsche übersetzt. 2. Aufl., Stuttgart 1882 (I—III, VI

CRITICA ET EXEGETICA.

Fr. Blass, N. Jb. f. Phil. 1870 p. 741 (ad or. VI)
Hermes X 1875 p. 23 (ad or. I)
Revue de philologie N. S. VIII 1884 p. 167 p. 190 (ad fr. Egg.)
N. Jb. f. Phil. 1892 p. 577 (ad or. I. et II fr. T.)
N. Jb. f. Phil. 1892 p. 97 p. 575 (ad or. IV)
N. Jb. f. Phil. 1893 p. 145 (ad or. V)
Lit. Centralblatt 1893 p. 118 (B)

L. Bruner, Studien zur Geschichte und Sprache des Hyperides, Gymn.-Progr. Bamberg 1906

F. Buecheler, N. Jb. f. Phil. 1875 p. 307 (Bue.)

C. Bursian, N. Jb. f. Phil. 1858 p. 474 ad or. VI (Bs.)

J. Caesar, Z. f. Altert. 1875 No. 84 ad or. VI (C.)

H. Caffiaux, Journal général de l'instr. publique, Mai 1870 ad or. VI

L. Cantarelli, Osservazioni sul processo di Frine, Riv. di fil. XIII 1885 p. 465

D. Comparetti, Rh. Mus. XIII 1858 p. 533 ad or. VI
Spettatore Fiorentino Aprile 1859 ad or. VI 10, 26 (Cp.)

A. Croiset, L'art et les moeurs dans le nouveau discours d'Hyp. Revue universitaire II, 1, 1893 p. 8—15

R. Dareste, Découverte d'un plaidoyer d'H. Journal des savants 1889 p. 186

H. Diels, Sitzungsber. der Berl. Akad. 1889 p. 663 ad or. V 3. 4; apud Revillout[2] ad or. V (D.)

F. von Duhn, Zur Geschichte des harpalischen Prozesses, N. Jb. f. Phil. 1875 p. 33

F. V. Fritzsche, Ind. lect. Rostoch. sem. aest. 1860 ad or. VI (F.)

H. Frohberger, Philologus XXIX 1870 p. 632 ad or. III (Frohb.)

K. Fuhr, Animadv. in orat. Att. diss. Bonn 1877
Rh. Mus. XXXIII 1878 p. 309 D. L. Z. 1893 p. 969
W. f. kl. Phil. 1895 p. 823. 871; 1896 p. 566; 1902 p. 1543
B. Ph. W. 1907 p. 769 (Fu.)

J. Girard, Études sur l'éloquence Attique, Paris 1884 p. 181

P. Girard, Hypéride et le Procès de Phryné, Paris 1911
M. Gitlbauer, Studien zur griech. Tachygraphie, Berlin 1903 p. 103
P. Graindor, Notes critiques sur l'épitaphios d'Hypéride, Révue d'instr. publ. 1898 p. 341 (Gr.)
H. Hager, Quaest. Hyperideae diss. Lips. 1870
De graecitate Hyperidea: Curtius' Studien III p. 99—114; Journal of Philol. V 1874 p. 44 (H.)
T. J. Halbertsma, Otium Harlemense Mnemos. V 1877 p. 341 ad or. III
H. Haupt, Die Vorgeschichte des harpal. Prozesses, Rhein Mus. XXXIV 1879 p. 377
H. van Herwerden, Mnemosyne XXII, 1894 p. 14; XXIII, 1895 p. 162 (Herw.)
H. Holleck, Der harpalische Prozeß des Demosthenes, Gymn.-Progr. Beuthen 1892
Jebb apud Kn.[1] ad or. IV
G. Kaibel, Hermes XVII, 1882 p. 415 ad or. III § 12
L. Kayser, Heidelberger Jahrb. 1853 p. 641 ad or. II et III
N. Jb. f. Phil. 1858 p. 117 ad or. II et III
Heidelb. Jahrb. 1868 p. 241 rec. ed. Cp. et Cf. (K.)
S. Kayser, Sur l'art oratoire, le style et la langue d'Hypéride. Musée Belge I p. 240; II p. 49. 210; III p. 10; IV p. 85. 201
F. G. Kenyon, ap. Blass. N. Jb. f. Phil. 1892 p. 97 ad or. IV
Classical Review VI 1892 p. 288. 429: fr. T. or. I, II (Kn.[2])
A. Kirchhoff, Hermes X, 1875 p. 124 ad or. II (Kch.)
U. Koehler, Die Zeit d. Rede d. H. gegen Phil. Sitzungsberichte d. Berl. Akad. 1891 p. 931 (Koe.)
K. Κόντος, Ἐπανόρθωσις χωρίου τοῦ Ὑπερείδου (κατ. Ἀθην.) Ἀθηνᾶ IV 1892 p. 621
Laves, de or. III, Gymn.-Progr. Lyck 1864
L. Levi, Osservazioni sul testo dell' Epit. d'Ip.: Annali della r. scuola di Pisa 1892
Studi italiani di filol. class. III 1895 p. 246 ad or. IV et V
Rhein. Mus. LXIII, 1908 p. 144 (L L.)
J. B. Lightfoot, Journal of class. and sacr. phil. I, 1854 p. 109 ad or. II et III (J. B. L.)
C. G. Linder, de or. III epistula, Z. f. Alt. 1857 No. 65 sq. (L.[1])
J. H. Lipsius, Zwei schwierige Rechtsfälle: or. III col. 44 in Meier-Schoemann, Der att. Prozeß, Berlin 1883—87 p. 1016
Philologus LV, 1896 p. 39 ad or. V
Joh. Lissner, ad or. II et III, Gymn.-Progr. Eger 1856
ad or. VI, Gymn.-Progr. Eger 1870
Zur Krasis im Hyper. Z. f. ö. G. XI, 1860 p. 645
Über das *ν ἐφελκ.* im Hyper. ibd. p. 836

Rezension von Westermann ibd .XII p. 105, XIII p. 34, XV p. 346
Über die Elision in Hyp. ibd. XV p. 72
Jac. Maehly, N. Jb. f. Phil. 1872, p. 607 ad or. VI (Mh.)
H. Meuss, N. Jb. f. Phil. 1889, p. 334 ad or. III § 37
Aem. Müller, N. Jb. f. Phil. 1858, p. 474 ad or. VI (M.)
S. A. Naber, Adnotationes criticae ad Antiphontis, Aeschinis, Hyperidis, Dinarchi orationes. Mnemos. N. S. XXXIII p. 173 (N.)
W. Nestle, ad or. III § 35, Philologus L 1891 p. 499
J. Pantazidis, Ἐφημερίς 1889 No. 233 ad or. V col. 3. 4
B. Ph. W. 1890 No. 11 p. 329 ad or. III col. 47, 7
E. Piccolomini, Studi di filol. greca I, 1882 p. 107 ad or. VI (Pc.)
L. Radermacher, D. L. Z. 1896 p. 1163 (Rad.)
Th. Reinach, Révue des études gr. II, 1889 p. 169 ad or. V
Seymour de Ricci, Verh. der 46. (Straßburger) Philologenversammlung 1901 p. 66 ad or. V
Roersch, Revue de l'instr. publ. en Belgique 1859 No. 1 ad or. VI
F. Rühl, Die Rede gegen Philippides, N. Jb. f. Phil. 1892 p. 44
J. E. Sandys apud Kn.[1] ad or. IV
Academy 1870 p. 220 rec. ed. Bl.[1]
Classical Review IX, 1895, p. 71
H. Sauppe, Gött. Gel. Anz. 1870, p. 247 rec. ed. Bl.
Symbolae ad emendandos orat. Att. Progr. Gottingae 1873 (S.)
A. Schäfer, N. Jb. f. Phil. 1851 p. 227 ad or. I
ibidem 1853 p. 27 ad or. II et III
ibidem 1861 p. 607 ad or. II et III
Philologus XV, 1860 p. 150 ad or. VI, ubi lectiones quaedam codicis ab ipso denuo comparati referuntur (Sch.)
K. Schenkl, Z. f. ö. G. 1877, p. 896 ad or. VI
C. Scherling, Phil.-histor. Beiträge für Wachsmuth p. 171 ad or. V
F. G. Schneidewin, Philologus 1853 p. 341 ad or. II et III (Sw.[1])
C. F. Schnitzer, Eos I 1864, p. 623 ad or. VI (Schn.)
E. R. Schulte, Quaestiones grammat. ad or. Attic. spectantes Progr. Bautzen 1889
R. Shilleto, Journal of class. and sacred philol. IV 1859, p. 318 ad or. II et III (Sh.)
J. Sitzler, Phil. Rundschau 1883 No. 33
Neue Philol. Rundschau 1896 No. 25
L. Spengel, Münch. Gel. Anz. 1853, No. 4sq. ad or. II et III
ibidem 1858, No. 48—50 ad or. VI (Sp)

Th. Thalheim, B. Ph. W. 1894, p. 897; ibidem 189[illegible] p. [illegible] (Th.)
Wold. Troebst, N. Jb. f. Phil. 1876, p. 205 ad or. I
Quaestiones Hyperideae et Dinarcheae, Hameloae 1881; pars II, Berol. 1882
C. Volckmar, Philologus 1860, p. 150 ad or. VI
H. Weil, N. Jb. f. Phil. 1858, p. 746 ad or. VI
ibidem 1869, p. 96 ad fr. Egg.
Revue critique 1881, p. 221. 465
Journal des savants 1892, p. 299—317 ad or. V = Études sur l'antiqu. gr., Paris 1900, p. 289—314
Revue des études grecques 1895, p. 150 (W.)
Ant. Westermann, Index graecitatis Hyperideae, Lipsiae 1860—1864 (West.)
F. W. Wittich, De persona Lycophronis ab Hyperide defensi Diss. Marburg 1864
Zilch, De quibusdam or. fun. locis, Gymn.-Progr. Marburg 186[illegible]
J. Zingerle, Rh. Mus. XLVIII 1893, p. 299 ad or. V
C. O. Zuretti, Riv. d. fil. XXXIV p. 14 ad or. I col. VII 3—7
Boll. di fil. class. III 1896, p. 236 ad or. V, col. 15, 20—21

ADDENDA ET CORRIGENDA [1]

or. I 12, 15 lege *καὶ κραυγῆς*
13, 19 lege *ἠγανάκτουν*
39, 19 lege *ἑκάστωι καὶ*
II 44 adn. 11 14 19 20 28 pro 1 4 9 10 18
II, col. 3, 26 *πλησιάσῃ* retinendum erat
6, 20 lege *ἐλάμβανẹ [τὴν] γυναῖκα;*
12, 27 scribendum cum Babingtone *ἀρξάμενον]*, etsi spatium lacunae non prorsus sufficere videtur
III 20, 26 *μὴ ὄντα ἄριστα* prop. Stahl, Kritisch-histor. Syntax d. gr. Verbums p. 797, 1
29, 16 adn. *τισουσι* P delendum et adscribendum ad col. 30, 16
44, 17 lege *⟨ὡς⟩ ἐντός* cum Cb. et B.
49 marg. numerus 10 sequenti versui adscribatur et sic sequentes
IV 6, 4 adn. *οὐ παραφυλάξαντες;* B
6, 27 marg. numerus VII ad sequentem versum pertinet.
V 1, 14 *κακοηθ]ίαν* cum vestigiis non videtur convenire
1, 23 *π[ρῴην ἀπο]τ̣[ε]θ̣ν̣[ηκότος?*

---

1) Textus plagulas magnam partem in Aegypto legi. Quo factum est, ut typothetarum vitia aliquot in tempore emendari non possent. Praeterea adscripsi nonnulla, de quibus dies diem docuit.

1, 23 *Χολλείδου*; adn. *χολλιδου* P.
1, 26 *ὅπου καθ' ἑα]υτήν* scribo coll. col. 7. 4; 8, 6: VI 8, 25; Dem. 55, 18
3, 21 *ἀναδέξασθαι* retinendum erat. Sitzler confert Dem. 42, 12 Xen. Hell. II 3, 6
5, 21 adn. lege contractam
6, 1 *αὐτίκα τὴν τούτου* prop. Sitzler
6, 21 sq. haec tentavi: *ἐπεὶ ἐὰν δ[είξῃς εἰπ]ὼν ἐμ[οί τε]ὶς ἐράνους | ἢ καὶ ἐγγράψας ἐν ταῖς συν]θήκαι[ς] κτλ.*
8, 18 sq. sic fere sententiam suppleas: . . . *ἐσημήνασθε: καὶ ὑ[πὲρ ὧν οἱ νόμοι] β[ου]λεύσεως ὑμᾶς κε[λεύουσιν αἰτίου]ς εἶναι, ἐπὶ τούτοις προσ[λαμβάνειν τι ἀξιοῦ]τε;* p ... etiam: *προσ[απολλύναι με ζητεῖ]τε;*
8, 25 sq. *Ἐ]ρεῖ δ' ἴσως Ἀθηνογένης ὡ]ς οὐκ ᾔδε[ι το σ ... χρέα ὀφείλοντα τὸν] Μίδαν, ἀλ[λ' ὡς ἔλαθεν ἑαυτ ... δανει]σθέντα*
10, 12 possis etiam scribere *ποιοῦν]ται* coll. col. 4, 1
10, 15 *ἀναλώμ]ατα* recte R.
10, 19 *πα ραβαιν]ομένων* spatio melius convenit
15, 20 praefero *π]ερι[σω]θῆναι* coll. e. g. Xen. Hell. II 3, 25
VI 1, 9 sq. *μάρτ[υς αὐτὸς ὁ χ]ρόνος ὁ σ[ῴζων ἐπαίν]ωι τὰς πρ[άξεις· οὐ γάρ τι]ς ἀνθρώ[πων προαίρεσ]ιν πω κα[λλίω τῆσδ' ἑ[ώ]ρακε ὧ[ν ἴσμεν οὐδ' ἐν π]αντὶ αἰῶ[νι πεπύσμεθα γ]εγενη[μένους κτλ.* Sudhaus; v. etiam p. XXIII
1, 21 fuit fortasse *μάλιστα [νῦν φοβοῦ]μαι*
1, 27 lege *πάλιν* et in adn. *παλι* P.
3, 2 sq. haec tentavi: *τὰ[ς μὲν] ὥρας διακρίνων [καὶ τὸ π]ρέπον καὶ καλῶ[ς ἔχον παρ]ιστάς, τοῖς δὲ σ[ώφροσι καὶ ἐπ]ιεικέσι π[λείω παρέχ]ων ἐπιμ[έλειαν, ὥστε κ]αὶ γεν[έσθαι σίτων αἴτιο]ς καὶ [καρπ]ῶν κτλ.*
3, 28 *πρῶτον* recte retinet Graindor
6, 4 lege *Λεωσθέν[ης κα]ὶ χάριν ἔχειν κτλ.*
6, 38 cum litterarum deficientium numerus accurate definiri non possit, malim scribere: *τοῦ [προελ]έσθαι τῆι Ἑλλάδι κτλ.* In adn. legas: Simon. 98 B.
8, 2 *νομίζοιμεν* et 8, 31 *κρίνοιμεν* suo iure tuetur Graindor
8, 13 sq. aliquid excidisse verisimile est. Sententia haec fere fuit: ... *μήτε παρθένων μήτε παίδων ⟨ἀσφάλειαν εἶναι, ἀλλ'⟩ ὕβρεις ἀνεκλείπτους καθεστάναι*
8, 17 legas cum K. et Sp.: *καὶ νῦν ἔτι*
10, 25 fuit fortasse: *νῦν δ' ἀπὸ ταύτης ἄξια⟨ντα⟩ς ἦν γνωρίμους ... γεγονέναι* cf. Men. Epitr. 106
11, 1 sq. haec tentavi: *[πότερον οὐ πα]ρὰ τοῖς π[ρεσβυτέροις; ἀλλ' ἄ]φοβον α[ὐτοῖς τὸν λοιπὸν] βίον κα[ὶ εὐδαίμονα] γεγενῆσ[θαι νομίζουσι] διὰ τού[τους. ἢ οὐ παρὰ τοῖς] ἡλικιώτ[αις; οἷς ἡ τούτων] τελευτὴ ... γέγον[εν.* (v. 11).

ἢ οὐ παρὰ τοῖς] νεωτέρο[ις καὶ πᾶσι τοῖς ἔπειτα; οὐ τὸν [θάνατον ζηλώσου]σιν αὐτ[ῶν, καὶ αὐτοὶ σπου]δάσουσιν [μιμεῖσθαι; εἰ γὰρ πα]ράδειγμ[α ἐκείνοις τοῦ βί]ου τὴν ἀ[ρετὴν καταλελοί]πασι, οὐκ [ἀθανάτῳ δεῖ νομί]ζειν αὐ[τοὺς χρήσεσθαι τῇ μνή]μῃ;

12, 3 ἀκουσόντων et 12, 5 ἐγκωμιάσοντος retinenda erant: cf. Graindor

g. 118, 5 adn. ᾠδεῖον] στάδιον prop. Wachsmuth, Stadt Athen I, 1874, p. 602, 1

d. nom. adde *Χολλείδης* V 1, 24

d. verb. ἐκλείπειν τὸν βίον VI 27 28 pro III 27 28 πάλιν VI 2 pro VI 27.

SIGNORVM EXPLICATIO

— paragraphus a librario ad sinistram subter versus clausulam continentis initium posita

[α α α] litterae coniectura pro deletis positae
⟦α α α⟧ litterae deletae
⟨α α α⟩ litterae additae
} ab editore

α̣α̣α̣ litterae papyri mutilae, sed non dubiae

[α̣α̣α̣] litterae valde incertae

† Crucis signum eis vocabulis praeposui, quae mendose in papyro scripta exstant

. . . Punctis in lacunis numerum litterarum quae interciderunt indicavi, quem tamen exactum non esse ipsa res declarat

P = Volumina papyracea

edd. = editores

I. ΟΙ[ΔΕ] ΛΟ[ΓΟΙ Υ]ΠΕΡΕΙΔΟΥ

II. ΟΙΔ' ΕΝΕΙCΙ [ΛΟΓΟΙ
ΚΑΤΑ Δ[ΗΜΟCΘΕΝΟΥC
ΥΠΕΡ Τ[ΩΝ ΑΡΠΑΛΕΙΩΝ
ΑΠΟΛΟΓΙ[Α ΥΠΕΡ ΛΥΚΟ-
ΦΡΟΝΟC
ΥΠΕΡ ΕΥΞ[ΕΝΙΠΠΟΥ
ΕΙCΑΓΓΕΛΙ[ΑC ΑΠΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΟC ΠΟ[ΛΥΕΥΚΤΟΝ.

Inscriptio I a Blassio composita est ex tribus fragmentis, quorum primum habet litteram O cum spatio vacuo lineisque transversis ante hanc litteram, alterum litteras ΛΟ cum lineis transversis, tertium [Egg. XII] nomen Hyperidis cum spatio vacuo lineisque transversis infra supraque extremas litteras et supra litteram [Υ]. vide Egg. tab. A. Sequebatur sine dubio index orationum sicut in inscr. II.

Alter index (Frg. Londin.) editus est a Blassio in Hermae tom. X, p. 24. Exstat in charta circumcisa, cuius altitudo est tredecim fere centesimarum. Totius autem chartae cum sinistra tantum pars servata sit, margo superior nunc tres tantum centesimas in latitudinem patet, inferior sex centesimas. Ipsa inscriptio alta est quattuor centesimas, cum latitudinis duae tantum centesimae restent. Genus scripturae, quod cursivum vocamus, mihi quidem non videtur differre ab eo, quo usus est auctor inscriptionis Euxenippeae. — v. 1. ΟΙΔΕΝΕΙCΙ E. M. Thompson, quem B sequitur. Equidem ΟΙΔΕΛΟΓ dispicere mihi videbar. Fuit fortasse: *οἵδε λόγ[οι ἔνεισι.*

I.

[ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΠΑΛΕΙΩΝ.]

Frg. I.

Col. I Ἀλλ' ἐγὼ ὦ [ἄνδρες δικαστ̣α̣ί̣, [ὅπερ καὶ] πρὸς τοὺ̣[ς παρακαθημένους [ἀρτίως ἔ]λ[ε̣γο̣ν̣, θαυ[μάζω] τουτὶ τὸ πρᾶγμα· εἰ δ̣]ὴ̣ νὴ Δία κατὰ Δημ]οσθένους μόνου τ]ῶ̣ν ἐν τῆι πόλει μήτε ο̣[ἱ νόμοι ἰσχύουσιν οἱ] κελεύον̣τ̣ε̣ς̣ κύρια εἶν]αι ὅσα ἄν τις αὐτ]ὸς κ̣αθ' αὑτοῦ διάθ]ηται, μήτε τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καθ' ἃ ὑμεῖς μὲν ὀμωμόκατε τὴν ψ[ῆ]φον οἴσειν, ἔγραψεν δὲ αὐτὰ οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τῶν Δημοσθένους, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος, ἐ̣ψηφ]ί̣σα̣τ̣ο δὲ ὁ δῆμ̣ος το]ύτου κελεύο[ντο̣]ς . . . . ο̣ὐ̣χ̣ ἑκουσίως αὐτὸν ἀπο]λλύοντος] . . . .
. . . .
. . . .

Frg. I componitur ex frg. Harris. XXI, Egg. V. XI. III. I. IX. IV b.

Col. I maximam partem restituit Blass, Rev. de phil. N. S. VIII, p. 167 sq. et p. 190 sq. Principia versuum 1—5 sunt in E V, cuius in parte sinistra cum amplum spatium vacuum sit, ipso hoc fragmento orationis principium contineri apparet. Clausulam v. 2 habet E XI. — E IIIa (4—24) cum H XXI (12—23) coniunxit E. Praeterea B errore huc rettulit frg. E VI continens litteras με, τον, ντι, quas cum ad fines versuum 3—5 pertinere crederet, haec supplevit: θαῦ[μα τ]ηλ[ικ]ο̣υτὶ | νομίζω] τουτὶ τὸ πρᾶγμα· Ad initium cf. or. III, 1. 1—4 suppl. B 6 εἰ μ̣]ὴ̣ νὴ Δία B ante η litterae κ vel δ vel μ vestigium dispexi 9 μήθ' οἱ W corr. B 10 ἰσχύουσι] κελεύοντες E corr. B litterae ντες satis certae sunt. 11 et 12 suppl. B 12 cf. Harpocr. v. διάθεσις: διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι Ὑπ. κατὰ Δημ. 18 εχθρω P 22 suppl. S 23 sq. καὶ μόνον οὐχ ἑκ. αὐτὸν ἀπολλύοντος B

II ..... .[καίτοι τὸ δίκαιον ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἁπλοῦν ὑπολαμβάνω ἡμῖν εἶνα[ι] πρὸς Δημοσθένη. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐγκλημάτων πολλὰ διὰ προκλήσεων κρίνεται, οὕτως καὶ τουτὶ τὸ πρᾶγμα κέκριται. σκέψασθε γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταὶ οὑτωσί. ᾐτιάσατό σε ὦ Δημόσθενες ὁ δῆμος εἰληφ[έναι εἴκοσ[ι] τάλαντ[α ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ κ[αὶ τοῖς νόμοις. ταῦτα σ[ὺ ἔξαρνος ἐγένου μ[ὴ λαβεῖν, καὶ πρόκλ[ησιν γρ[ά]ψας ἐν ψηφ[ίσματι προσήνεγκα[ς τῶι δήμωι, ἐπιτρέπων ὑπὲρ ὧν τὴν αἰτίαν ἔσχες τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου] (desunt v. III?)

Frg. II.

(desunt v. XIV?)

III

[καὶ συκοφαντεῖς τὴν βουλήν, προκλήσεις ἐκτιθεὶς καὶ ἐρωτῶν ἐν ταῖς προκλήσεσιν, πόθεν ἔλα]βε[ς τὸ χρυσίον, καὶ τίς] ἦν σο[ι ὁ δούς, καὶ ποῦ. τελευτῶν δ' ἴσως ἐρωτήσεις καὶ ὅ,τι ἐχρήσω λαβὼν τῶι χρυσίωι, ὥσπερ τραπεζιτικὸν λόγον παρὰ τῆς

Col. II ex frg. Egg. IX, I, IVb, IIIb restituit B — nunc I et IVb in P recte composita sunt. **1** τὸ] δίκαιον B τὸ δὲ] δί-κρ-καιον Kn. **5** τῶ P **8** γίνεται transfixis litteris γι P **12** ουτωσῖ P **15** ἐπὶ E **17** ταῦτα ο[ὐκ ἔξ. E corr. B

Frg. II componitur ex frg. Egg. II et IVa, quae fragmenta coniunxit B.

Col. III. Verba καὶ συκοφαντεῖς — ἀπαιτῶν (v. 27) ab Alexandro (π. σχημ. VIII, 457 W) ex hac oratione ut exemplum διασυρμοῦ afferuntur. Eorum partem hoc fragmento (E II) contineri vidit E **17** ἐκτιθεὶς Par. I, Vindob.: προτιθεὶς Par. III, Ald., cf. W. Troebst, Quaest. Hyp. et Din. I (Progr. Hameln 1881) p. 13 **18** ἐν om. Vindob. **21** που P πῶς Alex. τελευτων P τελευταῖον Alex. **23** οτιεχρησωι P εἰ ἐχρ. Alex; τί ἐχρ. S, εἰς τί ἐχρ. reponi vult E (Dem. 49,44) **24** λαβὼν om. Alex. **25** τραπεζειτικον P **26** λογογον P

βουλῆς ἀπαιτῶν. ἐ-
γὼ δ̣[ὲ τ̣]οὐναντίον
IV *ἡδέως ἄ]ν̣ παρὰ σοῦ*
πυθοίμ]ην, τίν̣ο̣ς
ἂν ἕν̣]ε̣κα̣ ἡ ἐξ Ἀρείου
πάγου β̣ο̣υ]λὴ ἔφη
. . . . . . ις ἀδίκ[ω̣ς
. . . . τατοχρ̣υ̣
. . . . . φησι τ̣ου-
. . . . ωτατις
. . . . ιπ̣ο . . .
. . . . εἰ ψ̣ . .
. . . . α̣κ̣υ̣ . .
(desunt v. XVII?)

Frg. III.

V (desunt v. VI)
. . . . . . δ̣ε̣ισ . . . . .
. . . . . . ε δικαστ . .
. . . . . . α̣ν ἐνοι . . . .
. . . . . . ε̣σθαι ἐμ̣ . . .

. . . . δι]καίως τ̣ω̣ . . ι̣
. . . . . . τὰς ἀποφάσεις.
ο]ὐ̣χ̣ ἔ̣στι ταῦτα, ἀλλὰ
π]άντων φανήσον-
τα̣]ι μ̣άλιστα δημ̣ο-
τικώ]τ̣ατα τῷ πράγμα-
τι κ]εχρημ̣ένοι· τοὺς
μὲ̣]ν γὰρ ἀδικοῦντας
ἀπ]έφηναν, κα[ὶ] ταῦ-
τ' οὐ]χ ἑκόντες, ἀλλ' ὑπὸ
τοῦ δ]ήμου πολλάκις
ἀναγ]καζόμενοι· τὸ
δὲ κο]λάσαι τοὺς ἀδι-
κοῦντα]ς οὐκ ἐφ' αὑτοῖς
ἐποί]η̣σαν, ἀλλ' ὑμῖν
ἀπέδ]ο̣σαν τοῖς κυ-
ρίοις. Δ̣[η]μ̣ο̣σ̣[θ̣ένης
δ' οὐ μόνον ἐπὶ το[ῦ̣
αὑτοῦ ἀγῶνος οἴε- VI
ται δεῖν ὑμᾶς παρα̣-

Col. IV 1-3 suppl. B 3 *ἕνεκα* E 4 suppl. E 5 *αδικο* P 4 sq. *ἔφηνε τῶι δήμωι σ' ἀδίκως εἰληφότα τὸ χρυσίον* prop. Fu 7 *ρ̣οιη̣.π̣ου* B *φησιτ̣ου* l. pro *τ* nescio an *π* exstiterit. 8 *οτατις* B *ω* l. 9 *ιτ̣ιω* B *ιπ̣ο* l. 10 *φ* B *ειψ* l. 11 litterae omnes incertissimae sunt.

Frg. III componitur e frg. H. XXVI, XXVII. E. VIII. VII. XIII. H. I. VII. XXV. XVI. XXX. T. III. H. IV. XIX. XXII. R. I. H. XX. X.

Col. V 7—24 sunt in frg. H XXVI praeter priorem partem versuum 13—16, quam habet frg. H. XXVII. Coniunxit S 9 post *ἄν* spatium vacuum relictum est in P 15 *δημοτικώτατα* S, qui etiam 19—24 restituit 25—28 rest. B adiunctis fragmentis E VIII. XIII. VII, e quibus XIII et VII nunc etiam in P coniuncta sunt. 27 litteras *μ̣ο̣σ̣[θ̣* l.

Col. VI = Frg. H Ia cum antecedenti coniunxit B

κρούσασθαι διαβαλὼν τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀγῶνας ἅπαντας ἀφελέσθαι ζητεῖ τοὺς τῆς πόλεως· ὑπὲρ οὗ δεῖ ὑμᾶς νυνὶ βουλεύσασθαι προσέχοντας τὸν νοῦν, καὶ μὴ τῶι λόγωι ὑπὸ τούτου ἐξ]ạπατηθῆναι. τὰς γὰρ ἀποφάσεις ταύτας τὰς ὑπὲρ τῶν χρημάτων Ἁρπάλου πάσας ὁμοίως ἡ βουλὴ πεποίηται καὶ τὰς αὐτὰς κατὰ πάντων, καὶ ọ[ὐ]δεμιᾷ προσγέγραφεν, δịὰ τί ἕκαστον ἀποφαί̣|νει, ἀλλὰ ἐπ[ὶ] κεφαλαίọụ γράψασα ὁπόσον ἕκαστος εἴληφẹν χ]ρυσίον· τοῦτ' οὖν ὀφ|ẹιλέτω. ἢ ἰσχύ|σει Δημοσθ]ένη[ς] παρ' ὑμị̃[ν τῆς κατ' αὐτοῦ VII *ἀπο[φάσεως μεῖζον; οὐκ ἀ.εσ . . . . ἀπογι[γνωσκ . . . . . . ἀποφα . . . . ἔλαβεν[. . . . . σι καὶ οἱ ἄ[λλοι πάντες· οὐ γὰρ δή̣[που Δημοσθένει [μόνωι τοῦτο ἰσχυρὸ[ν ἔσται, τοῖς δ' ἄλλοις ο[ὔ. καὶ γὰρ*

3 ΔΙΑΛΑΒΩ̄ (superscr. Β Λ) P 7 *τοὺς* delendum esse susp. B 21 *διατι* in P exstitisse videtur. *διὰ τί* B *δι' ὅτι* Kn. 23 *γραψαδοπο* (superscr. α) P 26 *ὀφειλέτω* Boe. S 27 *παρ' ὑμ[ῶν* Bab. corr. B

Col. VII = Fr. H Ib 1–2 suppl. B 2 *μᾶλλον* B coll. Din. I, 54 *μεῖζον* Fu. 3 ΟΥΚΑ'ΕϹ P post *α* littera superscripta erat, quam *τ* vel *ρ* fuisse putaveris; neque enim assentiri possum Kenyoni, qui litteram *α* expunctam esse sibi persuasit (v. ed.). dispexi enim non punctum, sed partem hastae inter litteras *α* et *ε* exaratae. 4 *απογει* P sententia quamquam perspicua est, displicent tamen supplementa adhuc proposita: *οὐκ ἄρ' ἔστιν ὁ λαβών, | ἀπογιγνωσκόντων τὴν ἀπόφασιν ὡς οὗτος οὐκ | ἔλαβεν, καὶ ἀποφεύγου σι καὶ οἱ ἄλλοι π.* B *οὐκ ἄρ' ἔστιν, ἐὰν | ἀπογιγνώσκητε τὴν | ἀπ., οὐδεὶς ὅστις | ἔλαβεν* Fu. cf. etiam Zuretti, Rivista di filol. 34,14 8 sq. *οὐ γὰρ δήπουθεν Δημο σθένει μὲν λέγειν τοῦ|το ἰσχυρὸν ἔσται* B *οὐ γ. δήπου Δ. μὲν ἔσται τοῦτο ἰσχυρόν* Kn. cf. Menandri Epitr. v. 130 10 sq. *τοῖς δ' ἄλλοις οὔ.* S Boe. 11 *καὶ γάρ* et 13 *δικάζετε* S, *νῦν τοίνυν* B *οὕτως* Kn.

οὐχ ὑπὲρ [εἴκοσι ταλάντων δ[ικάζετε, ἀλλ' ὑπὲρ τ[ριακοσίων, οὐδ' ὑ[πὲρ ἑνὸς ἀδικήμ[α]τος, ἀλλ' ὑπὲρ ἁπάντ[ων· ἡ γὰρ σὴ ἀπόνο[ια ὦ Δημόσθενες ὑπ[ὲρ ἁπάντων τῶν ἀδ[ι]κο[ύ]ντων νῦν προκ[ι]νδυνε[ύει καὶ προαναισχ[υντεῖ. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν ἔλαβες τὸ χρυσίον ἱκανὸν οἶμαι εἶν[αι σημεῖον τοῖς δικασταῖς τὸ τὴν βουλήν σου καταγνῶναι,

VIII *ἧι σαυτὸν ἐ]πέτρεψας· τίνων δὲ ἕ]νεκα ἔλαβες καὶ ἐπὶ τ]ίσιν αἰτίαις πᾶσαν τὴ]ν πόλιν κα-*
. . . . ενος
. . . . χρυσί-
. . . . ος τοὺς
. . . . ὥσ]περ εἰ
. . . . φανε]ρὸν ποιήσω. ἐπ]ειδὴ γὰρ ἦλθεν ὦ ἄν]δρες δικασταὶ Ἅρπα]λος εἰς τὴν Ἀττικὴ]ν καὶ οἱ παρὰ Φιλοξέ]νου ἐξαιτοῦντες α]ὐτὸν ἅμα προσήχθησ]αν πρὸς [τὸν δῆμον, τότε παρελθὼν Δημ]οσθένης διεξῆλθεν] μακρὸν λόγον, φά]σκων οὔτε τοῖς παρ]ὰ Φιλοξένου ἐλθο]ῦσι καλῶς ἔχειν τὸν] Ἅρπαλον ἐγδοῦναι τ]ὴν πόλιν οὔτε δεῖν] αἰτίαν οὐδεμίαν τ]ῶι δήμωι δι' ἐκεῖνο]ν παρ' Ἀ-

12 suppl. Boe. S 13 *δοῦναι δίκην* Boe. corr. S 14 *τετρακοσίων* Boe. Bab. *τριακοσίων* S Th. deerant re vera paulo minus CCCL 15 et 16 suppl. Boe. 17 sq. *καὶ γὰρ ἡ — προαναισχυντεῖ* S *ἡ γὰρ* B 19 *ἁπάντων* S *πάντων* B 25 *ἵκανον* P
Col. VIII adiunxit B Frg. VIIa (1—8), frg. XXVa (8—13), frg. XVIa (18—28) coniunxit S, frg. XXX (14—16) addidit B 1—2 suppl. B 3 *ἔτι δὲ τίσιν* B 4 sq. *ἔνοχον τ. π. κατέστησας* MO, qui cf. Din. I, 93. *πᾶσαν τ. π. κα|τήσχυνας ἐκθέμενος περὶ τοῦ πάλαι χρυσίου ληφθέντος τοὺς | ἐλέγχους ὥσπερ εἰ πον διὰ βραχέων ποι|ήσομαι* prop. B 9 *φανερὸν* Kn. *ρο* l. *ποιήσω* Fu. 10—13 rest. S 14—20 suppl. B 17 *τὸν δῆμον, μέμνησθε | ὡς τότε Δημ.* B 20 *φάσκων* Kn. 21—23 suppl. B 24 *ἐκδοῦναι* Kn. 25—28 suppl. B

λεξάνδρο]υ καταλεί-

IX πεσθαι, ἀσφαλέστατον δ' εἶναι τ̣[ῆι πόλει τά τε χρήματα [καὶ τὸν ἄνδρα φυλάτ[τειν καὶ ἀναφέρει[ν τὰ χρήματα ἄπα[ντα] ε̣ἰ̣ς [τὴν ἀκρόπολιν ἃ [ἦ]λθ[εν ἔχων Ἅρπαλος εἰ[ς τὴν Ἀττικήν ἐν τῇ αὔρι[ον ἡμέραι, Ἅρπαλο[ν δ' ἤδη ἀποδεῖξαι τὰ [χρήματα, ὁπόσα ἐστ[ίν· οὐχ ὅπως πύθο[ιτο τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὡς ἔοικεν, ὁπόσα ἦν, ἀλλ' ἵνα εἰδῇ ἀφ' ὅσων αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸ̣ν̣ πράττεσθαι. καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατο̣μῇ, οὗπερ ε̣ἴωθε κ̣α̣[θ]ῆσ̣θ̣α̣ι̣, ἐκέλευε̣ Μ̣[νησ̣]ίθε̣ον τὸν χορευτὴ̣ν [ἐ]ρ̣ω̣τῆσαι τὸν Ἅρπαλον, ὁπόσα εἴη τὰ χρήματα τὰ ἀνοισθησόμενα εἰς τὴν ἀκρόπολιν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι ἑπτακόσια τάλαντα]. . . . X

(desunt v. XII)

|. . .τὰ χρήματα εἶναι τη̣]λικ[α̣ῦτα] αὐτ]ὸς ἐν τῶι δ[ήμωι πρὸς ὑμᾶς ε[ἰπών, ἀναφερομέν[ων τριακοσ̣[ί]ων ταλά[ντων καὶ πεντ̣[ήκοντα ἀνθ' ἑπ̣[τ̣]ακοσίων, λ̣[αβὼν τὰ̣ εἴκοσι τάλα[ντα οὐδένα̣ λ̣όγον ἐπ[οιήσατο. . . . .

. . . .

. . . .

Col. IX componitur ex frg. T. III (1—5), quod adiunxit Kn., H. VIIb (3—14), XXVb (12—15), XVIb (14—28), quae coniunxit S **2—5** suppl. Kn. ad sententiam S confert Din. I, 68; 70; 89 **10** δὲ|δὴ S, δ' ἤδη Sch. **18** cf. Harpocr. v. *κατατομή· Ὑπερ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.: „καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ“* **19** *κάτωι* P **21** *ε̣ιωθε* l. **22** suppl. B **25** sq. cf. Photius ed. Reitz. 143, 14 *Ἀνοισθησόμεθα· τὰ χρήματ' ἀνοισθησόμεθ' εἰς ἀκρόπολιν.*

Col. X = H. XVI c. **12—21** pleraque rest. B **19** littera *Θ* ab eadem, ut videtur, manu supra versum addita est **20** sq. B confert Plut. vit. X or. 846B: . . . *αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημ. δωροδοκίας καὶ διὰ τοῦτο μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομισθέντων μεμηνυκὼς μήτε τὴν τῶν φυλασσόντων ἀμέλειαν* (v. col. XII init.)

ἐν τῶι δήμωι ἐ[πτακόσια φήσας εἶν[αι τάλαντα νῦν τὰ ἡ[μίση ἀναφέρεις, κα[ὶ . .

XI . . . . .ω ὅτι του . . . . .ἀν]ε̣ν[ε]χθῆναι . . . . . .εἰ̣ς̣ ἀκρόπολιν . . . . .τα]ῦ̣τ[α] τὰ πράγματα]. . . . . (desunt v. IV) . . . . . . .ο̣υλι̣. . . . . ἐ̣κρινο̣ν̣ τ[ὸ]ν̣ . . . . . .οὔτ̣'] ἂν ἐ̣π̣ρίατο Ἅρπαλ]ος τ̣ὰ̣ς̣ .φε- . . . . . .ο]ὔτ̣' ἂν ἡ πόλις ἐν αἰτ̣ί[α̣ι̣ς̣] καὶ̣ δ̣ι̣αβολαῖς ἦν.] ἀλλὰ π̣ά̣ν̣τω]ν̣ τούτ̣ων ὦ Δημό̣σθενες]. .τ̣.μ̣.ε̣ιο . . . . .α̣] ἐστίν . . . . .μ̣ως εγ . . . . .σ̣τους . . . . .α̣]ἴσχυν . . . . .νει . . . . .χρ]υσίον . . . . .γὰρ ὅτι . . . . .ν̣ριω . . . . .τ̣ου . . . . .πεν . . . . .σ]τατῆρας ἔλαβε· σὺ δ' ὁ τῶι XII ψηφίσματι τοῦ σώματος αὐτοῦ τὴν φυλακὴν καταστήσας καὶ οὔτ' ἐγλειπομένην ἐπανορθῶν οὔτε καταλυθείσης τοὺς αἰτίους κρίνας, προῖκα δηλονότ[ι] τὸν καιρὸν τοῦτον τετα-

28 σηι P

Col. XI = frg. H. IVa, quod iam S hoc loco collocavit, B etiam cum antecedentibus coniungere conatus est, cum suppleret: *καὶ οὐ|δ' ἐλογίσω ὅτι τοῦ | πάντα ἀνεν. | ὀρθῶς εἰς ἀ. | καὶ ταῦτα τὰ πρ. . .* 2 *ἀνενεχθῆναι* Bab. 9 *ο̣υδ̣η* B *ο̣υλι̣* l. littera *λ* certa est 10 *εκρινο̣ν̣τ̣.ε̣ν* B *ε̣κρινο̣ν̣τ . ν̣* l. 11 litterae *ε̣π̣* incertae sunt; possis etiam *θ̣η̣* legere 11–15 suppl. B 12 *τ̣ρ̣αφε* B, qui supplet *τὸ ἀφεθῆναι* exstat tamen ⅂AC.ΦЄ 17 B legere sibi videbatur *τα* (vel pro his *η*) *χαρις* (vel *το* pro *ις*); mihi litterae *ιο* certae videntur esse; ante *ι* aut *ε* aut *ξ* aut *ρ* fuisse potest, cetera incerta sunt; quae tentaverunt Fu. et Rad., neque cum spatio neque cum litterarum vestigiis conveniunt 20 ante *τ* vel *α* vel *ε* vel *σ* 28 *πεν|τακισχιλίους* ci. MO Demadem sex milia staterum accepisse Dinarchus auctor est (I, 89).

Col. XII = frg. H. IVb.

μίευσαι; καὶ τοῖς μὲν ἐλάττοσι ῥήτορσιν ἀπέτινεν ὁ Ἅρπαλος χρυσίον, τοῖς θορύβου μόνον παὶ κραυγῆς κυρίοις, σὲ δὲ τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρεῖδεν; καὶ τῷ τοῦτο πιστόν; τοσοῦτον δ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ τοῦ πράγματος καταπεφρόνηκεν Δημο[σ]θένης, μᾶλλον δέ, εἰ δεῖ μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ὑμῶν καὶ τῶν νόμων, ὥστε τὸ μὲν πρῶτον, ὡς [ἔοι]κεν,

XIII *ὁμο[λογεῖν μὲν εἰληφέναι τὰ χρήματ[α, ἀλλὰ κατακεχρῆσθαι αὐτὰ ὑμῖν προδεδανεισμένος εἰς τὸ θεωρικόν· καὶ περιὼν Κνωσίων καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι αὐτοῦ ἔλεγον, ὅτι ἀναγκάσουσι τὸν ἄνθρωπον οἱ αἰτιώμενοι εἰς τὸ φανερὸν ἐνε[γ]κεῖν ἃ οὐ βούλετα[ι, καὶ εἰπεῖν ὅτι τῷ δήμωι προδεδάνειστ[αι τὰ χρήματα εἰς τὴν διοίκησιν. ἐπειδὴ δ' ὑμῶν οἱ ἀκούσαντες πολλῷ μᾶλλον ἠγανάκτουν ἐπὶ τοῖς κατὰ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου λόγοις, εἰ μὴ μόνον ἱκανὸν εἴη αὐτῷ ἰδίᾳ δεδωροδοκη[κ]έναι, ἀλλὰ καὶ τὸν δῆμ]ον οἴοιτο δεῖν ἀνα]πιμπλάναι . . . . τ]α*

. . . .

XIV

. . . . *ντοπα*

. . . . *ατοαν*

20 sq. cf. Din. I, 85 28 ΩΟΟ.Ι/ΟΝ l. *ὡς ἔοικεν* Kn. certum est. Col. XIII = frg. H. IVc; clausulae 21 sq. accesserunt ex frg. R. Ia, quod adiunxit B 1 et 2 suppl. B; *εἰληφέναι* iam Boe. 12 *αβουλεται* (ου supra) P 13 littera *η* partim exstat in frg. H. XIX (v. ad col. XIV) 14 *προδεδανιστ[α.* P 25—27 suppl. B 27 *διαβολῶν* vel *αἰσχύνης* addi vult Fu.

Col. XIV, 8—20 composuit S ex frg. H. XIX et XXII; cum col. XIII coniunxit B, cum videret et margines fragmentorum H. IV et XIX congruere et ex col. XIII unam litteram (13 extr.) in frg. XIX

. . . . α . . . . δ̣ϱ̣ . . . . τ̣ι̣ . . . . ο̣ι̣ . . . . [μ]ε-ν̣ο̣ς̣ . . . . λέγ[ω̣]ν καὶ αἰτ̣ι̣ώ̣[μενος, ὅτι Ἀλεξάνδρωι χαριζομένη ἡ βο̣υ̣λὴ ἀνε[λ]εῖν αὐτὸν βούλεται· ὥσπερ οὐ πάντας ὑμᾶς εἰδότας, ὅτι οὐδεὶς τὸν τοιο̣ῦτον ἀνα[ι]ρεῖ, ὃν̣ ἔστιν πρίασθ[α̣]ι, ἀλλ' ὅντινα μήτε πεῖσαι ἔστιν μή[τ]ε χ̣ρ̣ήμ]ασιν διαφθεῖραι, τοῦτον δ[ὴ σ]κοποῦσιν ὅπω[ς ἐ]κ̣ παντὸς τρόπ[ου ἐκ]ποδὼν ποιήσουσ̣ι̣ν̣. κίνδυνος δ' ὡς ἔ[οι]κεν ἐστίν, μὴ σὺ ὦ Δημό̣σ̣θενες ἀπ̣α̣ραίτ[ητος καὶ ἄπειστ[ο̣]ς εἶ πρὸς δωροδ̣[οκίαν, ἢ

XV

μὴ νομίζ[η τις διὰ τῆς τούτω[ν̣ δωροδοκίας τὰ τυ[χόντα τῶν πραγμάτω̣[ν ἀλίσκεσθαι. ο[ὐ γὰρ ἄδηλόν ἐστιν, ὅτι [π̣άντες οἱ ἐπιβουλεύοντε[ς τοῖς Ἑλληνικοῖς πρ[άγμασιν τὰς μὲν μ[ικρὰς πόλεις τοῖς ὅπλοις συσκευάζο[νται, τὰς δὲ μεγάλας τοὺς δυναμένους ἐν αὐταῖς ὠνούμενοι, ο]ὐδ' ὅτι Φίλιππος τηλικ̣]οῦτος ἐγένετο ἐξ ἀρχ]ῆς χ̣[ρ]ήματα δια-

servatam esse; idem adiunxit frg. R. Ib (v. ad col. XIII), in quo sunt particulae litt. *ασινδιαφ* (20) et 21—29; frg. H. XX (1—3) et frg. Xa (4—7) **9** suppl. B **21—28** suppl. Kn **21** *δὴ* Kn., qui antea *δὲ* supplevit **23** *δω̄* P **24** *σ̣ι̣ν̣* l. **28** *απιστ[ο̣]ς* P **29** *δωροδοκίαν* Kn.

Col. XV = frg. H. Xb, quod cum antecedentibus coniunxit B **1** *νομίζει τις* B, *νομίζητε* B² *νομίζη* Kn in P utrum *η* an *ει* extiterit, incertum est **3** *δοκιασ̄ατν* (τ supra) P suppl. Boe. S **4** suppl. B *παρέλκεσθαι* B² **5** *ἄδηλον* S, *ἀφανές* B **6** suppl. S **9** *με[ι|κρας* (ο supra) P **11** *σκευαζε.|σθαι* (τ supra) litteris *σθ* transfixis P **16** suppl. Boe. *σ* supra v. P **17** *δεσπότης* Bab., *ἐξ ἀρχῆς* Boe.

πέμψα|*ς* [*ε*]*ἰς Πελο-*
πόννη|*σο*ν *καὶ Θετ-*
ταλίαν] *κ*[*α*]*ὶ τὴν ἄλλην*
Ἑλλάδα], *καὶ τοὺς ἐν*
δυνάμει] *ὄντας ἐν*
ταῖς πόλε|*σιν καὶ προ*
εστῶτας] . . . .
(desunt v. V)

Frg. IV.

XVIa (desunt v. XXIV)
. . . . *ων*
. . . . *ν*
. . . . *ε*
. . . .
XVIb (desunt v. XVI?)
. . . . [*ναυ-*
τικοῖς ἐργάζῃ χ|*ρήμα-*
σιν καὶ ἐκδόσεις δί|*δως*,
καὶ πριάμενος ο[*ἰκί-*
αν . . . *μο* . . . . *ιν* . .
πα . . *ντω* . . . . *ρωι*
οὐκ οἰκεῖς ἐ|*ν Π*]*ειραι-*
εῖ, ἀλ⟨λ⟩' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς
πόλεως. δεῖ δὲ τὸν δί-
καιον δημαγωγὸν
σω]*τῆρα τῆς* [*ἑαυτοῦ*
[*πατρίδος εἶναι* . .
. . . . — — —
. . . . [*τερα-*
τεύῃ καὶ οὐχ ἅπασιν XVII
οἴει φανερὸν εἶναι,
ὅτι φάσκων ὑπὲρ τοῦ

18 suppl. S 22 *τέλει* S *δυνάμει* B 23 et 24 suppl. B *προστάτας τοῦ δήμου* S 24 *διαφθείρας* addunt Fu. et Kn.

Frg. IV ex frg. H. V et R. II (XVIa + XVIb) ita composuit B, ut XVIb in fine columnae XVII poneret. Quod falsum esse cum ex ipso sententiarum conexu videtur apparere tum ex eo, quod XVIb, nisi columnae spatium excesseris, non potest ita suppleri, ut cum col. XVIII in unum coniungatur.

Col. XVIa (XVI B) = R. IIa. Cum etiam extremi ductus versuum 18 (*ι*), 19 (*σ*), 24 (*ι*) supersint, haec reliquiae non possunt in unum componi cum col. XV 25 ω P 26 *ν* vel *αι* vel *λι* P

Col. XVIb (XVII, 18—27 B) = R. IIb 18 post *η* certum dispexi litterae *χ* vestigium *τι σὶν* B ad sententiam B confert Plut. Comp. Dem. et Cic. 3 19—20 suppl. B 19 *εκδοσις* P 22 inter *ω* et *ρ* spatium est 3—4 litterarum 23 suppl. Kn. descripsit Hyp. ex Aeschine 3, 209: *ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ οὐκ οἰκεῖς ὡς δοκεῖς ἐν Π., ἀλλ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως* 27 *σωτῆρα τῆς πατρίδος* Kn. at exstat in P: ΤΗC·⸌⸌…¦: fuit igitur *τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος*. cf. or. VI, 35 28 *μὴ δραπέτην* addit B

Col. XVII = H. Va 1 [*τί γὰρ ὦ Δημόσθενες, πραγματεύῃ* pridem S *τερατεύῃ* B

δήμου] λέγειν ὑπὲρ
Ἀλεξά]ν̣δρου φανερῶς
ἐδημηγ]όρεις; ἐγὼ γὰρ
οἶ̣μαι κα̣ὶ] ἔμπροσθεν
γνῶναι] ἅ̣παντας ὅτι
τοῦτ' ἐ]ποίησας καὶ περὶ Θη-
βαί]ων καὶ περὶ τῶν
ἄλ]λων ἁπάντων,
κ]αὶ ὅτι χρήματα εἰς
ταῦτα] δ̣οθέντα ἐκ τῆς
Ἀσίας αὐ]τ̣ὸς σαυτῶι
ἰδία̣ περιπ̣]οιησάμε-
νος κατηνάλω]σ̣α̣ς τὰ
[πολλὰ . . . .
(desunt v. XII?)
. . . . [῞Αρπα-
[λος οὕτως ἐξαίφνης]
XVIII *πρὸς τ[ὴ]ν Ἑλλάδα*
προσέπ̣[ε̣]σεν, ὥστε

μηδένα προαισθέ-
σθαι· τὰ δ' ἐν Πελοπον-
νήσῳ καὶ τῇ ἄλλῃ Ἑλ-
λάδι οὕτως ἔχοντα κα-
τέλαβεν ὑπὸ τῆς ἀφί-
ξεως τῆς Νικάνορος
καὶ τῶν ἐπιταγμά-
των ὧν ἧκεν φέρων
παρ' Ἀλεξάνδρου περί
τε τῶν φυγάδων καὶ
περὶ τοῦ τοὺς κοι-
νοὺς συλλόγους Ἀχαι-
ῶν τε καὶ Ἀρκά[δ]ω̣ν
καὶ Β]ο̣ι̣[ω̣]τ̣ῶ̣[ν . . . . .
(desunt v. XII?)
ταῦτα σὺ πα̣[ρεσκεύ- XIX
α̣κ̣α̣ς τῶι ψηφ[ίσματι,
σ̣υ̣λλαβὼν τὸ[ν̣ ῞Αρπα-
λον, καὶ τοὺς μὲ[ν ῞Ελ-

---

4 *δήμου* Bab. 6 *ἐδημηγόρεις* S *δημηγορεῖς* Boe. 7 et 8 suppl. S 8 *πάντας* edd. 9 *πεποί]ηκας* (superscr. *.τουτε]ποιης.*) P. ut videtur; correctio ab altera manu videtur addita esse. *ταῦτα ποήσας ἠπάτηκας* vix recte S 13 *ταῦτα—ἰδία̣* (15) suppl. B 14 *τ̣ος* certum est 15 *περιποιησάμε|νος* S 16—17 suppl. B, qui ut hanc columnam cum R. IIb coniungat, sic pergit: *καὶ νῦν δὲ ναυτικοῖς κτἑ.* v. XVIb 18 16 *κατανήλωσας* B *κατηνάλωσας* secundum Isocr. 9, 60 Fu., qui ad sententiam confert Din. I, 26.

Col. XVIII = fr. H. Vb initium ex. gr. suppl. B cf. tamen adn. ad frg. IV 1 *ἐλπιδα* (superscr. *λα*) P 6 linea transversa, quam B supra litteras *ουτ* conspicere sibi videbatur, papyri fissura est 8 cf. Harpocr.: *Νικάνωρ· Ὑπ. ἐν τῷ κ. Δημ.* 13 ΚΟΙΝΩΝΟΥC litteris ΝΩ insuper transfixis P

Col. XIX = frg. H. Vc 1 post litteram *π* aut *α* aut *λ* fuit 2 *σ̣τ̣α̣ς̣* vel *α̣κ̣α̣ς̣* exstitisse videtur *παρήρησαι* B 4 *῞Ελληνας* Sch.

λή[ν]ας ἅπαντας [πρε-
σ]βεύεσθαι πεπ|οίη-
κας ὡς Ἀλέξανδ[ρον,
οὐκ ἔχοντας ἄλλ|ην
οὐδεμίαν ἀποσ[τρο-
φήν, τοὺς δὲ σ[ατράπας,
οἳ αὐτοὶ ἂν ἧκο[ν ἑκόν-
τες πρὸς ταύτη|ν τὴν
δύναμιν, ἔχοντες
τὰ χρήματα καὶ τοὺ[ς .
στρατιώτας ὅσους ἕκ[α-
στος αὐτῶν εἶχεν,
τούτους σύμπαντας
οὐ μόνον κεκώλυ-
κας ἀποστῆναι ἐκε[ί-
νου τῇ συλλήψει τῇ
Ἁρπάλου, ἀλλὰ καὶ
. . . . . . ἕ]κ̣α̣σ̣τον [α̣ὐ̣-
τῶν] . . . .
(desunt v. VI?)

Frg. V.

(desunt v. X) XX
. . . . [ὑπὸ
Δη]μ̣οσθένο[υς ἀπο-
σταλείς, παρὰ |δ' Ὀλυμ
πιάδι Καλλίας ὁ [Χαλ-
κιδεύς, ὁ Ταυροσθέ-
νους ἀδελφός· τούτους
γὰρ ἔγραψε Δημοσθέ-
νης Ἀθηναίους εἶ-
ναι καὶ χρῆται τούτοις
πάντων μάλιστα.
καὶ οὐδὲν θαυμαστόν·
οὐδέποτε γὰρ οἶμαι
ἐπὶ τῶν αὐτῶν μέ-
ν]ων̣ εἰκότως φί-
λους] τοὺς ἀπ' Εὐρίπου
κ[έ]κτηται. εἶτα σὺ περὶ
φιλ]ί̣ας πρὸς ἐμὲ τολ-
μήσεις αὐτίκα μά|λα

---

5 *πρεσβεύεσθαι* Boe. 8 *ἐχοντ*$\overset{\alpha}{\text{α̃}}$*ς* transfixa littera *α* et rursus superscripta P *χ* in P fuisse certum est 10 *ἄλλους* Boe. *σατράπας* S 11 et 12 suppl. Boe. 22 *ἕκαστον* Boe. S *πεποίηκας τὸν* susp. B *α̣ὐ̣* l.

Frg. V componitur ex frg. H. XV. XVIII. III. Bab. V. Colore pallido prae reliquis omnibus insigne est.

Col. XX = frg. H. XVa, quocum B coniunxit Bab. V (19 sq.) 10 sq. de Aristione sermo fuerit, v. S, qui cf. Harpocrat.: *Ἀριστίων· Ὑπ. κατὰ Δημ.· οὗτος Σάμιος μὲν ἐστιν ἢ Πλαταιεύς —, ἐκ μειρακυλλίου δ' ἑταῖρος Δημοσθένους, ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι Μαρσύας ἐν ⟨τῷ⟩ ε' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον.* 19 sq. frg. Bab.: *π̱* — | *κ* — | *ουδ* — *επιτω* — *.ων* — — *κ* — . Margines optime congruunt 25 suppl. Boe. 26 suppl. B 27 sq. restituit B coll. or. IV, 5, 27 sq. *αὐτίκα μάλα* coll. or. V, 6, 6 *πολλά* Kn.

λέγειν;]. . . . .
XXI . . . .
. . [ταύτην τὴν φιλί-
αν διέ]λυσας αὐ[τό]ς, ὅ-
τε χρ]υσίον κατὰ τῆς
πατρ]ίδος ἔλαβες καὶ
μετ]εβάλο[υ]· καὶ κατα-
γέλα]στον μὲν σαυ-
τὸν] ἐποίησας, κατῄ-
σχυν]ας δὲ τοὺς ἐκ τῶν
ἔμπρ]οσθεν χρόνων
τῶν α]ὐτῶν τί σοι προ-
ελομέ]νο[υ]ς· καὶ ἐξὸν
ἡμῖν] λαμπροτάτοις
εἶναι] παρὰ τῷ δήμωι
καὶ τὸ]ν ὑπόλοιπον
βίον ὑ]πὸ δόξης χρη-
στῆς πα]ραπεμφθῆ-
ν[αι, ἅπα]ντα ταῦτα ἀνέ-
τρ[εψας, κα]ὶ οὐκ αἰσχύ-
νει νυνὶ τηλικοῦτ[ος
ὢν ὑπὸ μειρακίων
κρινόμενος περὶ
δωροδοκίας. καίτοι
ἔδει τοὐναντίον ὑ-
φ' ὑμῶν παιδεύεσθαι
τοὺς νεωτέρους
τ]ῶν ῥητόρων, καὶ
εἴ] τι προπετέστερον
ἔπραττον ἐπιτιμᾶ- XXII
σθαι καὶ κολάζεσθαι.
νῦν δὲ τοὐναντίον
οἱ νέοι τοὺς ὑπὲρ
ἑξήκοντα ἔτη σω-
φρονίζουσιν. διό-
περ ὦ ἄνδρες δ[ικα]σταὶ
δικαίως ἂν ὀργίζοι-
σθ]ε Δημοσθένει,
εἰ καὶ δόξης ἱκανῆς
καὶ] πλούτου πολλοῦ
δ[ι' ὑ]μᾶς μετεσχη-
κὼ[ς] μηδ' ἐπὶ γήρως

Col. XXI composuit B ex frg. H. XVIII (3—19) et frg. H. XVb (17—28) **2** et **3** suppl. B[2] *οὐ διαλύσας αὐτὸς* B, coll. or. IV, 6, 2 sq. **3** sq. *ὅ τε* B **5** *πατρίδος* Boe. **6** *μετεβαλοῦ;* B **7** suppl. Bab. **9** suppl. B **10** suppl. Boe. **11—19** suppl. B **13** *ἡμῖν* B *ὑμῖν* susp. Kn. coll. v. 25 **20** *τηλικοῦτος ὢν* B **21** *μιρακιων* P **26** sq. *νεωτερουστῶν* | *.ων* P.

Col. XXII = frg. H. IIIa, quod adiunxerunt S Boe. Bab. **4** *οι νεοιὸι* litteris *ὸι* expunctis et transfixis P **8** littera *δ* exstat in frg. XVIII **10** sq. expediverunt S Boe. B confert Plut. Dem. c. 12: . . . *ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπεχθανομένους, ὅτι πρὸς ἔνδοξον αὐτοῖς ἄνθρωπον ὁ ἀγών ἐστι· καὶ γὰρ Αἰσχίνης καὶ Ὑπερ. τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ κατηγοροῦντες εἰρήκασιν* **12** *δι' ὑμᾶς* S *διὰ ὑμᾶς* contra spatium B **13** *κ* est in frg. XVIII **14** *ἐπὶ γήρως οὐδῷ* S Bab. *ὀδῶι* (Bab. B) cum spatio convenit. cf. Poll.

ὁ]δ̣ῷ κ̣ήδεται τῆς
π̣ατ̣ρ̣[ί]δ̣ος. ἀλλ' ὑμεῖς
μὲν ᾐσχ̣ύνεσθε ἐ-
πὶ τ̣ῆ̣ς . . . . υ̣
τ]οὺς π̣ε̣ριεστηκότας
τῶ]ν̣ Ἑλλήνων, ὅτε
τινῶ]ν κατεχειρο-
τον]ε̣ῖτε, εἰ τοιούτο̣[υς
καὶ] δ̣ημαγωγοὺς κα̣[ὶ
στρ]ατηγοὺς καὶ φ̣ύλα-
κα]ς̣ τῶν πραγμ̣[άτων
. . . . κ̣τ̣ . . . . . .
(desunt v. III)

XIII ο̣ . . . .
ρ̣ . . . .
μ̣ . . . .
δε̣ . . . .
νε̣ . . . .
τοι . . . .
εσ . . . .
κου . . . .
κε . . . .
γ̣α̣ . . . .
δικ . . . .
την . . . .
κτην̣ . . . .
μεν . . . .
ταστ̣ . . . .
κυρ̣ι . . . .
των̣ . . . .
τας λα̣ . . . . . .]αδι-
κουντα̣ι̣ . . . .
χα . . . .
τηλι . . . .
κλατ̣ . . . .
των . . . .]κιν-
δυνε[ι . . . .
τους ὁ . . . .
πιτω . . . .
καιτ̣ . . . .
ταισ δ' . . . .
τε̣αν̣ . . . .

II, 15: *λέγοιτο δ' ἂν καθ' Ὑπ. καὶ ἐπὶ γήρως ὀδῷ.* (ὀδῷ cod. Mediol. cf. Herwerden, Exerc. criticae p. 193) et Dion. Hal. Arch. VIII, 35, 3 (Fu.) *κήδεται τῆς πατρίδος* MO 15 *π̣* 16 *μ̣* 17 *πιτ̣* sunt in XVIII. In III autem superficies chartae laesa est; nam litterae *μ]ενησχυ̣* in versum 17 detrusae sunt 15 *α̂λ* (λ supra) P 17 *ης* vel *ηε* in P videtur fuisse 20 suppl. B 21 *τοιουτο̣ς̣* transfixa littera *σ* P suppl. S 22 *μὲν* S, quod spatio longius est; *καὶ* B 25 *ἔχειν δοκοῖτε* B sed in P potius *κ̣τ̣* vel *κ̣η̣* exstat.

Col. XXIII = frg. H. IIIb 16 ante hunc versum in P signum Z[1] appictum est *κυν* B *κυρ̣ι* l. 19 *κουντ̣* B *κουντ̣α̣ι̣* l. 20 *χαισ̣ε̣* B quae restant praeter *χα* litterarum vestigia incerta sunt 21 *τημ̣* B *τηλι* l. 26 *πεισ* (τ supra) littera *ε* transfixa P 29 *τεδ̣[α̣* B *τε̣αν̣* l.

XXIV **Frg. VI.**

ο]ὐ γὰρ ἔστιν ὁμοίως δεινὸ]ν, εἴ τις ἔλαβεν], ἀλλ' εἰ ὅθεν μὴ δεῖ, ο]ὐδ[έ] γ' ὁμοίως ἀδι]κοῦσιν οἱ ἰδιῶται οἱ λαβ]όντες τὸ χρυσίον καὶ] οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρατ]ηγοί. διὰ τί; ὅτι τοῖς μὲν] ἰδιώταις Ἅρπαλος ἔ]δωκεν φυλάττειν τ]ὸ χρυσίον, οἱ δὲ στρατη]γοὶ καὶ οἱ ῥήτορες πρ]άξεων ἕνεκα εἰλή]φασιν. οἱ δὲ νόμοι τ]οῖ[ς] μὲν ἀδικοῦσιν ἁπλ]ᾶ, το[ῖ]ς δὲ δωροδοκοῦσι]ν δεκαπλᾶ τὰ ὀφλ]ήματα προστάττουσιν] ἀποδιδό[α]ι· ὥσπερ οὖ]ν τὸ τίμημα τιμῆ]σαι ἔστιν ἐκ τῶν νόμ]ων τούτοις ....ς, οὕτω καὶ ....ι παρ' ὑμῶν ......σι κατ' αὐτῶν .....αι. ὅπερ γὰρ καὶ ἐν τ]ῶι δήμωι εἶπον, π]ολλὰ ὑμεῖς ὦ ἄνδρ]ες δικασταὶ δίδοτε ἑ]κόντες τοῖς

XXV στρατηγοῖς καὶ τοῖς ῥήτορσιν ὠφελεῖσθαι, οὐ τῶν νόμων αὐτοῖς δεδωκότων τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τῆς ὑμετέρας πραότητος καὶ φιλανθρωπίας, ἓν μόνον παραφυλάττοντες, ὅπως δι' ὑμᾶς καὶ μὴ καθ' ὑμῶν ἔσται τὸ λαμβανόμε-

Frg. VI restituit S ex frg. H. VIII et frg. H. XIV.

Col. XXIV componitur ex fr. VIIIa (1—11) et XIVa (10—30) **1** rest. S Boe. **2** *δεινόν* S, *ἄδικον* Boe. **4** *δεῖ* S, *ἐξῆν* Boe. **5** ... ΄ΟΥϹΙΝ l. *ἀδικοῦσιν* S Boe. *ἔχουσιν* B, cum litteras *ου* in P transfixas esse et *εχουσ*]*ούσιν* exstitisse putaret **6** *λαβόντες* S, *οἱ λ.* B **7—9** rest. Boe. S **10** sq. rest. S **14** suppl. Bab. Sch **14** sq. ad sententiam cf. Din. I, 60; II, 17 (S) Arist. *Πολιτ. Ἀθην.* c. 54, 2 (B) **16** *ἁπλᾶ* B **17** sq. rest. B **20** sq. *καὶ θάνατον τὸ τίμημα τιμῆσαι ἔστιν ἐκ τῶν νόμων τούτοις μόνοις· οὕτω καὶ αἱ ζημίαι παρ' ὑμῶν καθεστᾶσιν κατ' αὐτῶν δεινότεραι* B **23** inter *σ* et *ουτωι* (ita P, cf. or. II, 42, 2) spatium unius litterae vacuum relictum est **25** *αυτω̄* P **27** *ἤδη ἐν τῶι δ.* S *καὶ ἐν τῶι δ.* B **30** suppl. S

Col. XXV = frg. VIIIb (1—11) et frg. XIVb (9—29)

νον· καὶ Δημοσθένη καὶ Δημάδην ἀπ' αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει ψηφισμάτων καὶ προξενιῶν οἶμαι πλείω ἢ ἑξήκοντα τάλαντα ἑκάτερον εἰληφέναι, ἔξω τῶν βασιλικῶν καὶ τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου. οἷς δὲ μήτε ταῦτα ἱκανά ἐστιν μήτ' ἐκεῖνα, ἀλλ' ἤδη ἐπ' αὐτῶι τῶι σώματι τῆς πόλεως δῶρα εἰλήφασι, πῶς οὐκ ἄξιον τούτους κολ[άζ]ειν ἐστίν; ἀλλὰ τῶν μὲν ἰδιωτῶν ὑμῶν ἐάν

XXVI τις ἀρχήν τιν[α ἄρχων δι' ἄγνοιαν ἢ [δι' ἀπειρίαν ἁμάρτῃ τ[ι, οὗτος ὑπὸ τούτων κ[αταρρητορευθεὶς ἐν τῷ [δικαστηρίωι ἢ ἀπο[θανεῖται ἢ ἐκ τῆς πατ[ρίδος ἐκπεσεῖται· αὐτ|οὶ δὲ τηλικαῦτα ἀδικ|ήσαντες τὴν πόλιν οὐδ|ε μιᾶς τιμωρία|ς τεύξονται; καὶ Κόν[ων μὲν ὁ Παιανιεύς, |ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὑοῦ ἔλαβ[εν τὸ θεωρικὸν ἀπ|οδημοῦντος, πέντ|ε δραχμῶν ἕνεκεν [ἱκετεύων ὑμᾶς τάλαντον ὦφλεν ἐν τῶι δικαστηρίωι τούτων κατηγορούντων· καὶ Ἀριστόμαχος ἐπιστάτης γενόμενος τῆς Ἀκαδημείας, ὅτι σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγ

13 αυτῶ P 16 πλειωι P 26 φασιν P
Col. XXVI = frg. VIII c (1—11) et frg. XIV c (19—29) 1 ἄρχων Boe. 2 suppl. Bab. 3 τι B οὗτος S 4 suppl. S 5 το-^{ευ}ρηθεις P littera η transfixa 12 Κόνων Boe. S 13 suppl. Bab. 14 το^{ν}ου P 16 ad sententiam N confert Din. I, 56 20 τουτῶ P 22 cf. Harp. v. ἐπιστάτης: ἐλέγετο δ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ ὁ ἐφεστηκὼς πράγματι ὁτῳοῦν, ὡς Ὑπ. τε ἐν τῷ κ. Δημ. καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος φανερὸν ποιοῦσιν Si compares Aeschinis locos (§ 14 et 29 et 222), huc potius glossam referas quam ad col. XII, 18 24 ακαδημίας P Ἀκαδημείας West.

κὼν εἰς τὸν κῆπον τὸν αὐτοῦ πλησίον ὄντα ἐχρῆτο καὶ ἔφη

XXVII (desunt v. XXIV)

τ̣ . . . .

οτ̣ . . . .

ατ̣ . . . .

σθο̣ . . . .

μετ̣ . . . .

Frg. VII.

XXVIII (desunt v. VII)

ἡμᾶς ὁ δῆμ̣[ος ἐν τῶι μετὰ ταῦτα χρ[όνωι οὐκ εἴα προσ[ιέναι αὐτῶι οὐδὲ δια[λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ συ[μβούλοις ἐχ]ρῆτο καὶ σ[υνηγόροις] . . . .

. . . .

. . . . .*τοῦ δ̣]ὲ ἐπιόντος* . . . . . *ἐ]π̣ὶ τὴν διοίκησιν τῶ]ν αὐτοῦ ἅπασαν [ταμ]ίαν ἐχειροτόνησ[εν, ὑπ]ο̣λαμβάνων [χ]άριν α[ὐ]τῶι π̣]αρ' ἡμῶν ὀφείλεσ̣]θαι, ὅπερ δίκαιον ἦν. καὶ πρὸς τούτοις ἀγώνων ἡμῖν ὕστερον πολλῶν γεγενημένων ἐξ ἐ]κείνων τῶν πραγ]μάτων [καὶ αὐτοῦ τοῦ π]ο̣λ̣έ̣μου, οὐδέ-* XXIX
πώποτε ἡ]μ[ῶ̣]ν ο[ὗ̣]τ̣οι κα]τ̣[ε]ψ̣η̣φίσ̣α̣ντ̣ο, ἀλλ' ἐκ πάντ̣ω̣ν̣ ἔ̣σωσαν, ὅπερ μ]έγιστον κ̣αὶ ἀξιοπι]σ̣τ̣ότατον τῆς τοῦ δήμ]ο̣υ̣ [εὔ]ν̣οίας σημεῖον. καὶ γρά]ψαι ὦ Δημόσθενες] . . . . . — — —

29 *ἔφη* B; S. de ephebis cogitare mavult.

Col. XXVII = frg. H. XIV d 25, 26, 27 pro *τ* etiam *π* fuisse potest 28 *σθο* vel *σθε* puto *Δημο|σθένης* 39 *μετ* potius quam *μεπ* (B).

Frg. VII componitur ex frg. T. II, quod B hic collocavit, et H. XI et XXIII, quae coniunxit Bab.

Col. XXVIII = T. IIa 7 *οὐ μέντοι]* | *ἡμᾶς — συνηγόροις* suppl. B 16 *π]λ̣είστων* B ˎЄЄΠΙΟΝ l. puto *τοῦ δὲ ἐπιόντος ἔτους* 17 sq. agitur de Lycurgo, cf. vitam Plut. § 3 18 suppl. B 19 sq. suppl. Kn. 21 *βαν$^{\omega}$εῖν* P 22 *οφιλε[σ]θαι* P 24 *αγωνῶ* P 26 in fine *νῶ* P 28 *καὶ πε|ρὶ τοῦ π.* B *καὶ ἔ|τι τοῦ π.* Rad.

Col. XXIX componitur ex frg. H. XIa (1—8), frg. Bab. III, T. IIb (21—25) 1—3 suppl. B 4 rest. Boe S 5 suppl. B 6 litterae *στο̣* certae sunt suppl. Kn. 7 *διανοίας* B *εὐνοίας* Fu 8 sq. suppl. B

b. III) . . . . ὑ]πὸ το[ῦ ψη
φίσματος [ἡλωκέ-
ναι σε αὐτόμ[ατον, οὐ-
κ ἐποίησαν. . . . . .
γενομεν. . . . . – –
π. . . . .
πα. . . . .
το ἐτ. . . . .
ϱ. . . . .
ϱε . . . .
(desunt v. III?)
. . . . [ὁ δῆ-
XXX μος ἐποίησεν, ὥστ'
αὐτ[ὸ]ς ὑπὸ τῆς τύχης
ἀφαιρεθεὶς τὸν στέ-
φανον, ἡμῶν ὃν ἔ-
δωκεν οὐκ ἀφείλετο.
οὕτως οὖν ἡμῖν τοῦ
δήμου προσενηνε-
γμένου, οὐ πάντα ⟨τὰ⟩ δί-
[κα]ι' ἂν αὐτῷ ἡμεῖς
ὑπη[ϱετοῖμεν καὶ
εἰ δ[έοι ἀ]ποθνήσκοι-
μεν [ὑπὲϱ] αὐτοῦ; ἐγὼ
μὲν οἶμαι· ἀλλὰ σ[ὺ κατὰ
τοῦ δήμου] . . . . . με
. . . . θο
. . . . ια — — —
μ. . ευπ. . ε. . . . . . (Bb. II)
σ]θαι εὐεϱγετήματ[α·
οὐ γὰϱ τὴν ἑτέϱων
π]ατϱίδα εὖ π[ο]ιεῖν
αὐ[τούς, ἀλλὰ τὴν ἑαυ-
τῶν, ο[ὐδὲ μ. . . . ε —
αν καὶ λόγον δύνα- XXXI
μιν ἀποδεικνύμε-
νος διατετέλεκας. καὶ
ὅτε μὲν ἡγοῦ τὴν
βουλὴν ἀποφανεῖν
τοὺς ἔχοντας τὸ χϱυ-

Frg. Bab. III Blassius inseruit hoc loco sententiamque sic fere posse restitui suspicatus est: *καὶ γϱάψαι ὦ [Δημόσθενες τολμή-σαντος σοῦ κατὰ σαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν, ἐὰν ἀποφήνῃ σ' ἡ βουλὴ εἰληφότα τι παϱ' Ἁϱπάλου, ἐπειδὴ ἀπέφηνεν καὶ συνέβαινεν] ὑπὸ — — —, οὐκ ἐποίησαν οὗτοι τὸ γενόμενον ἐπ' αὐτοῖς κτέ.*

Col. XXX = frg. H XIb 5 *ειλετο* P. 9 Ι·ΙΔΙ·ΑΥΤΩ l. *δικαίως ἄν* S., quod cum spatium excederet, B *πάντ' ἂν δι-καίως* scripsit *πάντα τὰ δίκαι' ἂν* prop. Fu. 10 suppl. B 11 suppl. Boe. Bab. 12 suppl. edd. 13 et 14 suppl. Fu. coll. Dem. 22, 21 14 *μ* l.

Frg. Bab. II num recte hoc loco collocaverit B dubitari potest 1 *εὖ ποιεῖ* susp. B

Col. XXXI = frg. H XIc et frg. XXIII a, quod continet extremas litteras versuum 16—18 (*-αι* | *-σει* | *-ιαφι*) coniunxit Bab. 5 *αποφαινειν* P corr. B

σίον, πολεμικὸς ὢν
καὶ ταράττων τὴν πό-
λιν, ἵνα τὴν ζήτησιν
ἐκκρούοις· ἐπειδὴ δὲ
ἀναβάλοιτο τὸ ἀπο-
φῆναι ἡ βουλή, οὔπω
φάσκουσα εὑρηκέ-
ναι, τότ' ἐν τῷ δήμωι
συγχωρῶν Ἀλεξάν-
δρῳ καὶ τοῦ Διὸς καὶ
τοῦ Ποσειδῶνος εἶ-
ναι εἰ βούλ]οιτο, [κα]ὶ ἀφι-
κομένου?] (desunt v. X?)

XXXII *οστους. . . . .*
ἐβούλετ[ο . . . . .
στῆσαι εἰκό[να Ἀλεξάν
δρου βασιλ[έως τοῦ ἀνι-
κήτου θε[οῦ. . . . . .
τ̣ο̣υ̣. . . . .
θειν̣. . . . .
καιε. . . . .[ἀγ-
γελίαν. . . . .[Ὀλυμ-
πίας. . . . .

(desunt v. II)
κακαι̣. . . . .
ἀπήγ[γειλε τῶι δή-
μωι. . . . .
ξ. . . . .
σ . . . .
ε . . . .
π . . . .
η . . . .
τ̣ . . . .
(desunt v. VII?)

Frg. VIII.

(desunt v. III) XXXIII
. . . . .ε
. . . . .ι̣σοι
. . . . .τηι
. . . . .η
. . . . .ρ̣αν
. . . . .πε
(desunt v. IV)
. . . . .ν
(desunt v. XIV?)
. . . .[τῶν ἐγ-

15 *συνχωρων* P 18 sq. *εἶναι υἱῷ εἰ βούλοιτο* S *υἱῷ* propter spatium omisit B *ἀφικομένου?* B

Col. XXXII = fr. H XId et frg. XXIIIb (13—21); 2 *εβουλετ* vel *εβουλεν* B mihi *τ* littera certa videbatur. 3 et 4 suppl. S

5 ΚΗΤΗCΘΕ P (superscr. ΤΕΙΤΟΥ) litterae ΤΗC transfixae sunt. litterae ΕΙ satis incertae sunt, quod pars earum superior nunc foramine abrepta est. Etiam eas deletas fuisse verisimile est 8 et 9 suppl. B

19 vel *π* vel *τρ* legitur. 20 *ψ* B *η* l.

Frg. VIII = H frg. II, cui B adiunxit parvulum frg. Bab. IV. Col. XXXIII = frg. H IIa.

XIV κλημάτων, καὶ κή
ρυγμα περὶ [τού]των
ἐποιήσατο· οἱ δ' [ἀν]τ[ὶ]
τοῦ ἀποδόντες ἃ ἔλαβο[ν
ἀπηλλάχθαι τιμω-
ρίας καθ' αὑτῶν καὶ
ζητήσεις ἔγραφον.
τοὺς δὴ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς
ἀδικήσαντας καὶ δω-
ροδοκήσαντας, ἀδεί-
ας δ' αὐτοῖς δοθείσης
μὴ ἀποδόντας τὸ
χρυσίον τί χρὴ ποιεῖν;
ἐᾶν ἀτιμωρήτους;
ἀ⟨λ⟩λ' αἰσχρὸν ὦ ἄνδρες
δικαστ[αὶ ἰ]δίων ἕνε-
κα ἐγκ[λη]μάτων πό-
λεως σωτηρίαν κιν-
δυ]νεύειν· οὐ γὰρ ἔ-
στι]ν ὑμᾶς τ[ο]ύτων
ἀπ]οψηφίσα[σ]θαι, μὴ
ἐθέλοντας] ἀναδέξα-
σθαι καὶ τὰ ἀδική[μα
τα αὐτῶν.| . . . . . εν
(desunt v. IV?)
(desunt v. XIII) XXXV
σ . . . .
ε . . . .
υτ . . . . . . |Ἀλεξαν-
δρο . . . .
Ἀττ[ικη . . . .
κ . . . .
μ]ὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες
δικασ[ταὶ προτιμᾶτε
τὴν τούτω[ν πλεο-
νεξίαν τ[ῆς ὑμετέ-
ρας αὐτῶν [σωτηρί-
ας· μηδὲ λη[μμάτων
αἰσχρῶν ἕν[εκα τὸν
πόλεμον, ἀλ[λὰ πρα-
γμάτων ἀξιω[τέρων
καὶ] μεταλ[λ]α[γῆς ἀμεί- XXXVI
νονος] ποιή[σησθε
(desunt v. XXVI?)

Col. XXXIV = frg. H II b. *ἀφεῖσθαι πάντων τῶν ἐγκλ.* adiecit S 3 sq. restit. S. 4 *τοεεαλαβο* P prior littera ο transfixa est 19—21 rest. Boe et S 22 sq. *οἰομένους| ἀναδέξασθαι δεῖν ἀδική-ματα* B coll. or. IV, § 10; Din. I. 106 23 *ἀδικήματα* B *τὰ ἀδ. αὐτῶν* Th.

Col. XXXV = frg. H II c 15 *σ* B *ε* l. 16 et 18 suppl. B 20 sq. *μὴ τοίνυν — ποιήσησθε* pleraque rest. B, dubito tamen, num recte. *ὦ ἄ. δ.* Boe. 22 suppl. Boe. S 27 *πόλεμον, ἀλλὰ πρ. ἀξίων* S. Margo inferior non exstat.

Col. XXXVI = frg. Bab. IV, quod adiunxit B, ego non vidi.

Frg. IX.

XXXVII (desunt v. V)
. . . . ̣σ̣σαλ̣ . . . . .
. . . . ὑ]πὲρ αὐτῶν ἐ-
. . . . . οις τὴν εἰρή-
νην ἐπ]οιησάμεθα
. . . . ̣βουλευω
. . . . ̣ων χρη
. . . . εν χ̣ε
(desunt v. XVI?)

XXXVIII αὐτ̣ῷ παρ' ἑκάστου
ἡμῶν γίγνεσθαι, καὶ
τὸ μὲν κατηγορεῖν
ἐν τῶι δικαστηρίωι
καὶ ἐξελέγχειν τοὺς
εἰληφότας τὰ χρήμα-
τα καὶ δεδωροδοκη-
κότας κατὰ τῆς πατρί-
δος ἡ[μῖν] προσ̣[έτ]α-
ξεν [τοῖς ἡιρ̣η̣μ̣ένοι̣ς̣
κατη[γόροις]· τὸ δ' ἀπ̣[ο-
φῆναι τοὺς ε]ἰληφότας
ἀπέδωκεν τ]ῇ βουλῇ
τῆι ἐξ Ἀρείου] π̣άγου, ἣ
τούτους εἰς τ]ὸν δῆ-
μον ἀπέδει]ξεν· τὸ
δὲ κολάσαι τ]ο̣ὺ̣ς [ἀδι-
κοῦντας ὑμῖν] (desunt
v. XI?) [ἐξ Ἀρείου
πάγου. ἐὰν δὲ ἡ ψῆ- XXXIX
φος μὴ ἀκόλουθος
γένηται τοῖς νόμοις
καὶ τοῖς δικαίοις, τοῦ-
το δὴ ὦ ἄνδρες δικα-
σταὶ παρ' ὑμῖν ἔσται
καταλελειμμένον.
διόπερ δεῖ πάντας
ὑμᾶ̣[ς] τ̣ο̣ . . . . . α̣ . .
. . . . ̣δας
(desunt v. II)
τὴ]ν σ̣ωτ̣η̣[ρίαν τῆς
π]όλεως κ̣α̣ὶ̣ τ̣ὴν ἄλ-
λη]ν [τὴν] ε̣ὐδαιμονί-
α̣ν τὴν ὑπάρχουσαν

Frg. IX componitur ex frg. H VI et XII, quae coniunxit S
Col. XXXVII = frg. H VIa **6** ̣ε̣σαλ̣ε̣ B ̣σ̣σαλ l. **7** ὑπὲρ αὐ-**τῶν ἐκείνοις** S **ἐπὶ τούτοις** Boe.
Col. XXXVIII = frg. H VIb ὁ δῆμος διώρισεν ἃ δεῖ] αὐτῷ κτέ. susp. B **2** ἡμῖν (ω superscr.) transfixa littera ι P **9** ἡμῖν — **16** suppl. B **11** π̣ l. **16** sq. τὸ | δὲ κολάσαι τοῖς δικασταῖς ὑμῖν B, corr. Fu. totam sententiam S ita comprehendit: „nos accusamus —, areopagum de re quaerere oportebat, vos iudices damnare debetis."
Col. XXXIX = frg. VIc (1—10) et frg. XIIa (13—25) **9** litteram α̣ in fine versus l. **13** ἀποβλέψαντας εἰς praecessisse coni. Boe. **14** καὶ γῆν S B deinde ἀλλὰ καὶ] τὴν B, ἄλλην τὴν S **15** τὴν del. B

ὑμῖν ἐν τῆι χώραι
καὶ κοινῇ πᾶσι καὶ ἰδίᾳ
ἑνὶ ἑκάστωι, καὶ εἰς
τοὺς τάφους τοὺς τῶν
προγόνων τιμωρή
σασθαι τοὺς ἀδικοῦν-
τας ὑπὲρ ἁπάσης τῆς
πόλεως, καὶ μήτε
λ]ọ́γου παράκλησιν
μήτẹ] ι. . . . . .π̣[ạ]λ̣
(desunt v. II)
. . . . .[τοὺς εἰληφό-
XL τας δῶ[ρα κατὰ τῆς
πατρίδος καὶ τ̣[ῶν
νόμων· μηδ̣[ὲ τοῖς
δακρύοις τοῖς Ἀγ[ν̣ω-
νίδου προσέχετẹ [τὸν
νοῦν, ἐκεῖνο λο[γιζό-
μενοι, ὅτι ἀτυχ[ή̣σαν
τι μὲν ο. . . . .
(desunt v. VIII) [ἐ-
φοδι. . . . .
οὗτος δ' ἂν [κ̣λαίων
οὐ δίκαια ποιήσ[ειεν.
ὥσπερ καὶ οἱ λ[ῃ̣σταὶ
οἱ ἐπὶ τοῦ τροχ̣[οῦ κλαί-
οντες, ἐξὸν αὐ[τ̣οῖς
μὴ ἐμβαίνε[ιν εἰς
τὸ πλοῖον. οὕτω
καὶ Δη[μ̣ο-
σθένης τί προσ[ῆκον
κλαιήσει, ἐ̣[ξὸν αὐτῷ
μὴ λαμ[βάνειν. . . .

[οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς]

26 π̣[ạ]λ̣ l. Lacuna haec fere hausta esse putat S: *μήτε τὰς τῶν ἐξαιτουμένων δεήσεις ἐᾶτε σῶσαι τοὺς εἰληφό]τας.*

Col. XL = frg. VId (1—8) et frg. XIIb (17—28) 4 suppl. Boe. S Bab. coll. v. 25 7 *ἀτυχήσαντι* Boe. S; litterae η vestigium l. 8 *μενμένο* litteris *μεν* insuper lineola transversa deletis P in fine *ὀδύρεσθαι προσήκει* susp. Fu. 18 et 19 suppl. B 18 [κ̣] l.
ΤΡΟΧ
20 λ[ῃ̣ l. suppl. Boe. 21 ΧΟΡ littera χ partim deleta P *τρο-*
Ṇ
χοῦ Boe. S, *κλαίοντες* Boe. S[1] 25 ΑΙ ΘΝΙΔΗΣ P in v. 24 *οντωκαι* fuisse coni B 26 *τί πρὸς ὑμᾶς* Sch.; *τί πρὸς ταῦτα* S 27 *δέον αὐτόν* B sed lacuna unius litterae, quae exstat ante litteram ε, punctum solum habet ad sententias dirimendas positum. suppl. S.

Accedunt quattuor huius orationis fragmenta, quae apud veteres servata sunt nequedum in papyro reperta. Primum est ap. Harpocr. v. *παραγραφή*, qui explicat: *οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅ ἐστι περιγεγραμμένον.*

[*Ἀλλὰ τοὺς νεωτέρους ἐπὶ βοήθειαν καλεῖς, οὓς ὕβριζες καὶ ἐλοιδοροῦ ἀκρατοκώθωνας ἀποκαλῶν;*]

[*εἰ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει σε*]

[*ἄνανδρος*]

Deest fortasse tale quid: *εὖ ποιεῖν δεῖ τὴν πατρίδα.* — Alterum habet Priscianus XVIII c. 25 § 235; *ἀκρατοκώθωνας* vocabulum etiam ab Athenaeo (XI, 483 E) ex hac oratione, et a Polluce (6, 25) ex Hyperide affertur. — Tertium servavit Athen. X, 424 D; *ἀκρατέστερος* etiam ap. Polluc. l. c. Hyperidi tribuitur. *ἔπινεν* ci. Meineke. — Quartum est apud Photium ed. Reitz. p. 116, 22. — Denique restant papyri fragmina quaedam, quae neque per se ipsa sensum praebent neque cum aliis coniungi poterant: H. XXIX: — *π*]*επομφα* — H. XXXI: — *κωτ* — Bab 1: |— — *ṿρηται* | — *σ* | — | — *ν* | (des. v. XXIII?) *τ* — | — | — | *βα* — | *ριτη* — (*Νικάνορι*? Fu.) | *νεις* — | *σ̱ιμ* — *εμ* — | *τει* — Adhaesit aliud fr., de quo cf. adn. ad Lycophroneam. Bab. VIa: — *αν̣τ̣* — '. — b: — . . . *μ* — — *αλεν* — — *ε̣ιν.* — — . . *α̣* — . c: — *λειντα.* d: — *ντο.* — E. X: *κυ.* — R. IV: — *ν̣τοισκο̣ι* — *ἀ*]*πεχθε̣ίας* — *τῆ*]*ι πόλει* — . . *σ̣τος* (spat. vac.) . Non plane certum est clausulas versuum hoc frg. contineri. — R. V: *ι τε*[*τ̣άφθαι ἐν τῆι Ἀ*]*ττικῆ*[*ι* — — *τ*]*ηλικού*[*των* — — *τ̣ούτων ἐσ̣τὶ̣ν̣* — — *ἐν*] *τῷ ἀγῶν*[*ι* — | — *καιτηr* — |. — R. VI: *νων* — [*ὅταν τις* — | *τῶν φί̣λ̣*[*ων* (Kn) *καὶ οἰκεί*|*ων βοηθ*[*εῖν* — ' —

Haec fragmenta utrum ad hanc orationem an ad Lycophroneam referenda sint, incertum est. De ceteris fragmentis hic non enotatis cf. adn. ad Lycophroneam.

Vid. A. Körte, Herm. 58, 1923, 230-237

II.

[ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΥΠΕΡ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.]

Frg. I.

[καὶ ἰδί-
XLI ạ] ἕκαστος καὶ κοι-
νῇ], ἔπειτα τῶι νό-
μω]ι καὶ τῶι ὅρκωι, ὅς κε-
λεύει] ὑμᾶς ὁμοίως
ἀκούειν] τῶν τε κατη-
γόρων καὶ τῶ]ν ἀπο-
λογουμένων] καὶ
(desunt v. XXI?)

Frg. II.

XLII . . . . .ẹου
(desunt v. IV)
. . . . .ṣω
. . . . .ạịεν
. . . . .ν
(desunt v. XX?)

τῆι κατηγορίαι χρῆ- XLIII
σθαι, οὕτω καὶ ἐμὲ
ἐᾶτε ὃν τρόπον προ-
ῄρημαι καὶ ὡς ἂν
δύνωμαι ἀπολογεῖ-
σθαι· καὶ μηδεὶς ὑμῶν
ἀπαντάτω μοι μετα-
ξὺ λέγοντι· „τί τοῦθ'
ἡμῖν λέγεις“; μηδὲ
προστίθετε τῆι κατ[η-
γορίαι παρ' ὑμῶν αὐ-
τῶν μηδέν, ἀλλὰ
μᾶ]λλον τῆι ἀπολογίᾳ.
. . μ̣εν . . . . . ι̣κ . . . . . .
(desunt v. XIV?)

ΥΠΕΡ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟϹ. Inscriptio hoc loco deperdita in fine orationis et in indice totius voluminis (v. p. 1) legitur.

Frg. I = col. XLI = R. III. Initium ex Aesch. 3, 1 hoc modo rest. B: ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, οἷσπερ εἰώθατε καὶ ὑμεῖς πιστεύειν καὶ ἰδίᾳ κτἑ. 1-6 suppl. Kn. 6 κατηγορούντων Kn. κατηγόρων Fu. coll. Dem. 24, 151, quae coniectura etiam cum spatio melius videtur convenire 7 sub litteris κα vestigia dispiciuntur litterarum ọτ̣

Frg. II = H IX. Col. XLII = H IXa.

Col. XLIII = H IXb 1 sensum S sic explet: ὥσπερ καὶ τοῖς ἀντιδίκοις ἐπετρέψατε ὡς ἐβούλοντο] τῇ κ. χρ. 2 ουτωι P 6 υμω̄ P 9 ῦμιν (η supra υ) P 11 . . μ̣εν . . . ν ι̣κ . . . B, qui εἰ] μὲν [οὖ]ν suppleri posse censebat. At particulam γὰρ desiderari recte monet Fu.

Frg. III.

XLIV (desunt v. X?)

οὐδ]ὲ ὁ νόμος σ[υ]γκα-
τηγο]ρεῖ⟨ν⟩ μὲν τῶι βου-
λομ]ένωι κατὰ τῶν
κριν]ομένων ἐξου-
σίαν] δίδωσι, συναπο-
λογεῖσθαι δὲ κωλύ-
ει. ἵνα δὲ μὴ π[ρ]ὸ τοῦ
πράγματος πο[λλ]ο[ὺ]ς
λόγους ἀναλ[ώσω,
ἐπ' αὐτὴν τὴν [ἀπολο-
γ]ίαν πορεύσομαι,
τοῖς μὲν θεοῖς εὐ-
ξάμενος βοηθῆ-
σαί μοι καὶ σῶσαι ἐ[κ] τοῦ
παρόντος ἀγῶνος,
ὑμᾶς δὲ ὦ ἄνδρες δι-
κασταὶ ἐκεῖνο παραι-
τ]ησάμενος, πρῶτ[ο]ν

(desunt v. XXI?) XLV

ε . . . .
δ . . . .
κε . . . .
τω . . . .
αυ . . . .
κρο . . . .
ἢ νεωρίων προδοσίαν ἢ ἀρ-
χαίων ἐμπυρισμὸν ἢ κα-
τάληψιν ἄκρας

Frg. IV.

(desunt v. XV?) XLVI

. . . . ὁ Εὔ-
φημος] . . . πρ]ῶτον
. . . . . ἐπε]ιδὴ ἐτε-
λεύτησεν ἐκ]εῖνος

Frg. III = H XIII, quocum coniunxerunt S et Bab. parvum frg. H. XXVIII.
Col. XLIV = H. XIIIa et XXVIII (6 λογε — 7 ει) 1 σ.γκατηγορεῖν P 4 suppl. Boe. S 9 ἀναλώσω Bab., ἀναλίσκω Boe. S. 10 suppl. Boe. S 18 ησομενος P (α supra ο)
Col. XLV = H XIIIb 3 κσ l.
Post frg. III Blassius inseruit frg. servatum a Polluce IX, 156: ἐν μέντοι τῷ Ὑπ. ὑπ. Λ. εὗρον γεγραμμένον — καὶ οὕτως ἐγέγραπτο ἐν πλείοσι βιβλίοις; offendit nimirum in voce inusitata, quae est ἐμπυρισμός. — cf. et. Phryn. p. 335 Lob.: ἐμπυρ. οὕτως Ὑπ. ἠμελημένως, δέον ἐμπρησμὸς λέγειν. — Hoc fragmentum etiam ante III vel adeo II locum habuisse posse recte adnotat B, cum εἰσαγγελίαν suae causae minime convenire reus exponat. cf. initium Euxenippeae.
Frg. IV composuit Kn. ex frg. H XVII et T. I.
Col. XLVI = fr. H XVIIa. 16 ὁ Εὔφημος B 17 πρῶτον Fu. 18—21 rest. S

. . . . . . .ρος ὁ Φλυ-
εὺς] . . . . . ἐξ αὐτοῦ
. . . . χ̣ραν τοῦ
. . . . καὶ ἠξί-
ουν| . . . . ννε̣
. . . . ες εγ-
. . . . σειν
. . . . ε̣]ξελ̣ . .
. . . . α το[ῦ̣
XLVII . . . . . ὅτι ἡ γυν[ὴ . .
. . . . . τ̣ον κα̣ὶ το[. .
. . . τ̣ο ἐκεῖνος [κ̣υ-
οῦ]σαν τὴν γυνα[ῖ̣κα
ἐξ] αὐτοῦ καταλέ[λοι-
πε]ν, οὐ παρὰ τοὺς ν[ό-
μο]υ̣ς γενόμενον. [εἰ
δ', ὥσ]περ Ἀρίστων ἐ̣[ν
τῆι ε̣]ἰσαγγελίαι γρά-
φει], οὕτως ὑπέλα̣-
βον τ]ὰ περὶ το[ύτων
εἶν]α̣ι, οὐκ ἔδει δήπ[ου
αὐτ]οὺς κωλύε̣ιν [τ̣οὺς
ἐγγυ]τάτω γένου[ς
ἐξά]γειν τὸν Εὔφ[η-
μον, ἀλλ' ἐᾶν. νῦν̣
δὲ τοῦτο ποιήσαν̣-
τες ἔργῳ με̣μαρτυ-
ρήκασιν αὐτοί, ὡς ψευ-
δής ἐστιν ἡ αἰτία κα-
τ' ἐμοῦ. πρὸς δὲ τού-
τοις πῶς οὐκ ἄτοπον,
εἰ μ̣έν τι ἔπαθεν
τὸ παιδίον ἢ γιγνό-
μ̣ενον ἢ καὶ ὕστε-
ρον, ταύταις ταῖς δια-
θήκαις ἰσχυρίζεσθαι
ἂν αὐτούς, ἐν αἷς
(desunt v. XX?) XLVIII
κ̣α . . . .
τὸν Εὔφη[μ̣ον . . . . ἐ-
κώλυε ε . . . .
τοντ̣ . . . . [παρέ-
χοντα̣ . . . . [μαρ-
τυρίας α . . . .

21 ε.αὐτοῦ B ξ l. 22 ρ̣ιαν τ̣ον B χ̣ρ̣ l. 23 ἠξίον B ἠξίουν Fu. 26 λ̣εινα̣ B σ̣ειν⟩ l. 28 ατοα̣ B α̣το[υ̣ l.
Col. XLVII = T I (1—14) et H XVIIb (14—28 cum parte litt. ω v. 13). 3 | . . ατο vel νο Kn. | . . ıΓΟ l. τοῦτο B 3—7 suppl. B 8—10 suppl. Kn. ὑπέλαβον (10)—13 suppl. B 11 τοῦ παι|δίον B sed initio v. 12 | . . . α̣ι l. 14 τατωιγενου P suppl. Boe. S 15 ἐ]ξ̣[ά]γειν B coll. Isae. 3, 62; 5, 22. litteram ξ ego dispicere non poteram ἀπάγειν Boe. εἴργειν S 28 ЄΙ⸌ΔΙCΥ̇ littera Ι priore transfixa P ἐν αἷ̣ς ὑ- Boe. B
Col. XLVIII = H XVIIc 21 λα B κ̣α l. 22 suppl. B 24 suppl. B 25 suppl. Boe.

Accedunt fragmina nonnulla, quae huius potius orationis quam primae videntur esse: H XXIV (a B orationi I tributum):

τερων . . . . σκε . . . .

οὔτε γὰρ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατὸν ἀρνήσασθαι.

νωθρεύεσθαι

Pap. Arden.
Col. I — ντην | — ταερω | — διατι | — ααν | — αιου
— ημεν | — νεις | — νου | — γ]υναικὸς] — ουν
— με | — εως — μης —δε — ου ‖ — ἐφόρω — δε
— ων | — σις | — μενος ‖ — ιως | — νη | — ἄνδ]ρες
δι]κασταὶ] — υσιος ‖ — υνφι | — στο | — ος |

. . . . .Ἀρί-
II στωνος δὲ ἀνδ[ρά-
ποδα εἶχεν ἐν το[ῖς
ἔργοις· καὶ ταῦτα α[ὐ-
τὸς ὑμῖν ἐμαρτύ[ρη-
σεν ἐπὶ τοῦ δικασ[τη-
ρίου, ὅτ' ἦν τού[τ]ωι
ὁ ἀγὼν πρὸς Ἀ[ρχε-
2 στρατίδην. τοιο[ῦτο

γάρ ἐστι τὸ Ἀρίστ[ωνος
τουτουῒ πρᾶγμα· [οὗ-
τος προσκαλεῖτα[ι
μὲν περιὼν πά[ν-
τας ἀνθρώπους,
τῶν δ' ὅσοι μὲν [ἂν
μὴ διδῶσιν αὐ[τῶι
ἀργύριον, κρίν[ει καὶ
κατηγορεῖ, ὁπ[όσοι

(des. vers. —) | — νει | — σικη (δικη B) | — γονε | — ισαν | — ου(σου Bb.) κατεψη[φι] — ωμενγαρ(ωιμενγαρ B) | — δεναννν | — ἀπ]οθνήσκω — τ]ῇ γυ]ναικὶ] — τ. | (desunt vers. —) | (desunt vers. — + 1) ο — | εξ — | τι — | μ — | ω — | τη — | ει — βο — | (desunt vers. —) — Bab. Ia, quod cum Bab. I male coniunctum esse vidit B (cf. adn. ad or. I p. 24): γ]ραφη — | μοι-χε — | .ομηε — | .λ.εφ — | — T. IV: — νουφο — — ὑ]μεῖς μ — — τ ἐγὼ δσ — | — ο] εἰπεῖν (ιειτιειν) B) — — ἄνδρε[ς — | — T. V: εἰσαγ[γελ — | μεν — | τοσυ[ν — | νοσο — | ἡμέρα — |

Addidit B fragmenta duo a veteribus servata, quorum prius est apud Poll. II, 152 (v. Suid. s. v. χεῖρα); alterum apud Poll. IX, 137, qui addit: ὅπερ ἔγωγε οὐ πάνυ ἐπαινῶ.

Pap. Arden. Col. I, 16 ρῶ B σ^ω^ρῶ l.
Col. II, 7 suppl. Bab. 9 sq. restit. Sw, qui αὐ]τός supplevit; οὗτος Sh. 10 τουτουῒ P 12 περιών] cf. or. I, col. 13, 6

δ' ἂν ἐθέλωσιν | ἀποτίνειν, ἀφίησιν, | τὸ δ' ἀργύριον Θεο|μνήστῳ δίδωσιν· ἐκ[εῖνος δὲ λαμβάνω[ν ἀνδράποδα ἀγοράζει, καὶ παρέχει ὥσπερ τοῖς λῃσταῖς ἐπισιτισμόν, καὶ δίδωσι τούτωι ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπό- III δου ὀβολὸν τῆς ἡμέρας, ὅπως ἂν ᾖ ἀθάνατος συκοφάντης.

3 Ἄξιον δ' ἐστὶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ κἀκεῖθεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα, ἀφ' ὧν ἐν τῶι δήμωι τὸ πρῶτον αὐτοὶ εὐθὺς ᾐτιάσαντο· ἐμοὶ γὰρ ⟨οἱ⟩ οἰκε[ῖ]οι ἀπέστειλαν γράψαντες τήν τε εἰσαγ[γ]ελίαν καὶ τὰς αἰτίας, ἃς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ᾐτιάσαντό με, ὅτε τὴν εἰσαγγελί[αν] ἐδίδοσ[α]ν, ἐν α[ἷ]ς ἦ[ν] γεγρα[μ]μένον, ὅτι Λυκο[ῦ]ργος λέγ[ει], φάσκω[ν τ]ῶν ο]ἰκ[είω]ν ἀκ[ηκ]οέναι, ὡ]ς ἐγὼ παρακολουθῶν, ὅτε Χάριππος ἐγάμει τὴν γυναῖκα, παρεκελευόμην αὐτῆι, ὅπως μὴ πλησιάσει Χαρίππωι, ἀλλὰ διαφυλάξει αὑτήν.

4 ἐγὼ δὲ ἃ καὶ πρὸς τοὺς ἐπιτηδείου[ς καὶ IV πρὸς τοὺς ο[ἰκείους τοὺς ἐμαυτ[οῦ εὐθὺς ἥκων ἔλεγ[ον, κ[αὶ νῦν πρὸς ὑμ[ᾶς λέ]γω. ὅτι, εἰ ἔστιν τ[αῦ]τα ἀληθῆ, ὁμολ[ογ]ῶ καὶ τἆλλα πάν[τα π]εποιηκέναι τὰ [ἐν τῆι εἰσαγγελίᾳ γε[γραμμένα· ὅτι δὲ [ψεύδη

19 αφησιν P 20 Θεομνήστῳ Sw.
Col. III. 10 οἱ add. Sw. ἐπέστειλαν susp. B 19 τῶ]ν S ω l.
26 πλη|σιαση priore η ex ε correcto P πλησιάσει Sw. K. Herw. coniunctivum tuentur Boe. JBL C 27 αὐτὴν ⟨ἁγνήν⟩ N 28 εγωδεκαι P
Col. IV. 3 ἐμαυ[τοῦ τότε Bab., εὐθύς B 5 υμ.... γω l. ἐρῶ Bab. λέγω Sw. 7 ωι! P 11 suppl. Sw. de accentu in voce ψεύδη cf. Blass ad Andoc. I, 7 et Fuhr, Berl. Phil. Wochenschrift 1907, p. 259.

ἐστίν, ῥᾴδιον [οἶμαι εἶναι ἅπασι[ν ἰδεῖν· τίς γὰρ οὕτω[ς ἐστὶν τῶν ἐν τῆι π[όλει ἀλόγιστος, ὅσ[τις ἂν πιστεύσαι τού[τοις τοῖς

5 λόγοις; ἀνάγ[κη γὰρ ὦ ἄνδρες δικ[ασταὶ πρῶτον μὲν ὀρεωκόμον καὶ προηγητὴν ἀκολουθε[ῖν τῷ ζεύγει, ὃ ἦγεν τὴν γυναῖκα,

v ἔπ[ε]ιτα δὲ παῖδας τοὺς προπέμποντας αὐτὴν ἀκολουθεῖν καὶ Διώξιππον· καὶ γὰρ οὗτος ἠκολούθει διὰ τὸ χήραν ἐγδίδοσθαι αὐτήν. εἶτ' ἐγὼ εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἦλθον, ὥστε ἄλλων τε τοσούτων ἀνθρώπων συνακολουθούντων καὶ Διωξίππου καὶ Εὐφραίου τοῦ προσγυμναστοῦ αὐτοῦ, οἳ τῶν Ἑλλήνων ὁμολογουμένως ἰσχυρότατοί εἰσιν,

6 οὔ[τ]' ᾐσχυνόμην τοιούτους λόγους λέγων περὶ γυναικὸς ἐλευθέρας πάντων ἀκουόντων, οὔτ'] ἐδεδίειν μὴ παραχρ]ῆμα ἀπόλωμαι πνι]γόμενος; τίς γὰρ] ἂν ἠνέσχετο τοι]αῦτα περὶ τῆς αὐτοῦ ἀδελφ[ῆς ἀκού]ων vi

12 et 13 suppl. C 15—19 rest. Bab., nisi quod v. 17 το[ιούτοις scripsit; corr. B 18 ἀνάγκη γὰρ ἦν S ἦν om. B 21 ad προηγητὴν cf. Hesych. et Eustath. 1399, 18 (Bab. H) 23 οσηγεν P 24 sq. επει‖ταδεπαιδαστο[υσπρ]ο|πεμποντασαυτην|ακολουθειντωζευγειοσηγεντηνγυ|ναικαεπειταδε e. q. s. P, cum scribentis oculus ab ἀκολουθεῖν v. 27 aberrasset ad idem vocabulum exstans v. 22.

Col. V 7 εγδιδοναι (σθ above) P 14 προγυμναστοῦ West. H 19 οὔτ' S, ut v. 24 οὐκ — (24) οὐδ' B sed in v. 19 et in v. 24 litterae τ certum vestigium dispexi 26 ἀπαγόμενος Bab.; πνι]γόμενος K C. F. Hermann ap. Sw., C; τυπτόμενος JBL at littera potius Γ fuit quam T.

Col. VI. 1 ω̄ in fine versus P 1—5 suppl. Bab., nisi quod ἄρ' habet pro καί, quod suppl. Sw.

οἷά με ο[ὗτοι αἰτι]ῶν-
ται εἰρηκ[έναι καὶ οὐ-
κ ἂν ἀπέ[κτεινε τὸν
7 *λέγοντα; [καὶ τὸ κεφ]ά-*
λαιον ἁπ[άντων, ὡ]ς
καὶ μικρῶ[ι πρότερο]ν
εἶπον, εἰς [τοῦτο ἀν]αι-
σθησίας ὁ Χ[άριππ]ος,
ὡς ἔοικεν, [ἦλθ]εν,
ὥστε πρότ[ερον] μέν,
ὡς φασίν, [τῆς γυν]αι-
κὸς προλε[γούσης], ὅτι
συνομωμο[κυῖα εἴ]η
πρὸς ἐμέ, πά[λιν δ]ὲ
ἀκούων ἐμο[ῦ παρα-
κελευομένο[υ αὐτῆι,
ὅπως ἐμμ[είνειεν
τοῖς ὅρκοις οἷ[ς ὤμο-
σεν, ἐλάμβανε[ν
γυναῖκα; καὶ ταῦ[τα δο-
κεῖ ἂν ὑμῖν ἢ [Ὀρέστη]ς
ἐκεῖνος ὁ μαιν[ό-
μενος ποιῆσαι [ἢ
Μαργίτης ὁ πάντ[ων
8 *ἀβελτερώτατος; [Ἀλ-*
λ' οἶμαι ὦ ἄνδρε[ς δι-
κασταὶ πολλὰ πλεο-
νεκτοῦσιν ἐν τοῖς VII
ἀγῶσιν οἱ κατήγοροι
τῶν φευγόντων·
οἱ μὲν γὰρ διὰ τὸ ἀκίν-
δυνον αὐτοῖς εἶναι
τὸν ἀγῶνα ῥαιδίως
ὅ τι ἂν βούλωνται
λέγουσι καὶ καταψεύ-
δονται, οἱ δὲ κρινό-
μενοι διὰ τὸν φόβον
πολλὰ καὶ τῶν πε-
πραγμένων αὐτοῖς
εἰπεῖν ἐπιλανθά-
9 *νονται· ἔπειτα οἱ*
μὲν ἐπειδὰν πρότε-
ρον λόγον λάβωσιν,
οὐ μόνον ἃ ἔχουσιν
αὐτοὶ δίκαια περὶ τοῦ
πράγματος λέγου-

---

6 *ἁπάντων* S *ὡς* B 7 *πρότερον* S 8—15 suppl. Bab. 16 rest. Sw. 18 *ἐμμένῃ ἐν* Bab., *ἐμμενεῖ* Sw. in adn. K *ἐμμείνειεν* Herw. ad Lyc. 82. 20 cum spatium non plus trium litterarum supersit, Bab. *τὴν γυναῖκα* restituit; *αὐτὴν* K Sw. et *ὅμως*, quod in adn. prop. B, spatium videntur excedere. 22 Η⌒.....⌒| P. Ductus qui post litteram *η* superest, litteram *ο* vel *σ* indicat. *Ὀρέστης* B

Col. VII. 4 *όμεν* P ad *ἀκινδυνον* cf. Polluc. VIII, 52 12 *αὐτοῖς* edd. *αὑτοῖς* Herw. 14 *επειταιοι* P litt. *ι* videtur erasa esse 16 *πρότεροι* Patakis

σιν, ἀλλὰ συσκευάσαντες λοιδορίας ψευδεῖς κατὰ τῶν κρινομένων ἐξιστᾶσιν τῆς ἀπολογίας, ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς δυοῖν τὸ ἕτερον, ἢ περὶ τῶν ἔξωθεν διαβολῶν

VIII *ἀπο[λογου]μένοις τῆς [π̣ερὶ το]ῦ πράγματος ἀ̣[πολογία]ς ἀπολελ[εῖφθαι, ἢ] μὴ μεμνη[μένοις] τῶν προκ[ατηγορηθ̣]έντων ο[ἴ̣ησι]ν̣ καταλείπ[ειν παρ]ὰ τοῖς δικαστ[αῖς, ὅτι] ἀληθῆ ἐστιν [τὰ εἰρ]ημένα·*

10 *πρὸς δ[ὲ τού]τοις τούς τε μέ[λλοντα]ς βοηθεῖν το̣[ῖς φε]ύγουσι προδιαβ[άλλ]ουσι καὶ αὐτοῦ το[ῦ̣ κριν]ομένου τὴν [ἀπολο̣]γίαν διαστρ[έφουσιν]· οἷον καὶ Ἀ[ρίστων] οὑτοσὶ ἐνεχεί[ρ̣ησε ποιῆ]σ̣α̣ι̣ ἐν τῇ κα[τηγορίᾳ̣, ὃς] ο̣ὐδ' ἀπολ[αύειν δίδω̣]σι τῶν ἀ[ναβαινόν̣]των ὑπὲ[ρ ἐμοῦ καὶ] συναπολ[ογησομέ]νων. δι[ὰ τί δ' οὗτοι] μὴ ἀπο[λογήσονται]; πότερ' οὐ δ̣[ίκαιόν ἐ]στι τοῖς κρινομένοις* IX *τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς φίλους βοηθεῖν; ἢ ἔστιν τι τῶν ἐν τῆι πόλει τούτου δημοτικώ-*

20 *αλλαισυν* P 25 paragraphus infra versum posita uncis inclusa est 27 et 28 ϖ̄ P

Col. VIII. 1–3 suppl. B 4 *ἀπολελεῖφθαι* Sw. *ἢ εἰ μὴ μέμνηνται περὶ τῶν* Bab.; *ἢ μὴ μεμνημένοις τῶν* Sh. *ἢ μὴ μεμνημένων περὶ τῶν* B at charta nunc lacuna nimis distracta est; quae dedi, cum spatio optime conveniunt 6 rest. Bab. 7 *οἴημα καταλείπειν παρὰ* Bab. *οἴησιν* Sw. *οὕτω δόξαν καταλείπεσθαι* B 9–12 rest. Bab. 13 suppl. C 14–17 suppl. Bab. 18 *Ἀρίστων* S *ουτοσϊ* P 19 *σ̣α̣ι̣* l. *ἐνεχείρησε* Sw.; *ποιεῖν* K C; *ποιῆσαι* B 20 *κατηγορίᾳ̣* Bab. *οὐδ'* K *ὃς οὐδ'* B 21 ω litterae vestigium in fine v. l. *ἀπολογίαν δίδωσι* B, corr. Sudhaus 22 et 23 suppl. B 24 suppl. K 25 suppl. B 26 *ἀπολογῶνται* B *ἀπολογήσονται* prop. Fu. 27 suppl. S

Col. IX. 6 *τουτων* P *τούτου* Sw. Cb., cf. Eux. XXV, 13

τερον, τοῦ τοὺς δυναμένους εἰπεῖν τοῖς ἀδυνάτοις τῶν πολιτῶν κινδυνεύ-

11 ουσι βοηθεῖν; σὺ δὲ οὐ μόνον περὶ τῶν συνηγόρων τοὺς λόγους πεποίησαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐμὴν διατάττεις, καὶ παραγγέλλε̣ις τοῖς δικασταῖς περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς ἀκούειν ⟨καὶ⟩ κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι, καὶ περὶ ὧν μὴ ἐᾶν λέγειν. καὶ τοῦτο πῶς καλῶς ἔχει, σὲ μὲν ὅπως ἠβούλου τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι, προει-

X δότα δὲ ἃ ἔχω ἐγὼ δίκαια λέγειν πρὸς τὰ παρὰ σοῦ ἐψευσμένα ὑφαιρεῖσθαί μου

12 τὴν ἀπολογίαν; καὶ ἐμὲ μὲν αἰτιᾶι ἐν τῆι εἰσαγγελίᾳ καταλύειν τὸν δῆμον παραβαίν̣[ον]τα τοὺς νόμους, αὐ̣[τὸς] δ̣' ὑπεριδήσ[ας ἅπ]αντας τοὺς ν̣[όμο]υς εἰσαγγελία[ν δέδ]ωκας ὑπὲρ ὧν̣ [γρα]φαὶ πρὸς τοὺς θεσ[μοθ̣]έτας ἐκ τῶν νό[μ̣ων] εἰσίν, ἵνα π[ρ̣ῶτον μ̣]ὲν ἀκίνδ[υνος εἰσ]ίη̣ς εἰς τὸ[ν̣ ἀγῶνα,] ἔπε[ι̣τ̣]α ἐξ[ῆι σοι τραγ]ῳδίας γρ[άψαι εἰς τὴ]ν εἰσαγγελ[ίαν οἵασ]π̣ερ νῦν γέγρ[αφας, ὅς μ' α̣]ἰτιᾶι ὅτι [π̣ολλὰς μὲν γ]υνα[ῖκας ποιῶ] ἀγάμ[ους ἔνδον κα]τ̣αγηρ[άσκειν, πολλ]ὰς

20 ἀκούειν deleri iubet Sw.; K et JBL καὶ inserunt, omissum a librario propter consimilem sequentem syllabam.

Col. X. 1 εχωι P 6 εν supra versum P 11 πάντας Bab. ἅπαντας B 12—19 rest. Bab. 18 ϊης P 20 suppl. K τραγῳδίας iam Bab. 21 γράφειν εἰς τ. JBL γράψαι B γράφειν δέον εἰσ. K 22 οἵασπερ K 23 ὃς ἔμ' αἰτιᾷ K μ' B 24 suppl. S 25 να. . . . . .α̣ P litteris να lineola transfixis; itaque cum γυ|ναιναικας vel γυναναικας in P fuisse verisimile sit, B pro ἐποίησα (Kch.), πέπεικα (S) secundum spatium scripsit ποιῶ 26 suppl. Bab. 27 et 28 suppl. S.

δὲ σ[υνοικεῖν ο]ἷς
XI οὐ προσήκει παρὰ
13 τοὺς νόμους. οὐκοῦν
ἄλλην μὲν οὐδε-
μίαν τῶν ἐν τῇ πό-
λει γ̣υναῖκα ἔχεις
εἰπεῖν, ᾗτινι ἐγὼ
τούτων αἴτιός εἰμι,
περὶ ἧς δὲ νῦν τὴν
κατηγορίαν πεποίη-
σαι, πότερα ᾤου προσ-
ήκειν συνοικεῖν ἐγ-
δεδομένην Χαρίπ-
πῳ, ἑνὶ τῶν πολι-
τῶν, ἢ ἀνέγδοτον ἔν-
δον καταγηράσκειν,
ἢ εὐθὺς ἐξεδόθη
τάλαντον ἀργυρίου
προσθέντος αὐτῆι
Εὐφήμου, δῆλον
ὅτι οὐ διὰ πονηρίαν,
ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν;
14 Τούτῳ μὲν οὖν ἔξε-
στιν ἄνδρες δικασταὶ
καὶ λέγειν ὅ τι ἂν βού-
ληται καὶ καταψεύ-
δεσθαι, ὑμᾶς δ' οἶμαι
δεῖν οὐκ ἐκ τῶν
τοῦ κατηγόρου δια-
βολῶν περὶ ἐμοῦ XII
δικάζειν, ἀλλ' ἐξ ἅπαν-
τος τοῦ βίου ὃν βεβί-
ωκα ἐξετάσαντας·
λαθεῖν γὰρ τὸ πλῆθος
τὸ ὑμέτερον οὐκ ἔνι
οὔτε πονηρὸν ὄν-
τα οὐδένα τῶν ἐν τῇ
πόλει οὔτε ἐπιεικῆ,
ἀλλ' ὁ παρεληλυθὼς
χρόνος μάρτυς ἐστὶν
ἑκάστωι τοῦ τρόπου
15 ἀ̣κριβέστατος, ἄλλως
τ̣ε δὴ καὶ περὶ τούτων
τ]ῷ̣ν αἰτιῶν οἵα αὕτη
ἐστ̣]ίν. ὅσα μὲν γὰρ
τῶ]ṿ ἀδικημάτων

Col. XI. 2 οὔκουν Sw. C, οὐκοῦν B propter sequens *μέν* 6 $\overset{η}{α}$τινι P 8 η$\overset{δ}{σ}$γε littera *γ* transfixa P 10 ᾤου ⟨οὐ⟩ Kch., B 11 προσῆκον? B 21 επεικειαν ut XII, 9 επεικη P, quae servat Sw.; at in Eux. XXVI, 25 επεικη in επιεικη correctum est 23 supra litteras ⸌Δ in ἄνδρες ductus quidam conspiciuntur litterarum ην vel γω vel γαι similes ab altera manu appicti ⟨ὦ⟩ ἄνδρες δικασταί edd.

Col. XII. 2 ε$\overset{ξα}{κπ}$αν littera *κ* correcta ex *α* P 9 επεικη P 14 τουτω̄ P

ἐν ἁ|πάσηι τ⟨ῆι⟩ ἡλικίαι τῇ το]ῦ ἀνθρώπου ἐνδέ]χεται ἀδικῆσαι, τα]ῦτα μὲν δεῖ σκοπεῖ]ν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐγκλή]ματος οὗ ἂν ἔχηι τις· μο]ιχεύειν δ' οὐκ ἐνδέ]χεται ἀπὸ πεντήκο]ντα ἐτῶν ἄνθρωπον,] ἀλλ' ἢ πάλαι τοιοῦ]τός ἐστιν,
XIII ὃ δειξάτωσαν οὗτοι, ἢ ψευδῆ τὴν αἰτίαν
16 εἰκὸς εἶναι. ἐγὼ τοίνυν ὦ ἄνδρες δικασταὶ μεθ' ὑμῶν διατρίβων ἐν τῇ πόλει τὸν ἅπαντα χρόνον οὔτε αἰτίαν πονηρὰν οὐδεμίαν πώποτ' ἔλαβον, οὔτ' ἔγκλημά μοι πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν γέγονεν, οὐδὲ πέφευγα δίκην οὐδεμίαν, οὐδ' ἕτερον δεδίωχα, ἱπποτροφῶν δὲ διατετέλεκα φιλοτ[ίμως τὸν ἅπαντα χρόνον παρὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ· ἐστεφάνωμαι δ' ὑπό τε τῶν ἱππέων πάντων ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ ὑπὸ τῶν
17 συναρχόντων. ὑμεῖς γάρ με ὦ ἄνδρες δικασταὶ πρῶτον μὲν φύλαρχον XIV
ἐχειροτονήσατε. ἔπειτα εἰς Λῆμνον

18 σηι^{τ}ηλικιαι P 19 τῇ suppl. S 20 et 21 suppl. Bab. 22 σκοπεῖν Bab., κρίνειν MO. 23 sq. πράγματος οὗ ἂν ἐρᾷ τις K, ἀξιώματος οὗ ἂν ἔχῃ τις Bab., ἐγκλήματος B; ἀδικήματος οὗ ἂν ἀδικῇ τις Sw. 24 sq. μοιχεύειν δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀπὸ πεντήκ. ἐτ. ἀρξάμενον Bab.; at ἀρξάμενον spatio longius. — α. δ' οὐδεὶς ἄρχεται ἀπὸ [τῶν? πεντήκο]ντα ἐτῶν· [οὐ μὲν οὖν·] ἀλλ' κτέ. S — 28 suppl. Bab.

Col. XIII. 6 διατρειβων P 8 ο^{υ}τε P 10 λαβ^{ο}ων littera ω transfixa P ενκλη P 17 πολ^{φιλ}υτι litteris π et λυ transfixis P 21 sq. cf. Photius ed. Reitz. p. 125, 24: ἐστεφάνωμαι δὲ ὑπό τε τῶν ἱπ. ἀπάντων ἀνδρ. ἕνεκα.

ἵππαρχον, καὶ ἦρξα
μὲν αὐτόθι δύ' ἔτη
τῶν πώποθ' ἱππαρ-
χηκότων μόνος,
προσκατέμεινα δὲ
αὐτόθι τὸν τρίτον ἐ-
νιαυτόν, οὐ βουλό-
μενος πολίτας ἄν-
δρας ἐπὶ κεφαλὴν
εἰσπράττειν τὸν μι-
σθὸν τοῖς ἱππεῦσιν
ἀπόρως διακειμέ-
18 νους. καὶ ἐν τούτωι
μοι τῶι χρόνωι ἔγ-
κλημα μὲν οὐδεὶς
τῶν ἐκεῖ ἐνεκάλε-
σεν οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δη-
μοσίᾳ, στεφά-
νοις δὲ τρισὶν ἐστε-
φανώθην ὑπὸ τοῦ
δ[ήμ]ου τοῦ ἐν Ἡφαι-
σ̣[τί]αι καὶ ἑτέροις
ὑ[π̣ὸ] τοῦ ἐν Μυ⟦ρ⟧ρίνηι·
ἃ [χρ]ὴ̣ τεκμήρια ὑμῖν
ε[ἶν]α̣ι εἰς τοῦτον τὸν
XV ἀγῶνα, ὡς ψευδεῖς

κατ' ἐμοῦ ⟨αἱ⟩ αἰτίαι εἰσίν·
οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν Ἀ-
θήνησι πονηρὸν
ἐν Λήμνῳ χρηστὸν
εἶναι, οὐδ' ὑμεῖς ὡς
τοιοῦτον ὄντα με ἀ-
πεστέλλετε ἐκεῖσε,
παρακατατιθέμε-
νοι δύο πόλεις τῶν
ὑμετέρων αὐτῶν.
19 Ὅσα μὲν οὖν ἐγὼ
εἶχον ὦ ἄνδρες δι-
κασταὶ ὑπὲρ ἐμαυ-
τοῦ εἰπεῖν, σχεδὸν
ἀκηκόατε· ἐπ[ει]δὴ
δὲ ὁ κατήγορ[ο]ς οὐκ ἀ-
πείρως ἔχων τοῦ
λέγειν, εἰωθὼς δὲ
πολλάκις ἀγωνίζε-
σθαι, ἐκάλει συνηγό-
ρους τοὺς συναπο-
λοῦντάς τινα τῶν πο-
λιτῶν ἀδίκως, δέο-
μαι ὑμῶν καὶ ἐγὼ
καὶ ἀντιβολῶ κε-
λεῦσαι κἀμὲ καλέσαι

Col. XIV. 4 ϊππαρχον P 17 εν|κλημα P 20 ϊδια P 21 μοσια-ουδεις P linea atramento paulo pallidiore exarata est. 26 μυρ-ρινηι P corr. Bab. 27 littera η certa est. χρὴ B 28 εἶναι S

Col. XV. 2 ⟨αἱ⟩ add. Bab. 22 συναπολ|λ(ο)υντας P 25 εγωι P 26 αντιβολωι P

τοὺς συνεροῦντας
xvi ἐμοὶ ὑπὲρ τηλικού-
του ἀγῶνος καὶ ἀκοῦ-
σαι εὐνοϊκῶς, εἴ τίς
μοι ἔχει τῶν οἰκεί-
ων ἢ τῶν φίλων
20 βοηθῆσαι, πολίτηι
μὲν ὄντι ὑμετέρωι,
ἰδιώτηι δὲ καὶ οὐκ εἰ-
ωθότι λέγειν, ἀγω-
νιζομένῳ δὲ καὶ
κινδυνεύοντι οὐ
μόνον περὶ θανάτου,
(ἐλάχιστον γὰρ τοῦτό
ἐστιν τοῖς ὀρθῶς λο-
γιζομένοις) ἀλλ' ὑ-
πὲρ τοῦ ἐξορισθῆναι
καὶ ἀποθανόντα
μηδὲ ἐν τῆι πατρί-
δι ταφῆναι. ἐὰν οὖν
κελεύητε ὦ ἄνδρες
δικασταί, καλῶ τινα
βοηθήσοντα. ἀνά-
βηθί μοι Θεόφιλε
καὶ σύνειπε ὅ τι ἔχεις·
κελεύουσιν οἱ δικα-
σταί.

Ἀπολογία ὑπὲρ
Λυκόφρονος.

Col. XVI. 4 μού P 8 ἴδιωτηι P 12 μο^{ου}περι P

III.

XVII
ΥΠΕΡ ΕΥΞΕΝΙΠΠΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ.

1 XVIII (I) Ἀλλ' ἔγωγε ὦ ἄνδρες
δικασταί, ὅπερ καὶ
πρὸς τοὺς παρακαθη-
μένους ἀρτίως ἔλε-
γον, θαυμάζω, εἰ μὴ
προσίστανται ἤδη
ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσ-
αγγελίαι. τὸ μὲν γὰρ
πρότερον εἰσηγγέλ-
λοντο παρ' ὑμῖν Τιμό-
μαχος καὶ Λεωσθέ-
νης καὶ Καλλίστρα-
τος καὶ Φίλων ὁ ἐξ Ἀ-
ναίων καὶ Θεότιμος
ὁ Σηστὸν ἀπολέσας
καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι·
καὶ οἱ μὲν αὐτῶν
ναῦς αἰτίαν ἔχον-
τες προδοῦναι, οἱ δὲ
πόλεις Ἀθηναίων,
ὁ δὲ ῥήτωρ ὢν λέγειν
μὴ τὰ ἄριστα τῶι δή-
2 μωι· καὶ οὔτε τούτων
πέντε ὄντων οὐ-
δεὶς ὑπέμεινε τὸν
ἀγῶνα, ἀλλ' αὐτοὶ ᾤχον-
το φεύγοντες ἐκ
τῆς πόλεως, οὔτ' ἄλ-
λοι πολλοὶ τῶν εἰσ- XIX (II)
αγγελλομένων,
ἀλλ' ἦν σπάνιον ἰδεῖν
ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ
κρινόμενον ὑπα-
κούσαντα εἰς τὸ δι-
καστήριον· οὕτως
ὑπὲρ μεγάλων ἀδι-

Col. XVII. Inscriptio litteris quas nunc cursivas vocamus exarata est ab eodem scriba, qui indicem II confecit (v. p. 1).
Col. XVIII. **6** ηδηι P **13** ἐξ Ἀναίων] Αἰξωνεύς ci. Sw. **17** καὶ del. S **23** τουτω̄ P **26** αὐτοί] αὐτίκα R. Schulze (F).
Col. XIX. **3** ἀλλ' ἦν σπάνιον ἰδεῖν a correctore supra paginam adscriptum est; de notis adhibitis v. praef. **6** δικαστησριον P

κημάτων καὶ περιφανῶν αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν. 3 νυνὶ δὲ τὸ γιγνόμενον ἐν τῆι πόλει πάνυ καταγέλαστόν ἐστιν. Διογνίδης μὲν καὶ Ἀντίδωρος ὁ μέτοικος εἰσαγγέλλονται ὡς πλέονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει, Ἀγασικλῆς δ' ὁ ἐκ Πειραιέως, ὅτι εἰς Ἁλιμουσίους ἐνεγράφη], Εὐξένιππος δ̣' [ὑπ]ὲρ τῶν ἐνυπνίων] ὧν φησιν ἑωρακέ]ναι· ὧν οὐδεμ̣[ί̣α̣] δήπου τῶν αἰτι[ῶ̣]ν̣ τούτων οὐδὲν XX (III) κοινωνεῖ τῶ̣ι εἰσαγγελτικῶι νόμωι.

4 Καίτοι ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγώνων οὐ χρὴ τοὺς δικαστὰς πρότερον τὰ καθ' ἕκαστα τῆς κατηγορίας ὑπομένειν ἀκούειν, πρὶν ⟨ἂν⟩ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν ἀντιγραφὴν ἐξετάσωσιν εἰ ἔστιν ἐκ τῶν νόμων ἢ μή· οὐ μὰ Δία οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ Πολύευκτος ἔλεγεν, οὐ φάσκων δεῖν τοὺς ἀπολογουμένους ἰσχυρίζεσθαι τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμωι, ὃς κελεύει κατὰ τῶν ῥ̣ητόρων αὐτῶν τὰς εἰσαγγελίας ε[ἶ]ναι περὶ τοῦ λέγει[ν] μὴ ⟦οὐ⟧ τὰ ἄριστα τῶι δήμωι, οὐ κατὰ πάν-

---

10 τουτο (ε supra ο) litteris υ et ο transfixis P 11 γινομενον P 13 ειναι (στ supra ιν) litteris αι transfixis P 17 cf. Arist. πολ. Ἀθ. c. 50, 2 20 αγησικλης P; corr. Bab. ex Harpocratione et Suida s. v. 28 ουδε|νι littera ι transfixa P

Col. XX. 10 πρὶν ⟨ἂν⟩ Sw. Cb. S 12 cf. Harpocr. s. v. ἀντιγραφή (fr. 258 S) καὶ del. Jernstedt observ. Antiphont. p. 29 13 εξετασιν (σω supra ασ) P 26 ου del. Bab.; defendit JBL.

XXI (IV)

των Ἀθηναίων. **5** ἐγὼ δὲ οὔτε πρότερον οὐδενὸς ἂν μνησθείην ἢ τούτου, οὔτε πλείους οἶμαι δεῖν λόγους ποιεῖσθαι περὶ ἄλλου τινός, ἢ ὅπως ἐν δημοκρατίαι κύριοι οἵ νόμοι ἔσονται, καὶ αἵ εἰσαγγελίαι καὶ αἵ ἄλλαι κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους εἰσί[σ]ασιν εἰς τὸ δικαστήριον· διὰ τοῦτο γὰρ ὑμεῖς ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων, ὅσα ἔστιν ἐν τῇ πόλει, νόμους ἔθεσθε χωρὶς περὶ ἑκάστου αὐτῶν.

6 ἀσεβεῖ τις περὶ τὰ ἱερά· γραφαὶ ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. φαῦλός ἐστι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς· ὁ ἄρχων ἐπὶ τούτου κάθηται. παράνομά τις ἐν τῇ πόλει

XXII (V)

γράφει· θεσμοθετῶν συνέδριον ἔστι. ἀπαγωγῆς ἄξια ποιεῖ· ἀρχὴ τῶν ἕνδεκα καθέστηκε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων ἁπάντων καὶ νόμους καὶ ἀρχὰς καὶ δικαστήρια τὰ προσήκοντα ἑκάστοις αὐτῶν ἀπέδοτε. **7** ὑπὲρ τίνων οὖν οἴεσθε δεῖν τὰς εἰσαγγελίας γίγνεσθαι; τοῦτ' ἤδη καθ' ἕκαστον ἐν τῶι νόμωι ἐγράψατε, ἵνα μὴ ἀγνοῇ μηδείς. ἐάν τις, φησί, τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-

Col. XXI. 22 γραφαιβασεβειας P; εἰσὶν desid. Bab., sed cf. col. XLV, 17 inserit Cb. post γραφαί, K. Sw.[1] post ἀσεβείας, L. C. Cp. post βασ. γράψαι ci. S B coll. Dem. 22, 26 γράφεται Sw. Kn. 23 βασιλεαι P.

Col. XXII. 1 γραφῆ (ει supra) littera η transfixa P 4 αχρη (ρ supra) littera ρ transfixa P 10 δικαστηριαι P 12 αποδοτε (ε supra) littera ο transfixa P 14 ὤεσθε Cb. B

ναίων καταλύῃ· εἰκότως ὦ ἄνδρες δικασταί· ἡ γὰρ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψι[ν ο]ὐδεμίαν οὐδενὸς οὐδ' ὑπωμοσίαν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην αὐτὴν δεῖ
XXIII (VI) εἶναι ἐν τῶι δικα-
8 στηρίωι· ἢ συνίηι ποι ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου ἢ ἑταιρικὸν συναγάγῃ, ἢ ἐάν τις πόλιν τινὰ προδῶι ἢ ναῦς ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν στρατιάν, ἢ ῥήτωρ ὢν μὴ λέγηι τὰ ἄριστα τῶι δήμωι τῶι Ἀθηναίων χρήματα λαμβάνων· τὰ μὲν ἄνω τοῦ νόμου κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν γράψαντες (ἐκ πάντων γὰρ καὶ τἀδικήματα ταῦτα γένοιτ' ἄν), τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ νόμου κατ' αὐτῶν τῶν ῥητόρων, παρ' οἷς ἐστιν καὶ τὸ γράφειν τὰ ψη-
9 φίσματα. ἐμαίνεσθε γὰρ ἄν, εἰ ἄλλον τινὰ τρόπον τὸν νόμον τοῦτον ἔθεσθε ἢ οὕτως, εἰ τὰς μὲν τιμὰς καὶ τὰς ὠφελίας ἐκ τοῦ λέ- XXIV (VII)
γειν οἱ ῥήτορες καρποῦνται, τοὺς δὲ κινδύνους ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἰδιώταις ἀνεθήκατε. ἀλλ' ὅμως Πολύευκτος οὕτως ἐστὶν ἀνδρεῖος, ὥστε εἰσαγγελίαν διώκων οὐκ ἔφη δεῖν τοὺς

---

21 καταλυσῃ P   23 τοιαυτηι P   27 υπωμθσιαν P, quod puncto sub mediam lineolam litterae Θ posito correctum est.

Col. XXIII. 3 πο$\overset{\iota}{\upsilon}$ littera υ transfixa P   16 παντω̄ P   20 κα-$\overset{\upsilon\tau\omega\nu}{\tau\alpha\tau\omega\nu}$ P   24 αλλ$\overset{\nu}{o}$τια να littera α in fine versus transfixa P

27 $\overset{\epsilon\iota}{\eta}$τας littera η neque transfixa neque puncto supraposito deleta est   ἢ εἰ τὰς solus C. Cobeto post οὕτως nonnulla intercidisse videntur. cf. L[1]. p. 518; Gebauer argum. ex contr. p. 179 sq.

Col. XXIV. 9 αγγελια$\overset{\nu}{\varsigma}$ littera σ transfixa P

φεύγοντας τῶι εἰσαγγελτικῶι νόμωι
10 χρῆσθαι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι, ὅταν οἴωνται δεῖν ἐν τῶι προτέρωι λόγωι ὑφελεῖν τῶν φευγόντων τὰς ἀπολογίας, τοῦτο παρακελεύονται τοῖς δικασταῖς, μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τῶν ἀπολογουμένων, ἐάν τινες ἔξω τοῦ νόμου λέγωσιν, ἀλλ' ἀπαντᾶν πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ κελεύειν τὸν νόμον ἀναγιγνώσκειν· σὺ δὲ τοὐναν-
XXV (VIII) τίον τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγὴν ἐκ τῆς ἀπολογίας οἴει δεῖν ἀφελέσθαι Εὐξενίππ[ο]υ.
11 Καὶ πρὸς τούτοις οὐδὲ βοηθεῖν οὐδένα φῂς δεῖν αὐτῷ οὐδὲ συναγορεύειν, ἀλλὰ παρακελεύῃ τοῖς δικασταῖς μὴ θέλειν ἀκούειν τῶν ἀναβαινόντων. καίτοι τί τού⟨του⟩ τῶν ἐν τῇ πόλει βέλτιον ἢ δ[ημο]τικώτερόν ἐστι, πολλῶν καὶ ἄλλων καλῶν ὄντων, ἢ ὁπόταν τις ἰδιώτης εἰς ἀγῶνα καὶ κίνδυνον καταστὰς μὴ δύνηται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, τούτωι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι ἀναβάντα βοηθῆσαι καὶ τοὺς δικαστὰς ὑπὲρ τοῦ πράγματος τὰ δίκαια διδάξαι;
12 ἀλλὰ νὴ Δία αὐτὸς τοι- XXVI (IX) ούτωι πράγματι οὐ κέχρησαι. ἀλλ' ὅτ' ἔφευ-

23 εαντι·|νες P ἐάν τι Cb. 28 γινω P
Col. XXV. 13 τού⟨του⟩ τῶν Cb.[1] B; τούτου Sw. Cb. MO; retinent τούτων alii, coll. or. II, 9, 6 14 βελτειον P
Col. XXVI. 1 τοι οὕτω τῷ Hertlein (Polyaen. p. 13), τοι σὺ τῷ S, τῶι πρ. οὐχ οὕτω Kaibel 2 προστάγματι Bockmeijer, adnotat. crit. in orat. Atticos, Groningen 1895, p. 46.

γες τὸν ἀγῶνα ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ Οἴου, δέκα μὲν συνηγόρους ἐκ τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς ᾐτήσω, ὧν καὶ ἐγὼ ε[ἷ]ς ἦν αἱρεθεὶς ὑπὸ σοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων [Ἀ̣]θηναίων ἐκάλεις ἐπὶ τὸ δικαστήριον τοὺς βοηθήσοντάς σοι. καὶ τὰ μὲν ἄ̣λλα τί δεῖ λέγειν; αὐτῶι δὲ τούτωι τῶι ἀγῶνι πῶς κέχρησαι; οὐ κατηγορήσας ὁπόσα ἐβούλου; οὐ Λυκοῦργον ἐκάλεις συγκατηγορήσοντα, οὔτε τῶι λέγειν οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ πόλει καταδεέστερον ὄντα, παρὰ τούτοις τε μέτριον καὶ ἐπιεικῆ δοκοῦντα εἶναι;

13 εἶτα σοὶ μὲν ἔξεστι καὶ φε[ύ̣]γοντι τοὺς βοηθήσοντας καλε[ῖ]ν καὶ διώκοντι

XXVII (X)

το[ὺ̣ς] συγκατηγόρους ἀναβιβάσασθαι, ὃς οὐ μόνον ὑπὲρ σεαυτοῦ δύνασαι εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅλῃ πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ, Εὐξενίππῳ δ' ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ πρεσβύτερος οὐδὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκείους ἐξέσται βοηθεῖν, εἰ δὲ μή, διαβληθήσονται ὑπὸ σοῦ; **14** νὴ Δία· τὰ γὰρ πεπραγμένα αὐτῶι δεινά ἐστι καὶ ἄξια θανάτου, ὡς σὺ

---

4 ΓΕϹΤΟΝΑΓΩΝΑΤΟΥΕ|ΥΠΑΛΕ ΑΝΔΡΤΟΥΕΞΟΙ 5 ΞΟΥΟΥΔΕΚΑΜΕΝϹΥΝ P in v. 4 extrema littera ε in π mutata est, litterae το linea transversa, litterae υπ punctis suprapositis deletae sunt 6 sq. αιγη|ιδος h. e. Αἰγηΐδος P Αἰγῆιδος B, illud poeticum, non Atticum esse confirmans 7 ητησωι P 8 εγωι P 13 κάτα P 16 τ^{ωι}ουαγωνός litteris ου transfixis P 18 ου in marg. additum. 20 συνκατ P 25 επ́ει κη P

Col. XXVII. 2 συνκατ P 6 ὅλῃ ⟨τῇ⟩ πόλει Cb. Kn.

λέγεις ἐν τῆι κατηγορίᾳ. σκέψασθε δὴ ὦ ἄνδ[ρ]ες δικασταὶ καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάζοντες. ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξενίππωι τρίτωι αὐτῶι ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν, οὗτος δὲ κοιμηθεὶς ἐνύπνιόν φησιν ἰδεῖν,
XXVIII (XI) *ὃ τῶι δήμωι ἀπαγγεῖλαι. τοῦτ' εἰ μὲν ὑπελάμβανες ἀληθὲς εἶναι, καὶ ὃ εἶδεν ἐν τῶι ὕπνωι τοῦτ' αὐτὸν ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν δῆμον, τί καὶ ἀδικεῖ, ἃ ὁ θεὸς αὐτῶι προσέταττε ταῦτ' ἐξαγγείλας*
15 *πρὸς Ἀθηναίους; εἰ δέ, ὥσπερ νυνὶ λέγεις, ἡγοῦ αὐτὸν καταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ καὶ χαριζόμενόν τισι μὴ τἀληθῆ ἀπηγγελκέναι τῶι δήμωι, οὐ ψήφισμα ἐχρῆν σε πρὸς τὸ ἐνύπνιον γράφειν, ἀλλ' ὅπερ ὁ πρότερος ἐμοῦ λέγων εἶπεν, εἰς Δελφοὺς πέμψαντα πυθέσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἀλήθειαν. σὺ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησας, ψήφισμα δὲ αὐτοτελὲς ἔγραψας κατὰ δυοῖν φυλαῖν οὐ μόνον ἀδικώτατον, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον* XXIX (XII)
αὐτὸ ἑαυτῶι· δι' ὅπερ ἥλως παρανόμων, οὐ δι' Εὐξένιππον.
16 *Ἐξετάσωμεν δὲ περὶ αὐτοῦ τουτονὶ τὸν τρόπον. αἱ φυλαὶ σύνδυο γενόμεναι τὰ ὄρη τὰ ἐν Ὠρωπῶι διείλοντο, τοῦ δήμου αὐταῖς δόντος. τοῦτο*

---

25 *ενκατ.* P   26 *ϊερον* P

Col. XXVIII. 3 *αληθη*^ες P   7 *αδικ*^ε*ια*| P; littera *α* in fine versus transfixa ante v. 8 *ά* (sic) additum est. Etiam in *ήγου* v. 12 spiritus conspicitur   19 *π*^ρ*οτερος* P   20 *ειπειν* littera *ι* transfixa P

Col. XXIX. 8 *ορηι* P

τὸ ὄρος ἔλαχεν Ἀκαμαντὶς καὶ Ἱπποθοωντίς. ταύτας τὰς φυλὰς ἔγραψας ἀποδοῦναι τὸ ὄρος τῶι Ἀμφιαράωι καὶ τὴν τιμὴν ὧν ἀπέδοντο, ὡς πρότερον τοὺς ὁριστὰς τοὺς πεντήκοντα ἐξελόντας αὐτὸ τῶι θεῶι καὶ ἀφορίσαντας, καὶ οὐ προσηκόντως τὰς δύο φυλὰς ἐχούσας τὸ ὄρος. 17 μικρὸν δὲ διαλιπὼν ἐν ταὐτῷ ψηφίσματι γράφεις τὰς ὀκτὼ φυλὰς πορίσαι το⟨ῖ⟩ν XXX (XIII) δυοῖν φυλαῖν τὰ διάφορα καὶ ἀποδοῦναι, ὅπως ἂν μὴ ἐλαττῶνται. καίτοι εἰ μὲν ἴδιον ⟨ὂν⟩ τῶν φυλῶν ἀφῃροῦ τὸ ὄρος, πῶς οὐκ ὀργῆς ἄξιος ⟨εἶ⟩; εἰ δὲ μὴ προσηκόντως εἶχον αὐτό, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ ὄν, διὰ τί τὰς ἄλλας φυλὰς ἔγ[ρ]αφες αὐταῖς προσαποδιδόναι ἀργύριον; ἀγαπητὸν γὰρ ἦν αὐταῖς, εἰ τὰ τοῦ θεοῦ ἀποδώσουσιν καὶ μὴ προσαποτείσουσι ἀργύριον. 18 Ταῦτ' ἐν τῶι δικαστηρίωι ἐξεταζόμενα οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει γεγράφθαι, ἀλλὰ κατεψηφίσαντό σου οἱ δικασταί. εἶτ' εἰ μὲν ἀπέφυγες τὴν γραφήν, οὐκ ἂν κατεψεύσατο οὗτος τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ δὲ συνέβη σοι ἁλῶναι, Εὐξένιππον δεῖ ἀπολωλέναι; καὶ σοὶ XXXI (XIV) μὲν τῶι τοιοῦτο ψήφισμα γράψαντι πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήθη, τὸν δὲ κατακλιθέντα εἰς τὸ

12 ἔλαχον coni. Cb. 13 Ἱπποθωντίς B 16 τισουσι P 19 πεντηι P 27 οκτωι P 28 ποιησαι P; πορίσαι Cb., B ταν P ταῖν Bab. τοῖν West. B

Col. XXX. 5 ὂν add. Cb. 7 εἶ add. Sw. Cb. ὀργῆς ⟨ἦσθα⟩ ἄξιος susp. B 12 τἀργύριον Cb. 14 αυταις littera α correcta ex ο P 22 ἔτει P 23 απεφευγες P

Col. XXXI. 4 ετειμηθηι P

ἱερὸν τοῦ δήμου κελεύσαντος μηδ' ἐν τῆι Ἀττικῆι δεῖ τεθάφθαι;

19 *Ναί· δεινὰ γὰρ ἐποίησεν περὶ τὴν φιάλην, ἐάσας Ὀλυμπιάδα ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας. τοῦτο γὰρ ὑπολαμβάνεις, ἐφόδιον ἑαυτῷ εἰς τὸν ἀγῶνα τὸ ἐκείνης ὄνομα παραφέρων καὶ κολακείαν ψευδῆ κατηγορῶν Εὐξενίππου, μῖσος καὶ ὀργὴν αὐτῷ συλλέξειν παρὰ τῶν δικαστῶν. δεῖ δὲ ὦ βέλτιστε μὴ ἐπὶ τῷ Ὀλυμπιάδος ὀνόματι καὶ τῷ Ἀλεξάνδρου τῶν πολιτῶν τινα ζητεῖν κακόν* XXXII (XV)

20 *τι ἐργάσασθαι, ἀλλ' ὅταν ἐκεῖνοι πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων ἐπιστέλλωσι μὴ τὰ δίκαια μηδὲ τὰ προσήκοντα, τότε ἀναστάντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιλέγειν καὶ πρὸς τοὺς ἥκοντας παρ' αὐτῶν δικαιολογεῖσθαι καὶ εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον πορεύεσθαι βοηθήσοντα τῆι πατρίδι. σὺ δ' ἐκεῖ μὲν οὐδεπώποτε ἀνέστης οὐδὲ λόγον περὶ αὐτῶν ἐποιήσω, ἐνθάδε δὲ μισεῖς Ὀλυμ-*

---

6 *ἵερον* P 8 *τεταφ ναι* litteris *θαι* in margine dextero versus 8 additis. Post *ναι* a scriba interpunctum est spatio unius litterae vacuo relicto Primum *τεταφεναι* exstitisse, id quod coni. B, coram papyro mihi persuadere non poteram *τεθάφθαι· δεινὰ* Bab. *ταφῆναι· δεινὰ* Sw. alii *ταφῆναι· νὴ Δία, δεινὰ* Cb. Sw.[1] *τεθάφθαι; ναί· δεινὰ* K. B, qui de *ναι* in figura subiectionis usurpato confert or. IV, c. 7, 2. Din. I, 7. Andoc. 3, 26 al.

9 *δει^{α}νγαρ* P 13 *υ'γειας* P *τούτῳ* Sw. 15 *σαυτῷ* Cb. 18 *κολα^{κ}ζει⟩ ανψευδ^{η}ει* transfixis litteris *ει* P 21 *συνλέξειν* P 24 *των* littera *ν* transfixa P

Col. XXXII. 12 *τω̄* P 20 *μεισεις* P

πιάδα ἐπὶ τῶι ἀπο-
λέσαι Εὐξένιππον,
καὶ φὴς κόλακα αὐτὸν
εἶναι ἐκείνης καὶ
21 Μακεδόνων· ὃν ἐ-
ὰν δείξῃς ἀφιγμέ-
νον πώποτε εἰς Μα-
XXXIII κεδονίαν, ἢ ἐκεί-
(XVI) νων τινὰ ὑποδεξά-
μενον εἰς τὴν αὐ-
τοῦ οἰκίαν, ἢ χρώμε-
νον τῶν ἐκεῖθέν τινι
ἢ ἐντυγχάνοντα,
ἢ λόγους καὶ οὑστι-
νασοῦν ἢ ἐπ' ἐργα-
στηρίου ἢ ἐν τῇ ἀγο-
ρᾶι ἢ ἄλλοθί που περὶ
τούτων τῶν πραγμά-
των εἰρηκότα, καὶ
μὴ κοσμίως καὶ με-
τρίως τὰ αὑτοῦ πράτ-
τοντα ὥσπερ εἴ τις
καὶ ἄλλος τῶν πολι-
τῶν, χρησάσθωσαν
αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι
22 βούλονται. εἰ γὰρ ταῦ-
τα ἦν ἀληθῆ ἃ κατη-
γορεῖς, οὐκ ἂν σὺ μόνος
ᾔδεις, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλ-
λοι πάντες οἱ ἐν τῆι
πόλει, ὥσπερ καὶ περὶ
τῶν ἄλλων, ὅσοι τι
ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέ-
γουσιν ἢ πράττουσιν,
οὐ μόνον αὐτοί, ἀλ- XXXIV
λὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθη- (XVII)
ναῖοι ἴσασι καὶ τὰ παι-
δία τὰ ἐκ τῶν διδα-
σκαλείων καὶ τῶν ῥη-
τόρων τοὺς παρ' ἐκεί-
νων μισθαρνοῦν-
τας καὶ τῶν ἄλλων
τοὺς ξενίζοντας
τοὺς ἐκεῖθεν ἥκον-
τας καὶ ὑποδεχομέ-
νους καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς
ὑπαντῶντας ὅταν
προσίωσι· καὶ οὐδα-
μοῦ ὄψει οὐδὲ παρ' ἑ-
νὶ τούτων Εὐξένιπ-
πον καταριθμούμε-
23 νον· σὺ δ' ἐκείνων
μὲν οὐδένα κρίνεις
οὐδ' εἰς ἀγῶνα καθί-

26 αφειγμενον P
Col. XXXIII. 5 τινι in marg. additum 7 λογουσό P
Col. XXXIV. 14 προΐωσι Cb., alii.

στης, οὓς πάντες ἴσασι ταῦτα πράττοντας, κατ' Εὐξενίππου δὲ κολακείαν [κ̣]α̣τηγορεῖς, οὗ ὁ βίος τὴν αἰτίαν οὐ παραδέχεται.

XXXV (XVIII) καίτοι, εἰ νοῦν εἶχες, περί γε τῆς φιάλης τῆς ἀνατεθείσης οὔτ' ἂν Εὐξένιππον ᾐτιῶ, οὔτ' ἂν ἄλλον λόγον οὐδένα ἐνταῦθα ἐποιήσω· οὐ γὰρ ἁρμόττει. διὰ τί; καί μου τὸν λόγον ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἀκούσατε, ὃν μέλλω λέγειν
24 ὑμῖν. Ὀλυμπιὰς ἐγκλήματα πεποίηται περὶ τὰ ἐν Δωδώνῃ οὐ δίκαια, ὡς ἐγὼ δὶς ἤδη ἐν τῶι δήμωι ἐναντίον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων πρὸς τοὺς ἥκοντας παρ' αὐτῆς ἐξήλεγξα οὐ προσήκοντα αὐτὴν ἐγκλήματα τῇ πόλει ἐγκαλοῦσαν. ὑμῖν γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ Δωδωναῖος προσέταξεν ἐν τῆι μαντείαι τὸ ἄγαλμα τῆς Διώνης ἐπικοσ-
25 μῆσαι· καὶ ὑμεῖς πρόσωπόν τε ποιησάμενοι ὡς οἷόν τε κάλλιστον καὶ τἆλλα πάντα τὰ ἀκόλουθα, καὶ κόσμον πολὺν καὶ πολυτελῆ τῆι θεῶι παρασκευάσαν- XXXVI (XIX)

---

22 πραττοντ$\overset{\alpha}{\varepsilon\varsigma}$ P 23 κατ' del. Cb. 25 ο^{υ}βιος P. In fine columnae additus fuit versus: καιτοιεινουνειχες, qui postea uncis inclusus est.

Col. XXXV. 1 ει^{ν}ουνειχες P 5 ητιωι P 7 εποιησωι P 12 ὑμῖν cum sequenti sententia coniungunt edd. ε^{γ}ν P. Litteram ν expunctam fuisse verisimile est. Nunc punctum et litterae γ pars inferior fissura papyri deleta sunt. Hastam transversam litterae γ B falso sumpsit pro linea extremo versui 11 supposita 21 ἐξήλεγξα ⟨καὶ ἀπέδειξα⟩ Cb.

Col. XXXVI. 2 κοσμησάμενοι P κομισάμενοι Pat. Sw.[1]; ποιησάμενοι K. B 7 πολυτελη P

τες, καὶ θεωρίαν καὶ θυσίαν πολλῶν χρημάτων ἀποστείλαντες, ἐπεκοσμήσατε τὸ ἕδος τῆς Διώνης ἀξίως καὶ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς θεοῦ. ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τὰ ἐγκλήματα ἦλθε παρ' Ὀλυμπιάδος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ὡς ἡ χώρα εἴη ἡ Μολοττία αὐτῆς, ἐν ᾗ τὸ ἱερόν ἐστιν· οὔκουν προσήκε⟨ι⟩ν ἡμᾶς τῶν ἐκεῖ οὐδὲ ἓν κινεῖν.

26 *ἐὰν μὲν τοίνυν τὰ περὶ τὴν φιάλην γεγονότα ἐν ἀδικήματι ψηφίσησθε εἶναι,*

XXXVII (XX) *τρόπον τινὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν καταγιγνώσκομεν ὡς τὰ ἐκεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπράξαμεν· ἐὰν δ' ἐπὶ τοῦ γεγενημένου ἐῶμεν, τὰς τραγῳδίας αὐτῆς καὶ τὰς κατηγορίας ἀφῃρηκότες ἐσόμεθα. οὐ γὰρ δήπου Ὀλυμπιάδι μὲν τὰ Ἀθήνησιν ἱερὰ ἐπικοσμεῖν ἔξεστιν, ἡμῖν δὲ τὰ ἐν Δωδώνῃ οὐκ ἐξέσται, καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ προσ-*

27 *τάξαντος. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὦ Πολύευκτε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς, ὅθεν κατηγορίαν οὐκ ἂν ποιήσαιο. καίτοι σε ἐχρῆν, ἐπείπερ προῄρησαι πολιτεύεσθαι, καὶ νὴ Δία καὶ δύνασαι, μὴ τοὺς ἰδιώτας κρίνειν μηδ' εἰς*

---

11 *ἀπ$\overset{ο}{ε}$στειλαντες* littera *ε* transfixa P 15 *ϋ περ* P 20 *μολοσ σια* P, del. Cb., alii; corr. JBL Kallenberg Philol. 49, 516 haeret in *ἡ χ. ἡ Μ.*, sed v. Eur. Andr. 1244 (L. L.) 21 *τοιερον* P 23 *προσηκεν* P, corr. Cb., alii 26 *φιλ$\overset{α}{ι}$αν* litteris *ια* in *η* mutatis P

Col. XXXVII. 2 *καταγεινωσκομεν* P 23 *προηρησθαι* littera *θ* transfixa P 24 Ν$\overset{ΔΙΑ}{ΗΔΥΑ}$ litteris ΔΥΑ linea transversa deletis P

τούτους νεανιεύεσθαι, ἀλλὰ τῶν ῥητό-
XXXVIII (XXI) ρων ἐάν τις ἀδικῆι, τοῦτον κρίνειν, στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττηι, τοῦτον εἰσαγγέλλειν· παρὰ γὰρ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν, ὅσοι ἂν αὐτῶν προαιρῶνται, οὐ παρ' Εὐξενίππωι οὐδὲ τῶν δικαστῶν τούτων οὐ-
28 δενί. καὶ οὐ σὲ μὲν οὕτως οἴομαι δεῖν πράττειν, αὐτὸς δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον τῇ πολιτείᾳ κέχρημαι, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῶι βίωι ἔκρινα, ἤδη δέ τισι καθ' ὅσον ἐδυνάμην ἐβοήθησα. τίνας οὖν κέκρικα καὶ εἰς ἀγῶνα καθέστακα; Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀζηνιέα, ὃς ἰσχυρότατος ἐν τῆι πολιτείᾳ γεγένηται·
(καὶ οὗτος ἐν τούτωι XXXIX (XXII)
τῶι δικαστηρίωι παρὰ δύο ψήφους ἀπέ-
29 φυγε·) Διοπείθη τὸν Σφήττιον, ὃς δεινότατος ⟨ἐ⟩δόκει εἶναι τῶν ἐν τῆι πόλει· Φιλοκράτη τὸν Ἁγνούσιον, ὃς θρασύτατα καὶ ἀσελγέστατα τῆι πολιτείᾳ κέχρηται· τοῦτον εἰσαγγείλας ἐγὼ ὑπὲρ ὧν Φιλίππῳ ὑπηρέτει [[και]] κατὰ τῆς πόλεως εἷλον ἐν τῶι δικαστηρίωι καὶ τὴν εἰσαγγελίαν ἔγραψα δικαίαν καὶ ὥσπερ

Col. XXXVIII. 10 linea huic versui supposita cancellis circumscripta est. 14 οιμαι (o supra) P 20 εκρεινα P 24 καὶ — καθέστακα delet Cb.; κατέστησα JBL. 26 αιζηνιεα P Ἀζηνιέα Sch. Cp.

Col. XXXIX. 4 διοπιθη P 6 ἐδόκει Sch. S 11 sq. ι|σαγγελιας littera ι transfixa P 13 ὑπηρετήκει Schoemann ap. Sw.[1], alii ὑπηρέτει [[και]] B

ὁ νόμος κελεύει, ῥήτορα ὄντα λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῶι δήμωι τῶι Ἀθηναίων χρήματα λαμβάνοντα καὶ δωρεὰς παρὰ τῶν τἀναντία πραττόντων τῶι δήμῳ· **30** *καὶ οὐδ' οὕτως ἀπέχρησέ μοι τὴν εἰσαγγελίαν ⟦αν⟧ δοῦναι,* XL (XXIII) *ἀλλ' ὑποκάτω παρέγραψα· τάδ' εἶπεν οὐ τὰ ἄριστα τῷ δήμωι χρήματα λαβών, εἶτα τὸ ψήφισμα αὐτοῦ ὑπέγραψα, καὶ πάλιν· τάδε εἶπεν οὐ τὰ ἄριστα τῶι δήμωι χρήματα λαβών, καὶ τὸ ψήφισμα παρέγραφον. καὶ ἔστι μοι πεντάκις ἢ ἑξάκις τοῦτο γεγραμμένον· δίκαιον γὰρ ᾤμην δεῖν τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν κρίσιν ποιῆσαι. σὺ δ' ἃ μὲν εἰπεῖν Εὐξένιππον φῂς οὐ τὰ ἄριστα τῶι δήμωι, οὐκ εἶχες γράψαι εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἰδιώτην δ' ὄντα κρίνεις ἐν τῇ τοῦ ῥήτορος τάξει·* **31** *μικρὰ δὲ περὶ τῆς ἀντιγραφῆς εἰπών, ἑτέρας αἰτίας καὶ διαβολὰς ἥκεις φέρων κατ' αὐτοῦ,* XLI (XXIV) *λέγων ὡς Φιλοκλεῖ τὴν θυγατέρα ἐδίδου καὶ Δημοτίωνος δίαιταν ἔλαβεν, καὶ ἄλλας τοιαύτας κατηγορίας, ἵν' ἐὰν μὲν ἀφέμενοι τῆς εἰσαγγελίας περὶ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος κατηγορηθέντων ἀπολογῶνται, ἀπαντῶσιν αὐτοῖς οἱ δικασταί· 'τί ταῦθ' ἡμῖν λέγετε'; ἐὰν δὲ μηδένα λόγον*

---

24 *δωρ$\overset{α}{ε}$ς* P

Col. XL. 1 *αν* del. Bab. *ἀποδοῦναι* Gitlbauer, Berl. Phil. Wochenschrift 1904, 757 7 *καί· πάλιν* S 24 *μεικρα* P 8 post *ἀφέμενοι* excidisse *οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογούμενοι* vel simile aliquid susp. Kn. 13 interpunctionis nota huic versui supposita cancellis inclusa est

περὶ αὐτῶν ποιῶνται, ὁ ἀγὼν αὐτοῖς χείρων γίγνηται· τῶν γὰρ κατηγορηθέντων τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν ὑπὸ τῆι ὀργῆι τῶν δικαστῶν καταλείπεται. 32 καὶ τὸ πάντων δειν⟨ότ⟩ατον τῶν ἐν τῷ λόγωι λεγομένων ὑπὸ σοῦ, ὃ σὺ ᾤου λανθάνειν ὧν ἕ-

XLII (XXV) νεκα λέγεις, οὐ λανθάνων, ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις, ὡς πλούσιός ἐστιν Εὐξένιππος, καὶ πάλιν διαλιπών, ὡς οὐκ ἐκ δικαίου πολλὴν οὐσίαν συνείλεκται· ἃ εἰς μὲν τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐδὲν δήπου ἐστίν, εἴτε πολλὰ οὗτος κέκτηται εἴτε ὀλίγα, τοῦ δὲ λέγοντος κακοηθία καὶ ὑπόληψις εἰς τοὺς δικαστὰς οὐ δικαία, ὡς ἄλλοθί που οὗτοι τὴν γνώμην ἂν σχοίησαν ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος καὶ πότε[ρον] ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κριν[όμ]ενος ἢ οὔ. 33 Κακ[ῶς] μοι δοκεῖς εἰδ[έν]αι ὦ Πολύευκτε σ̣[ύ τε] καὶ οἱ ταὐτὰ γιγνώσκο]ντες, ὅτι οὔτ̣ε δῆμός] ἐστιν οὐδ̣[ὲ εἷ]ς ἐν̣ τῆι οἰκου-

XLIII (XXVI) μένῃ οὔτε μόναρχος οὔτε ἔθνος μεγαλοψυχότερον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθη-

18 *γινηται* P 23 *λιπεται* P 26 *οσοω|ον* altera littera *ο* in *υ* correcta P.

Col. XLII. 7 pro *εκ* antea *εδ* scriptum fuit 8 *συνιλεκται* (ε supra ι) P 19 *σχοίησαν*] cf. Hager de gr. Hyp. 106 23 *κακῶς ἐμοὶ* Cb.; *κακῶς δ' ἐμοὶ* K *κακῶς μοι* B sec. spatium 25 sq. *καὶ σὺ καὶ οἱ ταὐτὰ γινώσκοντες πάντες* MO, cf. or. V, c. 7, 16; *σύ τε καὶ οἱ ταὐτὰ γιγν. σοι* Cb.[1]; *καὶ σὺ καὶ οἱ τ. γιγν.* B sed *σ̣ . . . και* initio versus l. 27 suppl. Cb. Cp. 28 *οὐδεὶς* Cb. *οὐδὲ εἷς* sec. spat. B.

Col. XLIII. 2 *ουτεθεώνος* (ε supra) litteris *εω* insuper transfixis P

ναίων, τοὺς δὲ συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν ὑπό τινων ἢ καθ' ἕνα ἢ ἄθρους οὐ προΐεται ἀλλὰ βοηθεῖ.
34 καὶ πρῶτον μὲν Τείσιδος τοῦ Ἀγρυλῆθεν ἀπογράψαντος τὴν Εὐθυκράτους οὐσίαν ὡς δημοσίαν οὖσαν, ἣ πλεόνων ἢ ἑξήκοντα ταλάντων ἦν, καὶ μετ' ἐκείνην πάλιν ὑπισχνουμένου τὴν Φιλίππ[ου] καὶ Ναυσικλέους ἀ̣[πο̣]γράψειν, καὶ λέγο̣[ντ]ος ὡς ἐξ ἀναπογρ[άφ]ω̣ν μετάλλων π[επλ]ουτήκασι, τοσο[ῦτον οὗ]τοι ἀπέλιπο̣ν [τοῦ προ]σέσθαι τινὰ τ[οιοῦτο]ν λόγον
XLIV (XXVII) ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, ὥστε τὸν ἐγχειρήσαντα συκοφαντεῖν αὐτοὺς εὐθὺς ἠτίμωσαν, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
35 οὐ μεταδόντες. τοῦτο δ', εἰ βούλει, τὸ πρῴην ὑπὸ τῶν δικαστῶν πραχθὲν τοῦ ἐξελθόντος μηνὸς πῶς οὐ μεγάλου ἐπαίνου ἄξιόν ἐστι; φήναντος γὰρ Λυσάνδρου τὸ Ἐπικράτους μέταλλον τοῦ Παλληνέως ἐντὸς τῶν μέτ̣ρων τετμ̣ημένον, ὃ ἠργάζετο μὲν ἤ[δ]η τρία ἔτη, μετεῖχο̣ν δ' αὐτοῦ οἱ πλουσ[ιώ̣]τατοι σχεδόν τι τῶ[ν] ἐν τῆι πόλει, ὁ δὲ Λ[ύσα]νδρος ὑπισχνεῖτ[ο τρι]ακόσια τάλαντα εἰσ[πράξει]ν τῆι πόλει· τ[οσαῦτα γ̇]ὰρ εἰληφέναι α[ὐτοὺς ἐ̣]κ

11 *τισιδος* P 19 *υπισχνου* littera ν correcta ex ο P 25 *τοσοῦτον* C. Cb. *τοσοῦτο* Bab. 26 suppl. Sp. alii *ο̣εσθαι* (σ supra) P 27 suppl. Bab.

Col. XLIV. 3 *ενχειρ.* P 5 *ητιωσαν* (μ supra) P 8 *προιην* (ω supra) litteris *οι* transfixis P 17 ⟨*ὡς*⟩ *ἐντὸς* Cb. B, qui confert col. 43, 14 *ἐκτὸς* Cb. et hic et ap. Dem. 37, 36 20 *ετηι* P 24 *υπεισχνειτ[ο]* P 25 suppl. Sw. 26 suppl. Bab. 27 *αὐτοὺς* Cb., alii; *αὐτὸν* Bab.

6 XLV (XXVIII) τοῦ μετάλλου· ἀλλ' ὅμως οἱ δικασταὶ οὐ πρὸς τὰς τοῦ κατηγόρου ὑποσχέσεις ἀποβλέποντες ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον, ἔγνωσαν ἴδιον εἶναι τὸ μέταλλον, καὶ τῆι αὐτῇ ψήφῳ τάς τε οὐσίας αὐτῶν ἐν ἀσφαλείᾳ κατέστησαν καὶ τὴν ὑπόλοιπον ἐργασίαν τοῦ μετάλλου ἐβεβαίωσαν. τοιγαροῦν αἱ καινοτομίαι πρότερον ἐκλελειμμέναι διὰ τὸν φόβον νῦν ἐνεργοί, καὶ τῆς πόλεως αἱ πρόσοδοι αἱ ἐκεῖθεν πάλιν αὔξονται, ἃς ἐλυμήναντό τινε[ς τῶν ῥητόρων ἐξ[απ]ατήσαντες τὸν δῆμον καὶ δασμολ[ογήσαντες τοὺς ἐκ[εῖθεν.

37 ἔστι γὰρ ὦ ἄνδρ[ες δικασταὶ οὐχ οὗτος [χρηστὸς πολίτης, ὅ[στις μικρὰ δοὺς πλείω XLVI (XXIX) βλάπτει τὰ κοινά, οὐδ' ὅστις εἰς τὸ παραχρῆμα ἐξ ἀδίκου πορίσας κατέλυσε τῆς πόλεως τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον, ἀλλ' ὅτωι μέλει καὶ τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων τῆι πόλει καὶ τῆς ὁμονοίας τῶν πολιτῶν καὶ τῆς δόξης τῆς ὑμετέρας· ὧν ἔνιοι οὐ φροντίζουσιν, ἀλλὰ τῶν ἐργαζομένων ἀφαιρούμενοι πόρους φασὶ τούτους πορίζειν, ἀπορίαν ἐν τῇ πόλει παρασκευάζοντες· ὅταν γὰρ ἦι φοβερὸν τὸ κτᾶσθαι καὶ φείδεσθαι, τίς βουλήσεται

Col. XLV. 5 ἀ^λ^λα (αλα with λ superscript) P 9 αυτω P 10 ἐν ἀσφαλεῖ Cb. 14 καινοτομίαι ⟨αἱ⟩ Cb., alii 16 λιμμεναι P 25 ἐκεῖθεν JBL Cp. alii; B confert [Dem.] 58, 62: τοὺς ἐκεῖθεν γραφόμενοι; ἐκεῖ K, quod cum spatio non convenit 27 χρηστὸς Meuss (Dem. Lept. 7); ἄριστος antea edd. omnes.

Col. XLVI. 1 πλειωι P 9 ωφελιμω̄ P 15 μενω P 18 ἐν del. Bakius ap. Cb. 20 ην P; corr. Bab.

38 κινδυνεύειν; Τούτους μὲν οὖν ἴσως οὐ ῥάδιόν ἐστι κωλῦσαι ταῦτα πράττειν, ὑμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες δικα-
XLVII (XXX) σταί, ὥσπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς σεσώκατε τῶν πολιτῶν ἀδίκως εἰς ἀγῶνας καταστάντας, οὕτω καὶ Εὐξενίππωι βοηθήσατε, καὶ μὴ περιίδητε αὐτὸν ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς ἀξίωι καὶ εἰσαγγελίαι τοιαύτηι, ἧι οὐ μόνον οὐκ ἔνοχός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ παρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν εἰσηγγελμένη καὶ πρὸς τούτοις ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου τρόπον τινὰ ἀπολελυμένη.
39 εἰσήγγελκε γὰρ αὐτὸν Πολύευκτος λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῶι δήμωι τῶι Ἀθηναίων χρήματα λαμβάνοντα καὶ δωρεὰς παρὰ τῶν τἀναντία πραττόντων τῷ δήμωι τῷ Ἀθηναίων. εἰ μὲν οὖν ἔξωθεν τῆς πόλεώς τινας ᾐτι-
XLVIII (XXXI) ᾶτο εἶναι, παρ' ὧν τὰ δῶρα εἰληφότα Εὐξένιππον συναγωνίζεσθαι αὐτοῖς, ἦν ἂν αὐτῶι εἰπεῖν ὅτι, ἐπειδὴ ἐκείνους οὐκ ἔστι τιμωρήσασθαι, δεῖ τοὺς ἐνθάδε αὐτοῖς ὑπηρετοῦντας δίκην δοῦναι. νῦν δὲ Ἀθηναίους φησὶν εἶναι, παρ' ὧν τὰς δωρεὰς εἰληφέναι αὐτόν. εἶτα σὺ ἔχων ἐν τῆι πόλει τοὺς ὑπεναν-

26 paragraphus per errorem versui 27 supposita est.

Col. XLVII. 4 καθεσταντας (τα) P 7 Frohb. ἀπολλύμενον vel διαφθαρέντα excidisse putat 10 γελιατοιαυτηιουμο (ι, ηι) P supra ηι spiritus signum conspicitur 20 sq. τωιδηι|μωι P

Col. XLVIII. 5 ηναν (τα) P 9 αυτους P: αὐτοῖς Bab. alii.

τία πράττοντας τῶι δήμῳ οὐ τιμωρῇ, ἀλλ' Εὐξενίππῳ πρά-
40 *γματα παρέχεις; Βραχὺ δ' ἔτι εἰπὼν περὶ τῆς ψήφου ἧς ὑμεῖς μέλλετε φέρειν καταβήσομαι. ὅταν γὰρ μέλλητε ὦ ἄνδρες δικασταὶ διαψηφίζεσθαι, κελεύετε ὑμῖν τὸν γραμματέα*
XLIX (XXII) *ὑπαναγνῶναι τήν τε εἰσαγγελίαν καὶ τὸν νόμον τὸν εἰσαγγελτικὸν καὶ τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν· καὶ τοὺς μὲν λόγους ἁπάντων ἡμῶν ἀφέλετε, ἐκ δὲ τῆς εἰσαγγελίας καὶ τῶν νόμων σκεψάμενοι ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ δίκαιον καὶ εὔορκον εἶναι,*
41 *τοῦτο ψηφίσασθε. Ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ Εὐξένιππε βεβοήθηκα ὅσα εἶχον. λοιπὸν δ' ἐστὶ δεῖσθαι τῶν δικαστῶν καὶ τοὺς φίλους παρακαλεῖν καὶ τὰ παιδία ἀναβιβάζεσθαι.*

Ὑπὲρ Εὐξενίππου εἰσαγγελίας ἀπολογία πρὸς Πολύευκτον.

---

18 *τειμωρη* P   21 *βραχὺ δέ τι* Bab. corr. Cb.; cf. or. IV, 2, 20. Col. XLIX. 14 *τουτοτοψηφισασθαι* litteris *το* et expunctis et transfixis P   15 post *σοι* excidisse *ω* susp. B   21 *δικαια* (supra: *ταπαιδια*) voce *δικαια* lineis transversis transfixa P

IV.

[ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ.]

frg. I . . . . . ἐν] ἐλευθέρᾳ πό-
λει τὰ τ]οῖς τυράννοις
συμφέρο]ντα πράττοντ[.
. . . . ν εἰς δουλεία[ν — — —

frg. IIa — ϑη — | — γα — | — γο — | — σ μοι κατ — | — ν
τῶν ψηφ[ισμάτων | — ἐ]κείνοις — | — πάντα — | — ν
σὺ δὲ — — δικαστ — — ουσηλω — — δικα
— αλλο — | — σωτ — | — τι σοι — | — τας τε —
— νιασε — | — το]ῦ δήμο[υ — | — οὐκ — |

Respicit hanc orat. Athenaeus XII, 552 D: *λεπτὸς δ' ἦν καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερείδῃ τῷ ῥήτορι, λέγων αὐτὸν ἕνα τῶν πολιτευομένων εἶναι. ἦν δ' εὐτελὴς τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὡς ὁ Ὑπ. ἔφη.* Addit Ath. comicorum locos, quibus *λεπτότης Φιλιππίδου* irridetur, v. etiam VI, 230 C. 238 C. XI, 503 A. Cf. Aelian. V. H. X, 6.

Primorum frg. quae fuerit inter se successio plane incertum est.

Retinui numeros ab editore principe singulis fragmentis additos.

frg. I (B: a, α): **1** margo superior tantum restat. . . . . *ἐν ἐλ. πόλει τ]οῖς τ.[ἀεὶ πά]ντα πραττον[τ. . . . . ν εἰς δουλεία[ν* B *τὰ τοῖς τ. συμφέροντα πράττοντες καὶ αὐτὴν εἰς δ. ἐμβάλλοντες* prop. Sudhaus.

frg. IIa et frg. IIb, quae undique mutila sunt, Kn. ita composuit, ut hoc dexteram, illud sinistram eiusdem columnae partem efficeret, inter quas quantum intercidisset incertum reliquit. Coniunxit autem frg. IIa v. 7 cum frg. IIb **1** hoc modo: . . . . *παντα* . . . . . *ρον* . . . , frg. IIa v. 8 cum frg. IIb v. 2: . . . . *ν. σὺ δὲ* . . . . *ἡμᾶς α* . . , et sic deinceps. Attamen nullo in versu hae duae partes apte coeunt.

frg. IIa **1** *η* Kn. *ϑη* l. **3** *το* Kn. *γο* l. **5** *τούτων τῶν ψηφ.* B **6** *ἐ]κεῖνο κ* Kn. ΝΟΙC l. **8** post *ν* spatium vacuum est. **15** *τασт* Kn.

frg. IIb — κ]α̣ι̣ρὸν . . . | — ἡμᾶς ἀ . . . | — ἀπαιτ . . . | — παντὸ[ς . . . — Ἀ]θηναί[οις ἀποδιδό]ναι χάριν | — τ̣ις π[α]ρὰ | — χ]ά̣ριτας — τ̣ εἰλήφοι — πό]λει τῆ̣ι ἀν — ν | — ωι | — ε | — η̣ν | — ν |

frg. III — τα πρα̣ — | — ὑπ̣]ὲρ αὐτ̣[οῦ — | — ο̣ρ̣ — |

frg. IV nunc cum frg. VI coniunctum est.
frg. V nunc cum frg. VIII coniunctum est.

frg. VI . . . . π̣]ρὸ[ς
. . . . κ̣αλῶ̣[ν
πραγμάτων καὶ τῆι] π̣όλε̣[ι
κ]α̣ὶ τοῖς Ἕλλησ̣[ιν αἴτι]ο̣ς ἐ-
γένετο. τοι̣[γαροῦν] καὶ
παρ' ἡμῖν κα[ὶ παρὰ] το̣[ῖς
ἄλλοις πᾶσιν [τῶν μεγίσ-

---

frg. IIb composuit Kn. ex duobus fragmentis, quorum alterum habet v. 1—5, alterum medios 6—10; cui B addidit frg. 9 Kn.[3], quod habet extremos v. 6—10 et 11—15. **1** ρον Kn. α̣ι̣ l. **7** ις π[α]ρα Kn. **9** τ̣ l. **10** [πο]λειτίαν Kn. η̣ vel ει l.

frg. III. **1** ταπρ Kn. α̣ l. **2** ερανυ Kn. περαν B π̣εραντ̣ l. **3** σ̣υ̣ B ο̣ρ̣ l.

frg. IV (B: b, α) composuit Kn. ex duobus fragmentis, in quorum utroque margo exstat a parte superiore, in altero, quod litteras συμβαινει μ praebet, etiam a sinistra. Alterum habet litteras hasce: — π̣]ρὸ[ς | — κ̣αλω̣. | π̣ολε̣. | — ο̣σε | — και | — το̣ — Hoc frg. iam B cum frg. VI coniunxisset, nisi Kn. v. 3 pro ομ legi posse ολι vel ολε[ι negavisset. At ego πολε̣ legendum esse confido. Accedit, quod etiam in v. 2 pro λ̣αμ Kn. B κ̣αλσ legi, quae lectio cum eis, quae in frg. VI tradita sunt, optime videtur convenire. Coniunxi igitur frg. IV cum frg. VI, omissis tamen litteris συμβαινει μ, quae a sententia alienae sunt.

frg. VI (B: b, β), **1** συμβαίνει μ . . . ρο . . . Kn. ρου̣ B π̣]ρο[ς̣ l. **2** λαμ Kn. B καλο̣ l. **3** π̣ομ Kn. ομ B π̣ολε̣ l. **3 sq.** [καὶ τῆι πόλει κ]αὶ τοῖς Ἕλλη[σιν αἴτιος ἐ]γένετο. τὸ π[αλαιὸν καὶ] παρ' ἡμῖν κα[ὶ παρὰ τοῖς] ἄλλοις πᾶσιν [Κόνων? μεγίσ]των δωρεῶ[ν ἔτυχεν B τῶν μεγίστων Fuhr, coll. Isocr. 4, 154 **6** ημειν P **10** γ]αρ . . . ὑπο̣ B spatium duarum litterarum indicat Kn. γ]αρ[ω̣σ̣]υπο̣ l. litterae [γ̣] et [σ̣] incertae sunt. fortasse fuit παρὼν ὑπὸ.

τ̣ων δωρεῶ[ν ἔτυχεν . . .
δ]ικαίως . . . .
γ]ὰρ [ὡ̣ς̣] ὑπὸ̣ . . . .

frg. VII — π̣ο̣ — | — ε̣ριας ει — | — νου το —

frg. VIII . . . . οὐδ]ε̣μιᾷ̣ πόλει
. . . . δύνα]μ̣ιν
. . . . ας ἀν[άγ]κηι
. . . . τ]ῶν ἐπιθυ-
[μιῶν. . . . .] ἐφ' ἑκάστωι
. . . . σίαις ὀνει-
[δ . . . .]ειν . . . . ν
. . . . . δεῖ χάρι[ν ἡμᾶ]ς ἀ-
ποδιδ]όναι Ἀλεξ[άνδ]ρωι
διὰ τοὺ]ς τελευτή[σαντ]ας
. . . . ἐγὼ δὲ [οἶμ]α̣ι — — —

frg. IX nunc cum frg. II coniunctum est.

frg. X ἐκεῖνος. ἔπ̣[ε]ι̣θ' [οὗτοι
ἐπεμβαί̣νουσιν τ[ῶι δη-

---

frg. VII, 1 π̣ε vel π̣ο̣ l. hoc frg. e media aliqua col. videtur esse.

frg. VIII (B: c, α) componitur ex frg. 8 Kn.[3], quod habet clausulas v. 1—11 (cum margine etiam a parte superiore) et frg. 5 Kn.[3], (8—11 med.), quod adiunxit B. — His tertium addidit Kn., quod habet litteras ασαν (3), ωνεπι (4), εφεκας (5), σιαισον (6), ειν (7) 1 μιᾷ πόλει B. Kn. ε̣ l. 2 τ̣ιν B μ̣ιν l. 3 rest. Kn. 6 πιαις ὀνει[δ] Kn. σιαισονει l. 8 sq. agi videtur de honoribus Alexandri, qui inter alia civitate Attica erat tum donatus. cf. Schaefer Dem. III² p. 32 (B) 8—10 suppl. B 8 ἔ]δει B 9 ποδ]ιδόναι B. Kn. litteras ιδ non legi 11 ἡμῶν.] ἐγὼ δὲ . . . . . ν B. Kn. α̣ι legi; inde supplevi.

frg. X (B: col. d) statim post frg. VIII insecutum esse docent fibrae papyraceae, id quod iam Kn. vidit. Hoc frg. B e septem fragmentulis composuit, quae nunc etiam in P coniuncta sunt. Pleraque restituit B

μωι ἐν ταῖς ἀτυχ[ίαις. διό-
περ καὶ πολὺ μᾶ[λλον ἄξι-
οί εἰσιν [μ̣]ισεῖσθ[α̣ι. ὥσ-
περ γὰρ τ[ὰ̣] σώματ[α πλείσ-
της ἐπ[ιμ]ελείας ἐ̣ν [τ̣αῖς
ἀρρωσ[τί]α̣ις [δ]εῖται, οὕ-
τως καὶ [αἱ] π[ό]λεις πλείσ-
της θερ[α̣π]εί[α]ς ἐν ταῖς ἀ-
τυχίαις δ[έο]ν̣τ[αι]. μόνοις
[δ]ὲ τούτο̣[ις. . . . . . . .τ̣]ο — — —
. . . .[δη-

frg. XI μοκρ̣[ατία. . . . . . . .ἀλ-
λὰ περὶ̣. . . . .
ρει Φιλι[ππ. . καὶ ἐστρα-
τεύσατ[ο. . . . . . . ἐπὶ
τὴν χώ̣[ραν. . . . .
τοῦτο δ[. . . . . .Φί-
λιππο̣[ς. . . .ἐστρατεύ-
σατο ἐφ' [ἡμᾶς καὶ τοὺς συμ-
μάχους. . . . . . .[ἀκρι-
βῶς γε δ̣. . . . . — — —

frg. XII — ου — | — ν̣ιν — | — τ̣ου̣ — |

frg. XIII — τοις — | — ουδ̣ι — | — ο — | — θρ — |

---

3 ἧι περ B 5 μ̣]εισεισθ[α̣ι P cf. frg. 135 6 sq. πλείστης Kn. μεγίστης B 12 τούτοις Kn. 13 in fine ν.

frg. XI (B: a, β) exstat margo a parte sinistra: δη]μοκρ[ατία. ἀφεὶς δὲ τὰ πολ|λὰ περ[ὶ ὧν καὶ συνηγό|ρει Φιλί[ππωι καὶ ἐστρα-| τεύσατ[ο μετ' ἐκείνου ἐπὶ | τὴν χ[ώραν, ὅπερ μέγιστον, | τοῦτο δ[ηλώσω. . . . . .Φι λιππο. . . . [ἐστρατεύ|σατο ἐφ' [ἡμᾶς καὶ τοὺς συμ μάχους . . . . [ἀκρι βῶς γε α̣. . . . .] B, agi ratus de Alcimacho vel Antipatro, quibus erant honores Athenis tributi; v. frg 77 10 δ̣ vel α̣ l.

frg. XII, 2 ριν B νιν Kn.

frg. XIV — τοϑ̣ — | — γ|υναι — — ομη — — οντ — — γ̣αν

[δί-
frg. XVa δ̣[ω̣]σ̣ι̣ν ἕκαστος αὐτῶν,
ὁ μ̣[ὲ]ν ἐν Θή[β]αις, ὁ δ' ἐν
Τα[ν]ά̣γρᾳ, ὁ̣ [δ'] ἐν τῆι ἐλευ-
θε[ρ. . . . . . . .τ̣]ατα τῶν

— των. η | — κρατησαν | — ον τὴν | — τες. καὶ — αιων τα | — ιει του | — ἔ̣χ̣οντες | — ωκεν | — νος — ν̣α | — ς ἐξ | — ουσε | — αυ | — χ̣ω — ειρι — θε — τον | — | — | — κτήτ[ο]υς | — ν̣ει̣ν ο̣ | — ουτ . ά-|

frg. XVb παλλα[γ]έ̣ντα; ἢ οὐκ εὔχεσ-
θαι κα[ὶ τ]ἆ̣λλα πάντα τὰ
ἐν τῆι [Ἑλ]λάδι ἀνατραπῆ-
ναι, οἵ γ' ἀπὸ τῶ̣ν ἀναι-
ρουμένων πό[λ]εων ἀπαρ-
χὰς [λα]μ̣[βά]νουσιν; καὶ ὑ-
μ[ᾶς μὲν ἀ]εὶ βούλεσθαι ἐν
φ[όβωι καὶ] κ̣ινδύνοις εἶ-

---

frg. XIV, 1 ϑ̣ο Kn. ω̣ο B 5 ειν Kn. B

frg. XVa (B: col. e) hanc columnam post frg. X proximam fuisse susp. Kn. 1 β. .η̣ν B β. . .ν Kn. δ̣[ω̣]σ̣ι̣ν l. 3 sq. ἐν τῆι ἐλευθέ[ραι βεβαιό]τατα τῶν | Ἑλληνίδων πράτ]των B ἐν τῆ Ἐλευθερίδι. . .Kn. τὰ τῶν [Μακεδόνων πράτ]των optime Fu. 5 ante η, item ante και in v. 8 spatium vacuum est. 11 χ̣οντες Kn. B ε̣ l. 12 ωχεν Kn. ωκεν B. l. 20 ε Kn. ος B 24 sq. litterae κτητ̣ ν̣ει̣ν ουτ̣ exstant in frg., quod adiunxit Kn. 24 κτη. . .υς Kn. κτητ̣. .υς B 25 ν̣ει̣ν. . .ς Kn. B 26 ου. . .ά Kn. ουτ̣. .α B.

frg. XVb (B: col. f.) composuit Blassius. ex compluribus fragmentis nunc etiam in P coniunctis. conexus inter frg. XVa et frg. XVb certus est 1 agitur de φιλιππίζουσι, sicut in frg. XVa, et praecessit ante ἢ alia interrogatio (B) 6 suppl. Kn. ante και spat. vac. 7 ὑ|μᾶς δὲ ἀεὶ B. 8 suppl. B

ν̣[αι.........] ἀνα̣β[η̣...
α.........τ̣ου ουν̣.τ̣.
τι̣.........η ταῖς̣...
αι.........π̣όλει̣...
μ̣.........μ̣ε̣θ̣...
κλ ....ντω...
. . ..
β.. ....ων ἤδη φι...
τ.....ἀκρ̣]ιβεῖ χ̣αι...
αξω.....μ̣ατα......
σουδε̣....α̣]μ̣φοτερ...
μεις........μ̣ο̣ι̣....
οιεις̣. ....
ηγων.............
μι αὐτο̣...........
ὡς παρ̣...........
οι αὐτῷ...........
νων π̣... .... ———

9 vestigia litterae [η̣] valde incerta l. **10** μ̣ — συν — B αι — ν.ουν — Kn. **11** τ — ντα — Kn. τα̣ — γακ B **12** μ — ολε — Kn. — α̣ι̣ — ολει̣ B **13** μ — ν̣μ — Kn. — μ̣ — ν̣α̣ι̣ς — B **14** κα Kn. B **15** init. versus ον B **16** β.....μιν ἤδη ρι — Kn. βη̣....ωνηθη ὑπ — B **17** τ.....[ἀ]κ̣ρειβεῖ δ̣' α... Kn. τ.. ...π̣ε̣.ε̣ιχλ̣...... B τ.......ΙΕΙΒΕΙΧΑΙ... l. **18** αζο̣....... α....... B αζω...... ματα..... Kn. **19** σω̣δ.....ν ποτε̣ρ.... B σοῦ δ'......ν ποτερ .. Kn. **20** μει̣σ̣ — B μεισ ......λ̣α̣σ̣.μω...| Kn.

Exstant praeterea fragmenta minutissima plus quam quinquaginta, ex quibus ea, quae plus quam duas tresve litteras exhibent, hic apponam:

Kn. 16. initia versuum: **1** κενας —| **2** τονκ — **3** σ̣ωιλ̣ο̣ι —|
Kn. 17. — πρότερο̣[ν — | — ἐν οἰκ. | — ω̣ιμε — |
Kn. 18. — με — | — ἐ]γ̣ένετο — | — δὲ ἀμφοτ̣[ερ — | — πτη —
Kn. 19. — δ̣ε ἐξ — | — πραξε — | — ω̣πο — |
Kn. 20. — α̣]κ̣ύρους πο̣ι̣ε̣[ῖν — |
21 — ἀ]γ̣ωνες — **22** — ἐ]ν ταῖς ε — | — ξουτ̣ — | **23** — δηδυ̣ — |

Col. I κατηγορίας ποιοῦνται.
1 καὶ φανερὸν ποιοῦσιν,
ὅτι οὐδὲ τότε φίλοι ὄν-
τες Λακεδαιμονίων ὑ-
πὲρ ἐκείνων ἔλεγον,
ἀλλὰ τὴν πόλιν μισοῦν-
τες καὶ τοὺς ἰσχύοντας ἀ-
εὶ] καθ' ὑμῶν θεραπεύ-
οντες. ἐπεὶ δὲ νῦν ἡ
ἐ]κείνων δύναμις εἰς
τοῦτ]ον μετέστη, τότε [δ]ὴ
κο]λακεύειν προείλον-
2 το κ]αὶ Δημοκράτη[ς
αὐτ]οῖς ὁ Ἀφιδναῖος [ἀεὶ
παρ]ακαθήμενος καὶ . .
. ον ἱστὰς γελωτοπ[οιεῖ
ἐ]πὶ τοῖς τῆς πόλεω[ς
ἀ]τυχήμασιν καὶ λοι[δορεῖ-
θ' ὑμῖν μεθ' ἡμέρα]ν ἐν
τ]ῆι ἀγορᾶι. εἰς ἑσπέρα[ν δὲ
δε]ιπν[ή]σων ὡς ὑμ[ᾶς
ἔ]ρχεται. καίτοι ὦ Δημ[ό-
κρα]τες μόνωι σοὶ οὐκ [ἔνι
λέγ]ειν περὶ τοῦ δήμου
φλα]ῦρον οὐδέν. διὰ τί; [ὅ-
τι πρ]ῶτον μὲν οὐ παρ' ἑ-
τέρου σ' ἔδει μαθεῖν, ὅτι ὁ II
δῆμος χάριτας ἀποδί-
δωσιν τοῖς εὐεργέταις,
ἀλλὰ παρὰ σαυτοῦ· α[ὐ]τὸς
γὰρ ὑπὲρ ὧν ἕτερο[ι] εὐ-
εργέτησαν νῦν τὰς [τ]ι-
3 μὰς κομίζει. ἔπε[ι]θ' ὅ-
τι ἐν νόμωι γράψας [ὁ] δῆ-

Col. I num continuo exceperit frg. XVb, magnopere dubito. Huius enim columnae charta pallidior est quam fragmentorum. Certum esse conexum affirmat Kn.[3] — Supplementa sunt editoris principis, nisi contrarium adnotavi. 8 litterae ει satis certae videntur. ἐθεραπευ P 11 . . . ΟΝΜΕΤΕϹΤΗΙΤΟ Ϲ.Η l. charta ante litteram η paululum contracta est. εἰς μικρ]ὸν μετέστη, το[ῦτο]ν B. Kn., id quod non convenit cum litterarum vestigiis. 12 προείλοντο B 13 sq. καὶ Δ. [ἐν | αὐ]τοῖς ὁ Ἀφιδναῖος [ἐστί, ‖ συγ]καθήμενος κα[ὶ χο]ρὸν ἱστὰς γελωτοπ[οιῶν κτέ. B καὶ Δ. [νῦν | αὐτοῖς ὁ Ἀ. [ἀεὶ | συγ]καθήμενος κα[ὶ συνα]ναστὰς γελωτοπ[οιεῖ ἐ]πὶ κτέ. Kn. post Δημοκράτης cum vix duarum litterarum spatium sit, ego litteras non desiderari credo. post Ἀφιδναῖος tres fere litterae desunt. καὶ σκοπὸν ἱστὰς γελωτοποιεῖν . . . καὶ λοιδορεῖ|σθ' ὑμῖν . . . ἐν τῆι ἀγορᾶι, εἰς ἑσπέραν δειπνήσων κτέ. prop. Sudhaus 15 . . . ακ l. v. 16 . . ν l. ante ν fuit aut α aut ο. — γελωτάοπ — P 17 πόλεω[ς ἀ B 18 λοιδ P 19 . αθημειν P littera α ex ο videtur correcta esse λοι[δο ρεῖ]θ' B 19 ἐν B 22 sq. cf. Lycurg. § 83 23 sq. ἔνι λέγειν B, qui etiam ἦν εἰπεῖν proponit 25 . . υλον Kn. B, qui φαῦλον supplent . . . υρον Crönert. ego; φλαῦρον Crönert.

Col. II, 1 an σε δεῖ? B 6 τ]ειμας P

μος ἀπεῖπεν μήτε [λ]έ-
γειν ἐξεῖναι [μ̣ηδενὶ] κα-
κῶς Ἁρμόδιο̣ν καὶ Ἀρ[ι̣σ-
τογείτονα μήτ' ᾆσα[ι̣ ἐ-
πὶ τὰ κακίονα. ἦ̃ κ[αὶ
δεινόν ἐστιν, [ε̣]ἰ το[ὺ]ς̣
μὲν σοὺς προγόνους
ὁ] δῆμος οὐδὲ μεθυσθέν-
τ̣]ι ᾤετο δεῖν ἐξεῖναι κα-
κ]ῶς εἰπεῖν, σὺ δὲ νήφω[ν̣
τ]ὸν δῆμον κακ[ῶ̣ς̣] λέγεις.
4 Βρ]αχέα δ' ἔτι πρὸς ὑ̣μᾶς εἰ-
π]ὼν ὦ ἄνδρες δικ[α]σταὶ
καὶ] ἀναλογισάμενο̣ς κα-
ταβ]ήσομαι. γραφὴ πα-
ρα]νόμων ἐστίν, ὑπὲρ
ἧς τ]ὴν ψῆφον μέλλετε
φέρ]ειν, τὸ δὲ ψήφισμα
III τὸ κρινόμενον ἔπαινος
προέδρων. ὅτι δὲ προσ-
ήκει τοὺς προέδρους
κατὰ τοὺς νόμους προε-
δρεύειν, οὗτοι δὲ παρὰ
τοὺς νό-
μους προηδρεύκασιν,
αὐτῶν τῶν νόμων ἠ-
κούετε ἀναγιγνωσκο-
5 μένων. τὸ λοιπὸν ἤ-
δη ἐστὶν παρ' ὑμῖν· δεί-
ξετε γὰρ πότερα τοὺς
παράνομα γράφοντας
τ[ι̣μ]ωρήσεσθε, ἢ τὰς τοῖς
εὐε[ργέ]ταις ἀποδεδειγμέ-
νας [τι]μάς, ταύτας δώσε-
τε [το̣]ῖς ἐναντία τοῖς νό-
μοι[ς πρ]οεδρεύουσιν, καὶ
ταῦτα ὀμωμοκότες κα-
τὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσ-
θ]αι. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐξα-
πατηθ[ῆ]ναι ὑμῖν ἔνεσ-
τ[ι]ν ὑπὸ τοῦ λόγου αὐ-
τῶν, ἂν φῶσιν ἀναγκαῖ-
α εἶνα[ι̣ τ]ῶι δήμωι τὰ πε-
ρὶ τῶν ἐ̣π̣α̣[ίν]ων ψηφίζεσ-
θα[ι]· το[ὺς γ]ὰρ προέδρους
οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν IV
ὡς ἀνάγκη τις ἦν στεφα-
6 νῶσαι. πρὸ[ς δ]ὲ τούτοις

---

12 ᾆσαι ἐπὶ Jebb, Sandys 13 κακειονα P ἢ Kn., ἦ H ἦ̃ B W 14 N⌣.I P; unde ὅτι B; at papyrus fissura paululum distracta est εἰ Kn. 19 λεγ^ε^ις P 20 sq. cf. or. III, § 40 Lycurg. 146 26 φέρειν B ex or. III, § 40 οἴσ]ειν Kn.

Col. III. 1 κρεινομ. P 5 οὗτοι δὲ supra versum addita 8 αναγειν. P 10 υμειν P 13 τε[ι̣μ]ωρ̣. P 15 [τει]μας fuerit ^δ^σωσετε P 21 υμειν P 22 του^λ^το^γ^ου P 25 ἐπαίνων B.

Col. IV. 1 ενεστινῶσειπειν P

αὐτὸς ὑμῖν ο[ὖ]τος ῥαιδί-
αν πεποίηκ[εν] τὴν γνῶ-
σιν· ἔγραψεν γ[ὰρ] ὧν ἕνε-
κα ἐστεφάνω[σε]ν τοὺς
προέδρους, δι[κα]ιοσύνης
τε τῆς εἰς τὸν δ[ῆμ]ον τὸν
Ἀθηναίων, κα[ὶ δι]ότι κα-
τὰ τοὺς νόμο[υς π]ροηδρεύ-
κασιν. ἐπὶ δ[ὴ τ]αῦτ' ἄγε
τ' αὐτὸν ἀπολ[ογη]σόμε-
νον, καὶ σὺ ὦ Φ[ιλι]ππίδη
δείξας ἀληθῆ εἶ[ν]αι τὰ πε-
ρὶ τῶν προέδρω[ν], ἃ ὑπέ-
θου ἐν τῷ ψηφ[ίσ]ματι, ἀ-
7 πόφευγε. εἰ δ' ο[ἴει] κορδα-
κίζων καὶ γελ[ωτ]οποι-
ῶν, ὅπερ ποι[εῖν] εἴωθας
ἐπὶ τῶν δικαστη[ρί]ων,
ἀποφεύξεσθαι, ε[ὐήθ]ης
εἶ, ἢ παρὰ τούτ[ο]ις
συγγνώμην ἢ ἔ[λεόν] τι-
να παρὰ τὸ δίκαι[ον ὑπ]άρ-
χ]ειν. πολλοῦ γε δ[εῖ· οὐ
γ]ὰρ
ἀπέθου σαυτῶι εὔνοιαν V
παρὰ τῶι δήμωι, ἀλλ' ἑτέ-
ρωθι. οὐδὲ τοὺς σῶσαί σε
δυναμένους ᾤιου δεῖν
κολακεύειν ἀλλὰ τοὺς τῶι
δήμωι φοβεροὺς ὄντας.
καὶ ἓν μὲν σῶμα ἀθάνα-
τον ὑπείληφας ἔσεσθαι, πό-
λεως δὲ τηλικαύτης θάνα-
τον κατέγνως, οὐδ' ἐκεῖνο
8 συνιδών, ὅτι τῶν μὲν τυ-
ράννων οὐδεὶς πώποτε
τελευτήσας ἀνεβίωσεν,
πόλεις δὲ πολλαὶ ἄρδην ἀν-

4 ημιν P ὑμῖν Koe. 12 επιδ. ἄταγε l. At cum papyrus hoc loco paululum contracta sit, scripsi cum W et B: δὴ 16 αὀνπε|θου P 18 κορδακίζων] cf. Poll. VI, 123 20 ειωθες P, cf. Buresch Mus. Rh. XLVI, 219 sq. 21 post εἴωθας interpungit Kn., post δικαστ. H B. charta inde ab hoc versu usque ad v. 26 in artius contracta est; quo fit, ut lacunas maiores plerumque indicaverim quam Kn. et B 22 suppl. Kn. 23 τουτὸι. . ις> P. Cum littera ο puncto superposito deleta sit, verisimile duco in papyro exstitisse: τουτὸίσοις. τούτοι[ς φὴ]ις B, qui tamen in editione maluit scribere τούτοι[ς σο]ι 24 suppl. Sandys. ἕτερά τινα L L. 25 sq.: ΔΙΚΑΙ⌒. .¯ΑΡ|ΝΕΙΝ l. ὑπάρχειν B 26 δ. . . . .αρ l. πολλοῦ γε δεῖ· οὐ γὰρ H. et D.; cf. Rehdantz, Ind. ad Dem. II s. v. δέω

Col. V. 8 υπιληφα^σ corrector aliquis in rasura, ut videtur: pro υπι antea οπρ videtur fuisse 9 sq. cf. or. V, 14, 10 10 εκινο P

αιρεθεῖσαι πάλιν ἴσχυσαν.
οὐδὲ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκον-
τα ἐλογίσασθε, οὐδ' ὡς
καὶ τῶν ἐπιστρατευσάν-
των καὶ τῶν ἔνδοθεν
συνεπιθεμένων αὐτῆι
περιεγένετο, ἀλλὰ φανε-
ροὶ ἐγένεσθε καιροφυλα-
κοῦντες τὴν πόλιν, εἴ
ποτε δοθήσεται ἐξουσί-
α λέγειν τι ἢ πράττειν κα-
τὰ τοῦ δήμου. εἶτα περὶ **10**
VI καιρῶν αὐτίκα δὴ τολ-
μήσετε λέγειν τοὺς κα-
τὰ τῆς πόλεως καιροὺς
9 παραφυλάξαντες; καὶ τὰ παι-
δία ἥκεις ἔχων εἰς τὸ δι-
καστήριον, καὶ ἀναβιβάσας
αὐτίκα δὴ ἀξιώσεις ὑπὸ
τούτων ἐλεεῖσθαι; ἀλλ' οὐ
δ[ί]καιον. ὅτε γὰρ ἡ πό-
λ̣ι̣ς ὑπὸ τῶν ἄλλων ᾠκ-
[τ̣]ίρετο διὰ τὰ συμβάν-
τ̣α̣], τόθ' ὑφ' ὑμῶν ἐξυβρί-
ζ̣[ε]το. καίτοι οὗτοι μὲν
τὴν Ἑλλάδα σῴζειν προ-
ελόμενοι ἀνάξια τῶν
φρονημάτων ἔπασχον,
σὺ δὲ τὴν πόλιν εἰς τὰς
ἐσχάτας αἰσχύνας ἀδίκως
καθιστὰς νυνὶ δικαίως
τιμωρίας τεύξῃ. διὰ τί
γὰρ ⟨ἂν⟩ τούτου φείσαισθε; πό-
τερα διότι δημοτικός ἐσ-
τιν; ἀλλὰ ἴστ' αὐτὸν τοῖς μὲν
τυράννοις δουλεύειν προ-
ελόμενον, τῶι δὲ δήμωι
προστάττειν ἀξιοῦντα.
ἀλλ' ὅτι χρηστός; ἀλλὰ δὶς VII
αὐτοῦ ἀ[δικί]αν κατέγνω-

22 καιροφυλακοῦντες cf. Dem. 23, 173 τεσεὶτηἰπολεῖ P **26** sq. cf. or. I, 20, 25 sq. Dinarch. I, 17.

Col. VI. 4 / |ΠΑΡΑ ΟΥΦΥ l. corrector, qui lineolam ante versum apposuit et litteras παρα supra versum scripsit, litteras ου punctis suprapositis delere debebat. οὐ del. Koe. οἱ pro οὐ W ⟨ὡς⟩ οὐ ci. Kn. οὕ⟨τω⟩ παραφυλάξαντες Th. λέγειν; (v. 2) . . . οὐ παραφυλάξαντες B 8 ἐλεεῖσθαι Kn. ἐλεεῖσθαι; H. B. **10** sq. ὠκ[τ̣]είρετο P **14** cf epigramma CIA. II, 1680 = Anth. Pal. VII, 245, v. 3 **20** τειμωριας P **21** ἂν add. H **23** αλλεῖστ (α supra ε) littera ε transfixa P

Col. VII. 1 ἀδικίαν] cf. Andoc. 1, 3 (Kn.) Dem. 31, 12 Lys. 19, 10 (Fu.)

τε. ναί, ἀ[λλ]ὰ χρήσιμος.
ἀλλ' εἰ χρήσ[εσ]θε τῷ ὑφ' ὑ-
μῶν ὁμολ[ογ]ουμένως
πονηρῶι [κρ]ιθέντι, ἢ
κρίνειν κα[κ]ῶς δόξετε
ἢ πονηρῶν [ἀν]θρώπων
ἐπιθυμ[εῖν. ο]ὐκοῦν οὐ-
κ ἄξιον τὰ [τούτ]ου ἀδική-
ματα αὐτ[οὺς ἀν]αδέχεσ-
θαι, ἀλλὰ [τ]ιμωρεῖ[σθ]αι
11 τὸν ἀδικοῦν[τα]. καὶ ἂ[ν
ἄρα λέγῃ τις ἀναβὰς ὡς
δὶς ἥλωκεν πρότερον
παρανόμων, [κ]αὶ διὰ τοῦ-
το φῇ δεῖν ὑμᾶς ἀποψηφί-
σασθαι, τοὐναντ[ί]ον ποι-
εῖτε κατ' ἀμφότερα. π[ρ]ῶ-
τον μέν, ὅ[τι ε]ὐτύχημά
ἐστιν τὸν ὁμ[ο]λογουμέ-
νως τὰ παράνομα γρά-
φοντα τὸ τρίτον κρινό-
μενον λαβεῖν· οὐ γὰρ
ὥσπερ ἀγαθοῦ τινος φεί-
δεσθαι προσήκει τού-
του, ἀλλὰ τὴν ταχίστην
ἀπηλλάχθαι, ὅς γ[ε] τοῦ
12 τρόπου δὶς ἤδη ἐν ὑμῖν
βάσανον δέδωκεν. ἔ VIII
πειτα δὲ ὥσπερ τοῖς τῶν
ψευδομαρτυρίων δὶς ἡ-
λωκόσιν δεδώκατε ὑ-
με[ῖ]ς τὸ τρίτον μὴ μαρ
τυρεῖν, μηδ' οἷς ἂν παρα
γένωνται, ἵνα μηδενὶ
τῶν πολιτῶν ᾖ τὸ ὑμέ
τερον πλῆθος αἴτιον
τοῦ ἠτιμῶσθαι, ἀλλ' αὐ-
τ[ὸ]ς αὑτῶι, ἂμ μὴ παύη-
ται τὰ ψεύδη μαρτυρῶν,
οὕτω καὶ τοῖς ἡλωκόσι
παρανόμων ἔξεστιν
μηκέτι γράφειν, εἰ δὲ
μή, δῆλόν ἐστιν ὅτι ἰδί-
ου τινὸς ἕνεκα τοῦτο
ποιοῦσιν· ὥστε οὐκ οἴ-
κτου οἱ τοιοῦτοι ἄξιοί εἰ-
13 σιν, ἀλλὰ τιμωρίας. Ἵ-
να δὲ μὴ προθέμενος
πρὸς ἀμφορέα ὕδατος
εἰπεῖν μακρολογῶ.

2 χρήσιμος cf. [Dem.] 25, 39. 41 sq. 5 ηι P 6 κρειτειν P 10 αὐτοὺς B, secutus Din. I, 106 12 καὶ ἐὰν Kn. B καὶ ἂ[ν I. 22 κρεινομ. P

Col. VIII. 3 propter accentum B confert Plat. Theaet. 148 B: ἔνοχος τοῖς ψευδομαρτυρίοις 8 πολειτων P 10 ητειμωσθαι P 12 de accentu in voce ψεύδη cf. Blass. ad Andoc. I, 7[3] 20 τειμωρ. P 23 δε̣ηs̄εσιν (superscr. ειπειν) litteris εησεσιν linea transversa deletis P μακρολογωι P

*ὁ μὲν γραμματεὺς ὑμῖν
ἀναγνώσεται τὴν γρα-
φὴν πάλιν, ὑμεῖς δὲ
τῶν τε κατηγορημένων*
IX *μεμνημένοι καὶ τῶν
νόμων ἀκούσαντες
ἀναγιγνωσκομένων,
τά τε δίκαια καὶ τὰ συμφέ-
ροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψη-
φίζεσθε.*

V.

[ΚΑΤΑ ΑΘΗΝΟΓΕΝΟΥΣ Α.]

1 αὐτ]ὴν. εἰπόντος δέ μου πρὸς αὐτὴν τά τε πραχθέ]ντα, καὶ ὅτι μοι Ἀθηνογένης χαλεπὸς] εἴη καὶ οὐδὲν ἐθέλοι τῶν μετρίων συγ]χωρεῖν, τοῦτον μὲν ἔφη ἀεὶ τοιοῦτον εἶν]αι, ἐμὲ δ' ἐκέλευε θαρρεῖν· αὐτὴ γάρ μοι πά]ντα συναγωνιεῖσθαι. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν σπο]υδάζουσά τε τῶι ἤθει ὡς ἔνι μάλιστα, καὶ] ὀμνύουσα τοὺς μεγίστους ὅρκους, ἦ μὴν με]τ' εὐνοίας τῆς ἐμῆς λέγειν καὶ ἐπὶ Col. I

2 πάσῃ]ς ἀληθείας, ὥστ' ἐμὲ ὦ ἄνδρες δικασταί (ῥηθ]ήσεται γὰρ πρὸς ὑμᾶς τἀληθές) ταῦτα π]επεῖσθαι. οὕτως ὡς ἔοικεν ἐξίστησιν ἀνθρώπου] φύσιν ἔρως, προσλαβὼν γυναικὸς συνεργ]ίαν. ἐκείνη γοῦν φενακίζουσα ἅπαντ]α ταῦτα προσπεριέκοψε[ν α]ὐτῆι ἔτ]ι εἰς παιδίσκην τριακοσίας δραχμὰς

Videntur deesse duae vel tres columnae. — Col. I, 1 [τῇ γυναικ[ί] B litterarum HN vestigia legi 2 . . . . . ντα l. πραχθέντα R, cf. col. XVII, 1; ἄλλα πάντα olim Kn. πεπραγμένα DB 3 ειηι P 9 ευνο . ας P lacuna rasurae debetur 11 εἰρ]ήσεται edd. θ]η l. 13 ἡμῶν τὴν φ. D W, ἀνθρώπου φ. B cf. Plut. Solon. 21 et Rhet. Gr. I, 533 W (Fu.) 14 . . . . ιαν P ante litteram ι litterae κ vel χ minutissima vestigia dignoscere mihi videbar. γυναικὸς αἱμυλίαν W, κακίαν H, ποικιλίαν Kn. πανουργίαν Zingerle, ἀπιστίαν E. Bruhn πονηρίαν Fu., φιλανθρωπίαν N, qui φιλανίαν in pap. exstitisse opinatur. συνεργίαν scripsi coll. v. 27 sq. antea proposueram: γυναικείαν κακ]ίαν 15 ἅπαντα RDB πάντα W, quod spatio non sufficit 16 initio spatium est duarum fere litterarum. ante et post παιδίσκην spatium vacuum relictum est. ὡς δὴ εἰς DR[2], μ' ἔτι H, μέ τι B

εὐν]οίας ἕνεκα. ἴσως μὲν οὖν ὦ ἄνδρες δι-
κασ]τ̣α̣ὶ οὐ[δ]ὲν θαυμαστόν με ὑπὸ Ἀν-
τιγόν]α[ς̣] τὸν τρόπον τουτονὶ παιδαγω-
3 γηθῆ]να[ι], γυναι[κ]ὸς ἡ δεινοτάτη μὲν
τῶν] ἑταιρῶν ὥς φασιν ἐφ' ἡλ[ικί]ας ἐγένε-
το, διατ̣]ετ̣έ̣λ̣εκε δὲ πορνοβοσκοῦσα
. . . . .π. . . . . . . .τ̣.θ̣ν̣.
. . . . .οἶκον τοῦ Χολλίδου οὐ-
δενὸ̣ς ἐ̣λ̣ά]τ̣τω ὄντα ἀνήι̣ρηκεν. καίτοι
ἥτις κ̣α̣θ' ἑα]υτὴν οὖσα τοιαῦτα διεπράτ-
τετο, τί οἴεσ]θ̣' αὐτ̣ὴν νῦν ἐν[ν̣ο]εῖν, προσ-
λαβοῦσαν συ]ναγωνιστὴν Ἀθηνογένην,
II ἄνθρωπον λογογράφον τε καὶ ἀγοραῖον,
4 τὸ δὲ μέγιστον Αἰγύπτιον; τέλος δ' οὖν,
ἵνα μὴ μακρολογῶ, μεταπεμψαμέν[η] γάρ
με πάλιν ὕστερον εἶπεν, ὅτι πολ̣λ̣ο̣ὺ̣ς λό-
γους ἀναλώσασα πρὸς τ̣ὸν Ἀθηνογένην
μόλις εἴη συμπεπεικ[υ]ῖα αὐτὸν ἀπολ̣ῦσαί
μοι τόν τε Μίδαν κα[ὶ τ]οὺς υἱεῖς ἀμ̣φοτέ-
ρους τετταράκοντα μνῶν, καὶ ἐκέλ̣ε̣υέ με

18 post οὐδὲν quod exstat spatium quattuor litterarum rasura videtur factum esse. scripsi igitur οὐδὲν θαυμαστὸν coll. I, 20, 20. οὐδέν ἐστι vel οὐδενὶ ἔσται R οὐδὲν οὕτω Kn. ὑμῖν Levi 19 τοῦτον edd. ΤΟΥΤΟΝΪ l. 22 διατετελ. W ΠΘΡΝΟ (O superscr.) P 23 π et ¯. ΘΝ l. 24 ο̣ν̣οικον B ante οικον litterae τ̣ vel ν̣ vestigium dispexi Χολλείδου B 25 . . . ◡ . . / \ . ¯ΤΩ l. οὐ φαῦλον οὔτω B ανει̣ρηκεν P 26 εἰ καθ' ἑαυτὴν W ἥτις B coll. Dem. 18, 137 litterarum κ̣α̣ vestigia l. 27 ΝΥΝΓΙΙΝ.ΕΙΝ l. τί χρὴ] αὐτὴν νῦν ἐπι[τελ]εῖν προσδοκᾶν, ἔχουσαν κτέ. W τί οἴεσ]θ' α. νῦν ἐπιτ., προσλαβοῦσαν κτέ. Kn. τί οἴεσθε α. νυνὶ ποιεῖν, κτέ. B

Col. II. 1 ἀγοραῖος cf. Phot. ed Reitz. p. 21, 25 3 γαρ in extr. versu deletum et ab eadem manu rursus superscr. P omittunt R W Kn., retinet B cf. [Dem.] 56, 10 Aesch. 2, 46 Isai. I, 12 Xen. Anab. III, 2, 11 (Fu.) 5 αναλωσσα (ς superscr.) P 6 ειηι P

τὴν ταχίστην πορίζειν τὸ ἀργύριο[ν], πρὶν μεταδόξαι τι Ἀθηνογένει. συναγαγὼν δ' ἐγὼ πανταχόθεν καὶ τοὺς φ[ί]λους ἐνοχλήσας καὶ θεὶς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὰς τετταράκοντα μνᾶς ἧκον ὡς τὴν

5 *Ἀντι]γόναν. κἀκε[ίνη] σ[υνήγα]γεν [ἡ]μᾶς εἰς τὸ αὐτό, ἐμέ τε καὶ [Ἀθηνο]γ[έ]νην, κα[ὶ] διή[λλ]αξε, καὶ παρεκελεύσατ[ο τ]οῦ λοιποῦ εὖ ποιεῖν ἀλλήλους. καὶ ἔγωγ' ἔφην ταῦτα ποιήσειν, καὶ Ἀθηνογένης οὑτοσὶ ὑπολαβὼν εἶπε[ν, ὅ]τι τ[ῶν] πεπρα[γ]μέν[ω]ν δε[ῖ] με χάριν ἔχειν Ἀντ[ι]γόναι. 'καὶ νῦν' ἔφη 'ταύτης ἕνεκα ἤδη σοι ἐνδείξομαι, ὅσα σε ἀγα[θὰ] ποιήσω. σὺ μὲ[ν γάρ]' ἔφη '[τὸ] ἀργύριον ἐπ' ἐλευθερίᾳ καταβαλε[ῖ]ς το[ῦ Μίδο]υ καὶ τῶν παίδων· ἐγὼ δέ σοι ἀποδώ[σ]ομαι αὐτοὺς ὠνῆι καὶ πράσε[ι], ἵνα πρῶτον μὲν μηδείς [σ]ε [ἐ]νοχ[λ]ῇ [μη]δὲ διαφθείρ[η] τὸν π[α]ῖδα, ἔ[π]ε[ι]τ' αὐτοὶ μὴ ἐγχειρῶσι π[ο]νηρε[ύ]ε-*

6 *σθαι μηδὲν διὰ τὸν φόβ[ον]. τὸ δὲ μέγιστον· νῦν μὲν ἂν δόξειαν δι' ἐμὲ γεγονέναι ἐλεύθεροι· ἐὰν δὲ πριάμενος σὺ ὠνῆι* III *καὶ πράσει εἶθ' ὕστερον, ὅτε ἄν σοι δοκῆι, ἀφῆις αὐτοὺς ἐλευθέρους, διπλασίαν ἕξου-*

---

13 *φσειστην* deletis litteris *εις* P 17 ΕΓΩΤ P *ἐγώ τ'* B *ἐγωγ'* R W Kn. 18 *και.αθ* P spatium littera non suppletum erat. 22 *σε* B D *ποιησωι* P *σὺ* W D 23 ΒΑΛϹ.Ϲ l. *καταβαλεῖς* Kn. *καταβάλλεις* D R B *τοῦ* W: *τῇ* D *Μίδ|ου* R *Μίδ|α* B 26 ΜΗ|ΔΕΙϹ.Ε.Ν l. *[σε ἐ]νοχλῇ* R, *ἐ[ν]οχλῇ* W *[π]α[ρε]νοχλῇ* B Kn. 26/27 ΤΟΝΠ.ΙΔΑΕΙ.Ε.Τ l. *τὸν Μίδα, ἔπειτ'* Scherling *τὸν παῖδα, ἔπειτ'* in margine ed. III. adscripserat B *ενχειρωσι* P *πονηρεύεσθαι* W.
Col. III. 3 *ὅταν* H

σίν σοι τὴν χάριν. ὅσον μέντοι ὀφείλουσιν
ἀ[ρ]γύριον, μύρου τέ τινος τιμὴν Παγκάλωι
κ]αὶ Προκλεῖ καὶ εἴ τι ἄλλο κατέθετό τις ἐπὶ
τὸ μυροπώλιον τῶν προσφοιτώντων, οἷ-
α γίγνεται, ταῦτα' ἔφη 'σὺ ἀναδέξηι. ἔ-
στιν δὲ μικρὰ κομιδῆι, καὶ πολλῶι πλείω
φορτία ἐστὶν τούτων ἐν τῶι ἐργαστηρίωι,
μύρον καὶ ἀλάβαστροι καὶ ζμύρνα', καὶ ἄλ-
λ' ἄττα ὀνόματα λέγων, 'ὅθεν πάντα ταῦ-
7 τα δ[ι̣α̣λ̣υ̣θ]ήσε[ṭαι] ῥαιδίως'. ἦν δὲ ὦ ἄνδρες
δικασ[ṭ]αὶ ὡς ἔοι[κ]εν ἐνταῦθα ἡ ἐπ̣ι̣βουλὴ
καὶ τὸ πλ̣ά̣σμα τ[ὸ] μέγα. εἰ μὲν γὰ[ρ] ἐπ' ἐλευ-
θερίαι καταβάλ[λ]οιμι αὐτῶν τὸ ἀργύριον,
τοῦτο μόνον ἀπ[ώ]λλυον ὃ δοίην αὐτῶι,
ἀ[λλ'] οὐδὲν δεινὸν ἔπασχον· εἰ δὲ πριαίμην
ὠ̣]νῆι καὶ πράσει, ὁμολογήσας αὐτῶι τὰ
χρέα ἀναδέξεσθαι, ὡς οὐθενὸς ἄξια ὄντα,
δ[ιὰ] τὸ μὴ π̣[ρο]ειδέναι, ἐπάξειν [μ̣]οι ἔμελλεν
ὕσṭερον τοὺς χρ[ησ]τὰς καὶ τοὺς πληρω-
τὰς τῶν ἐράνων, ἐν ὁμολογίαι λαβών· ὅ-
8 περ ἐποίησεν. ὡς γὰρ εἰπόντος αὐτοῦ
ταῦτα ἐγὼ προσωμ̣ο̣λ̣όγησα, εὐθὺς ἐκ τῶν
γονάτων̣ λ̣αβὼν [τῷ̣]ν αὐτοῦ γραμματε̣ῖ̣-
όν ṭ[ι τὸ ἐγ]γεγραμμ̣ένον ἀνεγίγνωσκ̣[εν·
IV ἦσαν δὲ αὗται συνθῆκαι πρὸς ἐμέ· ὧν ἐ-

---

5 χαρ(ε)ιν P 9 γεινεται P εφηι P 13 ΛΘΓΩΝ P 14 διαλυ-θήσεται W litteras [ι̣α̣λ̣υ̣] et [ṭ] l. 15 επιβουληι P 19 ἄλλο δ' οὐδὲν L L. 20 C.INHIK P 21 αναδεξα̣σθαι P retinent R Kn., corr. B coll. v. 9 27 ΠΡΑΓΜΑΤΕ̣Ι̣|ΟΝ P corr. D 28 Ṭ.....‾Є l. τι τὸ ἐγγ. B τὸ ἐγγ. Kn. γινωσκ̣.. P

γὼ ἀναγιγνωσκομένων μὲν ἤκουον, ἔσπευδον μέντοι ἐφ' ὃ ἧκον τοῦτο διοικήσασθαι. καὶ σημαίνεται τὰς συνθήκας εὐθὺς ἐν τῆι [α]ὐ[τ]ῆι οἰκίαι, ἵνα μηδε[ὶ]ς τῶν εὖ φρονούντων [ἀ]κούσαι τὰ ἐγγεγραμμένα, προσεγγράψας μετ' ἐμοῦ Νίκωνα τὸν Κηφισ⟨ι⟩έα.

9 ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὸ μυροπώλιον τὸ μὲν γραμματεῖον τιθέμεθα παρὰ Λυσικλεῖ Λευκονοεῖ· τὰς δὲ τετταράκοντα μνᾶς ἐγὼ καταβαλὼν τὴν ὠνὴ[ν] ἐποιησάμην. τούτου δὲ γενομένου προσῄεσάν μοι οἱ χρησταί, οἷς ὠφείλετο παρὰ τῶι Μίδαι, καὶ οἱ πληρωταὶ τῶν ἐράνων, καὶ διε]λέγοντό μοι· [κ]αὶ ἐν τρισὶν μησὶν ἅπαντα τὰ χρέα φανερὰ ἐγεγόνει, ὥστ' εἶναί μοι σὺ]ν τοῖς ἐράνο[ι]ς, ὅπερ καὶ ἀρτίως εἶπον, περὶ π]έντε τάλαντα.

10 ὡς δ' ἠισθόμην οὗ ἦν κακοῦ, τότ' ἤδη τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκείους συνήγαγον, καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν συνθηκ[ῶν ἀνεγιγνώσκομεν, ἐν αἷς ἐγέγραπτο μὲν τὸ τοῦ Παγκάλου καὶ τοῦ Πολυκλέους ὄνομα διαρρήδην, καὶ ὅτι μύρων τιμαὶ ὀφείλοντο· ἃ ἦν βραχέα τε καὶ ἐξῆν αὐτοῖς εἰπεῖν, ὅτι τὸ μύρον ἄξιον εἴη τοῦ ἀργυρίου τὸ ἐν τ[ῶι ἐ]ργαστηρίωι· τὰ δὲ πολλὰ τῶν χρεῶν καὶ τὰ μέγιστα οὐκ ἐν[ε]γέγραπτο ἐπ' ὀνομάτων ἀλλ' ἐν προσθήκης μέρει, ὡς οὐ-

Col. IV. 2 γινωσκ P 5 ΤΗΛ/Ι.ΙΟΙΚΙΑ l. αὐ]τ[ῆ]ι W 7 8 κηφισεα P corr. B 12 προσῆσαν H 13 παρὰ τοῦ Μίδα ci. H 21 γινωσκ P 22 sq. τὰ τοῦ..ὀνόματα tacite H Προκλέους expectabatur sec. col. III, 7.

δὲν ὄντα· ‘καὶ εἴ τωι ἄλλωι ὀφείλει τι Μίδας’.

11 καὶ τῶν ἐράνων εἷς μὲν οὖν ⟦Δικαιοκράτης⟧ ἐνεγέγραπτο, οὗ ἦσαν λοιπαὶ τρεῖς φοραί· οὗτος μὲν ἐπὶ τοῦ Δικαιοκράτους ὀνόματος [ἦ]ν γεγραμμένος, οἱ δ’ ἄλλοι ἐφ’ οἷς εἰλήφει πάντα ὁ Μίδας (νεοσύλλογοι δ’ ἦσαν), τούτους δ’ οὐκ ἐνέγραψεν ἐν ταῖς συνθήκαις, ἀλλ’ ἀπεκρύψατο. βουλευομένοις δ’ ἡμῖν ἔδοξεν πορεύεσθαι πρὸς τοῦτ[ο]ν καὶ διαλέγεσθαι, καὶ κα[τ]αλαβόντες αὐτὸν πρὸς τοῖς μυροπωλίοις ἠρω[τ]ῶμεν, εἰ οὐκ αἰσχύνοιτο ψευδόμενος κα[ὶ ἐν]εδρεύσας ἡμᾶς ταῖς συνθήκαις, οὐ προειπὼν τὰ χρέα. ὁ δ’ ἀπεκρίνατο ἡμῖν, ὡς οὔτε τὰ χρέα γιγνώσκοι ἃ λέγομεν, οὔτε προσέχοι ἡμ[ῖν] τὸν νοῦν, γραμματεῖόν τ’ εἴη αὐτῷ

12 κεί[μ]ενον πρὸς ἐμὲ περὶ τού[τ]ων. πολλῶν δ’ ἀ[ν]θρώπων σ[υλλ]εγομένων καὶ ἐπακουόν[τ]ων τοῦ πρά[γ]ματος, διὰ τ[ὸ] ἐν τῆι ἀγορᾶι τοὺς λόγους γίγνεσθαι, [κ]αὶ κατατεμνόντων αὐτὸν κελευόν[τ]ων τε [ἀ]π[άγ]ειν ὡς ἀνδραποδι[σ]τή[ν, τοῦτο μὲ]ν οὐκ ὠιόμε-

---

Col. V. 3 ΜΕΝΟΥΝ P οὗ pro οὖν B (οὗ = ἐν ᾧ vel ἐφ’ ᾧ) οὗ ‹ἦ›ν Δ., ἐν. Th. εἷς μὲν οὖν, Δικαιοκράτης, ἐνεγέγραπτο Kn. Δικαιοκράτης seclusit W 6 εφηοις P 7 εἰλήφει] ὤφειλε ci. W, λοιπαὶ τρ. φ. v. 4 de dissolvendis pensionibus intellegens 11 ηαικα P corr. man. alt. 16 γινωσκοι P προεχοι (σ supra) P προσέχοι ἡμῖν B 21 ΓΙΝΕϹΘ/Ι..Κ/‾/|‾Ε (ΛΙ supra) l. linea recta indicatur chartam diffractam et paullulum contractum esse. suppl W D R[2] 22 ΔϹ.Ꞁ..ΕΙΝ (Τ supra) l. δ’ ἀπάγειν B W R[2] τ’ ἀπάγειν Kn. 23 τοῦτο μὲν B W (θόρυβον D R[2]) οιομεθα P ὠιόμεθα W B coll. or. III, col. XXII, 14

θα δεῖν ποιεῖν, πρ|οσεκαλεσά|μεθα δὲ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς κατὰ [τὸν νόμ]ον. πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν τὰς σ[υνθή]κας ἀναγνώσεται· ἐξ [αὐτῶ]ν γὰρ τ[ῶν γ]εγρα[μμένων μαθήσεσθε τὴν ἐπιβουλὴν αὐτοῦ τού VI
του. λέγε τὰς συνθήκας.

ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

13 *Τὰ μὲν το[ίν]υν πεπραγμένα ὦ ἄνδρες δικασταὶ καθ' ἓν ἕκαστον ἀκηκόατε. ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα μάλα Ἀθηνογένης, ὡς ὁ νόμος λέγει, ὅσα ἂν ἕτερος ἑτέρωι ὁμολογήσῃ, κύρια εἶναι. τά γε δίκαια ὦ βέλτιστε· τὰ δὲ μὴ τοὐναντίον ἀπαγορεύει μὴ κύρια εἶναι. ἐξ αὐτῶν δέ σοι τῶν νόμων ἐγὼ φανερώτερον ποιήσω. καὶ γὰρ οὕτω με διατέθηκας καὶ περίφοβον πεποίηκας, μὴ ἀπόλωμαι [ὑ]πὸ σοῦ καὶ τῆς δεινότητος τῆς σῆς, ὥ[σ]τε τούς τε νόμους ἐξετάζειν καὶ μελετᾶν νύκτα καὶ ἡμέραν, πάρεργα τἆλ[λα π]άντα ποι-*
14 *ησάμενον. ὁ μὲν τοίνυν εἷ[ς] νόμος κελεύ[ει] ἀψευ[δ]εῖν ἐ[ν] τῆι ἀγ[ορᾶι], πάντων οἶμα[ι π]αρά[γγελ]μα κάλ[λιστο]ν παραγγέλλων. σὺ [δὲ ψε]υσάμενο[ς ἐν] μέσηι τῆ*

24 *προσεγκαλούμεθα* R, *προσεκαλούμεθα* D W, *προσεκαλεσάμεθα* B *προσκαλούμ.* Reinach Kn. 26 *υμειν* P

Col. VI. 1sq. in *τούτου* offendit W 5 *καθὸν* P 7 *νόμος*] cf. [Dem.] 42, 12. 47, 77. 56, 2. Plat. Conviv. 196 C 11 *ποιησωι* P 12 *διατεθεικας* P *διατέθηκας* H B 17 sq. affert Harpocr. s. v. *κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν* ex or. *κατὰ Ἀθ. α'* (*ὁ μὲν* . . *ἀγορᾶι*, om. *εἷς* 18—19 *ἀγορᾶι* R, cetera restituit B, qui chartae particulas hic paululum traiectas esse vidit. 20 *σὺ δὲ ψευσ.* W, tum idem *δόλους τ' ἐν μ.* (quod nimium pro spatio).

ἀγορᾷ συν[θήκα]ς κατ᾽ ἐμο[ῦ ἔθ]ου· ἐπεὶ ἐάν δ . . . . ων ἐμ[οὶ το]ὺς ἐράνους . . . . ἐν ταῖς συν]θήκαι[ς], ὅσους [ἐπυθόμην, οὐδὲν ἀντιλέ]γω σοι, ἀλ-
15 λ᾽ ὁμολογ[ῶ] ὀφείλειν. μετὰ δὲ τ]αῦτα ἕτερο]ς νόμο[ς ἐστὶ περὶ ὧν ὁμολογοῦν-
VII τες ἀλλήλοις συμβάλλουσιν, ὅταν τις πωλῆι ἀνδράποδον, προλέγειν, ἐάν τι ἔχηι ἀρρώστημα· εἰ δ[ὲ μ]ή, ἀναγωγὴ τούτου ἐστίν. καίτοι ὅπου τὰ παρὰ τῆς τύχης νοσήματα ἂν μὴ δηλώσηι τις πωλῶν οἰκέτ[ην ἀνάγειν ἔξεστι, πῶς τά γε παρὰ σοῦ ἀδικήματα συσκευασθέντα οὐκ ἀναδεκτέον σοι ἐστίν; ἀλλὰ μὴν τὸ μὲν ἐπίληπτον ἀνδράποδον οὐ προσαπολλύει τοῦ πριαμένου τὴν οὐσίαν· ὁ δὲ Μίδας, ὃν σύ μοι ἀπέδου, κ[α]ὶ τὴν τῶν φίλων τῶν
16 ἐμῶν ἀπολώλεκ[ε]. σκέψαι δὲ ὦ Ἀθηνόγενες μὴ μόνον περὶ τῶν οἰκετῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐλευθέρων σωμάτων ὃν τρόπον οἱ νόμοι ἔχουσιν. οἶσθα γὰρ δήπου καὶ σὺ καὶ <οἱ> ἄλ[λ]οι πάντες, ὅτι οἱ ἐκ τῶν ἐγγυ-

---

21 συν[τάξας] κατ᾽ ἐμ[οῦ ἐφηύρ]ου W, συν[τάξα]ς κατ. ἐμο[ῦ ἐψεύδ]ου D R² contra spatium. συνθήκας κ. ἐ. ἔθου B 22 Δ. . . . . ΩΝ l. ante litteram ω exigua vestigia conspexi litterae Π vel Τ vel Ξ 22 et 23 supplementa adhuc proposita non sufficiunt: δείξῃς προειπὼν ἐμοὶ τοὺς ἐρ. καὶ τοὺς χρηστὰς ἐν ταῖς σαῖς συνθ. R W; καὶ τὰ χρέα ἢ ἐγγράψας ταῖς συνθ. Kn. κ. τὰ χρέα ἢ γράψας ἐν τ. σ. B 24 ὕστερον ἔμαθον, οὐ μάχομαι ἐγώ σοι D; εὗρον (ηὗρον H Kn.) B ὄντας add. Kn.; ἐπυθόμην Fu. (exstat litterae Υ hasta inferior) οὐκ (οὐδὲν Fu.) ἀντιλέγω B, οὐκέτ᾽ ἐγκαλ]ῶ Kn. 25 ὀφείλειν B, ἀδικεῖν Kn. (ἀναδέξασθαι D) παρὰ δὲ τα]ῦτα D, μετὰ δὲ τ. B 26 ν. κελεύει περὶ ὧν W D, ν. ἐστὶ B ν. κεῖται V ὁμολογοῦντες R W οἱ πωλοῦντες V

Col. VII. 5 δηιλωσῃ P; δηλώσῃ W D R² 8 sq. επιλημπτον P 16 οἱ addidit B, qui antea ἄλλοι scripserat

ητῶν γυναικῶν πα̣ῖ̣δες, οὗτοι γνήσιοί
εἰσ[ι]ν. ἀλ[λὰ] μ[ὴ]ν ο̣ὐκ ἀπ̣]έ̣[χρ̣]ησε τῶι νο
μοθ[έτηι] τὸ ἐγγ[υη]θῆ[ναι τὴν γυναῖκα
ὑπὸ [τοῦ πατ]ρὸς [ἢ] τοῦ ἀδ]ελφοῦ, ἀλλ' ἔγρα-
ψε δι[αρρή]δην ἐν [τῶι νόμ]ωι· [ἣ̣ν̣] ἂν ἐγγυή-
σηι τ[ις ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα], ἐκ ταύτης
εἶνα̣[ι παῖδας γνησίους, καὶ οὐ]κ̣· ἐάν τις
ψευσ̣[άμενος ὡς θυγατέρα ἐγ]γυήσηι
ἄλ[λην τινά. ἀλλὰ τὰς μὲν δι]καίας ἐγγύ-
ας κ̣[υρίας, τὰς δὲ μὴ δικαίας ἀκύρους̣] καθί-
17 στη[σιν. ἔτι δὲ καὶ ὁ περὶ] τῶ[ν̣] διαθη-
κῶν ν[όμο]ς παρ[α]πλήσιος τούτοις̣ ἐστίν· VIII
κελεύε[ι̣ γὰρ ἐξ̣εῖν]αι τὰ ἑαυτοῦ [δ̣ια]τίθε-
σθα[ι ὅπως ἄν] τις βούληται, πλὴν [ἢ γή]ρ̣ω̣ς̣
ἕνε[κεν] ἢ νόσου ἢ μανιῶν ἢ γυ[ν̣αικὶ] πει-
θόμ̣[ενο]ν ἢ [ὑ̣πὸ] δεσμοῦ ἢ ὑ[π̣]ὸ̣ [ἀνά]γ-
κης κ[ατ̣]αληφθ[έντ̣]α. ὅπου δὲ οὐδὲ [π̣ερὶ] τῶν
αὑτοῦ ἰδίων αἱ μ̣[ὴ δ]ίκαιαι διαθῆκαι κύρι-

18–20 suppl. R ἀπ̣]έ̣[χρ]ησε P 21 22 suppl. R ex Dem. 46, 18. cf. et Dem. 44, 49. Pro ἣν ἄν (R ex Dem.) ἐ]ὰν Reinach, W propter versum 23, sed (οἱ.ΙΑΝ 1. 23 παῖδ[ας γν. εἶναι non recte R (cf. Dem.); εἶναι κτέ. W καὶ δὴ οὐ]κ D R, ἀλλ' οὐ]κ W Kn. καὶ οὐ]κ B 24 ψευσ. τινα παρὰ τὰ δίκ. ἐγγ. R, ψ. μὴ ἐπὶ δικαίοις ἐγγ. Kn.[1] [ὡς αὑτοῦ θυγατέρα] ἐ. κτέ. B contra spatium. [τὴν γυναῖκα ἐ. Kn. ὡς θυγατέρα Fu. 25 sq. ἀλ[λὰ τότε τούς τε παῖδας νόθους] καὶ ἃς ἐγγύας ἠ[γγύησεν ἀκύρους πάσας ταύτας] καθ. R ἄλ[λοθεν οὖσαν, ἀλλὰ τὰς μὲν δι]καίας ἐγγύας κ[υρίας, τὰς δὲ μὴ δικαίας ἀκύρους] καθίστησιν ὁ νόμος B ἀλ[λ' οὕτως ὁ νόμος τὰς μὲν...] καθίστη[σιν Kn. ἄλλην τινά. ἀλλὰ τὰς μὲν κτλ. Fu. 27 ἔτι δὲ καὶ R W.

Col. VIII. 1 τουτοι̣ς l. τούτωι D 2 κελ. γὰρ B W R². cf. Dem. 46, 14 3 ὡς ἄν R ὅπως ἄν Fu. et V, quod cum spatio convenit ἢ [γή]ρως R ρ̣ω̣ς̣ l. 5 ἢ ὑ[πό τινος ἀ. W, contra spatium, quod est 5 litterarum ἢ ὑ[πὸ ἀ.] B [π̣]ο̣ l. 6 ΟΠΟΥ-
ΔΙ
ΔΕΟΥΙ...ΤΩΝ l. suppl. R 7 αἱ ἐ[γγύα]ι καὶ αἱ R. corr. B litteram μ̣ l.

αί εἰσιν, πῶς Ἀθηνογ[έ]νει γε κατὰ [τ]ῶν ἐμῶν συνθεμέν[ῳι] τοιαῦτα δεῖ [κ]ύ[ρι]α εἶ-

18 ναι; καὶ ἐὰν μέν τι[ς] ὡς ἔοικ[ε]ν τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ πειθόμενος διαθήκας [γρά]ψῃ, ἄκυροι ἔσο[νται]ι· ε[ἰ] δ' ἐγὼ τῆι Ἀθηνογ[ένο]υς ἑταίραι ἐπε[ί]σθην, προσαπολωλέναι μ[ε] δεῖ, ὃς ἔχω μ[ε]γ[ί]στην βοήθειαν τὴν ἐν τῶι νόμωι γεγραμμένην, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τούτων ταῦτα συνθέσθαι; εἶτα σὺ ταῖς συνθήκαις ἰσ[χυρί]ζηι, ἃς ἐνεδρεύσαντές με σὺ κ[α]ὶ ἡ ἑτ[αίρα] σο[υ ἐσ]ημήνασθε, καὶ ὑπὸ] . . . . β[ου]λεύσεως ὑμᾶς κε- . . . . ς εἶναι, ἐπὶ τούτοις προσεδεξάμην οἷς ἐγράψα]τε· καὶ οὐ[χ ἱ]κανόν σοι ἦν τὰς τετταράκον]τ[α μ]νᾶς εἰληφέναι ὑπὲρ τοῦ μυροπωλίου, ἀ]λλὰ καὶ πέντε τάλαντα προσαφείλου] με, ὥσπερ [ὑ]πὸ . .

19 . . . . ποδοστράβηι κατ]ειλημμένον. [Ἐ-

8 ΚΛΓΑΙⱳ l. suppl. Kn. 9 suppl. R 10 ΤΙ.ⱳCᶜΟΙ/.Ν ΤΗΕΑΥ|ΤΟΥ legi et supplevi 11 γράψηι D: γράφηι R W 12 εγωι P 13 in εταιραι posterius ι deletum est [με] δεῖ W μ[ε] l. 14 εχωι P μ[εγίσ|την W litteras γ et σ l. 16 quomodo dicere possit ab Athenog. se vi coactum, parum perspicitur; ἀναγκ. ὑπὸ τοῦ ἔρωτος susp. B 18 ἑταίρα σου D 19 ὑπὸ τῆς ὑμέτερας β. R, ὑπὸ γυναικείας β. W, ὑπὲρ ὧν διώκω νῦν βουλ. ὑμ.; Kn. cf. Harpocr. s. v. βουλεύσεως: Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀθ. α' ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα ἰδίως κέχρηται τῷ ὀνόματι in fine versus κε l. π]ε[ι σθεὶς W 20 εὔνους W, ἀξιοπίστους D R, πεισθεὶς γὰρ εὔνους Kn. 21 προσεδεξάμην ἃ ἐβουλεύσατε D R, προσεδ. ἃ ἐλέγετε Kn. οἷς ἐγράψατε B προσωμολόγησα susp. Fu. 22 ἦν τὰς W, ἔδοξεν τὰς τεττ. D R 23 suppl. D R τὰς ὑπὲρ τῶν δούλων Kn. 24 ἀπεστερήκατέ] με W, προσαφείλου] με Kn. ὑπὸ κυνηγετῶν (θηρευτοῦ Richards) ἐν ποδ. εἰλ. ci. W (ὑποχείριον ἐν ποδ. κατειλ. R). ὥσπερ[εὶ] πο[δο|στράβῃ τῇ σῇ πονηρίᾳ κατ]ειλ. Sudhaus. cf. Harpocr. s. v. ποδοστράβη: Ὑπ. ἔν τε τῷ κατ' Ἀθ. καὶ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα κτέ. 25 sq. ἀλλ' ἴσως ἐρεῖ καὶ πρὸς

ρεῖ δ' ἴσως Ἀθηνογένης ὠ]ς οὐκ ᾔδε[ι . . .
. . . . . Μίδαν ἀλ. . . .
. .σθέντα λ. . .
σ. . . . . .εἰς τὰ ἐν ἀγορᾶι. ἀτρέ|μα IX
δ' [ἔχων, ἐν τρισὶ| μησὶν ἅπαντα τ[ὰ] χρέα καὶ
τ[οὺς ἐράν]ους ἐπυθόμην· οὗτ[ος] δὲ ὁ ἐκ τρι-
γ[ο]νίας [ὢν] μυροπώλης, καθ[ήμε]νος δ' ἐν
τῆ[ι] ἀγο[ρᾶι] ὅ[σ]αι ἡμέραι, τρία [δὲ μυ]ροπώλι-
α κεκτη[μένος], λόγους δὲ κατ[ὰ] μῆνα
λαμβάνω[ν, οὐκ] ᾔδει τὰ χρέα. ἀλλ' ἐν μὲν
τοῖς ἄλλοις οὐκ [ἰ]διώτης ἐστίν, πρὸς δὲ τὸν
οἰκέτην οὕτ[ως ε]ὐήθης ἐγένετο, καὶ τι-
νὰ μὲν τῶν χρ[εῶ]ν ὡς ἔοικεν ᾔιδει, τὰ δέ
20 *φησιν οὐκ εἰδέναι, ὅσα μὴ βούλεται. ὁ δὲ τοι-*
οῦτο[ς αὐτοῦ] λόγος ὦ ἄνδρες δ[ικασ]ταὶ οὐ-
κ ἀπολόγημ]ά ἐστιν, ἀλλ' ὁμολόγημα ὡς οὐ δεῖ
με τὰ χρέα] δ[ιαλ]ύειν· ὅταν γὰρ φῆι μὴ εἰδέναι
ἅ[παντα] τὰ ὀφειλόμενα, οὐκ ἔστιν αὐτῶι δή-
που [τόδ]' εἰπεῖν, ὡς προεῖπέ μοι περὶ τῶν χρε-
ῶν· ὅσα δ' οὐκ] ἤκουσα παρὰ τοῦ πωλοῦντος, [ταῦ-
τ[α οὐ δίκαιός] εἰμι διαλύειν. ὅτι μὲν οὖν ἠι-

ὑμᾶς ὠ]ς R *λέ ξει δ' ὦ ἄνδρες δικασταί* B *ἴσως δ' ἐρεῖ ὁ Ἀθ.* V 26 sq. ΗΔ(in fine versus l. *ἠδύνατο|εἰδέναι ὅτ' ἐπώλει τὰ πρὸς Μίδαν* D R, *ἠδ. τοὺς | ἐράνους εἰδέναι τοὺς πρὸς Μίδαν* W *ἐδύνατο* H B 27 *ἀδ[ήλως* R W 28 . . .CΘΕΝΤΑΛ l. *[εἰσενεχθέντα ἢ αὐτῷ δαν.], ἀ[λλ' ᾧ γε* D R *κατατεθέντα οὔτε τὰ δαν.* W

Col. IX. 1 C. . . . . .ΙΝΕΙC l. *σ[πουδὴ οὐδεμ]ία εἰς* R *ἐγὼ μὲν ὁ οὐδὲ συνιεὶς* B *ὁ οὐ παιδευθεὶς* vel *διδαχθεὶς* H 2 *ἀτρέμα δὴ ἐ[γὼ ἐν τρ.* R, *δ[ὴ ἐν τρ.* W *δ' ἔχων* B H *ἀτρεκὲς δὴ ἐγὼ* Kn. 9 suppl. B 11 *ἠιδεναι* P 12 *τ* in *αὐτοῦ* l. suppl. R *οἶμαι* Kn. 13 *ἀπολογία* R, *ἀπολόγημα* Reinach, W cf. Isocr. XI, 44 14 suppl. B 16 *τόδ'* Kn. sec. de Ricci. litterarum *τ* et *δ* vestigia legi. *ἅμα* B W, *δήπουθεν* D R 17 suppl. B [*ταῦ τ[α]* W spatium *ταυ* litteris vix videtur sufficere *οὐδὲ* V 18 ita B D R; *ταῦτα πῶς δίκ.* W, *ταῦ|τά γ' οὐ δίκ.* Kn.

δεις ὦ Ἀθηνό]γ̣ε̣νε̣ς̣ ὀφείλοντα Μ[ί̣δ̣α̣ν̣] τ̣ὰ̣
χρήματα ταῦτ̣α̣], οἶ̣μαι πᾶσιν εἶναι δῆλ[ον ἐξ
ἄλλων τε πολ]λ̣ῶν καὶ ἐκ τοῦ αἰτεῖν [σε τὸν
Νίκωνα ὑπὲρ ἐ]μοῦ ἐγγυητ[ή]ν, εἰ̣. . . . .
. . . . τ]ὰ χρέα ὄντα ἱκανὸ̣[ν. . . . .
21 *. . . . . νο. οὐ μὲν δὴ ἐγὼ. . . . .*
. . . . τῶ̣ι] λ̣όγωι σοῦ τούτ̣[ωι. . .
. . . . ο̣ς καὶ οὐκ εἰλ̣. . . . .
. . . . νος καὶ τωι. . . . .
. . . . τ]ουτονὶ τὸν τ[ρόπον.
X *ε]ἰ σὺ μὲν διὰ τὸ μὴ εἰδέναι μὴ προεῖπάς*
μο]ι πάντα τὰ χρέα, ἐγὼ δὲ ὅσα σου ἤκουσα
τα[ῦ]τα μόνον οἰόμενος εἶναι τὰς συνθή-
κας ἐθέμην, πότερος δίκαι[ό]ς ἐστιν ἐκτεῖ-
σα]ι; ὁ ὕσ[τ]ερος πριάμενος ἢ [ὁ π̣]ά̣λαι κεκτη-
μένος, ὅτ̣' ἐδανείζετο; ἐγὼ μὲν γὰρ οἴο-

---

19 sq. ΜΙ\\\\¯/ l. librarius ΜΙΔΑ videtur scripsisse. *Μίδαν* edd. *τὰ χρήματα ταῦτα* B *τὰ πολλὰ ταῦτα* Kn. **20** *δηλ[ότατον ἔκ τε τῶν ἄλλων* R, *δῆλ[ον* (ita et. D) *ἔκ τε πολλῶν ἄ.* W, *ἐξ ἄ. τε πολλῶν* B **21** *αἰτ. Νίκωνα Κηφισέα μετ' ἐ]μοῦ ἐγγ. ε[ἶναι* W *εγγυηιτ.ν* P, cum spatio vacuo non magno post *ν* *αἰτ. σε τ.* V. *ὑπὲρ ἐμοῦ ἐγγυητήν,* B coll. or. III, col. 26, 5 **23—24** malui locum integrum relinquere quam tentare incertis supplementis. *εἰ[δότα | οὐκ ἄν με πρὸς τ]ὰ χρέα ὄντα ἱκανὸ[ν μό|νον ἄνευ ἐκεί]νου* B *εἰ γὰρ ἔμ' εἶδες* (s. *ἑώρας*) *πρὸς τὰ χρ. ὄ. ἱκ., τί προσέγραψας ἐκεῖνον;* E. Bruhn *ε[ἰ γὰρ μὴ ἤιδεις πολλὰ τ]ὰ χρέα ὄντα, ἱκανὸ[ς ἂν ἦν ἐγὼ ἐγγεγραμμέ]νος* Th. **24** sq. *οὐ μὲν δὴ ἐγώ, ἀλλὰ ὁμόσε βούλομαι τῶι λό]γωι σου τού[τωι ἐλθεῖν* R[1] (B) ex Harpocr. s. v. *ὁμόσε ἰέναι.* qui ex Hyperidis or. c. Athen. affert: *ἀλλ' ὁμόσε β. τῷ λόγῳ* (om. *σου*) *τούτῳ ἐλθεῖν* (= *παραβαλέσθαι, μὴ στρέφεσθαι μηδὲ φεύγειν*) D. ap. R[2]: *οὐ μὲν δὴ ἐγὼ μαχοῦμαι νῦν τῷ λόγῳ κτέ.*, quem sequitur Th, nisi quod scribit *μάχεσθαι βούλομαι* pro *μαχοῦμαι νῦν* **26** sq. *ὡς δὴ ἀγνοοῦντο]ς καὶ οὐκ εἰδ̣[ότος | τίς τί ἔτυχεν καταθέμε]νος καὶ τῶ[ν χρεῶν. . .| ἕκαστον, σκοπῶμεν τ. τ. τ.* B alii alia.

Col. X. **1** *εἰ δὲ]* W Kn. *εἰ* B **2** *μοι* D R **6** *ὅσ'* W *ὅ[τ']* B *τ̣* l.

μαι σέ. εἰ δ' ἄρ' ἀντιλέγομεν περὶ τούτου, διαιτητὴς ἡμῖν γενέσθω ὁ νόμος, ὃν οὐχ οἱ ἐρῶντε[ς ο]ὐδ' οἱ ἐπιβουλεύοντες τοῖς ἀλλ]οτρίοις ἔθεσαν ἀλλ' ὁ δημοτικώτα-
22 τος] Σόλων· ὃς εἰδὼς ὅτι πολλαὶ ὠναὶ γίγνον]ται ἐν τῇ πόλει, ἔθηκε νόμον δίκαιον, ὡς] παρὰ πάντων ὁμολογ[ε]ῖται, τὰς ζημίας ἃς ἂν] ἐργάσωνται οἱ οἰκέται καὶ τὰ ἀδικήμ]ατα διαλύειν τὸν δεσπότην παρ' ὧι ἂν ἐργάσ]ωνται οἱ οἰκέται. εἰκότως· καὶ γὰρ ἐάν τι ἀγ]αθὸν πράξηι ἢ ἐργα[σ]ίαν εὕρ[ηι] ὁ ο[ἰκέτης, το]ῦ [κ]εκτημένου αὐ[τ]ὸν γ[ίγ]νετ[αι. σὺ δὲ τὸν] νόμον ἀφεὶς περὶ συνθ[ηκῶν παραβαιν]ομένων διαλέγῃ. καὶ ὁ [μὲν Σόλων οὐδ' ὃ] δικαίως ἔγραφεν ψήφ[ισμά τις τοῦ νόμου] οἴεται δεῖν κυριώ[τ]ε[ρον εἶναι· σὺ δὲ καὶ τ]ὰς ἀδίκους συνθ[ήκας ἀξιοῖς κρα-
23 τεῖν πάντων] τῶν νόμων. Καὶ π[ρὸς τούτοις ὦ ἄνδρες δικασταὶ τῶ τε πατ[ρὶ τῶι ἐμῶι καὶ

---

7 *αρατι* P *ν* a manu altera suprascr. **11** ΗΔΟΝΑΙ P quod deletis litteris ΗΔΟ et suprascripta littera Ω ab eadem manu correctum est **12** *γίγνονται* B W **14** *ἃς ἂν* B W *ἐὰν* R **15** *ἀναλώματα* R *ἁμαρτήματα* W quod spatium excedit. probatur a Partsch, Griech. Bürgschaftsrecht p. 136[1] ΔΙΑΛΕΙΝ P (Υ suprascr.) ΕΝΩΙ P corr. manus altera **16** *ἐργαζ]ωνται* R, corr. W **17** *ἐάν τις* R, *κἄν τι* D, *ἐάν τι* W *εὕρ[ηι] ὁ ο[ἰκέτης]* B **19** *σὺ μέντοι τὸν* D, *σὺ δὲ τὸν* B **20** *παραβαινομένων* D, *παρακρουομ.* W **20** sq. *καὶ ὁ μ. Σόλων οὐδ' εἴ τις...ν. οὐδενὸς νόμου...εἶναι* B W, cf. Dem. 23, 87 ϽΔΙΚΑΙΩϹ l. ὃ Kn. *τις τῶν γε νόμων* Kn. *τοῦ νόμου* scripsi coll. Andoc. I, 87 (89 **23—24** *σὺ δὲ οἴει τὰς ἀδ. συνθ. δεῖν κρατεῖν* B (*πάντων τ. ν.* R[1]) post *νόμων* spat. vac. est. Pergit R[1] (W) *καὶ π[άντων τῶν δι]καί[ων.* Exstat hoc alterum *και* (et *η* v. 25 extr. in frg. parvulo, quod minime cum hac col. cohaeret *καὶ πρ. τούτοις* B **25** sq. suppl. B

τοῖς ἄλλοις ἐπιτ]ηδείοις ἔλ[εγεν, ὡς. . . .
. . . . ἐθέλ. . . . .
. . . . δ]ωρεὰν. . . . .
XI κε. ., τὸν δὲ Μίδαν κελεύσ[α]ς ἐᾶν αὐτῶι
καὶ μὴ ὠνεῖσθαι, ἐμὲ δ' οὐκ ἐθέλειν, ἀλλὰ βού-
λεσθαι πάντας πρίασθαι. καὶ ταῦτα καὶ
πρὸς ὑμᾶς αὐτόν φασιν μέλλει<ν> λέγειν, ἵνα
δὴ δοκοίη μέτριος εἶναι, ὥσ[πε]ρ πρὸς ἠλιθί-
ους τινὰς διαλεξόμενος καὶ οὐκ αἰσθησο-
24 μένους τὴν τούτου ἀναίδ[εια]ν. τὸ δὲ γε-
νόμενον δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσα[ι· φαν]ήσεται
[γ]ὰρ ἀκόλουθον ὂν τῆι ἄλλη[ι α]ὐτῶν ἐπιβο[υ-
λῆι.] τὸν μὲν γὰρ παῖδα, ὅνπ[ερ ἀρ]τίως εἶπο[ν, ἔ-
πε]μπέ μοι λέγοντα, ὅτι οὐκ [ἂν συ]νείη μ[οι, εἰ
μὴ λ]ύσομαι αὐτοῦ τὸν πα[τέ]ρα καὶ τὸν [ἀ-
δελφ]όν. ἤδη δ' ἐμοῦ ὡμολ[ογη]κότος [αὐ-
τῶν κα]ταθήσειν τριῶν ὄν[τω]ν τὸ ἀρ[γύ-
ριον, προ]σελθὼν ὁ Ἀ[θ]ηνογ[έ]νης πρός [τι-
νας τῶν] φίλων τῶν ἐμῶν, '[τί] βού[λ]ετ[αι',
ἔφη, ''Επ]ικράτης πράγματα ἔχειν, [ὧι ἔξ-
εστι λα]βόντι τὸν παῖδα [χρ]ῆσθ[αι. . . .
25 . . . . . .τὴν μὲν συκοφα[ντίαν. . . . . . .

---

26 sq. sensus est (D): dictitabat se mihi alterum filium gratis tradere voluisse 27 ἐθέλοι B

Col. XI. 1 διοι κε[ῖν R ΚΕΛΕΥC.ϹΕ\Ν l. κελεύο[ι με] ἐᾶν contra spatium W B Kn. possis etiam supplere: κελεύσ[ει]ς 4 μέλλει<ν> W 11 ΟΥΚ. . . .ΙΙΕΙΗΙΝ. . . . P οὐκ ἂν συνείη μοι B 12 |. . .ΥϹΟΜΑΙ l. itaque εἰ μὴ λύσομαι scripsi. ἂν | μὴ ὠνῶμαι W Kn. B ἀ|δελφόν W 13 τῶν παίδων D R ἀντ' αὐτῶν W Kn. αὐτῶν B sec. spatium 14 ὄν[τω]ν B Kn. τὸ ἀργύριον R B 15 τινας D 16 sq. ἐβούλετο D Kn. ὡς ὢν ἐπικράτης πρ. ἔ. D R γενόμενος ἐπ. πρ. ἔ. Kn. quae dedi, supplevit B 18 post χρῆσθαι addit ὅτι ἂν ἐθέλῃι H

. . . . . ἐ]ποιεῖτο, τῶι δὲ λ. . . . .
. . . . . . ἀ]δικημάτων κα. . . . .
. . . . . ἐπ]ίστευσα [ὡ]ς ἐγ[ὼ. . . . .
. . . . . τὸ]ν μὲν παῖδα δι. . . . .
. . . . ν οὐκ ἤθελο[ν. . . . .
. . . . γοῦν τετ[ταράκοντα μνᾶς
. . . . πέν]τε τάλα[ντα. . . . .
. . . . δ. . . . ο. . . . .

(deesse videtur unus versus.) [οὔτε

26 μυροπώλη]ς εἰμὶ οὔτ' ἄλλην τέχνην ἐργάζο[μαι, ἀλ]λ' ἅπερ ὁ πατήρ μοι ἔδωκεν χωρία. . . . τ[α]ῦτα γεωργῶ, πρ[ὸς] δὲ τού τ]ων ε[ἰς τὴν] ὠνὴν ἐνεσείσθην. πότερα γὰρ εἰκός ἐσ]τιν ὦ Ἀθηνόγενες ἐμὲ τῆς σῆ[ς τέχνης ἐπιθ]υμῆσαι, ἧς οὐ[κ] ἤμην ἔμπειρος, ἢ σὲ καὶ τ]ὴν ἑταίραν τοῖς [ἐ]μοῖς ἐπιβουλεῦσαι]; ἐγὼ μὲν γὰρ οἴομαι ὑμᾶς. Διόπερ ὦ ἄνδρες] δικασταὶ ἐμοὶ μὲν ἂν εἰ- XII

21 sq. de fragmento aliquo a Blassio hoc loco falso inserto v. p. 84. 25 sq. τετт. μνᾶς et πέντε τάλ. προσαπολέσαι D

Col. XII. Non est certus conexus huic columnae cum col. XI, nullam tamen intercidisse puto columnam. Composuit hanc columnam Dielsius e duobus fragmentis, quorum alterum (A) habet medias partes versuum 1—12, alterum (B) extremos v. 1—11 cum parte col. XIII. 1 οὔτε μ. D R οὔτε | γὰρ prop. Kn. 2 sq. novum fragmentum huc rettulit de Ricci, cuius sunt hae litterae: γαζο (2) χωρια (3) ωνε (4) 2 ἐργάζομαι recte suppleverat B 3 . . . . . ειτη legit Kn. . . . . . μιτη de Ricci. Charta ita discissa est, ut versus in duas partes dividatur, quarum superior paululum dextrorsum declinavit. Quodsi recte compositas has partes tibi finxeris, habebis haec: . . . . ⁻. ꓦTA; inde supplevi. ΠΡ. . ΔΕΤΟΥ l. πρὸς δὲ τούτων Kn. 4 εἰς τὴν ὠνὴν R 5 νὴ Δία εἰκός ἐστιν W γὰρ εἰκός B 6 τέχνης W ἐργασίας R ΟΥ. ·ΙΜΗΝ l. οὐκ ἤμην de Ricci 7 ἢ σὲ καὶ τὴν ἑ. W ἐπιβουλεῦσαι D 8 sq. incipit epilogus. ΥΜΑϹ·ΔΙ P διόπερ — ἔχοιτε suppl. B coll. or. I, col. 22, 6 διὰ ταῦτ' Kn.

κότως συγγνώ]μην ἔχοιτ' [ἀ]πα[τη]θῆναι ....καὶ ἀτυχῆσαι τ[οιού]τω[ι ἀνθρώπωι περ]ιπεσόντα, Ἀθην[ογένει δὲ]... (desunt vss. XVI)

27 XIII ενε[........π]άντα ἐμοὶ εἶναι, τὰ δὲ τῆς ἀπάτ[ης κέρδη αὐτ]ῶι· καὶ τὸν μὲν Μίδαν τὸν τολ............ξαι, ὃν ἄκων φησὶν ἀ[πο]λῦσαι, τοῦτ[ον.......λα]βεῖν· τοῦ δὲ παιδός, [ὃν] τότε προῖκ[ά μοί φησιν] διδόναι, νῦν αὐτ[ὸν λ]αβεῖν ἀργύρ[ιον πολὺ πλε]ῖον τῆς ἀξίας, οὐχ ὥ[σ]τε ἐμὸν ε[ἶ]ναι, ἀλλ' ὥστε ὑφ' ὑμῶν] τῆι ψήφω[ι] ἐλεύθερον ἀφ[ίεσθαι. αὐτὸς μέ]ντοι οὐκ ἀξιῶ πρὸς [τοῖς ἄλλοις καὶ ἀτι]μωθῆνα[ι ὑ]π' Ἀθη-

10 ΕΧΟΙ Ν‾/..ΙΘΗΝΑΙ l. ἔχοιτ' ἀπατηθῆναι ὑπ' Ἀντιγόνας de Ricci 11 sq. τούτωι τῶι πανούργωι ἐπιπεσ. R (περιπ. D, ἐμπεσ. W) τοιούτωι | ἀνθρώπωι περ. B 13 δὲ ὀργίζοισθε ci. H agglutinatum est fragmento A aliud, quod reliquias v. 14 sq. exhibere videtur (a): — ος χρησάμενο[ς — | απεπραγμενο (τ]ὰ πεπραγμέν[α B. Praeterea exstant haec fort. huius columnae fragmenta: (b) — αντησο (ὁ συκοφάντης?) — | — λεν ἐν ἄλλοι[ς — — ταῦ]τα πέπονθεν τ — | — ων ἀναλωμ[άτων (R) — | — deest versus unus | — αλυσιτ[ελ — | — ὀ]φείλουσ[ι — | — ὁπότε ἀπέλυσεν — | — ὦ ἄνδ]ρες δικασταὶ [ο]ὐδεὶς ὑ[μῶν] — litterae υδεισυ exstant in fragmento hic agglutinato, quod hasce continet litteras: — .υδεισυ | — γὰρ τοῦ | — καν | — | — | — ε. | — τυ | — σαν | — λφ et sequentis columnae versuum initia haec: ιδια (cum paragr.) επιμ, (deesse videntur quattuor versuum initia) δοσκλ, ατουμ, ..λω, τ — Huius fragmenti versuum fines B per errorem columnae XII versibus 21—26 inseruit. Denique extremae alicuius col. est frg. hoc: — μεντα —.

Col. XIII constat ex duobus fragmentis, quorum alterum (A) cohaerens cum XII B continet initia vss. 1—11, alterum (B), quod reliqua habet, cohaeret cum XIV. 2 suppl. R 3 πολ vel τολ P 4 τοῦ[τον R συγχωρῶ λαβεῖν B 5 πρ. ἔφασκε δ. R πρ. μοι ἔφη διδ. Kn. μοί φησιν B αὐτὸν B 6 πλέ]ον H B litteram ι legi τῆς ἀξίας D 7 ἐξ[ῆς εἶναι, ἀλλ' ὥστε ὁμ]οῦ τῆι ψ. D; W litt. fere sextam ante ΤΗΙ vidit Φ (vel Ψ) fuisse; unde supplevit B litterarum φ et ων vestigia l. 8 ἀφεθῆναι D, id. ἐγὼ μέντοι (αὐτὸς B) ἀ]ξιωι P 9 suppl. B (ἀτιμωθ. W). cf. Dem. 27, 67 sq.

28 *νογέν|ους. καὶ γὰρ ἂν| δεινὸν [συ]μβαί-*
νοι μ[οι ὦ ἄνδρες δικασ]ταί, εἰ μ...τος
............εισ..ον ἥμαρτο[ν]...διε
.........κοσ....μία δὲ κ....ον
.... ιος [ἠδί]κηκεν ο....ρε
................ἀ]δικήσαντ......
................τ]ιμήματι δι.....
...................ται πολιτ.....
..................νος ἐνίοτε.....

(desunt vss. X)

29 *μώτατοι τῶν μετοίκων ἀφυ[λάκτως ἔρ* XIV
χεσθαι. ἐν δὲ τῶι πολέμωι τῶι πρ[ὸ]ς Φ[ί-
λι⟨π⟩πον μικρὸν πρὸ τῆς μάχης ἀπέ[λιπε τ]ὴν
πόλ[ι]ν, καὶ μεθ' ὑμῶν μὲν οὐ συνεστρατεύ-
σ[ατ]ο εἰς Χαιρώνεια[ν], ἐξώικησε δὲ εἰς Τ[ροι-
ζῆνα, παρὰ τὸν νό[μ]ον ὃς κελεύει ἔν[δειξιν
[εἶναι] καὶ ἀπαγωγὴν τοῦ ἐξοικήσαντος [ἐν
τῶι πολέμωι, ἐὰν π[ά]λιν ἔλθηι. καὶ τα[ῦτα ἐποί-
ει τ[ὴ]ν μὲν ἐκείνω[ν] πόλιν ὡς ἔοικ[ε περιέ
σε[σθ]αι ὑπολαμβ[άνω]ν, τῆς δ' ἡμε[τέρας θά-
να[το]ν καταγνο[ύς]. καὶ τὰς θυγα[τέρας ἐν
τῆι παρ' ὑμῖν εὐδαι[μον]ίαι ἐκθρ[έ]ψα[ς.....

---

10 *λίαν γὰρ ἂν* D *καὶ γὰρ ἂν* Fu. coll. e. g. Lys. 3, 43 11 suppl. R 12–14 litterae *εις* (12) *κος* (13) *ιος* (14) exstant in frgm. non adhaerenti 13 *ιαδεκ* R W *μ* l. 14 extr. *θ' ε* R, *θε* W *ρε* l. 15 *δικησας π* R W *δικησαντ* l. 18 *νος ἐγὼ οτ* B *νος ἐνιοτε* l.

Col. XIV. 1 *ἀπολε]μώτατοι* D *χρησι]μώτατοι* V littera ante ω aut *μ* fuit aut *ν* aut *π* *ἀφίκο[ντο ἐπὶ τὸ μάχεσθαι* contra spatium R *ἀφύλακτοι ἕπεσθαι* D *υ[λ* l. 2 ΠΡ.C.Φ.|ΝΙΠΟΝ *πρὸς Φίλιπ|πον* B Kn. 3 ΑΠΕΝ.ΤΟΙΗΝ (ω) P *ἀπέλιπε τὴν π.* R W 5 ΕΞΟΙΚ P 9 *περιέσ.* W *περιποιήσεσθαι* D R 10 sq. suppl. B coll. or. IV, c. 5, 8 sq. 11 sq. *θυγα......*|ΤΗΙΠΑΡΥΜΙΝΕΥΔΑΙ ..ΙΙΑΙ l. suppl. V 12 sq. *ἐκθρέψαι οὐκ | ἀξιῶν ἐξέδωκεν Ἄργοσδε, πάλιν ἥκων τὴν ἐργασίαν ἐργασόμενος* V *οὐκ ἐν τῇ..... ἐκθρέψαι ἠξίου, ἀλλ' ἐξέδωκεν αὐτάς, ὡς πάλιν* Kn.

30 . . . . ἐξέδωκε̣ . . δ̣ . . . . . ὡ̣ς πάλιν η . . . . . .
σ̣π̣ . . ἐργασόμε[νος, ἐπ]εὶ εἰρήνη γέ[γονεν·
τ̣[αῦ]τα γὰρ ὑμ̣ῖ̣[ν . . . .]ασιν οἱ χρησ . . . . . .
. . . ο]ὗτοι π̣ρι . . . . . . τῆι εἰρήνηι τ̣ . . . .
. . . . ρ̣πων̣ . . . . ἐν το̣ῖ̣[ς] κ̣ιν[δύνοις . .
. . . . ρ̣ιπ̣ . . . . μὲν ἐ[ν] Πλατα[ιαῖς . . .
. . . . δήσαντες ο . . . .
. . . . Ἀθη]νογ[ένη]ς̣ π . . . .
. . . . χειν . . . νω . . . .
. . . . το . . . . υθ . . . .
(desunt v. VI) . . . . [τὰς

XV κοινὰ[ς] τῆς πόλεως συνθήκας παραβάς, ταῖς ἰδίαις πρὸς ἐμὲ ἰσχυρίζεται, ὥσπερ ἄν τινα πεισθέντα, ὡς ὁ τῶν πρὸς ὑμᾶς δικαί̣ων καταφρονήσας, οὗτος ἂν τῶν πρὸς ἐ-
31 μὲ] ἐφρόντιζεν. ὃς οὕτω πονηρός ἐστι καὶ πανταχοῦ ὅμοιος, ὥστε καὶ εἰς Τροιζῆ̣να ἐλθὼν καὶ ποιησαμένων αὐτὸν Τροιζηνίων πολίτην ὑποπεσὼν Μνησίαν τὸ]ν Ἀργεῖον καὶ ὑπ' ἐκείνου κατασ[τα]θεὶς ἄρχω]ν ἐξέβαλεν τοὺς πολίτας ἐκ τῆς πόλ]ε̣ως, ὡς ὑμῖν αὐτοὶ μαρτυρήσουσιν· ἐ]ν̣θ̣άδε γὰρ φεύγουσιν. καὶ ὑμεῖς μὲν ὦ ἄνδρ[ε]ς δικασταὶ ἐκπ[ε]σόντας αὐτοὺς ὑ̣πεδέξ]ασθε, καὶ πολίτας ἐποιήσασθε, καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν πάντ̣ω̣ν μετέδοτε, ἀ-

13 πάλιν ἥκων W, τὴν ἐργασίαν ἐργ. D 15 ¯. .¯A l. ταῦτα Kn. 17 ἐν τοῖς κιν[δύνοις R 18 ἐν Πλατ. R

Col. XV. 2 TAC P ἰδίαις ⟨ταῖς⟩ Kn. 3 ι in δικαίων l. 5 ἐμὲ D R, ἔμ' W ουτωι P 8 Μνησίᾳ τῷ Ἀργείῳ D, sed v. Aristoph. Eq. 47 10 πολειτας P

προμνημονεύσαντες τὴν εὐεργεσίαν τὴ[ν πρὸς τὸν βάρβαρον δι' ἐτῶν πλει[ό]νων ἢ πε]ντήκοντα κ[αὶ] ἑκατόν, καὶ οἰόμενοι δεῖν] τοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις ὑμῖν χ[ρ]ησίμους γενομένους, τούτο[υ]ς ἀτυχοῦντ[ας π]ερι[ποιη

32 θῆναι] ὑφ' ὑμῶν· οὗτος δὲ ὁ μιαρός, [ὁ] ἀφεὶς ὑμᾶς κἀ[κεῖ ἐγγραφ[εί]ς, οὔτε τῆς πολ[ι]τεί[ας οὔτε τοῦ ἤθο]υς τῆς [π]όλεως [ο]ὐδὲν [ἐ]πιτήδευεν ἄξι]ον, ἀλ[λ' οὕτ]ως ὠμῶς τοῖς ὑπο[δεξαμένοις α]ὐτὸν [ἐχρ]ήσατο, ὥστε [μ]ετα ....το ἐν τῆι ἐκκλησία[ι...... ....κατὰ τοῦτ[ο........ι

(deest versus unus)

XVI

33 ραν δεδ[ιὼς.....]ιν κατέφ[υγ]εν. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέ[γω, ἀνα]γνώσεται ὑμῖν πρῶτον μὲν τὸν νό[μ]ον, [ὃς] οὐκ ἐᾶι τοὺς μετοίκους ἐξοι[κεῖ]ν ἐ[ν τῶι π]ολέμωι, ἔπειτα τὴν Τροιζη[νίων] μαρ[τυ]ρίαν, πρὸς δὲ τούτοις τὸ τῶν [Τροιζηνίω]ν ψήφισμα, ὃ ἐψηφίσαν-

18 prius ι in οἰόμενοι superscriptum 20 ΤΥΧΟΥΝΤ..ΙC ΡΙ....| l. χαρισθῆναι R κουφισθῆναι W σωθῆναι H 21 [ὁ] ἀφ. D 22 ὑμᾶς καὶ ἐκεῖ R κἀκεῖ B πολιτείας| sine uncis R W 23 ....ΥCΤΗΓ.ΟΛΕΩC.ΥΔΕΝ.ΠΕΤ.Ι legi et supplevi coll. e. g. Dem. 20, 14 22, 64 24, 170 οὔτε ἄντικρυς τῆς D, οὔτε τοῦ πλήθους τῆς W, adversante spatio. οὐδέν[α] πεφύλαχε νόμον D, οὐδὲν πεφρόντικε πλέον W, οὐδὲν [ἔ]τι ἐποιεῖτο λόγον Kn. οὐδὲν ἀπεδείξατο ἄξιον B 24 ὅμως P ω a manu secunda suprascriptum ὑποδεξαμένοις B

Col. XVI. 1 [τὴν ὑμετέραν [δ]εδιὼ[ς τιμωρία]ν ἀπ[έ]στ[η]σεν R; ΙΝΚΝΤΕΦΙ.ΕΝ legisse mihi videor 2 ΤΑΛΗΘΗ P οτι supra versum additum est; ταῦτα ὅτι ἀληθῆ W 3 Columna discissa est in duas partes, quae nunc nimis distractae sunt. fragmentum, quod continet litteras Ρ (3) ΩΙΑ (4) Τ (5) falso hic insertum est ὅσπερ secundum fragmentum W D R, corr. B 6 [Τρ. αὐτῶν] advers. spat. R, corr. B litterarum τ, ο, ω satis certa vestigia l.

τ̣[ο τῆι πόλει τῆ̣ι̣ ὑμ̣]ετέραι, δι' ὃ ὑμεῖς αὐτοὺς
ὑπέδεξασθε] καὶ [π̣]ολίτας ἐποιήσασθε. ἀνά-
γνωθι].

[ΝΟΜΟΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. [ΨΗΦΙΣΜΑ].

34 *Λα[βὲ δή μοι καὶ τὴ]ν τοῦ κηδ[ε̣στ̣]οῦ αὐτοῦ*
μ[α̣ρτυρίαν . . . . .]μεν οὐσ̣ια . . . . ιλατ̣ . . .
πα[. . . . . κα]ταλειφ[θέ̣ν̣τ̣ . . . . .]ν̣ . . .
ἀδ[. . . . . ἐ̣]ξῆς πα . . . ω̣ . . . . ε̣α̣ . . .
π̣ρ̣ . . . . ν̣ Ἀντιγ[ό̣ν̣ . . . .
ε . . . . μαρτ[υρ . . . .
35 (desunt vss. X) . . . . *[πρα-*
XVII *χθέντα, καὶ ὃν [τρ]όπον ἐ[πιβεβούλευκέν*
μοι Ἀθηνογένης, καὶ ὡς ὑμῖ[ν̣ π̣ροσενήνεκ-
ται. τὸν δὴ καὶ ἰδία[ι] πονηρὸν [καὶ τῆς πόλε-
ως τὴν σωτηρίαν ἀπελπίσαν[τα καὶ ὑμᾶς
ἐγκαταλιπόντα καὶ παρ' οὓς ἐξ[ώικησεν
ἀναστάτους ποιήσαντα, [τ̣οῦτον ὑμεῖς συν-
36 *ειληφότες οὐ κολάσ̣ετε; κ[αὶ ἐγὼ ὦ ἄνδρες*
δ̣[ι]κ̣α̣σ̣ταὶ δέομαι ὑμῶν [καὶ ἀντιβολῶ ἐλε-

---

7 ita D litterarum *ηι* et *μ* vestigia l. **11** *λ. μοι νῦν καὶ τὴν* R *δή μοι* B **12** sq. B praecedentibus aliis sic restituere conatus est: *ὃς δύο μὲν οὐσίας φησὶ λαβεῖν, πατρῷιά τε καταλειφθέντα καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ταῦτα δὲ ἐξῆς πάνθ' ὡς ἐλάμβανεν πρὸς τὴν ἑταίραν Ἀ. ἀναλῶσαι.*

Col. XVII. **1** suppl. W *ἐπεβεβουλεύκει ἐ]μοί* R **2** *προδότης ἑώραται* R, *εἴληπται* Fu., *εὕρηται* W D *προσενήνεκται* Sudhaus cf. or. I, 30, 7 **3** *δηι* P *καὶ τ. πόλε]ως* B R W **4** *αφ̄ελπ.* P *ὑμᾶς* B R, *τὴν χώραν* W *τὸ κοινόν* Kn. utrumque nimium pro spatio videtur **5** *ἐξ[ώικει τούτους* R, *ἐξ[ώικησεν* B *πολλούς* Kn.; at sec. v. 3 post *ξ* fere 9—10 litt. deesse videntur **6** prius *α* in *ποιησαντα* ex o correctum est *τοῦτον κρινόμενον* W coll. or. IV, c. 7, 22; deesse vid. 13 fere litt. *ὑμεῖς νῦν εἰλ.* B *συν ειλ.* Sudhaus **7** *καὶ ἔγωγ'* D R, *κἄγωγε* Kn. *καὶ ἐγώ* B **8** *[ἐν τῷ παρόντι μὴ περιιδεῖν ἐ]μέ* R *δέομαι ὑμῶν καὶ ἀντιβ.* B coll. or. II, c. 15, 24 *ἐλεῆσαι* H

ῆσαί] με, ἐκεῖνο σκεψαμέ[νους, ὅτι προσή-
κει ἐν τα]ύτηι τῆι δίκηι τ̣. . . . .
. . . . . . .σιν ἐλεεῖν οὐ τὸν φ. . . . .
. . . . . . .ἐὰ]ν̣ ἁλῶι, οὐδὲν πάσχε̣[ιν. . . .
. . . . .δε τοτ̣. .τι παλ. . . . .
. . . . . . .δ' ἂν ἀ̣π̣[οφ]ύ̣γηι μο̣. . . . .
. . . . .ἀπολο]ῦμαι. οὐ γὰρ ἂν δ[υναίμην. . .
. . . . .ν̣ οὐδὲ [π]ολλο̣στ[ὸν μέρος. . .
. . . . .ψ. .ν. . . .α̣ι ἀχο̣. . . . .
. . . . . . .ὦ] ἄνδρ[ες δικ]αστ[αί. . . . .
. . . . . . .υ̣ς ἐξ α̣[ὐτ]ῶν.π. . . . .

(desunt vss. VIII)

---

9 sq. suppl. B *τί ἑκάτερος | ἐν τ. τ. δ. πείσεται* D 10 sq. *ὑμᾶς τὸν ἐπιβεβουλευμένον ἐλεεῖν, οὐ τὸν ἐπιβεβουλευκότα, ὃς ἐὰν ἁλῶι, οὐδὲν πάσχειν μέλλει* B, alii alia, quae cum vestigiis non satis conveniunt 14 sq. *ἐγὼ | δ' ἂν ἀποφύγηι μου τὴν κατηγορίαν ἀπολοῦμαι* D 15 sq. *οὐ γὰρ ἂν δ. τούτων τῶν χρεῶν οὐδὲ πολλοστὸν μέρος* (*π. μ.* D) *ἐκτεῖσαι* B 17 ΑΙ ΑΧΡ l. post *αι* spatium vacuum unius litterae 19 *-μένους ἐξ αὐτῶν* B

VI.

[ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.]

Col. I Τῶν μὲν λόγων τ[ῶν μελλόντων ῥηθήσεσ[θαι ἐπὶ τῶιδε τῶι τάφω[ι περί τε Λεωσθένους τοῦ στ[ρατηγοῦ καὶ περὶ τῶν ἄ[λ̣λων τῶν μετ' ἐκείνου [τετελ]ευτηκότων ἐν τ[ῶι πολ]έμωι, ὡς ἦσαν ἄ̣ν[δρες ἀ]γαθοί, μάρτ̣[υς αὐτὸς ὁ χ]ρόνος ὁ σ......... τ]ῶ̣ι τὰς πρ[άξεις..... ..ς ἀ̣νθρω[π......... .ι̣ν πω κα[λλί......ἑώ̣]ρακε ωι......[ἐν τῶι

Titulus deest in P. Columnam I Blassius composuit ex fragmentis duobus, quorum in priore v. 1—19 et vicesimi duae litterae ΟΓ insunt. in priore frg. neque a dextra neque a sinistra parte margo incolumis servatus est; desunt tamen in principio versuum nonnisi una vel duae litterae. 3 περί] Bab.; περί τε Cb. S 9 μαρτ̣ P μάρτυς ἀκριβὴς ὁ χρόνος Bue. ὁ χρόνος ὁ σύμπας Cb. αὐτὸς ὁ χρόνος Kn. 11 .ΩΙΤΑСΠΡ̣ legi. de littera ρ dubitari non potest. .ΩΙΤΑΟΠΛ Kn, qui litteram ο male formatam et λ dubium esse affirmat. τὰ ὅπλα Kn. τὰς πράξεις Bab. cett. 12 οὐδὲ[ν]ῶ̣ν πω καλλίω B Sed dubito de littera ω. ὧν οὐδεὶς ἄνθρωπος οὐδὲν ἔργον πω κάλλιον καθεόρακεν Bue. 14 .)Ρ̣ΑΚЄΝΩΙ P, deleta littera ν ab eadem manu 10sq. ὁ σ[υνειδὼς ἑαυ|τ]ῶι τὰς πράξεις. [οὐ γάρ | τι]ς ἄνθρω[πος προαίρε[σ]ιν πω κα[λλίω τῆσδε ἑ|όρ. ὧν [ἴσμεν ἐν τῶι | π. α. [παρά τισιν | γεγενη[μένην οὔτε κτέ. Sudhaus 14 sq. Bue. sic restituere conabatur: ὥστε οὐδ' ἐν τῷ παντὶ αἰῶνι νομιστέον γεγενῆσθαι οὔτε ἄνδρας ἀμείνους τῶν τετ. τῶνδε οὔτε πράξεις τῶν ὑπὸ τῶνδε πεπραγμένων ἀξιωτέρας ἐπαινεῖν καὶ μνημονεύειν τοῖς ἔπειτα. διόπερ καὶ μάλιστα κτέ.

π]αντὶ αἰῶ[νι . . . .
γ]εγενη[μέν . . . οὔτε
ἄνδρας [ἀμείνους τῶν
τετελε⟨υ⟩τ[ηκότων
οὔτε πρ[άξεις μεγα-
2 λ]οπρεπεστ[έρας. διὸ
καὶ μάλιστα [πεφόβη-
μαι, μή μοι συμ[βῆι τὸν
λ]όγον ἐλάττ[ω φαί-
ν]εσθαι τῶν ἔρ[γων
τῶν γεγενη[μέ-
νων. πλὴν κατ' [ἐκεῖ-
νό γε πάλι θα[ρρῶ, ὅ-
τι τὰ ὑπ' ἐμοῦ ⟨ἐ⟩κ[λει-
πόμενα ὑμεῖς οἱ [ἀ-
κούοντες προσθή-
σετε· οὐ γὰρ ἐ⟨ν⟩ τοῖς τυ-
χοῦσιν οἱ λόγοι ῥηθή-
σονται, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς
τοῖ⟨ς⟩ μάρτυσι τῶν ⟨ἐκ⟩είνοις

16 γ]εγεννη... de ν littera duplicata cf. v. 25; col. 4, 23 al. 18 ΤΕΤΕΛΕΤ P 19 sq. B cum suppleret: οὔτε πρ[άξεις] π ο μεγαλοπρεπεστέρ[ας. διὸ καὶ μάλιστά γε [φοβοῦμαι, μή μοι συμβῆι κτέ., per errorem hic inseruit fragmentum parvulum, quod continebat hasce litteras: ..π. ιερ ..γε ..ρ. Hoc enim fragmentum temporibus Babingtonis suo loco exstabat, scilicet in col. IV, 10—13, postea demum discissum est. 21 φοβοῦμαι Bab., quod spatio non plane videtur sufficere. Accedit, quod post vocem μάλιστα hastae rectae vestigium parvulum dispicere mihi videbar. πεφόβημαι Herw., coll. Thuc. VII, 67, 3 23 ελαττ[ω P φαίνεσθαι Cb., alii 25 γεγεννη..| P 26 sq. ἐκεῖνο... ὅτι rest. Cb., al. 28 εμουκ... P παραλειπόμενα S, ⟨ἐ⟩κλειπόμενα Sudhaus collatis exemplis quae contulit Schöne ad Plat. Sympos. 188 e 29 υμειν P 31 ΓΑΙ P 33 αυτοι (ς suprascr.) P 34 ΤΩΝΕΙΝΟΙ (C suprascr.) P littera ω deleta et postea rursus suprascripta ἐκείνοις S

3 II π]ẹπραγμένων. Ἄξιον δέ ἐσ]ṭιν ἐπαινεῖν ⟨τ⟩ὴν μὲν πό]ḷ⟨ι⟩ν ἡμῶν ⟨τ⟩ῆς προαιρέσεω̣]ς ἕνεκεν, τὸ προελέσθ]αι ὅμοια καὶ ἔτι σεμνό]τερα καὶ καλλίω τῶν πρότ]ερον αὐτῆι πεπραγμέ]νων, τοὺς δὲ τετελευ]τηκότας τῆς ἀνδρεία]ṣ τῆς ἐν τῶι πολέμωι, τὸ μὴ καταισχῦναι τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς· τὸν δὲ στρατηγὸν Λεωσθένη διὰ ἀμφότερα· τῆς τε γὰρ προαιρέσεως εἰσηγητὴς τῆι πόλει ἐγένετο, καὶ τῆς στρατείας ἡγεμὼν τοῖς πολίταις
4 κατέστη. Περὶ μὲν οὖν τ]ῆς πόλεως διεξιέναι τ]ọ καθ' ἕκαστον ὧν πρότε]ρον πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα̣] ⟨εὐεργέτηκεν⟩ οὔτε ὁ χρόνος ὁ παρὼ]ν ἱκανὸς οὔτε ὁ καιρὸṣ] ἁρμόττων τῷ μακρ]ολογεῖν, οὔτε ῥάιδι-

Col. II. 3 . .ΝΝ legi πόλιν Bab. 6 in fine Π(Ν)Ω P 16 πολι P 18 πολειταις P 21 in καθ' ἕκαστον littera ϑ correcta ex littera τ τὰ καθ' ἕκ. Cb. 22 τωνπροτερω(ο)ν P ⟨πεπραγμένων κατά⟩ add. Bab ⟨ἀνὰ⟩ π. τ. Ἑ. ⟨πεπραγμένων⟩ Cb. ⟨διασωσάντων⟩ Cp. ὧν πρ. ⟨εὐεργέτηκεν⟩ B in ed. I. 23 sq. cf. Isocr. 9, 34 (Fu.)

ον] ἕνα ὄντα τοσαύ-
τας] καὶ τηλικαύτας πρά-
ξεις] ⟨δι⟩ε̣ξελθεῖν καὶ μνη-
μο]νεῦσαι. ἐπὶ κεφαλαί-
ου δ]ὲ̣ οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν
5 *περ]ὶ αὐτῆς· ὥσπερ*
γὰρ] ὁ ἥλιος πᾶσαν
III *τὴν οἰκου̣μ̣[ένη]ν̣ ἐπέρ-*
χεται, τὰ[ς μὲν] ὥ̣ρας δι-
ακρίνων [εἰς τὸ π̣]ρέπον
καὶ καλῶ̣[ς πάντα καθ]ι̣στάς,
τοῖς δὲ σ[ώφροσι καὶ ἐπ̣]ι-
εικέσι τ̣[ῶν ἀνθρώπ]ων
ἐπιμ[ελούμενος κ]α̣ὶ γε-
ν̣[έσεως καὶ τροφῆ]ς καὶ
καρπ]ῶ̣ν κ̣[αὶ τῶν ἄ]λ̣λων
ἁ̣[πά]ντων τῶν ε̣ἰ̣ς τὸν
β[ίο]ν χρησίμων, οὕτως
κα̣[ὶ] ἡ̣ πόλις ἡμῶν διατε-
λε̣[ῖ το]ὺ̣ς μ̣ὲν κακοὺ⟨ς⟩ κολά-
ζο̣[υσα, τοῖς̣] δὲ δικαίο⟨ι⟩ς

---

28 *τ$\overset{α}{ο}$ς* P transfixa littera ο **29** *απελθειν* P, *ἐπελθεῖν* Bab.; *διελθεῖν* S; *διεξελθεῖν* Cb. cf. col. 2, 20 et 3, 30 **30** sq. *κεφαλαίου* Bab. sec. spatium **31** *ωκνησω* P **33** *γὰρ* Bab. ΟΛΙΟ (Η above) ϹΠΑϹΑΝΠΑϹΑΝ P

Col. III. **3** *εἰς τὸ πρέπον* B, quod cum spatio melius videtur convenire quam *κατὰ τ. πρ.* Kn. *π̣* legi *πρεπ$\overset{ν}{ο}$* P **4** suppl. Cb. **5** sq.]ΕΙ|ΪΚΕϹΙΤ̣ P suppl. B *σπουδαίοις* Sitzler lacuna longius **6** suppl. B **7–9** suppl. B **8** *τῆς τροφῆς* B *καὶ τρ.* Herw. *γεν. καὶ ζωῆς* Bue. *αὔξης* pro *ζωῆς* mavult Fu. coll. Plat. Rep. 509 B **9** ϽΝ̣Κ̣ l. **10** *ἁπάντων* Cb. *α̣* l. **13** *κο$\overset{α}{λ}$* P

β[οηθοῦσα], τὸ δὲ ἴσον ἀν-
τὶ τῆς ἀδι]κίας ἅπασιν
ἀπονέμουσα, τ]οῖς δὲ ἰδί-
οις κινδύνοις κα]ὶ δαπά-
ναι[ς κοινὴν ἄδει]αν τοῖς
Ἕλλη[σιν παρασκευ]άζου-
6 σα. [περὶ μὲν οὖ]ν τῶν
κοινῶ[ν ἔργων τῆς πόλ]εως
ὥσπερ [προεῖπον φρά]σαι. . .
. ., πε[ρὶ δὲ Λεωσθέν]ους καὶ
τῶν ἄ[λλων τοὺς λόγ]ους ποι-
ήσομ[αι. νῦ]ν δὲ πόθεν
ἄρξωμα[ι λέγων], ἢ τίνος
πρῶτον μνησθῶ; πότε-
ρα περ[ὶ] τοῦ γένους αὐτῶν
ἑκάστου διεξέλθω; ἀλλ' εὔ-
ηθες εἶναι ὑπολαμβάνω·

15 littera prima vel β vel ρ fuit. τοῖς δὲ δικαίοις βοηθοῦσα Pc. ποιδ in P exstare testatur B. Equidem in rasura distinxisse mihi videor litteras τοδ 16 ἀν|τὶ τῆς πλεονεξίας anon. ap. Bab. ipse legi |. . . . . KIAC ita quidem, ut pro κ etiam σ fuisse possit. unde supplevi 17 in initio fuit vel α vel φ vel σ vel ο; φυλάττουσα B ἀπονέμουσα Kaibel, Stil u. Text der Politeia p. 56 adn. τοῖς δὲ. . . Ἕλλησιν e Lycurg. § 104 B 19 τὴν ἐλευθερίαν pro κοινὴν ἄδ. (Lyc.) mavult Cb. 20 παρασκευάζουσα Bab. 21 περὶ μὲν οὖν Bab. ἀλλὰ περὶ μὲν B. Sed initio litterae π vestigium minutum dispexi, quod cum littera α coniungi non potest. 22 suppl. S T εω (ς superscr.) in fine v. P ante litteram ε in P spatium trium litterarum vacuum relictum est 23 sq. ΩCΠΕΡ¯ . . . . ÇAIAΛI̦ΦΩ P ὥσπερ εἶπον φράσαι χαλεπόν K.; προεῖπον B παραλείπω Bue. παραλείψω M 24 suppl. Bab. 25 τῶν ἄλλων ἤδη τοὺς λόγους Bab.; om. ἤδη S 26 νῦν Bab., ἀπορῶ Cb., B; sed litterae ν certum exstat vestigium: ͷ ποθε (ν superscr.) P 27 λέγων S C λέγειν Cb. λόγων Gr. coll. Dem. 18, 3 Epist. I, 1 28 πρωτον P corr. Cb. coll. Dem. 18, 129; Isocr. 15, 140 30 εκαστῳ P ἑκάστων Pc. B Kn. ἑκάστου Bab. al. cf. [Dem.] 60, 12 31 ιναι (ε superscr.) P

7 τὸ⟨ν⟩ μὲν ⟨γὰρ⟩ ἄλλους τινὰς ἀν-
θρώπους ἐγκωμιάζοντα,
οἳ πολλαχόθεν εἰς μίαν IV
πόλιν συνεληλυθότες
οἰκοῦσι γένος ἴδιον ἕκασ-
τος συνεισενεγκάμενος,
τοῦτον μὲν δεῖ κατ' ἄνδρα
γενεαλογεῖν ἕκαστον·
περὶ δὲ Ἀθηναίων ἀνδρῶν
τοὺ⟨ς⟩ λόγου⟨ς⟩ ποιούμενος, οἷς
ἡ κοινὴ γένεσις α[ὐτόχ]θοσιν
οὖσιν ἀνυπέρβλητ[ον] τὴν
εὐγένειαν ἔχει, πε[ρ]ίεργον
ἡγοῦμαι εἶναι ἰδία[ι τὰ] γένη
8 ἐγκωμιάζειν. ἀλλὰ [πε]ρὶ τῆς
παιδείας αὐτῶν ἐπι[μνη]σθῶ,
καὶ ὡς ἐν πολλῆι σ[ωφρο-
σύνηι παῖδες ὄντ[ες ἐτρά-
φησαν καὶ ἐπαιδε[ύθησαν;
ὅπερ εἰώθασίν [τινες ποι-
εῖν; ἀλλ' οἶμαι π[άντας
εἰδέναι ὅτι τούτο[υ ἕνεκα

32 τὸν μὲν γὰρ Sch. ap. Bab. S τινας correctum ex τινους P. Col. IV. 2 συνσυνελ P 3 ϊδιον P 5 τουτων P corr. Cb. αν^δ^τρα P littera τ transfixa 6 interpunctionis signum in P falso iam post γενεαλογεῖν positum est 8 ποιουμενον in P exstitisse certum est ποιούμενος Cb. τοῦ λόγου ποιουμένου Bs. al. 9 in fine σι^ν^ P 10—13 litterae τ in τον (v. 10), ιερ (v. 11), γε (v. 13), ρ (v. 13) nunc desunt in P conf. adn. ad I, 19sq. 17 επαιδε... P ἐπαιδεύθησαν Bab. 18 ἅπερ B spatium est septem fere litterarum. παιδεύειν SB οἱ ἄλλοι ποιεῖν Lightf. apud Bab. in postscr.; om. οἱ LL παῖδες μαθεῖν Fu. coll. Xen. Cyr. I, 2, 12 19 πάντας Bab. 20 et 21 suppl. S

τοὺ⟨ς⟩ παῖδας παιδεύο[μεν,
ἵνα ἄνδρες ἀγαθοὶ γ[ίγνων-
ται· τοὺς δὲ γεγενημ[ένους
ἐν τῶι πολέμωι ἄνδρ[ας
ὑπερβάλλοντας τῆι ἀ[ρετῆι
πρόδηλόν ἐστιν ὅτι πα[ῖδες
ὄντες καλῶς ἐπαιδε[ύθη-
9 σαν. ἁπλούστατον ο[ὖν ἡ-
γοῦμαι εἶναι τὴν ἐν τ[ῶι
πολέμωι διεξελθεῖν ἀ-
ρετήν, καὶ ὡς πολλῶν ἀ-
γαθῶν αἴτιοι γεγένη⟨ν⟩ται
τῆι πατρίδι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλ-
λησιν. ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἀ-
πὸ τοῦ στρατηγοῦ· καὶ γὰρ δίκαι-
10 ον. Λεωσθένης γὰρ ὁρῶν
τὴν Ἑλλάδα πᾶ[σ]αν τεταπει-
νωμένην καὶ . . . . . ἐπτη-
v χυ]ῖαν, κατεφθαρμένην ὑπὸ
τῶν] δωροδοκούντων παρὰ Φι-
λίπ]που καὶ Ἀλεξάνδρου κατὰ
τῶν] πατρίδων τῶν αὑτῶν,
καὶ τ]ὴν μὲν πόλιν ἡμῶν
δεομέ]νην ἀνδρός, τὴν δ' Ἑλλά-
δα πᾶ]σαν πόλεως, ἥτις προστῆ-

22 ἵνα P γένωνται Bab.; γίνωνται S 23 γεγεννημ... P 24 suppl. C 28 οὖν Cb. S 33 πατριτι P 38 spatium est 5 vel 6 litterarum. καὶ κατεπτηχυῖαν edd. plurimi. δέει κατ. Sandys, φόβῳ κ. Mh., σφόδρα κ. Pc. Sed κατ- ante κατεφθαρμένην non placere recte monet Kn., qui scribit: ὥσπερ ἐπτ. δειλὴν ἐπτηχυῖαν Fu. coll. Lyc. 40 Xen. Cyrop. III 3, 18

Col. V. 2 δωροδονουντων P 6 ολλα P 7 προστην|αι P

ναι δυν]ήσεται τῆς ἡγεμονίας.
ἐπέδ]ωκεν ἑαυτὸν μὲν τῆι
πατρί]δι, τὴν δὲ πόλιν τοῖς Ἕλλη-
11 σ̣[ιν] ε̣ἰς τὴν ἐλευθερίαν· καὶ ξε-
νικὴν μὲν δύναμιν ⟨συ⟩στησά-
μενος, τῆς δὲ πολιτικῆς ἡγε-
μὼν καταστὰς τοὺς πρώτους
ἀντιταξαμένους τῆι τῶν
Ἑλλήνων ἐλευθερίαι Βοι-
ωτοὺς καὶ Μακεδόνας καὶ
Εὐβοέας καὶ τοὺς ἄλλους συμ̣-
μάχους αὐτῶν ἐνίκησε μα-
χόμενος ἐν τῆι Βοιωτίαι.
12 ἐντεῦθεν δ' ἐλθὼν εἰς Πύ-
λας καὶ καταλαβὼν τὰς
πα]ρ̣όδους, δι' ὧν καὶ πρότερον ἐ-
πὶ τ]οὺς Ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐ-
πο]ρεύθησαν, τῆς μὲν ἐπὶ
τὴν] Ἑλλάδα πορείας Ἀντί-
π]α̣τρον ἐκώλυσεν, αὐτὸν δὲ
κα]ταλαβὼν ἐν τοῖς τόποις τού-
τοι]ς καὶ μάχηι νικήσας ἐπολι-
όρ]κει κατακλείσας εἰς Λαμίαν·
13 Θ]ε̣τταλοὺς δὲ καὶ Φωκέας καὶ
Αἰ]τωλοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαν-
τας τοὺς ἐν τῶι τόπωι συμ̣μ̣άχους

8 .....ΗCΕΤΑΙ P δυνήσεται Sch. βουλήσεται Pc. 9 |....ωκενμενεναυτον P ἀπέδωκεν ἑαυτὸν μὲν Bab. ἐπέδωκεν K S Cb. 12 συστησάμενος Bab. 13 πολι^{ς} P 14 πρωτου|σ P 20 μαχομενους littera υ transfixa P 22 καταλαλαβων P 23 litterae ρ vestigium certum dispexi. εἰσόδους Bab.; παρόδους Sp. 33 συμμαχο^{σ}υ P

ἐποιήσατο, καὶ ὧν Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ἀκόντων ἡγούμενοι ἐσεμνύνοντο, τούτων Λεωσθένης ἑκόντων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβεν. συνέβη δ' αὐτῶι τῶν μὲν πραγμάτων ὧν προε[ίλετο κρατῆσαι,
VI τῆς δὲ εἱ[μ̣αρ]μένης οὐχ̣ ἦν
14 περιγενέ[σθαι.] δίκαιον δ' ἐστὶν μὴ μ[όνον] ὧν ἔπραξεν Λεωσθέν[ης ἀε]ὶ χάριν ἔχειν αὐτῶι πρ̣[ώτωι ἀ]λ̣λὰ καὶ τῆς ὕστερον [γενομέν̣]ης μάχης μετὰ τ[ὸ̣ν ἐκείνο]υ θάνατον καὶ τῶν̣ [ἄλλων ἀγ]α̣θῶν τῶν ἐν τῆι σ[τ̣ρατείαι τ]αύτηι συμβάντων̣ [το̣ῖς Ἕλ]λησιν· ἐπὶ γὰρ̣ τοῖς ὑπὸ [Λε]ωσθένους ⟨τε⟩θεῖσιν θεμελίοις οἰκοδομοῦσιν οἱ νῦν τὰς ὕστερον
15 πράξεις. Καὶ μηδεὶς ὑπολάβη με τῶν ἄλλων πολιτῶν μη]δένα λόγον ποιεῖσθαι, ἀλλὰ] Λ̣εωσθένη μό̣ν⟨ον⟩ ἐγκω-

36 ἐσεμνυ^ν^οντο P 38 συν^ε^ηβη littera η transfixa P 40 κρατησαι corr. ex κρατησησ P.

Col VI. 1 τησδεῖ[μ̣ P ουχ̣ην P 4 ΘΕ` . . . . ΙΧΑΡΙΝ P lacuna est vix quattuor litterarum. Λ. ζῶν Kn , quod lacunam videtur excedere. τὴν B[1] coll. Lys. 24, 27 5 ΠΙ . . . . . `ΛΑ legi πρώτωι B 6 γενομένης Bab. 7 τούτου Bab. ἐκείνου M 8 et 9 suppl. Bab. 14 paragraphus per errorem versui 13 supposita est 17 λεωσθενημενεγκω P ἀλλὰ Λ. μόνον S

μιάζ]ειν. συμβαίνει γὰρ
τὸν Λε]ωσθένους ἔπαινον
ἐπὶ ταῖ]ς μάχαις ἐγκώμιον
τῶν ἄλ]λων πολιτῶν εἶναι·
το[ῦ μὲν] γὰρ βουλεύεσθαι
καλ[ῶς ὁ στρα]τηγὸς αἴτιος, τοῦ
δὲ νι[κᾶν μαχ]ομένους οἱ κιν-
δυν[εύειν ἐθ]έλοντες τοῖς σώ-
μασ[ιν· ὥστ]ε ὅταν
ἐπαιν[ῶ τὴν γ]εγονυῖαν νίκην,
ἅμα τ[ῆι Λε]ωσθένους ἡγεμονί-
αι καὶ [τὴν τ]ῶν ἄλλων ἀρετὴν
16 ἐγκωμ[ιάσ]ω. τίς γὰρ οὐ-
κ ἂν δικα[ίως] ἐπαινοίη τῶν
πολιτῶ[ν το]ὺς ἐν τῶιδε τῶι
πολέμω[ι τε]λευτήσαντας, οἳ
τὰς ἑα[υτῶ]ν ψυχὰς ἔδωκαν
ὑπὲρ τῆ[ς τῶ]ν Ἑλλήνων ἐλευ-
θερίας, [φα]νερωτάτην ἀπό-
δειξιν τ[αύτ]ην ἡγούμενοι εἶ-
ναι τοῦ [βούλ]εσθαι τῆι Ἑλλάδι
τὴν] ἐλε[υθερ]ίαν
περιθεῖναι τὸ μαχομ[ένους VII
17 τελευτῆσαι ὑπὲρ αὐτῆ[ς. μ]έ-
γα δ' αὐτοῖς συνεβάλετ[ο εἰ]ς

20 suppl. Bab. 21 καὶ τῶν ἄλλων Bab., quod spatium excedit 27 νυῖαν P 30 ἐγκωμιάζω S ἐγκωμιάσω Stahl, Syntax p. 476 33 ..λευτησαντες littera ε transfixa 34 τασενα...ν P cf. ad col. V, 9 38 ΤΟΥΙ ..ΕϹΘΑΙ l. βούλεσθαι Bab. ad sententiam Fu. confert Simon. 95 B

Col. VII. 1 μαχόμενοι Bab. μαχομένους S 2 αυτω..ε legi; αὐτῆς Bab.

τὸ προθύμως ὑπὲρ τῆς [Ἑλλά̣δος ἀγωνίσασθαι τὸ ἐν τῆ[ι Βοιωτίαι τὴν μάχην τὴν π[ροτέρα̣ν γενέσθαι. ἑώρων γὰ[ρ τὴν μὲν π]ό̣λιν τῶν Θηβαίων οἰκτ[ρῶς ἠφα]ν̣ισμένην ἐξ ἀνθρώπων, [τ̣ὴν δὲ ἀ̣]κρόπολιν αὐτῆς φρουρου[μ̣ένην] ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, τὰ δ̣ὲ σῴ̣ματα τῶν ἐνοικούντων ἐξηνδραποδισμένα, τὴν δὲ χώραν ἄλλους διανεμομένους, ὥστε πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρώμενα αὐτοῖς τὰ δεινὰ ἄοκνον π[αρ]εῖχε τόλμα⟨ν⟩ εἰς τὸ
18 κινδυνεύειν [πρ]οχείρως. ἀλλὰ μὴν τήν γε π[ερὶ Π̣]ύλας καὶ Λαμίαν μάχην γεν̣[ομέν]ην οὐχ ἧττον αὐτοῖς ἔνδο[ξον γεν]έσθαι συμβέβηκεν ἧς [ἐν Βοιω]τοῖς ἠγωνίσαντο, οὐ μόνον [τῶι μαχο]μένους νικᾶν Ἀντίπατρον [κ̣α̣ὶ τοὺς σ]υμμάχους ἀλλὰ καὶ τῶι τόπω[ι, τῶι ἐ]νταυθοῖ γεγενῆσθαι τὴν μ[άχην.] ἀ̣φ̣ικνούμενοι γὰρ οἱ Ἕλλη[νες ἅπα̣]ντες δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς [τὴν Πυ̣λ̣]αίαν

4 πατρίδος Bab. Ἑλλάδος S. litterae α vestigium dispexisse mihi videor 6 πρότερον Bab. πρώτην Cb., quod spatio non sufficit προτέραν S 7 ΕΙΩΡΩΝ P τὴν μὲν πόλιν Bab.; τὴν πόλιν S 10 πολινεξαντησ P ἐξ del. Cb. S 11 τατεσῳ P corr. Cb. S 14 διανενεμημένους Cb. B 17 paragr. per errorem versui 18. supposita est 18 πρὸς Πύλας Bab.; περὶ Π. Cb., alii 20 συνβεβηκει P; corr. Bab. 25 α̣φ̣ legi 25sq. cf. Harpocr. s. v. Πύλαι· ὅτι δὲ δὶς (Sch.: τις codd.) ἐγίγνετο σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς Πύλας, Ὑπ. τε ἐν ἐπιτ. καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ λ´ εἰρήκασιν.

θεωροὶ γενήσοντ|αι
τῶν ἔργων τῶν π[ẹπρα]γμένων
αὐτοῖς· ἅμα γὰρ εἰς τọ̀[ν τό|πον ἀ-
θροισθήσονται καὶ τῇ̣[ς το]ύτων ἀ-
19 ρετῆς μνησθήσοντ[αι. ο]ὐ-
δένẹς γὰρ πώποτε τῶν γεγονότων
οὔτε περὶ καλλιόνων οὔτε πρὸς ἰσ-
χυροτέρους οὔτε μετ' ἐλαττόνων
ἠγωνίσαντο, τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν
καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος ἀλλ' οὐ
τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων
εἶναι κρίνοντες. καὶ τὴν μὲν ἐ-
λευθερίαν εἰς τὸ κο[ι]νὸν πᾶσιν
κατέθεσαν, τὴν δ' εὐδοξίαν ‹τὴν› ἀπὸ
τῶν πράξεων ἴδιον στέφανον
20 τῆι πατρίδ̣[ι περι]έθηκαν. Ἄξιον
τοίνυν συλλογίσασθαι καὶ τί ἂν VIII
συμβῆναι νομίζομεν μὴ κα-
τὰ τρόπον τούτων ἀγωνισα-
μένων. ἆρ' οὐκ ἂν ἑνὸς μὲν δεσ-
πότου τὴν οἰκουμένην ὑπήκο-
ον ἅπασαν εἶναι, νόμωι δὲ τῶι
τούτου τρόπωι ἐξ ἀνάγκης χρῆσ-

28 θεωροιγενησον[ταικάι]ṭῆστὸν P: aberraverunt scribentis oculi ad v. 31 αθροισθησονταικαιτηστον 30 ЄΙCΤC. . .ΠΟΝΑΡ correcta littera ρ ex ν P 33 δενος P: corr. Bab. 34 καλλειονων P προσϊς ut ϊσχυν 36 38 σωματ$\overset{ν}{ω}$ P 39 εἶναι del. M κρεινοντες P 41 ευ$\overset{δ}{τ}$οξιαν transfixa littera τ P τὴν add. B 42 ϊδιον P 43 περιέθηκαν S Interpunctio proximo demum versui supposita est.
Col. VIII. 2 νομίζοιμεν P corr. K Cb. S: cf. v. 31 3 αγωνιασα P 4 $\overset{σ}{δε}$ P 7 τουτωι P corr. Bab.

θαι τὴν Ἑλλάδα; συνελόντα δ' εἰπεῖν τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν παρ' ἑκάστοις, ὥστε μήτε γυνα<ι>κῶν μήτε παρθένων μήτε παίδων ὕβρ<ε>ις †ἀνεκλείπτους ἑκάστοις καθεστά-

21 *ναι. φανερὸν δ' ἐξ ὧν ἀναγκαζόμεθα καὶ νῦν ἔ[στ]ι· θυσίας μὲν ἀνθρώποις γ[ιγνο]μένας ἐφορᾶν, ἀγάλμ[ατα δὲ] καὶ βωμοὺς καὶ ναοὺς τοῖ[ς μὲν] θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δὲ ἀνθρώ[ποις] ἐπιμελῶς συντελούμενα, καὶ [τ]οὺς <τού>των οἰκέτας ὥσπερ ἥρωας τιμᾶν ἡμᾶς ἀναγκαζομένους.*

22 *ὅπου δὲ τὰ πρὸς <τοὺς> θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀν-*

---

8 ad *συνελόντα* S confert Herod. 3, 82; *συνελόντι* Bab. **11** *δυναμειν̈ισχυειν* P **12** *μετε* P **14** *μηδε* P, quod tuetur Gr. *ἂν ἐκλείπτους* S verbum ignotum est et locus propter intolerabilem eloquendi circuitum valde suspectus. qui vocem *ἀνεκλείπτους* retinent, lacunam statuunt alii post *μηδέ*, alii post *παίδων*, alii post *ὕβρεις*; *μηδε<μίαν φειδὼ γίγνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ> παίδων* Cb.; *μηδὲ π.<αἰδῶ μηδεμίαν ἐπέχειν* (s. *εἶναι*), *ἀλλ'> ὕ.* Schnitzer; *ὕβρεις <ἀνιέναι ποτέ, ἀλλ'> ἀν.* K *ἀπροσδοκήτους* pro *ἀνεκλ.* M **16** *εξτων* P corr. Bab. **17** *μεσθα* P *ἠναγκαζόμεθα* TB Η.ΗΘΥCΙ| P prima littera potest *η* fuisse, quae etiam col. IX, 23 in *ἄνευ τῆς* et col. XIII, 43 in *κοινήν* diphthongo *ει* similis est. potest tamen etiam *ἔστι* Cb. coniungi cum litterarum vestigiis. *ἔτι* K Sp. *ἤδη* S B *ἐᾶν* Caffiaux, Kn., quod a vestigiis alienum **18** *γε[ινο]μενας* P **19** *εφοραν* littera *ν* correcta ex *σ* P **22** et **23** rest. Cb. S **23** *οικητασ* P **25** *προς* (superscr. *υ*) littera *υ* transfixa P *τοὺς* add. Cb. OCΙΑ littera *σ* correcta ex *ι* P

ἥρηται, τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
χρὴ νομίζειν; ἆρ᾿ οὐκ ἂν παν-
τελῶς καταλελύσθαι; ὥστε
ὅσῳ δεινότερα τὰ προ⟨σ⟩δοκώ-
μεν᾿ ἂν γενέσθαι κρίνομεν,
τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων
τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους
23 χρὴ νομίζειν. οὐδεμία γὰρ
στρατεία τὴν ⟨τῶν⟩ στρατευομένων ἀρε-
τὴν ἐνεφάνισεν μᾶλλον τῆς νῦν
γεγενημένης, ἐν ἧι γε παρατάτ-
τεσθαι μὲν ὁσημέραι ἀναγκαῖ-
ον ἦ⟨ν⟩, πλείους δὲ μάχας ἠγωνίσ-
θαι διὰ μιᾶς στρατ[είας] ἢ τοὺς
ἄλλους πάντας πληγὰς λαμ- IX
βάνειν ἐν τῶι παρεληλυ-
θότι χρόνωι. χειμώνων δ᾿ ὑ-
π]ερβολὰς καὶ τῶν καθ᾿ ἡμέ-
ρα]ν ἀναγκαίων ἐνδείας τοσ-
αύ]τας καὶ τηλικαύτας οὕτως
ἐγ]κρατῶς ὑπομεμ⟨ε⟩νηκένα[ι],
ὥσ]τε καὶ τῶι λόγωι χαλεπὸν
24 εἶν]αι φράσαι. τὸν δὴ τοιαύτας
κ]αρτερίας ἀόκνως ὑπομεῖναι

27 πού P δίκαια post ἀνθρώπους add. F B 31 κρινομεν P. corr. K Cb. 34 οδεμια P 35 τῶν add. Bab. 37 τε P em. Bab.
Col. IX. 1 sq. πληγὰς λαμβάνειν] defendit lectionem traditam H comp. Pol. I, 15, 2; II, 32, 3 delet Cb., πληγὰς dittographiam antecedentis πάντας ratus; πάντας συμβαίνει ἐν ⟨παντὶ⟩ τῶι π. χρ. B, quod probat Mh., pro voce πληγὰς reponens πολίτας 2 παρεπαρληλυ P 7 υπερμεμνηκενα. P em. Bab. 10 κρ]ατεριας in P fuisse verisimile est interpungendum fuit non hic sed post φράσαι

τού⟨ς⟩ πολίτας προτρεψάμενον Λεωσθένη, καὶ τοὺς τῶι τοιούτωι στρατηγῶι προθύμως συναγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς παρασχόντας ἆρ' οὐ διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ διὰ τὴν τοῦ ζῆν ἀπόλειψιν ἀτυχεῖς νομιστέον; οἵ τινες θνητοῦ σώματος ἀθάν̣[ατον δόξαν ἐκτήσαντο καὶ διὰ τὴ̣[ν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλ[ευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβαίωσα̣ν̣. φέρει γὰρ πᾶσαν εὐδαιμονίαν †ἡ αὐτονομία. ο⟨ὐ⟩ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλὴν ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ τῶν εὐδαιμόνων, οὐδ' αἰτίαν φοβερὰν εἶναι τοῖς ἐλευθέροις ἀλλ' ἔλεγχον, οὐδ' ἐπὶ τοῖς κολακεύουσιν τοὺς δυνάστας καὶ διαβάλλουσιν τού⟨ς⟩ πολίτας τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλές, ἀλλ' ἐπὶ τῆι τῶν νόμων πίστει

---

11 πολειτας P 12 τοιουτωισ transfixa littera σ P 13 in fine νι^σ P 14 ΑΥΤΟΥϹ P huic versui paragraphus supposita est 15 αρουουδια P 18 ⟨ἀντὶ⟩ θν. σ. C F 19 ἀντεκτήσαντο Mh. 20 ϊδιαν P cf. [Lys.] epit. § 44 23 ανευτησαυτονομειναϲ P Η ex Ei videtur correctum esse, ita ut etiam τις legi possit. ἄνευ τῆς αὐτονομίας S, quod qui probant, in v. 22 ante πᾶσαν aut οὐδὲν (F) addunt aut τί (W); ἔρρει γὰρ πᾶσα εὐδ. Pc. ἐν αὐτῇ sive ἐφ' αὐτῆς αὐτονομία M lacunam in fine versus 22 statuit B equidem cum Gr. vocem ἄνευ ex dittographia ortam scribam commovisse crediderim, ut gen. pro nominativo poneret

23 in fine ανδρ^{οσ} P 23 sq. cf. Stob. Flor. LXXIV, 35: Τοῦ αὐτοῦ (h. e. Ὑπ.) οὐκ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ τῶν ἐλευθέρων 26 de littera σ in fine vs. v. ad X 29 29 πολειτας P πολιτῶν] πολλῶν Cb.

26 γενέσθαι. ὑπὲρ ὧν ἁπάντων οὗτοι πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενοι καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν κινδύνοις τοὺ⟨ς⟩ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων παραιρούμενοι τὸ ζῆν ἀνήλωσαν εἰς τὸ τοὺς ἄλλους

27 καλῶς ζῆν. διὰ τούτους πατέρες ἔνδοξοι, μητέρες περίβλε⟨π⟩τοι τοῖς πολίταις γεγόνασι, ἀδελφαὶ γάμων τῶν προσηκόντων ἐννόμως τετυχήκασι καὶ τεύξονται, παῖδες ἐφόδιον εἰς τὴν πρὸς τὸν δῆμον ε̣[ὔνοιαν τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλότω[ν ἀρετήν, οὐ γὰρ θεμιτὸν X
τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸ⟨ν⟩ βίον ἐκλιπόντας, ἀλλ[ὰ] τῶν τὸ ζῆν ⟨ε⟩ἰς αἰώ[ν]ι̣ον τάξιν μ̣ετηλλα[χό]των ἕξουσιν.

28 εἰ γὰρ [ὁ τοῖ]ς ἄλλοι[ς̣] ὢν ἀνιαρ[ότ]α̣τος θάνατος τούτοις ἀρχηγὸς μ̣εγάλων ἀγαθῶν γέγο-

37 διατουτουτους P 38 περιβλετοι P το correctum videtur ex π. 42 εφο$^{\delta}$τιον P πρὸς τοῦ δῆμον C V εὔνοιαν Cb. 43 απωλωλοτω. P

Col. X. 6 ϊσαιω.ιον P, litteris ιο ex ω correctis; εἰς αἰωνίων Sh., εἰς αἰώνιον S K ad τάξιν cf. [Dem.] 60, 9 εἰς ἀμείνω τ. Cb. B[1] 8 ὁ τοῖς Cb. 9 ΑΝΕΙΡ..ωΤΟϹ P fuit igitur ἀνειρ[ότα̣]τος; ἀνιαρότατος Bab. ἀλγεινότατος Cb. B[1] 11 γεγον ε P

νε, πῶς τούτους ο⟨ὐ⟩κ εὐ-
τυχεῖς κρίνειν δ̣ίκαιον,
ἢ πῶς ἐκ̣λελοιπέναι
τὸν βίον, ἀλλ̣' οὐκ ἐξ ἀρ-
χῆς γεγονέναι καλλίω
γένεσιν τῆς πρώτης ὑ-
παρξάσης; τότε μ̣ὲν
γὰρ παῖδες ὄντες ἄφρο-
νες ἦσαν, νῦν δ' ἄνδρες
29 *ἀ̣γαθοὶ γεγόνασι· καὶ*
τ̣]ότε μ̣ὲν ⟨ἐν⟩ πολλῶ̣ι χρό-
νωι καὶ διὰ πολλῶν
κινδύνων τὴν ἀρετ̣ὴν
ἀπέδειξαν· νῦν δ' ἀπὸ
ταύτης . . . . . . γνωρ̣ί-
μους πᾶσι καὶ μ̣νημο-
νευτ̣οὺς διὰ ἀνδραγαθί-
30 *αν γεγονέναι. τίς ⟨γὰρ⟩ κα⟨ι⟩ρὸς ἐν*
ὧι τῆς τούτων ἀρετῆς οὐ
μνημονεύσομεν; τίς τό-
πος ἐν ὧι ζήλου καὶ τῶν
ἐντιμοτάτων ἐπαίνων
τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμ̣[ε-

12 *πῶς* cum circumflexo ut videtur P 13 in fine $\overset{ν}{ο}$ P 16 *καλλειω* P 22 *πολλων* P; corr. Bab. 25 ad *ἀπέδειξαν* Gr. confert [Lys.] epit. § 58; *ἀπεδείξαντο* Cb. B 26 *ταυτησαξαθαιγνωρι* P litteris *αι* correctis ex *ην*. *ἄρξασθαι* vel *ἀξιωθῆναι* Bab.; *ἀπὸ τ.* ⟨*ὑπάρχει εὐθὺς*⟩ Cb. ⟨*ἐξῆν Ἀθηναίοις*⟩ Cp. ⟨*ἐξανθεῖ τὸ*⟩ Schn. *ἀρξα⟨μένους ὑπάρχει⟩* Kn. lacunam post *ἄρξασθαι* statuit B; alii alia 28 *νονευτ̣ους* P 29 littera *σ* in initio huius versus tradita ad antecedentis columnae vs. 26 *ἐλευθεροι[ς* pertinet *γὰρ* add. Cb. 33 *εντειμοτατων* P

θα; πότερον οὐκ ἐν τοῖς τῆ[ς
πόλεως ἀγαθοῖς; ἀλλὰ τ|ᾳ
διὰ τούτους γεγονότα τ[ίνας
ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθ[αι
καὶ μνήμης τυγχάνειν ποι-
ήσει; ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς ἰδίαις
εὐπραξίαις; ἀλλ' ἐν τῇ τούτων
ἀρετῆι βεβαίως αὐτῶν ἀπο-
31 λαύσομεν. παρὰ ποίᾳ δὲ τῶν
ἡλικιῶν οὐ μακαριστοὶ
γενήσο[νται; πότερον οὐ πα- XI
ρὰ τοῖς π[ρεσβυτέροις, οἳ ἄ-
φοβον ἄ[ξειν τὸν λοιπὸν
βίον κα[ὶ ἐν ἀσφαλεῖ
γεγενῆσ[θαι νομίζουσι
διὰ τού[τους; ἀλλ' οὐ παρὰ τοῖς
ἡλικιώτ[αις; . . . .
τελευτὴ φ . . . .
καλῶς ω . . . .

---

35 interp. per errorem post πότερον posita est 36 ΑΓΑΘΟΙĊ (C supra scr.) ut videtur P; sed etsi librarius ἀγαστοί scribere volebat, tamen retinenda est prior scriptura 39 μνημνης P 40 ϊδιαις P 41 ἀλλὰ τῇ deleto ἐν Cb.[1] 43 ἀπολαυσόμεθα requirit S, scripsit T in fine τω^ν P

Col. XI. Universae sententiae satis perspicuae sunt, ipsa tamen verba restitui non possunt. 1 sq. recepi plerumque Blassii supplementa, quae sola cum spatio litterarumque vestigiis conveniunt 2 γεραιτέροις S πρεσβυτέροις Cb. 3 ἄξειν B ἄξουσι Bab. γενήσονται οὗτοι; ἆρ' οὐ . . . ἢ οὐ . . . ἢ οὐ F 4 ἐν τῶι ἀσφαλεῖ B 5 ἡγήσονται B 7 sq. litterarum spatia propter scripturae ductum inaequabilem accurate indicari non possunt 8 littera φ certa est 9 littera ω certa videtur esse. litteras traditas solus Rad. respicit; neque tamen laudandus, cum proponat haec: . . . οἷς ἐκείνων ἡ τελευτὴ φθόνον ἐμβέβληκε καλῶς. ὡς ἐπιφανεστάτων παρὰ πολὺ τῆι αὐτῶν ἀνδρίαι γεγονότων.

παραπο . . . .
32 *αι γέγον[εν; ἀλλ' οὐ παρὰ τοῖς*
νεωτέρο[ις καὶ παισίν; ἔπει-
τα οὐ τὸν [θάνατον ζηλώσου-
σιν αὐτ[ῶν, καὶ αὐτοὶ σπου-
δάσουσιν [μιμεῖσθαι ὡς πα-
ράδειγμ[α τὸν τούτων βίον, ἀνθ'
οὗ τὴν ἀ[ρετὴν καταλελοί-
πασι; οὐκ[οῦν ἄξιον εὐδαιμονί-
ζειν αὐ[τοὺς ἐπὶ τοσαύτηι τι-
33 *μῆ; ἢ τίνε[ς* . . . .
φοι λει . . . .
Ἕλλην[. . . . .
τῶν πε[. . . . .
παρὰ πο . . . . [*τῆς*
Φρυγῶν κ[ρατησάσης στρα-
τείας ἐγ[κωμιασθήσεται; . . . .
δὲ τῆς ἐλ . . . .
τατοις ε . . . .
ἅπασιν κ[αὶ λόγοις καὶ ὠι-
34 *δαῖς ἐπα[ιν* . . . . *ἀμφό-*

---

11 *αιγόγον* (ε supra ο) littera ο transfixa P *ἀλλ' οὐ παρὰ* — (17) *καταλελοίπασι* suppl. B; retinui Blassii supplementa, quamquam sensum tantum, non ipsa verba eum assecutum esse persuasum habeo. ad v. 16 sq. B confert epilog. § 42 **17** litterae ϱ hasta inferior infra lineam servata est **20** *μητινε* (η supra) P **20** sq. *τίνες δὲ* (*ἢ τίνες* ed.[2]) *ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι λόγων καὶ ᾠδῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπορήσουσι περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς; παρὰ τίσι δ' οὐ μᾶλλον αὕτη τῆς τῶν Φρυγῶν κρατησάσης στρατείας ἐγκωμιασθήσεται*: B **21** *λει* legi **24** *παραπσ* legi **26** et **27** *ποῦ δὲ τῆς Ἑλλάδος* B *πανταχοῦ* Kn. lacunam excedit **29** *απασιν.κσ* P *καὶ λόγοις καὶ ᾠδαῖς* Cb. **30** *ἐπά[δοντες* Bab. *ἐπαινεῖν* Cb. **26—30** totam sententiam e. g. sic restituere conatur Kn.: *πανταχοῦ δὲ τῆς Ἑ. ἐξέσται ταῦτα τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἅπασιν κ. λ.*

τερα γὰρ ε..............
περὶ Λεωσ[θένους........
καὶ τῶν τ[ελευτησάντων
ἐν τῶι πολ[έμωι. εἰ μὲν γὰρ
ἡδονῆς ἕν[εκεν μνημονεύ-
ουσιν τὰς τ̣[οιαύτας καρ-
τερίας, τί γέ[νοιτ' ἂν τοῖς Ἕλ-
λησιν ἥδι[ον ἢ ἔπαινος τῶν
τὴν ἐλευθερί̣[αν παρασκευα-
σάντων ἀ[π̣ὸ τῶν Μακεδό-
νων; εἰ δὲ [ὠφελείας ἕνε-
κεν ἡ τοια[ύτη μνήμη
γίγνεται, τίς ἂν λόγος XII
ὠφελήσειεν μᾶλλον
τὰς τῶν ἀκουόντων
ψυχὰς τοῦ τὴν ἀρετὴν
ἐγκωμιάζοντος καὶ τοὺς
35 *ἀγαθοὺς ἄνδρας; ἀλλὰ μὴν*
ὅτι παρ' ἡμῖν καὶ τοῖς λοι-
ποῖς πᾶσιν εὐδοκιμεῖν
αὐτοὺς ἀναγκαῖον, ἐκ τού-

κ. φ. ἐπαινεῖσθαι **30** sq. *ἐπ' ἀμφότερα γ. ἐξέσται ὑμνεῖν π. Λ.* Cb. *δι' ἀμφ.* B Kn. *ἔστιν ὑμνῆσαι τὰ π. Λ. τ' αὐτοῦ* Kn. *αὐτοῦ* Herw. *ἔπαινον ποιεῖσθαι π. Λ. ἔξεστι* Rad. **33** et **34** *καὶ τῶν τετελευτηκότων ἐν τῷ π. τῷδε* Bab. *τελευτησάντων — πολέμῳ* Cb. **34** sq. *εἰ μὲν γ. ἡ. ἕ. ἐγκωμιάσουσιν τ. τηλικαύτας καρτερίας, τί γένοιτ' ἂν τοῖς Ἕ. ἥδειον ἢ ἔπαινος τ. τ. ἐ. παρασκ. ἀ. τ. Μ.* Cb. Quae dedi, post Cb. et alios Blassius scripsit **38** *ἥδειον* P **40** post litteram *α* hastam transversam dispexi, quae partem litterae *π* videtur effecisse **41** *εἰ δὲ ὠφελίας ἕνεκεν* Bab. *ὠφελείας* Cb. **42** *ἡ τοιαύτη σπουδή* S *μνήμη* Cb.

Col. XII. **1** *γεινεται* P **3** *ἀκουσοντων* P, corr. S **5** *εγκωμιασοντος* P, corr. S Cb. K in fine *τοῦ* (σ supra) P **7** *ημειν* P *λο|γοις* P corr. Bab.

των φανερόν ἐστιν· ἐν Ἅιδου δὲ λογίσασθαι ἄξιον, τίνες οἱ τὸν ἡγεμόνα δεξιωσόμενοι τὸν τούτων. ἆρ' οὐκ ἂν οἰόμεθα ὁρᾶν Λεωσθένη δεξιουμένους καὶ θαυμάζοντας τῶν †ἡμιθέων †καλουμένων τοὺς ἐπὶ †Τροίαν στρα⟨τεύ⟩σαντ[α]ς, ὧν οὗτος ἀδελφὰς π[ρ]άξεις ἐνστησάμενος τοσοῦτον δ]ιήνεγκε, ὥστε οἱ μὲν μετὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος μ]ίαν πόλιν εἷλον, ὁ δὲ μ]ετὰ τῆς ἑαυτοῦ πατ]ρίδος μόνης πᾶσαν τ]ὴν τῆς Εὐρώπης καὶ τ]ῆς Ἀσίας ἄρχουσαν δύν]αμιν ἐταπείνωσεν.

36 *κ]ἀκεῖνοι μὲν ἕνεκα μ]ιᾶς γυναικὸς ὑβρισθείσ]ης ἤμυναν, ὁ δὲ πα-*

10 *φενερον* P Paragraphus per errorem lineae 9 supposita est **12** *ηγεμον|α* P **14** *ωομεθα* P corr. Sh. *οἰοίμεθα* L L **15** *οτανλ* P litterae *νλ* in rasura scriptae sunt *ὁρᾶν* Sh. Bab. *φοιτᾶν* Cb.

17 sq. *τωνδεηγορμενωνκα λουμενουστουσεπιστ*^α^*ρ|τειανστρασαντ.σ* P *τῶν ἡμιθέων καλουμένων* Cb. cf Hesiod. Erga 159 60. Isocr. 4, 84 et 5, 137. Plat. apol. p. 28c *τῶν ἡρώων καλουμένων* F cf. Isocr. 9, 65 *τῶν διηγημένων καὶ ὑμνουμένων* Kn. *τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας* Bab. *⟨τὴν στρατείαν⟩ στρ.* T **22** sq. cf. Isocr. 4, 83 et 9, 65 **29** littera *ν* in fine versus postea addita est pro signo < ad versum supplendum posito

σ]ῶν τῶν Ἑλληνίδων
τ]ὰς ἐπιφερομένας
ὕ]βρεις ἐκώλυσεν με-
τὰ] τῶν συνθαπτομέ-
ν]ων νῦν αὐτῶι ἀνδρῶν.
τ]ῶν ⟨δὲ⟩ μετ' ἐκείνους μὲν
37 *γ]εγενημένων, ἄξια*
δ]ὲ τῆς ἐκείνων ἀρε-
τ]ῆς διαπεπραγμένων,
λ]έγω δὴ τοὺς περὶ Μιλ-
ṭ]ιάδην καὶ Θεμισ-
ṭ]οκλέα καὶ τοὺς ἄλ-
λους, οἳ τὴν Ἑλλάḍ[α XIII
ἐλευθερώσαντες ἔν-
τιμον μὲν τὴν πα-
τρίδα κατέστησαν, ἔṿ-
δοξον ⟨δὲ⟩ τὸν αὐτῶν βίον
38 *ẹποίησαν, ὧν οὗτος τọσ̣-*
οῦτον ὑπερέσχεν ἀν-
δρείαι καὶ φρονήσει, ὅ-
σον οἱ μὲν ἐπẹλθοῦσαν
τὴ⟨ν⟩ τῶν βαρβάρων δύνα-
μιν ἠμύναντο, ὁ δὲ μη-

36 sq. *μετὰ γ' ὧν συνθάπτομεν νῦν αὐτὸν ἀνδρῶν* violenter et falso B 37 *ανδρω̃* P 38 sq. post *ἀνδρῶν* plene interpungunt S C K F, post *διαπεπρ* v. 41 Cb. Cp. Kn. B *δὲ* add. S K 39 *γεγεννημενων* litteris *ων* correctis ex *ους* P 41 interpunctio per errorem v. 42 supposita est. 42 *λέγω* Cb. 43 ΙΑ΄ΔΗΝ P praeter paragraphum etiam litterae *τ* hasta transversa conspicitur.

Col. XIII. 3 *εντειμον* P 5 *δὲ* add. Bab. 6 *σποι* P 8 *οσ|ον* P 9 *ẹ* ex *ϑ* correctum P

δ' ἐπελθεῖν ἐποίησεν.
κἀκεῖνοι μὲν ἐν τῆι οἰ-
κ⟨ε⟩ίαι τοὺς ἐχθ⟨ρ⟩οὺς ἐπεῖδον
ἀγωνιζομένους, οὗτος
δὲ ἐν τῆι τῶν ἐχθρῶν περι-
εγένετο τῶν ἀντιπάλων.
39 οἶμαι δὲ καὶ ⟨τοὺς⟩ τὴν πρὸς ἀλλή-
λους φιλίαν τῶι δήμωι βε-
βαιότατα ἐνδειξαμένους,
λέγω δὲ Ἁρμόδιον καὶ Ἀρισ-
τογείτονα, †οὐθένας οὕτως
⟦αὑτοῖς⟧ οἰκεί[οτερ]ους ὑμῖν
εἶναι νομίζειν ὡς Λεωσ-
θέ⟨ν⟩η καὶ τοὺς ἐκείνωι συν-
αγωνισαμένους, οὐδ' ἔστιν
οἷς ἂν μᾶλλον ἢ τούτοις
πλησιάσειαν ἐν Ἅιδου. εἰκότως·
οὐκ ἐλάττω γὰρ ἐκείνων ἔργα
διεπράξαντο, ἀλλ' εἰ δέον εἰπεῖν
καὶ μείζω. οἱ μὲν γὰρ τοὺ[ς
τῆς πατρίδος τυράννους [κα-
τέλυσαν, οὗτοι δὲ τοὺς τῆς Ἑλ-
40 λάδος ἁπάσης. ὢ καλῆς μὲν
καὶ παραδόξου τόλμης τῆς

16 post τηι interpunctum est 18 τους add. Bab. 19 β ex δ correctum 22 τογειδονα (τ supra δ) littera δ transfixa P 22 sq. ουθενουσουτω (σ supra ω) αυτοισοικειοτερουσυμειν|ειναι P sententiam non dubiam alii aliis modis restituerunt οὐδένας οὕτως αὑτοῖς οἰκείους ἂν εἶναι S om. ἄν L L οὐδαμῶς αὐτοὺς οἰκειοτέρους ὑμῖν εἶναι νομίζειν ἢ Kn. alii alia 26 εστι ν 28 ατονεικοτω (σ supra ω) P 31 μειζων littera ν transfixa P

πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν̣
ἀνδρῶν, ἐνδόξου δὲ καὶ με-
γαλοπρεποῦς προαιρέσεως
ἧς προείλοντο, ὑπερβ̣α̣λ̣-
λούσης δὲ ἀρετῆς καὶ ἀνδ̣ρ̣α-
γαθίας τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις,
ἣν οὗτοι παρασχόμενοι εἰς
τὴν κοινὴν ἐλευθ̣ερίαν̣
τῶν Ἑλλήνων — — —

---

41 [Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι παραμυθεῖσθαι· τὰ γὰρ πένθη οὔτε λόγωι οὔτε νόμωι κοιμίζεται, ἀλλ' ἡ φύσις ἑκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα ⟨τὸν⟩ ὁρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιρεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ μεμνῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν.
42 εἰ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασιν. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασιν εὐδαίμονές τε γεγόνασι κατὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται. ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος

---

39 προσειλοντο P 44 desinit columna XIII.

Exstat praeterea parvum fragmentum ex omnibus partibus mutilatum, quod aut ad col. XI videtur pertinere aut ad aliquam quae post XIII sequebatur. Continet autem litteras hasce: *αλλοṭ | πολλ | γεṿ*.

Epilogus servatus est apud Stob. Flor. 124, 36. Apparatum criticum composuit B copiis usus Ottonis Hense. — lemma Ὑπερίδου praefixum est. 4 τὸν add. S 5 παραιρεῖν Gesner: -νεῖν codd. praeter A^2 corr. 8 εἰ Leopardi, B: οὐ codd.

εὔνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. πρὸς 43
δὲ τούτοις, εἰ μέν ἐστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον· εἰ δ' ἔστιν αἴσθησις ἐν Ἅιδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἰκὸς τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλείστης ἐπιμελείας καὶ κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.] — — —

---

17 *εἰ δ' ἐστὶν* ad 21 *τυγχάνειν* Maximus Conf. p. 642 Combéf. 199 Turic. 18 *ἐπιμέλεια τῶν οἰχομένων παρὰ* Max. 19 *εἰκὸς* Toupius, Cb.; *εἶναι* A *εἴη* cett. *εἴη ἂν* S 20 *πλείστης ἐπιμελείας* A M, Append. flor. p. 79 (addito *καὶ* post *ἐπιμ.*), Max. *πλείστης εὐδαιμονίας* cod. S, unde Ruhnkenius *κηδεμονίας* effecit. cf. Hierocl. ap. Phot. bibl. p. 413, 13 (Hense). *ἐπιμελείας καὶ κηδεμονίας* Fu. coll. Plut. Thes. 33. *δαιμονίου*] *δαίμονος* A.

Praeterea S ad hanc orationem refert fr. 221.

FRAGMENTA.

I. ΚΑΤ᾽ ΑΘΗΝΟΓΕΝΟΥΣ Β'. 1 S.

1. τὰ τῶν φωρῶν κρείττω. *Ὑπ. ἐν τῷ κατ᾽ Ἀθ. β'. παρ-* 3
οιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδί-
κησαν. — Harp. et Mich. Apost. prov. cent. XVI, 13 (L.).
2. ἀπρόσκλητον *τὴν οὐ προσκεκλημένην Ὑπ. ἐν τῷ κατ᾽* 4
Ἀθ. β'. — Harp.

II. ΥΠΕΡ ΑΚΑΔΗΜΟΥ.

3. Ἡφαιστία (oppidum Lemni). *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀκα-* 7
δήμου. — Harp.

III. ΚΑΤ᾽ ΑΝΤΙΟΥ ΟΡΦΑΝΙΚΟΣ.

4. ἀσήμαντα *τὰ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγόμενα ἀσφράγιστα· ση-* 8
μεῖα γὰρ ἔλεγον τὰς σφραγῖδας· Ὑπ. ἐν τῷ κατ᾽ Ἀν-
τίου. — Harp.
5. *Ὑπερείδης δ᾽ ἐν τῷ κατ᾽ Ἀντίου τὰ ἐν ταῖς βασά-* 9
νοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφέντα
βασάνους *ὠνόμασε.* — Harp. s. v. *βάσανος.*
6. σεσημασμένων *ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένων Δημοσθένης* 10
ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀντίου
ὀρφανικῷ. — Harp.
7. ὑποστήσας *ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος Ὑπ. ἐν τῷ κατ᾽* 11
Ἀντίου. — Harp.

---

1 *φωρῶν* Kiessling: *φώρων* O, *φόρων* cett. 2 *κατὰ τῶν* om. ABC *ἐπὶ τῶν* coni. Dind. *πλεῖον δὲ* AB, *πλείω δὲ* C; *φερομένοις* A, *φερόμενοι* B: *ἐπὶ τῶν ἠδικηκότων μέν, πλεῖον δὲ κτέ.* „plura quam ei, quos iniuria affecerunt" susp. Blassius 12 *ἀναγραφέντα* Bk. ex N: *ἀναγραφομένων* 14 *σεσημασμένῳ* et *ἐσφραγισμένῳ* codd. praeter N, qui *σεσ—ην* et *ἐσφ—ην*; genitivum e Demosthene § 17 rest. Kiessling 17 *ὑποβαλόμενος* Bekkerus: *ὑποβαλλόμενος* codd.

IV. ΠΡΟΣ ΑΠΕΛΛΑΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ.

12 8. Κολωνέτας· Ὑπ. *ἐν τῷ πρὸς Ἀπ. π. τ. θησαυροῦ. τοὺς μισθωτοὺς Κολωνέτας ὠνόμαζον, κτέ.* — Harp.; cf. Pollux VII § 132.

13 9. Κτησίου Διός· Ὑπ. *ἐν τῷ πρὸς Ἀπ.* — Harp.

14 10. ἐξέδωκε τὴν προγονὸν τὴν αὐτοῦ. — Pollux III, 27 (*ἐν τῷ πρὸς Ἀπ. π. θησ.*).

15 11. Πυθαέα· Ὑπ. *⟨ἐν τῷ⟩ πρὸς Ἀπελλαῖον.* — Harp.

16 12. πώλας *ἀντὶ τοῦ πράσεις Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀπ.* — Harp.

V V. VI. ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ ΑΠΡΟΣΤΑΣΙΟΥ *λόγοι β'.*

17 13. ὥστε Λαῒς μὲν ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν καὶ Ὤκιμον καὶ Μετάνειρα... Ath. XIII p. 587 C. (*ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β'*), cf. 588 C.

18 14. *ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β' εἴρηκεν.* — Harp.

19 15. ἀπροστασίου *εἶδος δίκης κατὰ τῶν προστάτην μὴ νεμόντων μετοίκων — — Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. ἀπρ. β'.* — Harp.

20 16. *Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας ἀπροστασίου β' φησὶν ὡς οἱ νόμοι κελεύουσι διαμαρτυρεῖν ἐπὶ ταῖς γραφαῖς ταῖς τοῦ ἀπροστασίου τὸν βουλόμενον ὁμοίως τῶν ξένων καὶ τῶν ἐπιχωρίων.* — Harp. s. v. *διαμαρτυρία.*

---

1 *Κολωναίτας* codd. praeter epitom., quae *Κολωνέτας* (S. Dd.) *Κολωνίτας* cum Poll. Westermann hist. eloqu. gr. p. 307 *ἀπαλλαῖον* C *ἀπαλλαῖον* B 4 *ἀπαλλαῖον* BC 7 *Πυθαεία* A Ald., *πυθακία* B, *Πυθία ἑορτὴ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος* epitome. *Πυθαιέα* Westerm., *Πυθαέα* Kiessling Sauppe. Pergit Harp.: *ἄπορον πῶς ἀπὸ* (*ἐπὶ* ci. S) *τούτου ἐσχημάτισται παρὰ τῷ Διδύμῳ· καὶ γὰρ οὐ δι' ὧν παρέθετο ὁ γραμματικὸς ὠνόμασε* (Hyper.) *τὰ Πύθια ἑορτήν, ἀλλὰ τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα* 8 *ἀπαλλαῖον* BC 10 *Μετάνειρα* Schweighäuser; *Μετάνειραν* libri 13 *ἀρισταγόρου* Ald. 15 *ἀρισταγόρα* F, *ἀρισταγόρου* AB Ald. 17 *ἀρισταγόρου* ABI Ald., *ἀριστογόνου* N *ἀποστασίου* B 18 *δευτέρῳ* Ald., *δευτέρου* I, om. ABN

17. *τίνων δ' οὐκ ἐξῆν τοῖς νόθοις μετέχειν. δεδήλωκεν Ὑπ. τε ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β'.* — Harp. s. v. *νοθεία.* 21

18. πωληταὶ *καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι — Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β'.* — Harp. 22

19. φαλάγγια. *Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ. β', ὅτι τῶν δακετῶν τι ζῷόν ἐστι τὸ φαλάγγιον.* — Harp. 23

20. ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς δωροξενίας νόμος ἁρμόττων ἐστὶ τῷ νῦν ἀγῶνι παραχθῆναι· εἰ γὰρ καὶ τοὺς ἀποφυγόντας ξενίας εἴρηκεν ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ πάλιν γράψασθαι, ἐὰν μὴ δοκῶσι δικαίως τὸ πρῶτον ἀποπεφευγέναι, πῶς οὐ φανερόν ἐστι κατ' Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον; — Harp. s. v. *δωροξενία* (*Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγ.*) 24

21. ὥστε κελευστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς παρεχομένους . . . . . ‹μὴ› μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς, ⟨ἐὰν⟩ μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες· καὶ νόμον ὑμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι, τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην. — Suid. s v. *νέμειν προστάτην,* sine orationis nomine; sed cf. Harp. s. v. *προστάτης· Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας.* 25

22. *ὁμοίως τὸν καλούμενον τόπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔστιν εὑρεῖν· καθάπερ τὸ Δημοσθενικὸν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· — — καὶ Ὑπερείδου κατὰ τῶν ἑταιρῶν ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας.* — Theon. prog. I p. 162 W. 26

---

1 *ἀρισταγόρου* PQ Ald. **3** huc rettulit S. Suidae et Photii glossam: *πωλητήριον· τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης,* contra Kiessling ad orationem adv. Apellaeum **5** bene comparavit S Xen. comm. Socr. 1, 3, 12, quem locum etiam Harp. affert **7** *ἐστὶ] ἐπὶ* A **9** *ξενίας* om. C *εἴρηκεν] ἔνεκεν* BC **10** *δικαίως* om. C **11** in lemmate *ἀρισταγόρου* plerique. fr. 21 huc rettulit Meier (de bonis damn. p. 40 **14** *παρεχομ.* scil. *αὐτοὺς* B; excidisse quaedam putat Wilamowitz Herm. XXII, 229 velut *πολὺ πλῆθος τῶν τὰ ὅμοια ἀδικούντων*) *μάτην ἀπατᾶν*] *ἀπαντᾶν* V *ὑμᾶς* libri *μὴ* ins. Coraes *κολαστέον* et *προελομένους μάτην* Bernhardy ⟨*ἐὰν*⟩ Sauppe; *ὑμᾶς ἀλλ', ἢν τυγχ. δ. λ., νόμον* Coraes *ἀλλ' ἀποδεικνύναι ὅτι τυγχάνουσιν* Blassius **15** *δικαιότερα* A, *σκαιότερα* reliqui **16** *ὑμῖν* Coraes, *ἡμῖν* libri *τὸν* om. V **23** *Ἀρισταγόρας* Schefferus: *ἀρισταγόρου* libri

28 23. ἀφαίρεσις *ἰδίως λέγεται ἡ εἰς ἐλευθερίαν· Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρ.* — Harp. cf. Bekk. Anecd. p. 468.

29 24. καὶ πάλιν τὰς Ἀφύας καλουμένας τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαλέσατε. Ath. XIII p. 586 A (*ἐν τῷ κατὰ Ἀρ.*); cf. Harp. s. v. *ἀφύας* (*Ὑ. κατ' Ἀρ.*) et Bekk. Anecd. p. 473

30 25. κακολογεῖν *Ὑπ. κατὰ Ἀρισταγόρας.* — Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 102. cf. fr. 247.

31 26. μετοίκιον· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας.* — Harp. Praeterea ad hanc orationem Westermannus etiam frg. inc. 205 rettulit.

VI VII. ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΑ.

cf. Vit. X orat. p. 849 A.

32 27. 28. *Quid a me saepius his verbis de meo officio requiris? Scripsisti, ut servis libertas daretur? Scripsi; ne liberi servitutem experirentur. Scripsisti, ut exules restituerentur? Scripsi; ut ne quis exilio afficeretur. Leges igitur, quae prohibebant haec, nonne legebas? Non poteram; propterea quod literis earum arma Macedonum opposita officiebant.* — Rutil. L. I, 19 (item eiusdem, sc. Hyperidis). — Graeca verba e veterum locis magnam partem restituere possumus. — — ἔγραψας τοὺς δούλους ἐλευθέρους εἶναι; ἔγραψα, ἵνα μὴ οἱ ἐλεύθεροι δουλεύωσιν cf. Anonym. π. ἀποκρ. Sp. Rh. Gr. I. p. 168; p. 5 H. Gregor. Corinth. ad. Hermog. VII p. 1204 W. — — ἔγρα-

---

2 *ἀρισταγόρου* A Ald., *ἀριστογείτονος* BF 5 *ἀρισταγόρου* ap. Harp. BF Ald. Expl. ex Apollodoro Athen.: *Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς ἀδελφαί. αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον* 6 *ἀρισταγόρου* cod. 8 *ἀρισταγόρου* AB Ald. 12 *meo* Steph.: *medio* libri 13 *daretur* Stephanus; *detur* libri *scripsi* bis Ruhnk.; libri ubique *scripsisti.* 16 *nonne legebas* Ruhnk.; *non neglegebas* libri; *non legebas* Tollius; *neglegebas* S, qui deinde *non poteram aliter* scribit; quo recepto *nonne negl.* Halm 18 *officiebant* Ruhnk.: *obsistebant* libri 20 Anonym. *π. ἀποκρ.: ἐρωτηθεὶς εἰ ἔγραψε* (*ἔγραφε* cod.) *τοὺς δ. ἐλ. εἶναι, ἔφη· ἵνα κτέ. ἵνα μὴ ἡμεῖς δουλεύσωμεν* Gregorius e proximis locis patet Rutilium quaedam omisisse, quibus orator de capite deminutis dixerat. Primo loco anonym. ad Hermog.: *Ὑ. γράψας — τοὺς*

ψας τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους εἶναι; ἔγραψα, ἵνα πάντες ὁμονοήσαντες ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνίσαιντο. cf. Anon. ad. Hermog. IV. p. 707; add. Anon. VII p. 782 et Aps. IX p. 481; p. 234 H. [Dem.] c. Aristog. II, 11. ἔγραψας τοὺς φυγάδας κατάγειν; (ἔγραψα, ἵνα μηδεὶς φεύγοι) Anon. ad. Hermog. IV, 708, 17. — — ἐπεσκότει μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα. Vitae X orat. p. 849 A. — (28) οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἡ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη (ibid.). — τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη Anonym. π. ὕψ. XV, 10. Demades apud Demetr. π. ἑρμ. 284.

29. *Ὑπερ. ἐν τῷ πρὸς Ἀρ.*· ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας 33 πλείους ἢ ιε' τοὺς ⟨δούλους τοὺς⟩ ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν, ἔπειτα τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ καὶ τοὺς ἀτίμους καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τοὺς μετοίκους. — Suid. 1, 1 p. 562, 19.

30. καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ 34 μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. — Schol. Plat. p. 254 H.

31. καὶ ἔφασαν ἐν Οἰνόῃ ἀκοῦσαι, ὅτι μάχη εἴη γεγο- 35 νυῖα. — Harp. s. v. *Οἰνόῃ*.

32. καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. — Harp. 36 s. v. *ὅσιον*.

33. *καὶ Δημοσθένης δὲ μᾶλλον* (sc. *ἐξείργασται*) *Ὑπε-* 37 *ρείδου τὴν γεγενημένην Ἀθηναίοις ταραχήν. ὅτι ἧκεν ἑσπέρας ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς ἡ Ἐλάτεια κατείληπται.* — Theon. progymn. I p. 167 W.

34. *σὺ δὲ ὦ Οὐλπιανὲ εἰ τὴν* γαλεάγραν *ζητεῖς, ἔχεις* 262 *παρ' Ὑπ. τῷ ῥήτορι· ὅπου δέ, σὺ ζήτει.* Athen. XIV

ἀτίμους ἐπ. εἶναι — — ὅπως ἂν ὁμονοήσαντες κτέ. 4 sq. Biograph. X. orat.: *αἰτιωμένων δέ τινων αὐτὸν ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι· ἐπεσκ., ἔφη, μοι τὰ Μ. ὅπλα· καὶ* (ita Photius, om. *καὶ* libri) *Οὐκ ἐγὼ κτέ.* (— *ὅπλα, οὐδ' ἐγὼ* cum Westerm. S) 12 *ὅπως*] *οὕτως* Bernhardy; *λόγῳ* ci. S, qui praeterea et *δούλους* deesse vidit et *πρῶτον μὲν* post *δεκαπέντε* transponi vult 16 *μετοίκους* Schmidt: *ἀποίκους* libri 19 *καὶ* om. B *ἐν Οἰνέῃ* A Ald., *ἐν οἰναίῃ* BC 21 *καὶ χρήμ.* D *καὶ ὅσια* BC fr. 33 huc rettulit Kiessl. fr. 34 praeter Blassium (Att. Ber. III, 1², 61) et Bab. etiam Wilamowitz huc referendum esse ci.

p. 616 C. *ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ γαλεάγρα· τὸ δὲ ὄνομα ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα.* Poll. X, 155. — cf. et fr. 239.

38 35. Εὐρυσάκειον (Eurysacis fanum Athenis). *Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀρ.* — Harp.

39 36. Κεκροπίς (tribus). *Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀρ.* — Harp.

40 37. ναύκληρος· *Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια χρῆται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ πρὸς Ἀρ.* — Harp. et lex. Cantabr. p. 673.

41 38. Οἰνηΐς· (tribus). *Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἀριστ.* — Harp.

43 39. ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις *ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης Ὑπ. φησίν.* Phot. lex. p. 346 et Bachmanni anecd. p. 320, 12. Crameri anecd. Paris. IV, 172. cf. frg. 31 et 33.

Praeterea huc rettulit Sauppius frg. quod exstat ap. Rutil. L. II, 2 (v. frg. inc. 214); Bab. locum a Rutil. II, 12 non addito auctoris nomine allatum in hac oratione exstitisse putat: *nam disputandi aut suadendi est aliud idoneum tempus; cum quidem adversarius armatus praesto est, resistendum est huic non verbis sed armis* (cf. Quint. X, 3, 75). —

VII VIII. ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΦΩΝΤΟΣ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.

cf. pro Euxenippo col. 38, 25 sq.

44 40. *κεκωμῴδηται ὁ Ἀριστοφῶν ὡς ὑπὲρ Χάρητος μισθοῦ λέγων καὶ ὡς παρανόμων γραφὰς οε′ πεφευγὼς καὶ ὡς στρατηγήσας ἐν Κέῳ διὰ φιλοχρηματίαν πολλὰ κακὰ ἐργασάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐφ᾽ ᾧ γραφεὶς ὑπὸ Ὑπερείδου παρανόμων ἑάλω. φησὶ δ᾽ αὐτὸν Ὑπ. καὶ* Ἀρδηττὸν *ἐπικληθῆναι, διὰ τὸ πολλάκις αὐτόθι ἐπιωρκηκέναι.* — Schol. Aesch. 1, 64.

---

9 *οἰκίαν* et *συνοικίαν* mavult S 26 *γραφὴν*, cod., *γραφὰς οε′* vel *γραφὰς πολλάκις* ci. S. coll. Aesch. 3, 194. 27 *Κέῳ διὰ* Laur. Fu. *κέῳ καὶ διὰ* cett. Blassius 29 *παρὰ ὀλίγον ἑάλω* Hunziker; del. *παρανόμων* Meier

41. οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ 15
γράφειν ὅ τι ἂν ἔμβραχυ βούληται — Schol. Plat. p. 288 H.

42. μοιχίδιον τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον Ὑπ. ἐν τῷ 16
κατὰ Ἀρ. — Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 108, 1; cf. Phot. lex. p. 273, 24 et Suidas 2, 1 p. 904.

43. μονοπώλιον δὲ Ὑπ. εἴρηκεν ἐν τῷ κατὰ Ἀρ.· οἱ 17
δὲ ἄλλοι λέγουσι μονοπωλίαν. — Poll. VII, 11.

44. *Nam cum ceterorum opinionem fallere conaris, tu* 18
tete frustraris. Non enim probas, cum te pro astuto sapientem appelles, pro confidente fortem, pro illiberali diligentem rei familiaris, pro malivolo severum. Nullum est enim vitium, quo virtutis laude gloriari possis. — Rutil. L. I, 4 (Hyperidis); cf. Quintilian. IX, 3, 65; Isidor. Orig. II, 21, 9. — Kiesslingius etiam frg. inc. 216 ad hanc orationem refert.

IX. ΥΠΕΡ ΑΡΠΑΛΟΥ VIII

εἰ γνήσιος.

45. εἰ δὲ μὴ ψευδὴς ὁ Ὑπερείδου λόγος ὑπὲρ Ἁρπά- 49
λου, ἐν αὐτῷ γέγραπται· ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν περδικοτροφείων. — Pollux X, 159.

X. ΚΑΤ' ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΙΔΟΥ. IX

46. κινήσομεν δὲ ἔλεον, κἂν ὑποδεικνύωμεν πάθος 50
τὸ συμβεβηκὸς περί τινας τῶν οἰκείων τοῦ κρινομένου ἢ τοῦ τεθνεῶτος, ⟨ὡς⟩ Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ.· ἐπέξεισι γὰρ τὰ συμβεβηκότα τῇ τοῦ Ὀνείδου μητρί. — Apsin. τέχν. ῥητ. IX p. 591 W. I p. 403 Sp. 324 Hammer.

3 τὸ Anecd. τὸν Phot. et Suid., γεγενημένον Anecd. Phot. (B), γεγεννημένον Suidas. fr. 44 ad h. or. rettulit Kiessling. Dedi cum Blassio lectiones Quintiliani, qui Rutilii librum usurpavit; huius enim ipsius codices alterum *cum* omittunt et pro *appelles* offerunt *intellegi*. Cum Quintiliano facit etiam paraphrasis quae est in carmine de schematis v. 115 sqq Contra *intelligenti* ci Ruhnken; *intellegi debere* Madvig. [*intellegi*] auctore Hauptio Halm. 10 illiberali] i. e. μικρολόγῳ sec. frg. 255. 11 *rei familiaris* del. Simon, Philol. 27, p. 646 12 *quo ut virtutis laude* mal. Halm *quod — possit* Madvig 17 ἐκδήσαντες cod. heidelb. 19 πάθος Par. A: τὸ πάθος 20 περί τινος Par. A 21 ὡς add. Bake (ci. etiam Sauppe) Ἀρχεστρατίδου S: Ἀρχεστράτου. ἐπέξ. γὰρ Par. A: ἐπέξ. λέγει γάρ που B

51 47. ὅτι δὲ οὐκ ἐξῆν τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν, Ὑπ. δεδήλωκεν ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp. s. v. θεωρικά. cf. or. I, col. 26, 13 sqq.

52 48. Εὔβουλος. — ἕτερος δ' ἐστὶν ὁ κωμικός, οὗ μνημονεύει Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp.

53 49. ἱερά· τὰ τῶν τεθνηκότων ὀστᾶ. Ὑπ. κατὰ Ἀρχ. — Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 100, 18, et similiter Ammon. π. διαφ. λ. p. 73 Valck.

54 50. Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ.· οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι. — Harp. s. v. ἰθύφαλλοι.

55 51. πάραλος· ...οἱ δὲ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς ἐκαλοῦντο Πάραλοι, οἳ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν δ' τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι ἔμενον, ἄλλα τέ τινα ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp.

56 52. Ξυπεταίονες· Ὑπ. κατ' Ἀρχ. — Harp.

57 53. ἐν παραβύστῳ ἀντὶ τοῦ κρύφα καὶ οὐ φανερῶς Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Ἀρχ. — Harp.

58 54. Στειριεύς· Ὑπ. κατ' Ἀρχ. — Harp.

X XI. ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

59 55. Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ. εἰπών, ὅτι τοῦτον ἐπὶ λόγοις δεῖ κολάσαι, τίθησιν ὅμοιον, ὅτι καὶ Σωκράτην οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ λόγοις ἐκόλαζον. Gregor. Corinth. ad Hermog. VII p. 1148 W.

60 56. ἐγκάθετος· Ὑπ. κατὰ Αὐτοκλέους. Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 96, 30. Ἐγκάθετος· οὕτως Ὑπ. ἀπερριμμένως, δέον δοκιμώτερον χρήσασθαι τῷ θετὸς ἢ εἰσποίητος ἢ ὑπόβλητος. Phrynich. epitomes p. 333 Lob.

---

6 ap. Ammon. ἀρχιστρατίδου libri; em. Valck. „sunt haec supra quam dici potest absurda; sed supersunt laciniae veteris fortasse doctrinae, qua tradebatur, quid inter τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια interesset.“ N cf. fr. 32 9 ἀρχιστρατίδου BC 15 ἀρχεστράτου A, ἀρχιστράτου Ald. 16 ξυπεταιῶνες epit., ξυπεταίων C, ξυπετάλων B, ξυπετέωνες Q ἀρχεστρατίδου B 18 ἀρχιστρατίδου Ald. AB, ἀρχιστρατήδου C 19 στιριεύς Suid., στιρεύς ABGN Ald. epit., στειρεύς C

57. ἔργα νέων. *τοῦτο καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτ.* 61
Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. Harp. — *Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. τοῦτο Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ. Ἡσιόδου φησὶν εἶναι παροιμίαν.* Mich. apost. prov. cent. VII, 90 L.

58. Εὔηνος· *Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ.· β' ἀναγράφουσιν* 62
Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοις. Harp.

59. κατέλευσαν ⟨*ἀντὶ τοῦ*⟩ *λίθοις κατέβαλον· Ὑπ. ἐν* 63
τῷ κατ' Αὐτοκλέους. — Harp.

60. *ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσει-* 64
δῶνος ἱερόν, ὡς Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ.· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων. — Harp. s. v. *Κολωνέτας.*

61. Μηλόβιος· *Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλ.· ἔστι δὲ εἷς* 65
τῶν λ' τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυραννησάντων. Harp.

62. ποδοστράβη· *Ὑπ. ἔν τε τῷ κατ' Ἀθηνογένους* (v. 66
col. 8, 25) *καὶ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλ.* Harp.

63. *Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλ. προδοσίας·* ῥητορικῆς ἐκ 67
δήμου (scil. *γραφῆς*)· *ἔστι γὰρ καὶ ἐκ βουλῆς.* Lex. cantabrig. 677, 16.

64. στρατηγοί· — *οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτο-* 68
νούμενοι στρατηγοὶ ι' ἦσαν, ὡς μαθεῖν ἔστιν ἔκ τε τοῦ Ὑπερείδου κατ' Αὐτοκλ. καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας Ἀριστοτέλους. Harp.

65. *μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς* γνώμης *ὀνόματος* 69
εἰπών, ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἴτε τῷ διανοίας εἴτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο — — καὶ Αἰσχίνης δὲ κατὰ τούσδε ὁ Σωκρατικὸς ἐν τῷ Μιλτιάδῃ κατὰ τὸ αὐτὸ σημαινόμενον κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Ὑπ. ἐν τῷ κατ' Αὐτ. καὶ ἄλλοι. Galenus vol. XVIII, 2 p. 657 sq. Kühn.

---

1 integram paroemiam Harp. ex Aristophane grammatico addit, unde colligas Hyperidem non integram eam laudasse 6 Kiessling versus Eueni qui exstant ap. Stob. Flor. 51, 17 ab Hyperide allatos putat 8 *ἀντὶ τοῦ* ex epit. add. Dind. Cum fr. 61 coniunxerunt Kiessling et S aliud fragmentum (236): *Δρακοντίδης εἷς τῶν λ'· Ὑπερείδης* (Harp.) 21 *ἐκ τοῦ ὑπερίδου καὶ ταυτοκλέους* BCG 28 *κατ' αὐτὸ Διοκλέους* libri; em. S

XI XII. ΠΡΟΣ ΔΑΜΙΠΠΟΝ.

70 66. πρόϲκληϲιϲ *ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις, καὶ* προϲκαλέϲαϲθαι *τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου, Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Δάμιππον.* Harp.

XII XIII. ΔΗΛΙΑΚΟΣ.

cf. Dem. de corona § 134; Biogr. X orat. p. 850 A; Apollon. Vit. Aesch. p. 6 ed. Blass. Hermog. III p. 243, 14 Rabe; Max. Plan. V p. 482 W; Anonym. VII p. 26 W., quem locum (v. supra de Hyp. eloqu. iudic. vet. adn.) recte huc refert Bab.; Anon. Seguer. *τέχνη ῥητ.* § 99 (Cornut. ed. Graeven p. 19.) Anon. *περὶ ὕψους* 34, 2.

71 67. λέγεται γὰρ τὴν Λητὼ κυοῦϲαν τοὺϲ παῖδαϲ ἐκ Διὸϲ ἐλαύνεϲθαι ὑπὸ τῆϲ Ἥραϲ κατὰ πᾶϲαν γῆν καὶ θάλατταν· ἤδη δὲ αὐτὴν βαρυνομένην καὶ ἀποροῦϲαν ἐλθεῖν εἰϲ τὴν χώραν τὴν ἡμετέραν, καὶ λῦϲαι τὴν ζώνην ἐν τῷ τόπῳ, ὃϲ νῦν Ζωϲτὴρ καλεῖται. Syrian. in Hermog. ed. Rabe I p. 37 sq., Max. Planud. V, 481, 10, Ioann. Sic. VI p. 210 W. Bekk. Anecd. 261, 30. adde Aristid. 1 p. 157 Dind.: *Λητώ τε γὰρ λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν* Ζωστῆρι *τῆς Ἀττικῆς καὶ λιποῦσα τὴν ἐπωνυμίαν τῷ τόπῳ, βαδίζουσα ἀεὶ εἰς τὸ πρὸς ἕω, τῆς Προνοίας Ἀθηνᾶς ἡγουμένης, ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἐπιβᾶσα τῶν νήσων εἰς Δῆλον καταίρει καὶ τίκτει δὴ τοὺς θεούς, τήν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν πατρῷον Ἀπόλλω τῇ πόλει,* et schol. ad h. l.: *τοῦτο καὶ Ὑπ. ἐν τῷ Δηλιακῷ, βουλόμενος δεῖξαι ὅτι αἱ νῆσοι ἐγγύς εἰσι*

---

fr. 67 Anon. ad Hermog. VII p. 956 not. W: *ὁ Ὑπ., ὁρισθεὶς ἐγκωμιάσαι τὸν Ἀπόλλω καὶ μὴ δυνηθεὶς θεολογῆσαι, τοῦ μύθου ἀπήρξατο τοῦ περὶ τὴν Λητὼ γεγενημένου ἐν τῇ Δήλῳ, καὶ βουλόμενος δεῖξαι ἐκ παλαιοῦ τὴν πόλιν οἰκείαν εἶναι Ἀπόλλωνος, — — ἐξ ὁμολογουμένων πραγμάτων ἤρξατο, ἀναλογούντων τῷ γένει, λέγων θεὸς μὲν ἦν ἀεὶ καὶ τὰ ἑξῆς.* sed haec postrema ex Gregorio Nazianzeno petita esse demonstravit C. Fuhr. Mus. Rh. 41, 307 Syr. Max. Plan.: *βουλόμενος γὰρ ἐκεῖνος δεῖξαι τοῖς Ἀθηναίοις τὰ ἐν Δήλῳ ἐξ ἀρχαίου ἱερὰ προσήκοντα, πολλῷ κέχρηται τῷ μύθῳ, λέγων οὕτως κτέ.* **12** *κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν* Max. **13** *εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν* Ma. de Ioanne Sic. cf. Fuhr, DLZ. 1893, col. 969

τῆς Ἀττικῆς, εἶπεν, ὅτι ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἡ Λητὼ ἐπέβη τῆς νήσου. Praeterea Schol. Vat. Laur. Aeschin. 3, 108: *τὸ δὲ Προνοίας* (scil. *Ἀθηνᾶς ἱερὸν*) *Ὑπερείδης ἐν Δηλιακῷ συνιστᾷ ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐστιν.* Suid. et Etymol. M.: *Πρόνοια Ἀθηνᾶ — ὅτι προὐνόησεν ὅπως τέκῃ ἡ Λητώ,* et Schol. Aristid. l. c.: *διὰ τοῦτο γὰρ ἐκλήθη Πρόνοια Ἀθηνᾶ, ὅτι προὐνοήθη τοῦ τόκου τῆς Λητοῦς.* — etiam Menander *π. ἐπιδ.* IX p. 323 W. (p. 144 Burs.), id quod vidit Bab., hanc orationem respicit: *λέγουσι μὲν οἱ τὴν Δῆλον εὐτυχῆσαι φάσκοντες τὴν ὑποδοχήν, ἀνασχοῦσαν ἐκ θαλάττης πρὸ τοῦ κρυπτομένην καὶ οὖσαν ὕφαλον ὑποδέξασθαι πλανωμένην τὴν θεὸν ἐκ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς ἐπιβᾶσαν τῇ νήσῳ* (cf. eundem p. 144, de Zostere). — de templo *Ἀθηνᾶς Προνοίας*, quod Deli fuit, conferri iubet Bab. Macrob. Sat. I, 17, 55; v. etiam Preller-Robert Griech. Mythol. I, 194, 5.

68. ἐνταυθοῖ θύεται τῷ Ἀπόλλωνι ὁσημέραι καὶ μερὶς 72
αὐτῷ καὶ δεῖπνον παρατίθεται. Priscianus 18, § 251 p. 334 H.

69. καὶ τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες 73
κεραννύουσιν. Ath. X p. 424 E. *κεραννύουσιν* ex Hyperide etiam Photius et Suidas afferunt.

70. *ἔχεις δὲ διπλοῦν στοχασμὸν παρὰ Ὑπ. ἐν τῷ Δηλ.:* 74
ἐκθησόμεθα δὲ τὰ εἰρημένα ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι σαφὲς τὸ λεγόμενον. Ἀφίκοντό τινες εἰς Δῆλον ἄνθρωποι Αἰολεῖς πλούσιοι, χρυσίον ἔχοντες πολύ, κατὰ θεωρίαν τῆς Ἑλλάδος ἀποδημοῦντες ἐκ τῆς ἑαυτῶν· οὗτοι ἐφάνησαν ἐν Ῥηνείᾳ ἐκβεβλημένοι τετελευτηκότες· τοῦ δὲ πράγματος περιβοήτου ὄντος, ἐπιφέρουσι Δήλιοι τοῖς Ῥηνεῦσιν αἰτίαν, ὡς αὐτῶν ταῦτα πεποιηκότων, καὶ γράφονται τὴν πόλιν αὐτῶν ἀσεβείας. οἱ δὲ Ῥηνεῖς ἠγανάκτηνταί τε τῷ πράγματι, καὶ προσκαλοῦνται Δηλίους τὴν αὐτὴν δίκην. οὔσης

---

4 *ἐν Δηλ.* Schulz: *ἐν ἧ* Laur., om. Vat. *συνιστᾷς* Laur., *συνίστας* Vat., *συνιστορεῖ* Schulz. 17 *ἐνταυθὶ* (O) Putsch. S ad fr. 69 cf. Athen. Mitt. 30, 219 29 *Ῥηνεῦσιν*] cf. Dittenberger, Hermes XLI, p. 173 31 *ἠγανάκτουν τε* malit Blass.

δὲ τῆς διαδικασίας, ὁπότεροί εἰσιν οἱ τὸ ἔργον πεποιηκότες, ἠρώτων οἱ Ῥηνεῖς τοὺς Δηλίους, δι' ἣν αἰτίαν ὡς αὑτοὺς ἀφίκοντο· οὔτε γὰρ λιμένας εἶναι παρ' αὑτοῖς οὔτε ἐμπόριον οὔτε ἄλλην διατριβὴν οὐδεμίαν· πάντας δὲ ἀνθρώπους ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὴν Δῆλον ἔλεγον, καὶ αὐτοὶ τὰ πολλὰ ἐν Δήλῳ διατρίβειν. τῶν δὲ Δηλίων ἀπο- 3
κρινομένων αὐτοῖς, ὅτι ἱερεῖα ἀγοράσοντες οἱ ἄνθρωποι διέβησαν εἰς τὴν Ῥήνειαν, διὰ τί οὖν, ἔφασαν οἱ Ῥηνεῖς, εἰ ἱερεῖα ἧκον ὠνησόμενοι, ὥς φατε, τοὺς παῖδας τοὺς ἀκολούθους οὐκ ἤγαγον τοὺς ἄξοντας τὰ ἱερεῖα, ἀλλὰ παρ' ὑμῖν ἐν Δήλῳ κατέλιπον, αὐτοὶ δὲ μόνοι διέβησαν; πρὸς δὲ τούτοις τριάκοντα σταδίων ὄντων ἀπὸ τῆς διαβάσεως πρὸς τὴν πόλιν τὴν Ῥηναέων, τραχείας οὔσης ὁδοῦ, δι' ἧς ἔδει αὐτοὺς πορευθῆναι ἐπὶ τὴν ἀγορασίαν, ἄνευ ὑποδημάτων διέβησαν, ἐν Δήλῳ δ' ἐν τῷ ἱερῷ ὑποδεδεμένοι περιεπάτουν; Sopat. ad Hermog. IV p. 445 sq. W. narrat Hyp. scelus vetus Deliorum, ob quod olim (Thuc. 5, 1) ab Athen. ex insula eiecti erant (B ap. S.). huc pertinent glossae Harpocrationis: ἀγοράσαι *ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι Ὑπ. ἐν τῷ Δηλ.*, et Ῥήναια· *Ὑπ. Δηλ.* cf. etiam Photius ed. Reitzenstein p. 21, 21.

75 71. σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν. — Harp. s. v. *σύνταξις*. cf. E. M. p. 736, 3.

76 72. ἄνετον *ἀντὶ τοῦ ἱερὸν καὶ ἀνειμένον θεῷ τινι Ὑπ. Δηλ.* Harp.; cf. Bekk. Anecd. 399, 12; Suid. s. v.; Phot. ed. Reitzenstein p. 134, 23.

77 73. ἀποικία. *ἰδίως τὰ γράμματα καθ' ἃ ἀποικοῦσί τινες οὕτως ὠνόμασαν· Ὑπ. Δηλ.* Harp.

---

1 *διαδικασίας* Blass.: *δικασίας* 2 *αἰτίαν* ⟨*ἂν*⟩ Blassius, coll. Antiph. 5, 62 al. mavult tamen *δι' ἥντιν' ἂν* vel *διὰ τίν' ἄν*. 3 *αὑτοὺς* pro *αὐτοὺς* Blass. *παρ' αὐτοῖς* cod., em. S 4 *οὐδὲ ἄλλην* ci. S *πάντας τε* cod.; em. S 7 *ἀγοράσαντες* cod., em. S 9 *ὠνησάμενοι* cod.; em. S 15 *δὲ τῷ ἱερῷ* cod.; *δ' ἐν* S 20 ap. Harpocr. priore loco *μηλιακῷ* BCFHKQ. altero scribitur *Ῥηναία*; sed v. hymn. Ap. Del. 44 22 *συντάξεως* et *οὐ δίδοται* E. M., sed cod. lugdun. Valckenaerii *σύνταξιν* et *οὐδενὶ διδόντες* cum Harp. *δέ* om. BCC 28 *ἀποίκια* dubitanter ci. MO

74. Ἀρτεμίσιον *ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα· Ὑπ. Δηλ.* Harp. 78

75. προηροσία· *Ὑπ. Δηλ. ὄνομα θυσίας.* Harp. 79

XIV. ΚΑΤΑ ΔΗΜΑΔΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ. XIII

cf. Suid. 1, 1 p. 1241, 18 et 2, 2 p. 452, 10; Plut. moral. p. 810 C.

76. *ἔτι δὲ ἀναμνήσομεν διὰ ψηφίσματος εἰσφορᾶς, ὡς ὁ Ὑπ. ψηφίσματος κατηγορῶν ὑπὸ Δημάδου γραφέντος, πρόξενον Εὐθυκράτην εἶναι γράψαντος, αὐτὸς εἰσφέρει ψήφισμα, δι' οὗ ποιεῖται τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν εἰρημένων·* Ἃ μὲν γὰρ οὗτος *φησὶν* εἰσκεκόμικεν, οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας· ἐγὼ δέ, εἰ δεῖ πρόξενον ὑμῖν αὐτὸν γενέσθαι, δι' ἃ τούτου τεύξεται γράψας εἰσφέρω. *ἔπειτα τὸ ψήφισμα εἰσφέρει·* δεδόχθαι γάρ *φησιν* αὐτὸν εἶναι πρόξενον, ὅτι τὰ Φιλίππῳ συμφέροντα καὶ λέγει καὶ ποιεῖ, ὅτι γενόμενος ἵππαρχος τοὺς Ὀλυνθίων ἱππέας προὔδωκε Φιλίππῳ, ὅτι τοῦτο πράξας αἴτιος τοῦ Χαλκιδέων ὑπῆρξεν ὀλέθρου, ὅτι ἁλούσης Ὀλύνθου τιμητὴς ἐγένετο τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἀντέπραξε τῇ πόλει περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων, ὅτι τῆς πόλεως περὶ Χαιρώνειαν ἡττηθείσης οὔτε ἔθαψε τῶν τεθνεώτων τινὰς οὔτε τῶν ἁλόντων οὐδένα ἐλύσατο. *διὰ τούτων κεφαλαιωδῶς ἀναμιμνήσκει τῶν παρ' ὅλην τὴν κατηγορίαν εἰρημένων κατ' αὐτοῦ.* Apsines IX p. 547 W. (p. 303 sq. Hammer). — *ἐπεὶ δὲ ἀνακεφαλαιώσεως ἐμνήσθημεν, φέρε ἐροῦμεν καὶ περὶ ταύτης, κατὰ πόσους τρόπους γί-*

1 *ἀρτ. ἰδίως μὲν Ὑ. πολλάκις ὠνόμασε τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα* epitome 3 *προηροσίαι* D et Phot. 8 *αὐτὸς* ci. Bake: *αὐτοῦ* 10 *ὃ μὲν* Meier de proxen. p. 1 11 *δεῖ..αὐτὸν* Par. A: *ἔστι (ἔτι?)..αὐτῶν* B (*αὐτὸν* ci. Meier). 12 *ὑμῖν* A *δι' ἃ τούτου* Bake S: *διὰ τούτων* B, *διὸ τούτου* A sec. S (*διότι τούτων* ci. Sp.) 13 *εἰσφέρων* B *δεδόχθαι* Paris. A (ci. Meier): *δεδεῖχθαι* B *δέδοκται* susp. H 14 *αὐτὸν εἶναι πρόξενον ὅτι* Par. A: *πρ. αὐτὸν εἶναι διότι* B 14 sq. *καὶ λέγει καὶ ποιεῖ, ὅτι γενηθεὶς* appicto delendi signo ÷ super *η* Par. A *καὶ πράττει καὶ ποιεῖ* B Sp. 19 *περὶ τοῦ ἱεροῦ* codd.: *ὑπὲρ τ. ἱ.* Ald. 21 *ἐλύσατο* Par. A: *ἐρρύσατο* B *διὰ τούτων* Meier Par. A: *διὰ τοῦτο* B

νεται· πολλαὶ μὲν οὖν καὶ διάφοροι αἱ τῶν ἀνακεφαλαιώσεων μέθοδοι, ἃς ῥάδιον καταμαθεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι ῥητόρων λόγοις· ὅμως, ὧν γε οἱ τεχνικοὶ ἐπεμνήσθησαν, πέντε εἰσί. καὶ ἔστι πρῶτον τὸ κατὰ πλάσμα γινόμενον σχῆμα, ᾧτινι καὶ Ὑπερίδης ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Δημάδου λόγῳ· βουλόμενος γὰρ τὰ λεχθέντα ἀνακεφαλαιώσασθαι ἐπλάσατο ψήφισμα λέγων· εἰ τἀληθῆ Δημάδης ἐβούλετο περὶ Εὐθυκράτους εἰπεῖν, τοιοῦτον αὐτὸν ἔδει ψήφισμα γράψαι. . . δι' ἣν Εὐθυκράτην πρόξενον ἐποίησεν. ἐγὼ ⟨δὴ⟩ τὰ πεπραγμένα αὐτῷ, ἐπιγράψας τὸ τούτου ὄνομα, ἀναγνώσομαι. *καὶ πλάττεται τοιοῦτον ψήφισμα.* Δημάδης Δημέου Παιανιεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐθυκράτης προὔδωκε τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα Ὄλυνθον καὶ αἴτιος ἐγένετο τὰς πόλεις τῶν Χαλκιδέων οὔσας τετταράκοντα ἀναστάτους γενέσθαι *καὶ τὰ ἑξῆς. διὰ γοῦν τοῦ πεπλασμένου ψηφίσματος ἁπάντων ἡμᾶς τῶν προειρημένων ὡς ἐν κεφαλαίῳ ὑπέμνησεν.* Ioannes ad Hermog. *περὶ μεθόδου δεινότητος* f. 481 v. (v. Rabe, Mus. Rhen. LXIII, p. 144). cf. Marcell ad Hermog. IV, p. 425; Apsines *τέχν. ῥητορ.* IX, p. 532 W. (297 H.).

81 77. *ἕτερος δέ ἐστιν Ἀλκίμαχος Μακεδών, οὗ μνημονεύει Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ. οὕτως·* Ἀλκίμαχον καὶ Ἀντίπατρον Ἀθηναίους καὶ προξένους ἐποιησάμεθα. — Harp. s.v. *Ἀλκίμαχος*; cf. Bekk. Anecd. 378, 24; Phot. ed. Reitzenstein p. 77, 27.

82 78. μήτε πόλεως μήτε πολιτείας ἐπηβόλους γενέσθαι. E. M. p. 357, 25; Porphyr. quaest. hom. c. 1; Eustath. ad Odyss. p. 1448 R. 99 Bas.

---

4 *γινόμενον* susp. Rabe: *γενόμενον* 9 lacunam post *γράψαι* ind. Brinkmann *δι' ἥντινα αἰτίαν* susp. Rabe *Εὐθυκράτην* Rabe: *Εὐθυκράτης* 10 *δὴ* add. dubitanter Rabe 12 *Δημέου* Fu.: *Δημάδου* Apsines IX, p. 532 W haec in fine orationis exstare refert. ad fr. 77 cf. Wilhelm, Jahreshefte des österr. arch. Instituts XI, p. 91 23 *ἀθηνᾶς* BCFH Ald.; *ἀθηναῖοι* AM *καὶ* om. BCH Ald. *πρόξενον* BFCH Ald. *ποιησόμεθα* BCH Ald., *ποιησάμεθα* F ad fr. 78 cf. frg. inc. 239 *Δημάδου* Porph. Eustath.; *Δημάρχου* E. M. *μήτε πόλεως* Eust.; *μηδέποτε πολέμου* Porph.; *μήτε πόλιν* E. M. *ἐπηβόλους* Porph. et Eust.; *ἐπήβολον* E. M. explicatur *ἐπιτευκτικὸς, ἐπιτυχὴς, ἐγκρατής*

79. περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. Harp. s. v. *ὀξυθύμια.*

80. εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι· τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. — Harp. s. v. *παρεῖαι ὄφεις*; cf. Schol. Ar. Plut. 690, ubi per errorem, ut videtur, Lycurgus *ἐν τῷ κ. Δ.* laudatur.

81. Βουφόνια· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.· ἑορτή τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις.* Harp.

82. θριπήδεστον· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ. θριπήδεστον τὴν Ἑλλάδα εἶπεν ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην.* Harp.: cf. Suid.

83. Λητή· *Ὑπ. κατὰ Δημ.. Λητὴ πόλις ἐστὶ τῆς Μακεδονίας.* Harp.

84. Μηκύβερνα· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.. πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ.* — Harp.

85. παλαμναῖος· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ.. τοὺς αὐτοχειρίᾳ τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν.* — Harp.

86. *καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημ. δὲ ὁ Ὑπ. εἴρηκε·* ῥᾳδιεστέραν τὴν πόλιν. Ath. X p. 424 D; cf. Eustath. ad Hom. Il. p. 746. 45. ad eundem locum S. refert: *ὡς Ὑπ.* ῥᾳδιώτερος, Pollux V, § 107. 90

XV. ΚΑΤΑ ΔΗΜΕΟΥ ΞΕΝΙΑΣ XIV

εἰ γνήσιος.

87. ὀσχοφόροι· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου, εἰ γνήσιος.* 92 Harp.

4 *ὁμοίως* AB epit. *ὄφισι* A 7 *δημάρχου* BC 10 *δήμου* ABLN; *τοῦ δήμου* C 12 *θριπηδέστατον* BCD utrobique 15 *Ληπή* utrobique N; *λιτή* ceteri 23 *τὴν* om. Eustath. ap. Poll. ex Ath. *ῥᾳδιέστερος* restituendum esse affirmat Nauck Arist. Byz. p. 46 adn. 53; admonuit Bab. 26 *Δημέου* Blancardus: *δημαίου*

93 88. δειπνοφόρος· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου.*

94 89. κυρία ἐκκλησία· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας, εἰ γνήσιος.* Harp.

95 90. Χαλκεῖα· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας. τὰ Χαλκεῖα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τῇ Ἀθηνᾷ ἀγομένη.* Harp.

Praeterea huc rettulit S. facete dictum Hyperidis adversus Demeam Demadis filium ex tibicina natum: *οὐ σιωπήσει, μειράκιον, μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα* (Ath. XIII, 591 F; Philem. lex. technol. p. 191 Osann, Eustath. ad Il. p. 1151, 9 R.), quod tamen non ex oratione, sed ut apophthegma aliquod affertur.

XV XVI. ΠΡΟΣ ΔΗΜΕΑΝ.

97 92. Λουσιεύς· *Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημέου γραφήν.* — Harp.

98 93. σκευοποιήματα *δὲ Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Δημέαν* Pollux X, 15.

XVI XVII. ΚΑΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

99 ἀποστασίου *δίκη —. πολλάκις δ' ἐστὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, παρὰ τῷ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον καὶ Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δημ. ἀπ.* — Harp.

XVIb XVIII. ΥΠΕΡ ΔΗΜΟΠΟΙΗΤΟΥ

εἰ γνήσιος.

100 94. *ὅτι δὲ τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας, οἷς εἴη Ζεὺς ἕρκειος, δεδήλωκε καὶ Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ δημοπ., εἰ γνήσιος.* — Harp. s. v. *ἕρκειος Ζεύς.*

XIX. ΚΑΤΑ ΔΙΟΠΕΙΘΟΥΣ. (?)

cf. pro Euxenippo col. 39, 4. num scripta exstiterit haec oratio incertum est.

---

1 *δημείου* I, *μειδίου* BC, *δημάδου* Ald. Quae ap. Harp. sequuntur verba non Hyperidis sed Philochori esse S vidit, coll. Bekk. Anecd. p. 239 2 *μηδέου* C 4 *δήμου* BC 12 *Δημέου* Blancardus: *δημαίου*

XX. ΠΡΟΣ ΔΙΩΝΔΑΝ. XVIII

v. Dem. de corona 222; Vit. X or. p. 848 F, cf. p. 846 A.

95. *μηνύω καὐτὸς Ὑπερείδην τὸν καλόν, πολλὰ περὶ* 111
Δημοσθένους κεκλοφότα, ἔν τε τῷ πρὸς Διώνδαν λόγῳ κἀν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν. καὶ ὅτι μὲν ὁ ἕτερος παρὰ τοῦ ἑτέρου μετέθηκε, πρόδηλον· συγχρονούντων δ' αὐτῶν, ἡμῶν μὲν ἂν εἴη ἔργον, φησίν, ὦ Ἀπολλώνιε, ἐκ τῶν χρόνων ἀνιχνεῦσαι τὸν κλέπτην. ἐγὼ δὲ ὑποπτεύω μὲν τὸν ὑφῃρημένον εἶναι τὸν Ὑ., ἀδήλου δὲ ὄντος ὁπότερος, ἄγαμαι μὲν Δημοσθένην, εἰ λαβὼν παρὰ Ὑπερείδου πρὸς δέον διώρθωσε, μέμφομαι δὲ τὸν Ὑ., εἰ λαβὼν παρὰ Δημοσθένους πρὸς τὸ χεῖρον διέστρεψεν. Euseb. praepar. evang. X, 3 p. 465 ed. Viger. (536 sq. Dind.) ex Porphyrio.

96. schol. ad Dem. adv. Lept. § 52 (*ὅθ' ἡ μεγάλη* 112
μάχη πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένετο ἡ ἐν Κορίνθῳ): *περὶ ταύτης τῆς μάχης Ὑπ. εἴρηκεν ἐν τῷ πρὸς Διώνδαν.*

XXI. ΚΑΤΑ ΔΩΡΟΘΕΟΥ XIX

εἰ γνήσιος.

97. ἀκούω γὰρ Αὐτοκλέα τὸν ῥήτορα πρὸς Ἱππόνικον τὸν Καλλίου περὶ χωρίου τινὸς ἀμφισβητήσαντα, καὶ λοιδορίας αὐτοῖς γενομένης ῥαπίζειν τὸν Ἱππόνικον ἐπὶ κόρρης. Etymol. laurent. ab E. Millero editum p. 121, cf. Didymum in eodem Milleri libro (Mélanges de littérature grecque) p. 400. — *Ὑπ. γοῦν ἢ Φιλῖνος ἐν τῷ κατὰ*

---

16 *Διώνδαν* S; erat *Δίωνα* fr. 97] ex Etym. laur. et Didymo quae accesserunt primus H. Hager (in Curtii studiis III, 109) investigavit; cf. etiam Sauppium Symbol. ad emend. orat. Att. p. 14 praemittitur in Etym.: *Ὑπερείδης* 18 *ἀναμφισβητήσαντος* cod.; *ἀμφισβητήσαντα* Miller Hager, *ἀμφισβητῆσαι* S propter *αὐτὸν*, quod et in Etym. et ap. Did. post *ῥαπίζειν* exstat, a Blassio in *τὸν* mutatum. Didymi verba haec sunt: *οἱ δὲ τὸ ἐπὶ κόρρης ἐξηγοῦνται τὸ εἰς τὰς* (S, cod. *τοὺς*) *γνάθους τύπτεσθαι, ὡς Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Δωρ.· ῥαπ. αὐτὸν Ἱππ. κατὰ κόρρης, ἔπειτα καὶ Ἱππόν. ὑπ' Αὐτοκλέους ἐρραπίσθη τὴν γνάθον.* Recte Sauppius pro *ἔπειτα καὶ* rescripsit *καί· ἔπειτα*; nam quominus cum Hagero continuo haec alteri sententiae subiciamus, Harpocrationis verba impediunt

Δωρ., προειπὼν τὸν ῥαπίσαντα Ἱππόνικον ἐπὶ κόρρης γραφῆναι ὕβρεως, ἐν τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγεῖται τοὔνομα λέγων· ἔπειτα Ἱππόνικος ὑπ᾽ Αὐτοκλέους μόνον ἐρραπίσθη τὴν γνάθον· ἐγὼ δ᾽ ὑπὸ τούτων τῶν τριχῶν εἱλκόμην, κονδύλους ἔλαβον. Harp. s. v. ἐπὶ κόρρης; cf. Didym. l. c.

98. Ὑπ. δὲ καὶ κονδυλίζειν ἔφη καὶ τὸ παθεῖν κονδυλίζεσθαι· ὁ δ᾽ αὐτὸς καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον προσπτύειν. Poll. VIII, 76.

115 99. ἐν δὲ τῷ κατὰ Δωρ. λόγῳ Ὑπ. φησίν· ἐν αὐτῷ ὥσπερ τὸ ἀτιμότατον θεράπιον. Pollux III, 74.

117 100. κακηγορίας δίκη· ἐάν τις κακῶς εἴπῃ τινὰ τῶν κατοιχομένων, κἂν ὑπὸ τῶν ἐκείνου παίδων ἀκούσῃ κακῶς, πεντακοσίας καταδικασθεὶς ὦφλε τῷ δημοσίῳ, τριάκοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ. Ὑπ. δὲ ἐν τῷ κατὰ Δωρ. χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι, ἐὰν τοὺς κατοιχομένους, φησί, πεντακοσίας δ᾽ ἐὰν τοὺς ζῶντας. Frg. lex. cantabr. p. 671, 7. cf. Poll. VIII, 80: κακηγορῆσαι ὡς Ὑπ.

Praeterea huic orationi S. assignavit etiam frg. inc. 200, quod exstat ap. Poll. III, 79.

xx XXII. ΠΡΟΣ ΕΠΙΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.

118 101. Γρύλλος· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἐπ. π. οἰκ.. Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. Harp.

119 102. διάγραμμα· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ἐπ.. τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις ὁπόσον ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. Harp.

120 103. Ὑπερῷα ἐπαίρειν, καὶ στέφειν τὰ οἰκήματα εἰς τὴν ὁδόν, καὶ τὰς πλίνθους ἀναβάλλειν πρὸς ἀριθμόν. Ὑπ. γὰρ ἐν τῷ πρὸς Ἐπ. ταῦτ᾽ εἴρηκεν Poll. VII, 119. — ἔργον δὲ τοῦ οἰκοδόμου καὶ τὸ ὑπερῷα ἐγεῖραι, ὡς Ὑπ. ἔφη. § 125.

---

1 τὸν ῥαπίσ. S, erat ῥαπίσ. τὸν   5 ἔλαβον] τ᾽ ἔλαβον N   9 ἐν αὐτῷ codd. praeter F, qui om.; ἐν ταὐτῷ Blass. ὑπηρέτησεν αὐτῷ ci. S   θεραπόντιον cod. F   12 κἂν Dobree: καὶ   15 ζημιοῦσθαι τοὺς κατοιχ. liber, emend. S   δὲ τοὺς ζῶντας liber, emend. S   20 γρύλος ABDEL

XXIII. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΒΟΥΛΟΥ ΔΩΡΕΩΝ. XXII

cf. Harp. s. v. *Εὔβουλος* et schol. Aesch. 2, 8.

104. v. frg. 95. 125

105. Ἑρμαῖ· *Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ* 126
Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβ. δωρεῶν. Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφει ταυτί· „ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι." Harp.

106. πεντηκοστὴ *καὶ* πεντηκοστεύεσθαι *καὶ* πεντηκοστο- 127
λόγοι. . . . *ταῦτα δ' ἔστιν εὑρεῖν ἐν τε τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους, καὶ Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβ. δωρεῶν.* — Harp.

XXIV. ΠΡΟΣ ΘΑΣΙΟΥΣ. XXIII

Kiessling confert Dem. 12, 17 et 50, 20 sq.

107. εὐθὺς δὲ καρπεύειν ἀγαθὴν καὶ πλείστην χώραν. 128
Pollux VII, 149.

XXV. XXVI. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΠΠΕΩΣ ΚΛΗΡΟΥ XXIV
λόγοι β'.

108. παρακαταβολὴ *καὶ* παρακαταβάλλειν. *οἱ ἀμφισ-* 129
βητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριόν τι κατετίθεσαν . . . περὶ δὲ τῶν κληρικῶν ἄλλοι τε πάλιν εἰρήκασι ῥήτορες καὶ Ὑπ. ἐν τῷ περὶ ⟨τοῦ⟩ Ἱππέως κλ. δευτέρῳ. — Harp.; cf. etiam s. v. *ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν.*

109. Κυδαθηναιεύς· *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἱππέως κλ.* 130
Harp.

110. Τριακάς· *τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ* 131
ἡμέρα ἀπὸ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς, ὡς Ὑπ. ἐν τῷ π. τοῦ Ἱ. κλ. δηλοῖ, ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα *καὶ* τριακάδας *τὴν ἡμέραν καλῶν.* Harp.

3 Aeschin. 3, 183 20 *τοῦ* add. Dind. *τῆς* A Ald. *ἱππέων* BC, *ἱππέας* Ald. 25 *διὰ θανάτου* libri 26 *τριακάδα καὶ* hab. Ald. et epitome, om. codices

xxv XXVII. ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΠΠΟΥ ΠΡΟΣ ΗΛΕΙΟΥΣ.

cf. Vitas X or. p. 850 A. Paus. V, 21, 5.

132 111. Ἑλλανοδίκαι· *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου πρὸς Ἠλείους*. Harp.

133 112. Ἐλευσίνια· *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλ.. τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἐδίδοτο ἆθλον*. Harp.

xxvi XXVIII. ΚΑΤΑ ΚΟΝΩΝΟΣ.

134 113. ἄνδηρα· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. τὰ χείλη τῶν ποταμῶν ἄνδηρα λέγουσι διὰ τὸ ἀεὶ ἔνικμα καὶ διερὰ εἶναι. οἱ δὲ τὰ χώματα διὰ τὸ ἄνω καὶ καθύπερθε τῶν διερῶν εἶναι· ⟨ὧν καὶ⟩ Ὑπερείδης*. Harp. — ἄνδηρα· *μέρος τι τοῦ κήπου, ὥσπερ ἡ πρασιὰ καὶ ὁ ὀχετός· Δίδυμός φησιν*. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ. Suid. 1, 1 p. 383, 13; cf. Phot. ed Reitzenstein p. 125, 15. Schol. Luc. Lexiphan. c. 2.

135 114. ἐν Διομείοις Ἡράκλειον· *Ὑπ. κατὰ Κόνωνος. τῆς ἐν Διομείοις ἀγομένης ἑορτῆς τῷ Ἡρακλεῖ μνημονεύουσι καὶ οἱ κωμικοί*. Harp.

xxvii XXIX. ΥΠΕΡ ΚΡΑΤΙΝΟΥ.

136 115. *καὶ Ὑπερείδης*· Ἀπόκριναί μοι, Ἑρμεία, ὥσπερ κάθῃ. Zonaras lex. p. 1168. — κάθῃ *ἀντὶ τοῦ κάθησαι. Ὑπ. ὑπὲρ Κρ.* Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 100, 32.

137 116. ἀκμήν· *ἀντὶ τοῦ ἔτι. Ὑπ. ὑπὲρ Κρ.* Antiattic. in Bekk. Anecd. 77, 27; cf. Bekk. Anecd. 365, 14; Suid. 1, 1 p. 166, 16; Phot. ed. Reitzenstein p. 61, 15.

xxviii XXX. ΚΥΘΝΙΑΚΟΣ.

138 117. οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν· οἱ δὲ θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσιν. — Suid. 1, 2 p. 1109, 15.

---

9 *ὧν καὶ* add. S. 12 Quae apud Suidam leguntur Sauppio ipsius Hyperidis verba esse videntur. *καὶ τῶν ὀχετῶν* cod. A 15 *Ἡράκλεια* Hemsterh.

XXXI. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΩΝ. xxix

cf. Vit. X or. p. 842 D.

118. τίνα φήσουσιν οἱ παριόντες αὐτοῦ τὸν τάφον; 139 οὗτος ἐβίω μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων εὗρε πόρους, ᾠκοδόμησε τὸ θέατρον, τὸ ᾠδεῖον, τὰ νεώρια, τριήρεις ἐποιήσατο, λιμένας· τοῦτον ἡ πόλις ἡμῶν ἠτίμωσε καὶ τοὺς παῖδας ἔδησεν αὐτοῦ. Apsines *τέχν. ῥητ.* IX p. 545 sq. W. (I, 301 Hammer) et Greg. Cor. VII, 1226 W.

XXXII. ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΔΗΜΟΝ. xxxi

119. *αὐτὸ δὲ τὸ καρποῦσθαι καὶ* καρπίσασθαι *Ὑπ. ἐν* 111 *τῷ πρὸς Λυσίδ.* Poll. VII, 149.

XXXIII. ΚΑΤΑ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ ΑΙΚΕΙΑΣ. xxxii

120. ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ 115 ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. Ath. VI p. 267 A.

121. ἄγων Γλυκέραν τε τὴν Θαλασσίδος, ζεῦγος ἔχων. 116 Ath. XIII, p. 586 B.

122. ἀκμάζεις *ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν νέων πράττεις Ὑπ. ἐν* 147 *τῷ κατὰ Μαντ.* Harp., cf. Bekk. Anecd. 365, 9; Phot. ed. Reitzenstein p. 61, 9.

123. Ποσιδεών· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Μαντ.* Harp. 148

---

fr. 118 *ἔτι ἀναμιμνήσκειν ἔστιν ἐκ τῆς καλουμένης ἠθοποιΐας… κέχρηται τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ Ὑπ. ὑπὲρ Λυκούργου λέγων* Apsines (sed *ὑπὲρ εὐβούλου που λέγων* cod. Paris. A cum signo ÷ super *εὐβ.* appicto) **3** *ὃς* pro *οὗτος* coni. Naber **4** *ᾠκοδ. δὲ τὸ θέατρον* Aps. *δὲ* omisit Greg. post *ᾠδ.* in Par. A deletae litt. fere 10, tum *τριήρεις ἐπ.* aliaque lac. litt. 5, tum *τοῦτον.* (ita Hammer; sec. Bak. est in eo cod. *ἐποιήσατο ἀπολλυμένας*) **5** *τὰ νεώρ.* Bake Sp.: om. *τὰ* etiam B Greg. *λιμ. ἔκλεισε* ci. Bake; *κατεσκευάσατο* ci. Naber; *καὶ* ante *λιμ.* add. S **6** *ἠτίμωσε* Par. A (ci. Reisk.): *ἠτίμασε τοὺς πόδας ἔδεσεν* Par. A **17** *μεντιθέου* FK, *τιμοθέου* CGH **19** erat *Ποσειδέων*; cf. inscriptiones

149 124. σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα· Ὑπ. *ἐν τῷ κατὰ Μαντ. ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.* Harp.

xxxiii XXXIV. ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.

150 cf. Vit. X or. p. 850 B. Glaucippo Hyperidis filio tribuit A. Schaeferus.

xxxiv XXXV. ΥΠΕΡ ΜΙΚΑΣ.

151 125. Ὑπ. *δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ Μίκας ἔφη·* ἐμισθώσατο τυλυφάντας. Poll. VII, 191 et X, 39.

xxxv XXXVI. ΥΠΕΡ ΞΕΝΙΠΠΟΥ.

152 126. Μεταγειτνιών· Ὑπ. *ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενίππου.* Harp.; fortasse, ut A. Schaeferus coniecit, *Ξενοφίλου*; cf. 128.

xxxvi XXXVII. XXXVIII. ΥΠΕΡ ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ *λόγοι β'.*

153 127. Κεραμεῖς (pagus)· Ὑπ. *ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου α'.* Harp.

154 128. Μουνυχιών. Ὑπ. *ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου.* Harp.

155 129. Τυρμεῖδαι (pagus)· Ὑπ. *ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου.* Harp.

156 130. Ὑσιαί· Ὑπ. *ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου.* Harp.

xxxvii XIL. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ.

157 131. ἀψιμαχεῖν· Ὑπ. *ἐν τῷ περὶ τῶν ὁρίων.* Antiattic. in Bekk. Anecd. 79, 12.

---

1 *τὸ πρᾶγμα* om. BCG cf. Poll. X, 15 6 priore loco *μήκας* A *Μίκκας* Kiessling et S; cf. de ea scriptura Meinekium Vind. Arist. p. 156; Wecklein Cur. epigr. p. 56; Bullet. de corresp. hell. II p. 431 sqq.; III p. 355; Meisterhans Gr. d. att. Inschr. 83³ 10 *ξενοφῶντος λο* BC 12 *Μουνιχίων* malit Blass.

XL. ΠΕΡΙ ΟΧΕΤΟΥ. XXXVIII

132. ὀχετόκρανα δ' ἂν εἴποις τὰς τῶν ὀχετῶν ἀρχάς, 158
ὡς Ὑπ. ἐν τῷ περὶ ὀχετοῦ. Poll. X, 30.

XLI. ΠΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΝ. XXXIX

133. μαστῆρες· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Πάγκαλον. ἔοικεν 159
ἀρχή τις εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου. Harp.

XLII. ΚΑΤΑ ΠΑΣΙΚΛΕΟΥΣ. XL

134. ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πό- 160
λιν σὺν πέντε καὶ ἓξ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατιδὼν Δημοσθένης νόμον ἔθηκε τοὺς τ' τριηραρχεῖν καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι, νῦν ὁ Φορμίων αὐτὸν ἐκκλέπτει. Harp. Suid. Phot. s. v. συμμορία; Schol. Dem. 14, 17; E. M. 734, 32.

135. ἄξιοι μισεῖσθαι τῇ πόλει *Hyperides* ἐν τῷ κατὰ 161
Πασικλέους. Prisc. XVIII c. 24 § 191 p. 299 H.

136. ἔκδεια. Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πασ.· ἐὰν δέ τις ἔκδεια 162
γένηται, ἤγουν ἐὰν δέ τις ἐνδεήσῃ τοῦ προϋπάρχοντος ἀργυρίου. Harp.

---

7 *σὺν πέντε* libri Harp., E. M., Suid.: *σύμπεντε* al.; tum *σύνεξ* schol. Dem.; *σὺν ς'* D, *ς'* ceteri. cf. *σὺν ἓξ καὶ δέκα* Dem. 18, 104 ex Christii coniectura *μέτρια*] *ματὰ τρία* BG, *μετὰ τρία* C 8 *εἶχον* pro *ἦγον* Harpocr. cod. ABCG, quod recepit S cf. fr. 220 *ἐπεὶ* Harp. BCG et Suidae libri praeter A *κατεῖδε* Ald., Suid., E. M., schol. Dem.; *κατιδεν* Phot., *κατίδεν* epit. Harp., *κατεῖδον* Harp. ABCG; *κατιδὼν* Bk., *κατεῖδε* S, qui post *Δημ.* addidit *καί* **9** *νόμον* S: *νόμους ἀνέθηκε* BCG **10** *νῦν ... ἐκκλέπτει* om. epit. reliqui *αὐτὸν* S: *αὐτόν* fr. **135** dedi lectiones Hertzii; ap. S est: *illi ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι κτλ.* cf. or. IV, fr. X, 4 sq. Post *Πασικλ.* lacunae signa addi iussit Sp., addidit S, tamquam ipsa verba oratoris intercidissent **16** *ἐνδεήσῃ* Bk.: *ἐνδεὴς ᾖ τι* Blassius: *τις*

XLI XLIII. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΠΑΣΙΚΛΕΑ.

163 137. τὴν οἰκίαν τὴν μεγάλην τὴν Χαβρίου καλουμένην καὶ τὸ ἄμφοδον. Poll. IX, 36.

XLII XLIV. ΚΑΤΑ ΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ [ΠΡΟΑΓΩΓΕΙΑΣ] *εἰ γνήσιος.*

164 138. *Ὑπ. δ' ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος, τοὺς Ἀρεοπαγίτας φησὶν ἀριστήσαντά τινα ἐν καπηλείῳ κωλῦσαι ἀνιέναι εἰς Ἄρειον πάγον.* Ath. XIII p. 566 F.

165 139. οἱ δὲ ἐννέα ἄρχοντες εἱστιῶντο ἐν τῇ στοᾷ, περιφραξάμενοί τι μέρος αὐτῆς αὐλαίᾳ. Poll. IV, 122 et Cosmas Indicopl. topogr. christ. p. 197 E; cf. Bekk. Anecd. 463, 14 et 83, 7; Suid. s. v. *αὐλαία.*

139a. *ἀδούλευτος οἰκέτης· ὁ ἐνὶ δεδουλευκὼς καὶ μὴ παλίμπρατος. Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ.·* ἀδούλευτον ἢ βάρβαρον πριάσθω. Phot. ed. Reitz. p. 33, 1 sq. — cf. etiam p. 34, 4 sq.

166 140. *τοῦτον δὲ* (sc. vitricum) *Ὑπ. ἐπὶ προαγωγείᾳ κατηγορῶν Πατροκλέους* μητρυιὸν *κέκληκε.* Poll. III, 27.

167 141. Νάννιον· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος.* Harp.; cf. Ath. XIII p. 587 A.

168 142. Νεμεάς· *Νεμεάδος αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος.* Harp. — *καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπ. μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους.* Ath. XIII p. 587 C.

169 143. πάνδημος Ἀφροδίτη· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ., εἰ γνήσιος.* Harp.

170 144. *ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ* κλίνη παράβυστος, *ἧς μέμνηται Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατρ.* Harp. Phot. Suid. s. v. *παράβυστ.* — *καὶ δὴ καὶ κλίνη*

XLIII. hanc orationem a XLII. non diversam fuisse ci. A. Schaeferus fr. **139** *εἰσθιώοντο, φραξάμενοι, τὸ μέρος* Cosmas **11** *εὐριπίδης* ab corr. Wilamowitz **18** *Νεμέας αὐλητρίδος* codd. *Νεμεάδος* S *Νεμεάς· Νεμεάδος* Blassius coll. Athenaei loco et iis, quae apud ipsum Harp. sequuntur **22** *προκλέους* B, *πρωκλέους* A **25** *Πατροκλέους* Mauss. et fort. C: *προκλέους* Ald., *προκλέους,* B *προκλέα* A

τις ὠνομάζετο γαμική, καὶ ἑτέρα παράβυστος, ἣ καὶ αὐτὴ στρώννυται ἐν τῷ δωματίῳ ὑπὲρ τοῦ τὴν παῖδα μὴ ἀθυμῆσαι, ὡς Ὑπ. ἔφη. Poll. III, 43.

145. Φορβαντεῖον (Athenis). Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πατροκλ. 171
Harp.; cf. E. M. p. 798, 25.

XLV. ΠΛΑΤΑΙΚΟΣ. XLIII

ἆρ' οὖν ἄξιον προκρῖναι τὸν Ὑπερείδου Πλαταϊκὸν 172
τῆς Ἀριστείδου Πλαταιᾶσι νίκης; Plut. moral. p. 350 B.

XLVI. ΚΑΤΑ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ. XLIV

146. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς 173
συμμορίας, δεδήλωκεν ὁ Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. πολλάκις. συμμορῖται δέ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ Ὑπ. δείκνυσι. Harp. E. M. s. v. συμμορία; schol. Dem. 14, 17.

147. ἡγεμὼν συμμορίας· — ἡγ. ἐκαλεῖτο συμμορίας ὁ 174
προέχων τῷ πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος, ὡς ὑποφαίνει Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. Harp.

148. τοὺς δὲ ἄρχοντας τῶν συμμοριτῶν καὶ συμμο- 175
ριάρχας Ὑπ. εἴρηκεν. Poll. III, 53.

149. καὶ συμμορία καὶ τὸ παρ' Ὑπ. μετοικικῆς συμμο- 176
ρίας ταμίας. Poll. VIII, 144.

150. ἀγοράς. Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. π. τ. διαγρ.. οὗτοι 177
πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. μήποτε ἀντὶ τοῦ συνόδους νῦν. Harp.; cf. fragm. cantabr. p. 664, 11; p. 332, 2 Nauck; Bekk. Anecd. p. 330, 10; Phot. ed. Reitz. p. 21, 12.

151. ἀνασυντάξας ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας Ὑπ. κατὰ 178
Πολ. Harp. cf. Phot. ed. Reitzenstein p. 123, 1.

---

6 *Πλαταιᾶσι* Cob.: *παραγγελίας* libri (*ἐν Πλαταιαῖς* Xylander, *Πλαταϊκῆς* Kiessling, *στρατηγίας καὶ* S) 9 *αὐτῆς αὐτοὶ μετέχοντες* libri Harp. *αὐτοῖς* pro *αὐτοὶ* epitom., schol. Dem.; om. E. M. *αὐτοῖς* Bk., S., Blass. 20 *οὗτοι*] *οἷον οὗτοι* anecd. 21 *ποιοῦνται* frg. cant., anecd., epit.: *ποιοῦντες*

179 152. διάγραμμα. — *τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὁπόσον ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμησιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων σαφέστατα δεδήλωκεν Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. περὶ διαγράμματος.* διαγραφεὺς *μέντοι ἐστὶν ὁ καθήμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρῖναι πόσον ἕκαστος ἀνὴρ εἰσενεγκεῖν ὀφείλει, ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν φανερὸν ποιεῖ ἐν τῷ κατὰ Πολ.* Harp.

180 153. Θαργήλια· *Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ.* Harp.

181 154. ὀβολοστάτας *δ' ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὡς παρά τε Ὑπ. ἐν τῷ κατὰ Πολ. καὶ πολλάκις ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.* Harp. s. v. *ὀβολοστατεῖ.*

XLV XLVII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΝ.

182 155. Ἄκτια· *Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολ. στρατ. Ἄκτια ἀγὼν παλαιὸς ἦν.* Harp.

183 156. ἀλιμενία· *Ὑπ. ἐν τῷ π. τ. Πολ. στρατ.* Antiattic. Bekk. Anecd. 78, 18. — *Ὑπ. δὲ καὶ ὄνομα ἐποίησε·* τῶν τόπων τὴν ἀλιμενίαν. Poll. I, 101.

184 157. ῥόθιον· *Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολ. στρατ.* Harp. — *Ὑπ. τῷ ῥοθίῳ ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται συντονωτάτης. φησὶ γοῦν·* τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. Suid. 2, 2 p. 622.

XLVI XLVIII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ.

185 158. Κυδαντίδης· *Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Πολ.· δῆμός ἐστι τῆς Αἰγηΐδος Κυδαντίδαι.* Harp.

186 159. *Ὑπ. δ' ἐν τῷ πρὸς Πολ. φησιν·* εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιε΄ ἄνδρες. Harp. s. v. *συμμορία*, cf. frg. 146; cf. etiam Philemon. p. 141 sq. ed. Osann.

---

4 *Ὑπ.*] *Ἰσοκράτης* N 5 *καθήμενος* A: *καθιστάμενος* ceteri 13 *ἄκτεια* AM Ald., *ἀκτεία* BFH, *ἀκτία* CK epit. *Ὑπ.* post *Πολυεύκτου* C, om. B *πολυεύκτου* BCFHK 15 *πολυεύκτου* cod. a pr. m. 18 *πολυεύκτου* B XLVIII. hanc orat. non diversam fuisse a XLVI. ci. A. Schaeferus 25 *ἐν τῇ*] *ἐν ἀρχῇ* A

XLIX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΑΝΔΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. (?) XLVII

160. κακώσεως· *δίκης ὄνομά ἐστιν — —· Δημοσθένης* 187
κατὰ Τιμοκράτους καὶ Λυσίας ἔν τε τῷ περὶ τοῦ Ἡγησάνδρου κλήρου καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ⟨. . . καὶ Ὑπ. περὶ⟩ τοῦ Πυρρ. κλήρου. ὅτι δὲ ἐξῆν καὶ παντὶ τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι κακώσεως γονέων καὶ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν, δηλοῦται ἔν τε τῷ προειρημένῳ λόγῳ Ὑπερείδου καὶ ἐν τῷ Λυσίου κατὰ Φιλωνίδου βιαίων, εἰ γνήσιος. Harp.

L. ΡΟΔΙΑΚΟΣ. XLVIII

cf. Vit. X or. p. 850 A.

161. προπεσεῖν· *προπετῶς τι ποιῆσαι. Ὑπ. Ῥοδ.* An- 188
tiattic. in Bekk. Anecd. 112, 10. — προέπεσον· *προπετῶς ἐποίησαν. Ὑπ.* Phot. s. v.

LI. ΥΠΕΡ ΣΙΜΜΙΟΥ ΠΡΟΣ ΠΥΘΕΑΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΥΡΓΟΝ. XLIX

162. ἐπιχειροτονία *ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις·* 189
Ὑπ. ἐν τῷ κτλ. Harp.

LII. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ. (?) XLIX b

cf. Vit. X or. p. 848 E: *καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ὧν ᾔτει* 190
(Alexander) *παρ' Ἀθηναίων ἀντεῖπε καὶ περὶ τῶν τριήρων.* num scripta exstiterit haec oratio, incertum est.

LIII. ΣΥΝΗΓΟΡΙΚΟΣ. L

163. *πλὴν Ἰσαῖος καὶ Ὑπ. τὸν* πράτην *εἶπον.* Poll. 191
VII, 8. — *Ὑπ. δὲ καὶ* πράτην *εἴρηκεν ἐν τῷ συνηγορικῷ.* id. III, 125.

XLIX. hanc orationem Hyperidi reddidit S., cum ex sequentibus Hyperidis aliquam orationem laudatam antea fuisse constet, *ὑπὲρ* autem eo minus ad *κλήρου* accommodatum sit, quod modo Harp. *περὶ τοῦ κλήρου* dixerat. iam Maussacus ante *ἐν τῷ ὑπὲρ* inseruerat *Ὑπερίδης*. Meierus autem ita: — — *Ἡγ. κλ. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Π. κλ. καὶ Ὑπερ. ἐν τῷ περὶ . . . κλήρου* 4 *πυράνδρου* codd., em. S 13 *συμμίου* Ald., *σημείου* B, *Σιμίου* Dind. *χειροτονητῶν* sc. *ἀρχόντων* Blass.

LI LIV. ΠΡΟΣ ΤΙΜΑΝΔΡΑΝ.

192 164. παιδάριον. *οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρθένων. Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Τ.·* Καταλειφθέντων γὰρ τούτων, δυοῖν ἀδελφαῖν, ὀρφανῶν καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς καὶ παιδαρίων. Suid. 2, 2 p. 157.

193 165. *καθάπερ ὁ τῆς Τιμάνδρας κατηγορῶν ὡς πεπορνευκυίας τὴν λεκανίδα καὶ τοὺς ὀλίσβους καὶ τὴν ψίαθον καὶ πολλήν τινα τοιαύτην δυσφημίαν ἑταιρῶν κατήρασε τοῦ δικαστηρίου.* Dem. *π. ἑρμ.* § 302.

LII LV. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΩΝ. (?)

194 cf. Vit. X or. p. 848 E (v. or. LII). num scripta exstiterit haec oratio, incertum est.

LIII LVI. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΤΩΝ ΤΥΡΡΗΝΩΝ.

195 166. κομιστικὰ πλοῖα· *Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τῆς φυλ. τ. Τ.. ἔοικε καλεῖσθαι κομιστικὰ πλοῖα ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ Τυρρηνοὶ τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν τῷ λόγῳ.* Harp.

196 167. προβόλιον *εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Ὑπ. ἐν τῷ π. τ. φυλ. τ. Τ. τροπικῶς ἐκ μεταφορᾶς ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι.* Harp.

LIV. *εἰ γνήσιος* add. S, propter frg. 165. 3 *Τιμάνδραν* Hemsterhus. (ad. Ar. Plut. p. 59); *Τίμανδρον* libri *καταλλαχθέντων, δυαῖν ἀδελφαῖν, ὀρφαναῖν, καὶ παιδαρίων παίδων* codd. corr. Blassius 4 *καὶ μητρὸς* V *παιδαρίων ἀπαίδων* deleto *καί* S fr. 165 huc rettulit Hemsterh. *ὅτι ἀν τῆς τημάνδρας* P, puncta posuit P² corr. apographa 7 *ὀλίσβους* Wilam.: *ὀβολοὺς* P 8 *ἑταιρῶν*] super *κατ* erasum est vocabulum, dignoscitur etiamnunc spiritus asper et breviatura *ων* super *ρ* vel *μ* vel *υ* in fine. *ἑταίρων* apogr. quaedam 12 sq. *Τυρρηνῶν* et *Τυρρηνοὶ* Boeckh.: *τριήρων* (*τριηρῶν*) et *τύραννοι* codd. 14 *αὐτὸς ὁ*] *ὁ αὐτὸς* B 15 *τῷ*] τ̄ A, λ' BC, *τῷ τριακοστῷ* Ald. 18 *Τυρρηνῶν* libri; *τριήρων* Bk. cum Valesio *τροπικῶν* libri; *τροπικῶς* cum Valesio Bk.; fort. delendum esse dicit Dind.

LVII. ΠΡΟΣ ΥΓΙΑΙΝΟΝΤΑ. LIV

168. ἕνη καὶ νέα· Ὑπ. ἐν τῷ πρὸς Ὑγ. — Harp. 197
169. θέcθαι ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπ. ἐν 198
τῷ πρὸς Ὑγ. Harp.; cf. E. M. p. 448, 15.

LVIII. ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ. (?) LVI

cf. Dem. 19, 116; Aesch. 3, 79; Hyp. pro Euxen. col. 200
39, 7 sq. sed Philocrates sua sponte solum vertit neque causam dixit; itaque ne accusatori quidem elaborata oratione opus fuit.

LIX. ΥΠΕΡ ΦΟΡΜΙΣΙΟΥ. LVII

170. Πανδιονίc· — μία τῶν ι′ φυλῶν . . . κληθεῖσα 201
ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ λέγουσι καὶ Ὑπ. ἐν τῷ ὑπ. Φορμ. Harp.

LX. ΥΠΕΡ ΦΡΥΝΗΣ. LVIII

de causa cf. Anon. Seguer. p. 390 H. (Sp. Rh. Gr. I p. 455, Cornut. ed. Graeven p 42); de orationis indole v. π. ὕψους XXXIV, 3; Quint. X, 5, 2.

171. ὡμιληκὼς δὲ καὶ Φρύνῃ τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρι- 202
νομένῃ συνεξητάσθη· αὐτὸς γὰρ τοῦτο ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δηλοῖ. Vit. X or. p. 849 E. — ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπ. ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικός κτλ. Ath. XIII p. 590 D. — διελέχθην αὐτῇ καὶ διειλεγμένος εἰμὶ (de concubitu) ὡς Ὑπερ. Poll. V, 93. — Ὑπ. δὲ διειλεγμένος ἐπὶ ἀφροδισίων. id. II, 124. — διαλέγεcθαι καὶ τὸ πλησιάζειν ταῖς γυναιξίν, ὡς Ὑπ. Moeris p. 195, 8 Bk.

172. Ὑπ. δὲ πάλιν ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης, ἐξισάζοντος, 203
ὅτι αὐτός τε καὶ Εὐθίας ὡμιληκότες ἦσαν τῇ Φρύνῃ . . .

14 ὡμιληκὼς δὲ καὶ Buecheler: ὡς εἰκὸς δὲ καὶ δίκῃ (v supra Vit. Hyper. 18). ita αὐτὸς γὰρ κτέ. referuntur ad ὡμιληκώς. fr. 172 haec quoque S ad prooemium refert: explicasse Hyperidem, cur pro Phryne verba faceret. Dixeris potius excusantis esse, cum ipse pariter atque adversarius amore Phrynes captus esset; at nequaquam, inquit Hyperides, eadem ratione amamus (Blass.) τῷ ὑπὲρ SV, Rabe: τοῖς Walz

εὑρὼν τινα διαφορὰν ἔφυγε τὸ ἐξισάζον φήσας· οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστι τὸν μὲν ὅπως σωθήσεται ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν, τὸν δὲ ὅπως ἀπολέσει. Syrian. ad Herm. IV p. 120 W. (II, 31 Rabe).

201 173. τί γάρ ἐστιν αἰτία αὕτη, εἰ Ταντάλῳ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς λίθος κρέμαται; Alex. de schem. VIII p. 458 W., ut *διασυρμοῦ* exemplum.

205 174. ἀνεπόπτευτος· *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπ. Φρύνης. ὁ μὴ ἐποπτεύσας.* Harp.; cf. Bekk. Anecd. 398, 11; ἀνεπόπτευτον· *τὸ μὴ ὑποπτεῦον· οὕτως Ὑπ.* Phot. ed. Reitzenstein p. 133, 14; Poll. II, 58.

206 175. ἐπωπτευκότων· *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Φρ.* Harp.

207 176. Εὐθίας· *Ὑπ. ὑπὲρ Φρ.. τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθίας.* Harp.

208 177. Ἰσοδαίτης· *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Φρ.. ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημώδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει.* Harp. cf. Hager, de graecit. hyper. p. 106.

209 178. *ὁ δὲ Ὑπ. συναγορεύων τῇ Φρύνῃ, ὡς οὐδὲν ἤνυε λέγων ἐπίδοξοί τε ἦσαν οἱ δικασταὶ καταψηφιούμενοι, παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοὐμφανὲς καὶ περιρρήξας τοὺς χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ στέρνα ποιήσας τοὺς ἐπιλογικοὺς οἴκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπερρητόρευσεν δεισιδαιμονῆσαί τε ἐποίησεν τοὺς δικαστὰς ⟨καὶ⟩ τὴν ὑποφῆτιν καὶ ζάκορον Ἀφροδίτης ἐλέῳ χαρισαμένους μὴ ἀποκτεῖναι.* Ath. XIII p. 590 E; cf. Eustath. ad Il. 1259, 1 R.; Vit. X. or. p. 849 E. Alciphr. epist. IV, 4 fin. Schepers Sext. Emp. adv. rhet. 4.

179. Alciphr. I, 32: *αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ* (Euthia), *καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν.* in his inesse quae ex Hyperidis oratione derivata sint monuit Babingto. cf. frg. Lycophroneae a Polluce IX, 156 servatum (supra p. 26); add. Lycophr. col. 10, 7. — v. etiam Alciphr. I, 30: *εἰ γὰρ*

3 *ἀπολέσει* Walz: *ἀπολέσειεν* SV, Rabe fr. 174 *ἀνεπόπτευτον τὸ μὴ ἐποπτεῦον. οὕτως ὑπερίδης* ET et Bekk. Anecd. et Suid. 15 *ἰσοδέτης* A 23 *⟨καὶ⟩* S cf. Eust. 24 *χρησαμένους* Casaubonus; *χαρισαμ.* codd., quod def. Wilamow. ap. Kaib.

αἰτοῦσαι περὶ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν ἐντυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου τούτου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα μηδὲ τοῖς ὁμιλοῦσι παρέχειν.

180. *apud Messalam: Bene fecit Euthia.* Quint. 210
I, 5, 61. vertisse Messalam in latinum hanc orationem idem Quint. refert, X, 5, 2.

LXI. LXII. ΥΠΕΡ ΧΑΙΡΕΦΙΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΑΡΙΧΟΥΣ LXI

λόγοι β'.

181. ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει· *Ὑπ. ἐν τῷ* 211
περὶ τοῦ ταρ. α'. παροιμία ἐπὶ τῶν παριέντων τὰ σπουδαιότερα καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. Harp.; Suid. s. vv. *ἀφέντες* et *ἀφείς*; cf. Crameri A. O. 2 p. 491; Apost. prov. V, 8; Arsenii Viol. p. 86 Walz.

182. Πνυκί. *Ὑπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρ. α' φησί·* καὶ τῆς 212
Πνυκὸς τοσοῦτον εὑρισκούσης. Harp.

183. *τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ* 213
τὸ τάριχος, ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησιν Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαύρῳ — μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ὑπ. ὁ ῥήτωρ. Ath. III p. 120 A.

184. *Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους·* μετὰ ταῦτα ὕστε- 214
ρον ἦλθον ἀναθησόμενοι τὸ τάριχος. Prisc. XVII § 169 p. 195 H.

185. Ἀκτὴ *ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. Ὑπ.* 216
ἐν τῷ π. τ. ταρ. Harp.

186. *τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μέρη δεῖγμα, χῶμα, ἐμ* 217
πόριον, καὶ ὡς Ὑπ. φησίν, ἐξαίρεσις, *ὅπου τὰ φορτία ἐξαιρεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ* δεῖγμα *τοὔνομα ἀπὸ τοῦ δείγματα τῶν ἀγωγίμων τοῖς ὠνητιῶσι δίδοσθαι, παρ' Ὑπ. ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ ταρίχους.* Poll. IX, 34.

---

8 *διώκεις* D 9 *τοῦ* om. BC *ταρίχου* CF ad fr. 182 cf. Wilamowitz. in Hermae t. XXXX, 1905, p. 147 20 *ἀναθησομένη* ante Hertzium de fr. 215 S v. or. III, 19, 20 adn.

218 187. καταχειροτονία. *ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι· εἰ δέ τινος καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. ἔστι δὲ πολλάκις τοὔνομα παρά τε Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Ὑπ. ἐν τῷ ὑπ. Χ. π. τ. τ.* Harp.

219 188. κεστρῖνοι· *Ὑπ. ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρ.. κεστρῖνος ἰχθύς.* Harp.

220 189. ναύκληρος. v. fr. 37.

221 190. Παλληνεύς· *Ὑπ. ἐν τῇ ὑπὲρ Χ. ἀπολογίᾳ.* Harp.

222 191. προμετρητάς· *Ὑπ. ἐν τῷ π. τοῦ ταρ.* Harp.

LX LXIII. ΠΡΟΣ ΧΑΡΗΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ.

223 192. ἐπεὶ δὲ ἐνεγράφην ἐγὼ καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν ·κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρί, ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς παῖδας, ἐπειδὰν ἐπιδιετὲς ἡβήσωσιν. Harp. s. v. *ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι.*

224 193. *Ὑπ. δὲ ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ἔφη* ἀποδόμενος *ἀντὶ τοῦ ὑποθείς.* Poll. VIII, 142.

LXI LXIV. ΥΠΕΡ ΧΑΡΗΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ ΞΕΝΙΚΟΥ. (?)

225 cf. Vit. X or. p. 848 E. sed haec oratio num scripta exstiterit valde dubium est; pro Charete quidam Leosthenem reponi volunt.

LXII LXV. ΧΙΑΚΟΣ. (?)

226 194. *ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοις. — — ὁ δὲ Ὑπ. ἐν τῷ Χιακῷ καὶ*

---

3 *τίθεσθαι*] *γίνεσθαι* epitome *τινος* Bekk.: *τις* Ald. et epit. *τινας* A *τινα* BC 7 *κεστρῖνοι* Maussacus: *κεστρίναι* A, *κενστρόναι* BC Ald. postea *κενστρῖνος* BC 11 *προμετρητάς* A Dind., *προμετρήσας* N, *προμετρητής* ceteri 15 *παῖδας* Valesius: *ἄπαιδας* libri; *πρώτους παῖδας* mg. N *ἡβήσωσιν* Ussing, Erziehungswesen p. 137, 1: *ἡβῶσιν*

ὅτι Χῖοι ηὔχοντο Ἀθηναίοις δεδήλωκεν. schol. Ar. Av. 880, ubi libri ἐν τῷ χαλκῷ habent; Χιακῷ Boeckhius restituit.

LXVI. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ. LXIII

195. ἃ δ' ἐϲτὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺϲ διδάϲκονταϲ τεκ- 228
μηρίοιϲ καὶ τοῖϲ εἰκόϲι ζητεῖν. Clem. Alex. Strom. VI, 625 A Sylb. II, 18, 3 Stählin. Theodoret. therap. VI p. 102.

196. χαρακτὴρ οὐδεὶϲ ἔπεϲτιν ἐπὶ τοῦ προϲώπου τῆϲ
διανοίαϲ τοῖϲ ἀνθρώποιϲ. Clem. Alex. Strom. VI p. 625 C 229
Sylb. II, 18. 8 Stählin.

197. τῷ μὲν τοίνυν Διὶ ὦ ἄνδρεϲ δικαϲταὶ ἡ ἐπωνυ-
μία γέγονε τοῦ ἐλευθέριον προϲαγορεύεϲθαι διὰ τὸ τοὺϲ 25
ἐξελευθέρουϲ τὴν ϲτοὰν οἰκοδομῆϲαι τὴν πληϲίον αὐτοῦ. Harp. s. v. *Ἐλευθέριος Ζεύς*; cf. E. M. p. 329, 44. Reitzenstein, Progr. schol. Rostoch. 1892/93 p. 4. — ad orat. c. Aristagoram refert S.

198. ἐγὼ δὲ οὔτε δᾳδούχου θυγατέρα ἔχω οὔτε ἱερο-
φάντου. Harp. s. v. *ἱεροφάντης*. 230

199. *ἀλλὰ καὶ κόρη νόμισμα παρ' Ἀθηναίοις ἦν, ὡς*
Ὑπ. φησίν, τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερείας τῶν 231
ἀναθημάτων τι λαβόντι παραβληθῆναι λέγων ἐπὶ πείρᾳ συνέσεως κόρην καὶ τετράδραχμον, κἀπειδὴ τὸ τετράδραχμον εἵλετο, δόξαι διακρίνειν ἤδη τὸ κέρδος δύνασθαι. Poll. IX, 74. turpem grammaticorum errorem arguit Cobetus (Comm. philol. tres, III, p. 11 sq.): *pupa* ap. Hyp. fuit *κόρη*. idem antea vidit H. Valesius Emendat. p. 19 (Amstelod. 1740).

200. κρεμάϲαϲ ἐκ τοῦ κίονοϲ ἐξέδειρεν, ὅθεν καὶ μω-
λώπων ἔτι νῦν τὸ δέρμα μεϲτὸν ἔχει. καίτοι ἐπὶ τούτοιϲ 116
οὐκ ἄν τιϲ εἴποι τὸ δεῖραι. Poll. III, 79. ad orat. c. Dorotheum refert S.

---

4 τοὺς omitti vult Fu. coll. Is. 21, 4 *τοὺς δικάζοντας* malit Blassius 28 si ἔχει verum, ne probabile quidem est in oratione c. Dor., quam laesus ipse habuit, haec verba exstitisse. forsitan orationis c. Mantitheum fuerint (B)

232 201. καὶ τῷ σκέλει με ἠρέμα ἔκρουσεν. Antiatt. in Bekk. Anecd. 101, 23.

233 202. καὶ ἐμοὶ μὲν συμβάσης ἀρρωστίας καὶ ὑπομοσθείσης ταύτης τῆς γραφῆς ἀνεβλήθη ὁ ἀγών. schol. Ar. Plut. v. 725.

234 203 *Ὑπερείδου. Ὑπ. ὁ ῥήτωρ ἔφησε τὴν ἀγωνίαν τοῦ λέγειν πέδην εἶναι.* Stob. Flor. 8, 16. cf. Mich. Ap. prov. 16, 2.

235 204. ἀρχομένων δεῖ τῶν ἀδικημάτων ἐμφράττειν τὰς ὁδούς· ὅταν δ' ἅπαξ ῥιζωθῇ κακία καὶ παλαιὰ γένηται καθάπερ σύντροφος ἀρρωστία, χαλεπὸν αὐτὴν κατασβέσαι. Stob. Flor. 46, 63.

236 205. δεῖ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἶναι τῆς ἡλικίας, ὥστε τοὺς ἀπαντῶντας πυνθάνεσθαι, μὴ τίνος ἐστὶ γυνή, ἀλλὰ τίνος μήτηρ. Stob. Flor. 74, 33. ad orat. c. Aristagoram rettulit Westerm.

237 206. τοὺς μὲν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς γυναικὶ καλλωπισμοὺς ὅπως βούλοιτο χρὴ γίγνεσθαι· τοὺς μέντοι περὶ τὰς ἐξόδους οὐκέτι πρὸς τὸν ἄνδρα ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἑτέρους ⟨γιγνομένους⟩ φοβητέον. ibid. 34.

239 207. *Ὑπ. ὁ ῥήτωρ ἔφη μὴ δύνασθαι καλῶς ζῆν, μὴ μαθὼν τὰ καλὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ.* Stob. Append. florent. p. 41 Gaisford. = St. II, 31, 78 p. 215, 6 W

240 208. δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐπιδείκνυσθαι ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἃ φρονεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἃ ποιεῖ. Max. Conf. Loci

fr. 203 apophthegmatis similius est, sicut etiam 207 et 210 fr. 204 Lycurgi potius quam Hyperidis stilum ostendit (B) 8 ad sententiam Fu. confert Din. II, 3 et Ovid. Rem. amor. 91 sq. *συμφράσσειν* A; *ἐμφράσσειν* ceteri. eandem locutionem habet Lycurg. § 124 (B) 9 *ἡ κακία* S 12 *τοιαύτῃ*] *τῇ αὐτῇ* A^1, corr. A^2 13 *ἀπαντῶντας* A^2 (ci. Valck.): *ἀπολιπόντας* (*ἀποβλέποντας* Hense) 17 *ὅπως ἂν βούλοιτο* S *οὐκέτι, τοὺς οὐ* vel *οὐκέτι, οὐκ ὄντας* ci. S. sequitur ap. Stob. post *ἑτέρους*: *τοῦ αὐτοῦ* (hoc om. Trinc.) *φοβητέον οὐκ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνήν. τοῦ αὐτοῦ. κυριεύειν δεῖ τῶν ἐλευθέρων* (haec *τοῦ αὐτοῦ κυρ. . . . . ἐλ.* add. MA). Itaque cum *οὐκ ἀνδρὸς . . ἐλευθ.* ex epitaphio desumpta sint (v. p. 104), *φοβητέον* praecedenti adiungendum, quod ante Blassium vidit Nauckius (Mél. III, 70). 18 *οὐκέτι*] *οὐκ ὄντας* S *τούς* del. Nauck; id. add. *γιγνομένους* 21 *μαθόντα* Halm probante S 23 ap. Beynen sic: *Ὑπ. ἔφη δεῖν κτέ.* 24 *φρονεῖ* et *ποιεῖ* transponi vult Naber

comm., col. 729 Migne et Beynen Sententiae sel. (Lugd. Bat. 1837) nr. 242 (Wachsmuth Wien. Apophth. Sammlung 121).

209. ὁ *αὐτὸς* (Hyper.) *ἔλεγε κακῶν ἀνθρώπων φεύγειν ⟨δεῖν⟩ φιλίαν καὶ ἀγαθῶν ἔχθραν.* Beynen Sent. sel. nr. 243 (Wachsmuth l. c. 122).

210. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἄνθρωποι 241 ἀπέχονται, ἢ διὰ φόβον ἢ διὰ αἰσχύνην. Max. Conf. Loci comm., col. 753 Migne.

211. ὁ *Γλαυκίππου δὲ* πάντων ἀπαιδευτότατον *ἔφη* τὸ λοιδορεῖν. Dionys. Antioch. epist. 79 (in Epistologr. gr. Hercheri p. 273).

212. *Ὑπ. ὁ ῥήτωρ ἠξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον* 242 *εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλ' εἰ προῖκα πικρός.* Plut. Mor. p. 67 B. cf. Phocion. c. 10 (Bab.).

213. *Sume hoc ab iudicibus nostra voluntate, neminem* 243 *illi propiorem cognatum quam te fuisse; concedimus officia tua in illum nonnulla exstitisse; stipendia vos una fecisse aliquamdiu nemo negat: sed quid contra testamentum dicis, in quo scriptus hic est?* Rut. Lup. I, 19.

214. *Non enim simile est vivere in aequa civitate, ubi* 12 *ius legibus valeat, et devenire sub unius tyranni imperium, ubi singularis libido dominetur. Sed necesse est, aut legibus fretum meminisse libertatis, aut unius potestati traditum quotidiano commentari servitutem.* — Rut. Lup. II, 2. ad or. adv. Aristogitonem refert S.

---

fr. **209** indicavit C. Fuhr Mus. Rh. 1878 p. 309 **5** *δεῖν* add. Fuhr **7** *ἄνθρωποι* Fuhr: *ἄνθρωποι* (*οἱ ἄνθρ.* ms. Bodl. Baroc. 143 f. 41 b, coll. a Bab.) fr. **211** indicavit T(ournier in „Revue de philologie" N. S. I, 208 **14** *εἰ προῖκα* Hercherus: *εἰ καὶ πρ.* fr. **212** ad orationem contra Demosthenem pertinere susp. Fu. coll. [Dem.] fr. 33 B fr. **213** Blassius confert or. *π. τ. Ἱππέως κλήρου* et *π. τ. Πυρράνδρου κλ.* **16** *ab nobis summa nostra voluntate* ci. Halm. **17** *fuisse; concedimus* Haase; erat *f. concedimus. Officia e. q. s.* **18** *nonnulla in illum* basileensis **20** *scriptus non est* A pr. m. **22** *vallat* libri; *valeat* Aldus; *vallatur* Steph., *ubi ius sit legibus vallatum* ci. Halm. *tyranni* del. Halm. **23** *dominatur* Steph. **25** *quotidianam* libri; *quotidiano* Ruhnken. *commentare* libri; *commentari* Steph.

244 215. *Quid si tandem iudice natura hanc causam ageremus, quae ita divisit ‹virilem et› muliebrem personam, ut suum cuique opus atque officium distribueret, et ego hunc ostenderem muliebri ritu esse suo corpore abusum: nonne vehementissime admiraretur, si quisquam non gratissimum munus arbitraretur, virum se natum, sed depravato naturae beneficio in mulierem convertere properasset?* — Rut. Lup. II, 6.

245 216. *Nam hominis avari atque asoti unum idemque vitium est: uterque enim nescit uti atque utrique pecunia dedecori est. Quare merito utrique pari poena afficiuntur, quos pariter non decet habere.* Id. II, 9; cf. Anonym. de schem. v. 140 sqq.

246 217. *Cogis me iniuriae tuae causam proferre? Nihil agis; non dicam. Sed ipsum tempus eam patefaciet.* Rut. L. II, 11.

247 218. *Sed ego iam, indices, summum ac legitimum, quod exposui, meae causae ius omitto; vobis quod aequissimum videatur ut constituatis permitto. Non enim vereor, quin, etiamsi sit novum vobis instituendum, libenter id quod postulo propter utilitatem communis consuetudinis sequamini.* — Rut. Lup. II, 17.

248 219. δοκεῖϲ γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν; Herod. *π. σχημ.* VIII, 598 W.

219a. παραπέμπει γὰρ ἡμᾶϲ ἡ ἐλπίϲ· αὕτη δὲ ἀτυχούντων ἐϲτὶν ἐφόδιον. Herodian. *π. σχημ.* VIII, 601 W.

---

1 *iudice natura* x; *iudices* libri; *iudices, apud ipsam naturam* Steph., *natura iudice* del. *tandem* ci. Halm. **2** *quae* x: *atqui* vel *atque* libri (*ut quae* Iacobus). *virilem et* add. Ruhnk. (*virilemque* post *muliebrem* add. Stephanus). *personam*] *naturam* per errorem S. **3** *et ego* Rigaltius; om. *et* libri *et hunc ostenderemus* mal. Ruhnk.). **4** *muliebri* Steph.; *tui liberi* libri. *abusum* Steph.: *adlusum*. **6** *sed depr.* Aldus: *se depr.* **7** *properasse* libri (S. Halm); *se properasset* Steph. fr. **216** ad or. c. Aristophontem ref. Kiessling **11** *utrique* post *merito* del. Fuhr (Mus. Rh. 1878 p. 309) **19** *etiamsi sit* Ruhnk.: *etiam sit* codd. et basil., *etiam si* exc. Gronovii et aldina. *instituendum* (*instituatis, nedum*) *libenter* Iacobus. fr. **219** Ὑπερίδῃ Havniensis: εὐριπίδῃ ceteri fr. **219**a Hyperidi vindicavit Blassius propter locutionum similitudinem coll. or. I, 21, 17 (παραπέμπειν); ibd. 40, 17. III, 31, 15. VI, 9, 41 (ἐφόδιον). **23** ἡμᾶς om. Par. 2929 ἐστὶν om. cod. Havn.

219b. ἀγαθέστατε· Ὑπ. εἶπεν. Phot. ed. Reitz. p. 8, 24.

220. ἄγειν *ἀντὶ τοῦ ἔχειν* Ὑπ. Bekk. Anecd. 335, 24. 219 Bachm. anecd. p. 20, 18. Phot. ed. Reitz. p. 14, 8. — fr. 121 confert Bab., fr. 134 Fuhr.

221. Ὑπερ. *δὲ* τὸν ἀγήρατον χρόνον. Poll. II, 14. ad 123 orationem funebrem (v. supra p. 114) rettulit S.

222. Αἰγιλιεύς. Ὑπ. — Harp. 250

223. *καὶ ὡς* Ὑπ. αἰσχροκερδεῖν. Poll. III, 113. 251

224. ἀλφιτεῖς· *οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες.* Ὑπ. Bekk. 252 Anecd. 381, 7; Suidas; Phot. ed. Reitzenstein p. 84, 11.

225. ἀλφιτεία *ὡς* Ὑπ. Pollux VI, 37. 253

226. *οὐ πάνυ ἐπαινῶ — οὐδὲ τὸ παρ'* Ὑπ. ἀναισχύν- 254 τημα. Poll. VI, 183.

227. ἀνδραπόδια *παρ'* Ὑπ. Poll. III, 77. 255

228. *καὶ* ἀνδριζόμενοι Ὑπ. Poll. II, 20. 256

229. ἀντέχει· — Ὑπ. *ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνει.* Bekk. 257 Anecd. 408. 1; Suid.; Phot. ed. Reitzenstein p. 146, 10.

229a. ἀντικόπτειν· Ὑπ. *ἐπὶ τοῦ ἐνίστασθαι* Phot. ed. Reitzenstein p. 148, 26.

230. *καὶ* ἀποκεκαρμένος *ὡς* Ὑπ. Poll. II, 33. 259

231. ἀπροβούλευτα καὶ ἀπρόγραφα. Poll. VI, 144. 260

232. *ὑπερώρισεν· Δημοσθένης δὲ καὶ ἐξώρισεν εἶπε* 261 *καὶ* Ὑπ. ἀφώρισεν. Poll. IX, 157.

233. Ὑπ. *δὲ καὶ* γηροβοσκὸν *εἴρηκε.* Poll. II, 14. 263

234. δικογράφος *ὡς* Ὑπ Poll. VIII, 24. 265

235. *ἡ δὲ* δουλὶς *Ὑπερείδῃ εἰρημένον φαῦλόν ἐστιν.* 266 Poll. III, 74.

236. Δρακοντίδης *εἷς τῶν λ'.* Ὑπ. Harp. 65

237. Ἑκατομβαιὼν *ὄνομα μηνός.* Ὑπ. Harp. 267

238. *φυγαδευθῆναι, διωχθῆναι·* Ὑπ. *δέ που καὶ* ἐξεδιώχθη *λέγει.* Poll. VIII, 70.

---

fr. 219b *εὐριπίδης* ab. corr. Wilamowitz; eandem corruptelam praebet fr. 139a 9 *ἀλφιστεῖς* Bekk. Anecd. 11 *ἀλφιτεῖα* vel *ἀλφιτεία* Jungermann ad *ἀλφιτεία* Fu. confert Poll. VII, 18 *ἀλφιτεῖς* Th. Fixius *ἀλφίτια* libri fr. 253 S cum fr. 108 coniunxit Blassius, fr. 258 S exstat in or. III, col. 20, 12 fr. 264 S ad orat. pro Phryne rettulit Blassius, v. fr. 171

262 239. *ἴδιον δὲ Ὑπερείδου τὸ καὶ ταῖς λέξεσιν ἀφειδέστερόν πως καὶ ἀμελέστερον χρῆσθαι· ὥσπερ ὅταν* μονώτατος *λέγῃ καὶ* γαλεάγρα *καὶ* ἐκκοκκύζειν *καὶ* ἐστηλοκόπηται *καὶ* ἐπήβολος *καὶ ὅσα τοιαῦτα* Hermogen. III p. 382 W. p. 397 R.; cf. Max. Planud. V p. 560. — *Ὑπ. δὲ καὶ Δημοσθένης ἐπ' ἀλεκτρυόνων τὸ* κοκκύζειν *εἶπον.* Poll. V, 89. — *ἐστηλιτευμένος κατεστηλιτευμένος* ἐστηλοκοπημένος· *οὕτω γὰρ Ὑπ.* Poll. VIII, 73.

269 240. ἔμμηνοι δίκαι *αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί· Δημοσθένης καὶ Ὑπ.* Harp.

270 241. *καὶ* κατηγόρησεν ἐνδόσιμα (de praevaricatore) *ὡς Ὑπ.* Poll. VIII, 143.

271 242. *καὶ* ἐπιβασίαν τῇ δίκῃ *Ὑπ.* Poll. II, 200.

272 243. *Ὑπ. δὲ* ἐπισυκοφαντεῖν *ἔφη.* Poll. VIII, 31.

244. εὐημερήσαντος *Ὑπ.* Phot. Suid. s. v. *εὐημερία.*

245. ζυγομαχεῖ· *στασιάζει, ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι.* — *κέχρηται Ὑπ.* Phot. Suid. E. M.

117 246. κακηγορῆσαι *ὡς Ὑπ.* Poll. VIII, 80.

30 247. κακολογία *ὡς Ὑπ.* Poll. II, 119.

275 248. κακοπράγμων *ὡς Ὑπ. ἔφη.* Poll. IV, 36 et VI, 169.

276 249. *καὶ Ὑπ.* τὰ ὄντα καταβέβρωκέν *φησιν ἀντὶ τοῦ κατεδήδοκεν.* Poll. VI, 39.

277 250. καττύεσθαι *Ὑπ. τὸ ὑποδεδέσθαι.* Phot. lex. p. 150, 19; cf. E. M. p. 493, 47.

278 251. ἐπὶ κεφαλὴν σπεύδειν, *ὡς Ὑπ.* Poll. II, 42.

251a. κνίζειν *Ὑπ.* Schol. Gregor. Naz. Migne Patr. Gr. XXXVI, 913.

279 252. Κρόνος· *μωρός· Ὑπ.* Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 104, 7.

280 253. κώδεια· *τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν· Ὑπ. καὶ Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς 'ἀγαθήν γε κώδειαν'.* Harp.

281 254. μεσεγγυήματα *δὲ Ὑπ.* Poll. VIII, 28.

---

3 *γαλεάγρα* v. supra frg. 34   4 *ἐπήβολος* fr. 78   fr. 251a glossam indicavit Br. Keil   fr. 253 *κωδία* Harp. *Ὑπ. καὶ* add. Dind. ex epitome

255. μικρολόγον δὲ Ὑπ. μὲν τὸν εἰς ἀργύριον ἀνε- 282
λεύθερον, Ἰσοκράτης δὲ τὸν μεμψίμοιρον. Poll. II, 123.
cf. frg. 44.

256. καὶ ξενοτροφία παρ' Ὑπ. Poll. III, 59. 283

257. ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ὑπ. Suid. 284
Phot. lex. 346, 12; Bachmann. anecd. p. 320, 17.

258. καὶ ἐποφθαλμιᾶν τὸ ἐπιθυμεῖν τινός, καὶ ὠφθαλ- 286
μίασε τὸ ἐπεθύμησεν Ὑπ. Poll. II, 62.

259. ὀψαρτυτὴς ὡς Ὑπ. Poll. VI, 37. 287

260. παρεχείμασεν Ὑπ. Phot. lex. p. 392, 19. 288

261. Ὑπ. δὲ καὶ τοῦ παροδίου τοίχου εἴρηκεν. Poll. 289
VII, 121.

262. πελαγίζειν τὸ διὰ πελάγους πορεύεσθαι. Anti- 290
attic. in Bekk. Anecd. III, 28; cf. Phot. p. 406, 10.

263. καὶ περιλωπίσαι, ὅπερ Ὑπ. περιδῦσαι εἴρηκεν. 291
Poll. VII, 44.

264. λείαν περιεσύραντο ὡς Ὑπ. Poll. I, 162. 292

265. πίθος ἡ πιθάκνη· Ὑπ. δὲ καὶ πιθάκνιον εἴρηκεν. 293
Poll. VI, 14.

266. πολυπληθία ὡς Δημοσθένης καὶ Ὑπ. Poll. IV, 163. 294

267. καὶ πολυφίλοις Ὑπ. Poll. III, 63. 295

268. τὴν πομπείαν αὐτὸς ὁ τεχνικὸς (Hermog.) ἠρμή- 296
νευσε —· εἴληπται δὲ αὐτῷ τὸ τοιόνδε ὄνομα ἀπὸ τῶν λό-
γων Λυσίου καὶ Ὑπ. καὶ Δεινάρχου· πολὺ γὰρ παρ' αὐ-
τοῖς τὸ ὄνομα. Greg. Corinth. ad Hermog. VII p. 1118 W.

269. προσμετροῦντας Ὑπ. Poll. IV, 166. 297

270. πωλητήριον τὸ πρατήριον· οὕτως Ὑπ. Phot. Suid. 22
s. v. — cf. supra ad frg. 18.

271. καὶ σηκώματα ὡς Ὑπ. Poll. IV, 172 (de sacomatis). 298

271a. σιτομέτραι ὡς Ὑπ. Poll. VII, 18.

272. καὶ τὸ συγκαταδουλώσασθαι παρ' Ὑπ. — σύνδου- 299
λοι δὲ λέγει Λυσίας καὶ Εὐριπίδης, Ὑπ. δὲ καὶ Εὐκλείδης
ὁμόδουλον λέγουσιν. Poll. III, 81 sq.

---

fr. 258 ἐποφθαλμιᾶσαι — ἐπιθυμῆσαι cod. V. apud Lederlinum: ἐποφθαλμιᾶσθαι cod. apud Dorvil. ad Charit. p. 252 ἐπωφθαλμίασε ci. S fr. 263 εὐριπίδης C

272a. συγκοπῆναι ἐπὶ τοῦ πληγὰς πολλὰς λαβεῖν. οὕτω Λυσίας (3, 34) καὶ Ὑπ. Lex. apud Reitzenstein, Progr. schol. Rostoch. 1892/93 p. 7.

300 273. τοκίζεται αὐτῷ ἀργύριον παρ' Ὑπ. Poll. III, 85.

301 274. φιλοτησία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπ. φησὶ καὶ Ἄλεξις. Harp.

302 275. φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπ. ἀντὶ τοῦ φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. „οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἕτοιμοι ἦσαν." Suid. s. v.; cf. E. M. 800, 43.

303 276. λόγου χάριν φησὶν Ὑπ. — Phot. p. 229, 22.

---

fr. 271 apud Harp. add. Dind. ex epitome χάριν ἔχειν (fr. 304 S ap. Poll. V, 142) nunc legitur in or. fun. col. 6, 4.

INDICES.

Numeri, qui appositi sunt, in oratione prima et in initio secundae columnas et versus, in reliquis paragraphos indicant.

Numeri orationum deperditarum I—VI uncis quadratis inclusi sunt, velut [I] = or. *κατ' Ἀθηνογένους β'*.

INDEX NOMINVM.

INDEX VOCABVLORVM

composuit H. Reinhold
(editionem alteram curavit Chr. Jensen).

Hunc indicem, in quo componendo Westermanni indice graecitatis Hyperideae (Lipsiae 1860—63) non sine fructu usus sum, ita institui, ut fere omnia oratoris verba reciperem; haec tantum reicienda existimavi, nisi cum singulari quodam sensu usurpata mihi videbantur: *ὁ ἡ τό*, *ὦ*, *ὅς ἥ ὅ*, pron. pers., *τίς*, *τις*, *οὗτος*, *αὐτός* = is admisi *αὐτός* = ipse, idem, *οὐ*, *μή*, *ἄν*, *καί*, *γάρ*, *ἀλλά*, *μέν*, *δέ*, *ἐν*, *εἰς*, *ἐκ*, *εἶναι*. Ea vocabula, quorum omnino nullum aut nimis exiguum est in papyro vestigium, silentio praeterii exceptis eis, quae certissime restitui potuerunt, velut praepositiones. In notis adhibendis eandem rationem secutus sum, qua in verbis oratoris ipsis editor usus est. Numeri uncis quadratis ([1]) inclusi ea vocabula denotant, quae noniam integra in codice leguntur, sed probabiliter sunt restituta. Numeri uncis fractis (⟨1⟩) circumscripti ad ea spectant, quae librarii errore omissa esse sunt putanda. Numeri uncis quadratis duplicibus (⟦1⟧) interpositi ad paucissima ea pertinent, quae perperam librarius addidit. Crucis signum numeris praefixum († 1) ea verba significat, quae mendose in papyro scripta exstant.

A

B

Γ

Z

H

O

Hyperides
Hyperidis Orationes sex cvm ceterarvm fragmentis post Fridericvm Blass papyris denvo collatis edidit Christianvs Jensen